

ادبیات سئونلر گوزگوسوندە

قىزىلى شفق لر شاعرى

حسن راضى «لەلدىرىم»

رحيم رئيسنيا، صمد رحمانى، ابراهيم دارابى
ناصر داوران، نزيمان ناظيم، ميانالى عليرضا
حبيب فرشباف، حشمت حافظى، مرتضى مجذفر
ميرزا شهرك، نادر الهى، ارشد نظرى، ع.ن.چاپار
حيدر آرازلى، روشن نوروزى، حسين رياضى، كريم قربانزاده

نشره حاضرلایان:ائلدار موغانلى

حسن ریاضی (ایلدیریم)

قیزیلی شفق لر شاعری

ادبیات سئونلر گوزگوسوندہ

«حسن ریاضی (ایلدیریم)» ادبیات سئونلر گوزگوسوندہ

قیزیلی شفق لر شاعری

نشره حاضرلایان: ائلدار موغانلی

امکداش لار: کریم قربانزاده، مرجان مناف زاده، ویدا حشمتی

جیلدین طرحی و صفحه دوزومو: ایشیق

نشر تاریخی: دى ۱۴۰۰

الکترون نشر: «ادبیات سئونلر» t.me/Adabiyyatsevanlar

ایچینده‌کی لر

۶	اون سؤز يئرينه: بو نئجه اولمك دير!
۱۰	دانيشيق لار
۱۱	اوچوش نغمه‌كارى سوسدو
۱۵	آذربايچان ادبى مدنى درنكلرى نين بياننامه‌سى
۲۱	دوكتور «حسن رياضى» گئيدىب، آنجاق «آذرى» قالىرى.
۲۵	«دوكتور رياضى» بير تانيتيميش شخصىت دير
۳۳	شاعر سرفراز، فرزند لايق آذربايچان
۳۸	قىزىلى شفق لر شاعرى
۴۳	«حسن ايلدىريم» ياشاياناق.
۴۸	الرداع! بير اوغلۇن داگىتىدى آذربايچانىم!
۵۳	عزيز «حسن ايلدىريم» يين عزيز خاطره‌سيينه
۵۵	شاعرى زىرىدست، نويىستەدە توانا و انسان والا
۵۷	قىرخ اوج ايل دوستلوق
۶۱	ابدى خاطره‌سيينه عشق اولسون!
۶۷	چتىن گۈنون چۈرەي!
۷۰	گۈمۈشوايلدىريم و حيات!
۷۴	يولداشىم «حسن ايلدىريم» يين عزيز خاطره‌سيينه
۷۷	اونون بوش يئرى دولماياناق
۷۹	او اولمىزدى و اولمىيە جىك دە!
۸۳	سرو آغاچى نين سئوگىسى
۸۸	حسن ايلدىريم بير قوروچو كىمى
۹۴	تشكىر و منتدارلىق

۱۰۲	شعرلریندن نمونه‌لر .....
۱۰۴	سنینله ...
۱۰۶	یئنه ۵
۱۰۷	آدیز شعر .....
۱۰۹	گونه باخان .....
۱۱۱	یالقیزیق .....
۱۱۳	سوروں آرخامجا .....
۱۱۵	چیچکلرده اویویان گونلر .....
۱۱۷	توت آغاچى .....
۱۱۹	دیرچلیش .....
۱۲۲	چؤره ک قاچیر، بیز قاچیریق .....
۱۲۶	گل!
۱۲۸	یانماق واریانماق .....
۱۳۰	او .....
۱۳۲	اوچوش .....
۱۳۴	بایرام قوشو .....
۱۳۷	باشقافصیل .....
۱۳۹	سیرلی سوراقای بوللاردا .....
۱۴۲	اوره ییمین ایشیغیندا .....
۱۴۴	یانغى .....
۱۴۶	اولدوزلار، باخیش لار .....
۱۴۸	ادبی-نقیدی و پوبليسيستيک مقاله‌لریندن نمونه‌لر .....
۱۴۹	«آرزو» دان - «آرزوی» - یا .....

۱۶۲	«ناظم حکمت»ین رومانلاری.....
۱۷۳	دونيا شاعري «ناظم حکمت».....
۱۸۱	دونيا شاعري «عبدالوهاب البياتى».....
۱۹۵	«حبيب فرشباف»ین شاه دئورونده يازديغى شعرلىرinen باخيش.....
۲۰۴	«قافلانتى»نин «عزمور آيناسى»نا باخيش.....
۲۱۵	«ستار گول محمدى»؛ داغهاوالى، يورد بويالي مصraigلار شاعرى.....
۲۲۱	عمران صلاحى: نغمەسى نين آلووپلا، كوله دۇنن نغمەكار.....
۲۵۲	ملانصرالدين: «آسيانىن اويانما» دئورونون پارلاق آيناسى.....
۲۶۴	آذربايجان ديلى، آناديليم.....
۲۷۸	فارسجا مقالەلرinden نمونهلر .....
۲۷۹	سيماى معنوى پير برناي ادبيات آذربايجان استاد بهزاد بهزادى.....
۳۱۲	دكتىر على اكترابى؛ جامعه شناس برجستهى ايران .....

اون سۆز يېرىنە:

بو نىچە ئۇلمكدىرى!

حسن رياضى - ايلىدىرىم

شاعر و ژورنالىست

قارا بىر تابوتدا

اوزانىب ئۇلموشدوم يوخودا؛

گۈزلىرىم اوزاق - اوزاق اولدوزلارا تىكىلى

آرزو لارىم يارىمچىق

آغزىم سون ھاراى توتوملو آچىق

اوزومدە ابدى آيرىلىغىن سارى توزو

ساغ اليم سول دؤشىمەدە

سول اليمدە قلبىم

دونموشدوم ئۇلۇمون سوپىق قوجاغىندا؛

نه انسان سىسى اشىيدىرىم

نه حياتىن سئوينجىنى، كدرىنى دويوردوم؛

دارىخىردىم يالقىزلىغىمدا.

منى
 قارا ال لرى ايله
 قارانلىق بوشلۇغا سارى
 سوروپوردو ائلوم.

گىلدىرىدىم،
 آرخامجا نىسگىللى - نىسگىللى باخىردى
 گۈزلىرىنده حسرتلىرى گۈئىنه يىن،
 يوخولاريندا آغلايىب
 رؤيالاريندا گولن بىر گنج.

گىلدىرىدىم،
 ئۆممۇري يول لارى نىن آيرىجىندا
 دونوب قالمىشدى
 بئىنى، اورهىيى قابار
 ال لرى، اياق لارى قابار
 بوز يېل لرله
 ساچ لارى گوموشلەنن بىر گنج.

گندیدیم،
اووجومدا چیرپینیردی اوره ک؛
قالمیشدیم
آخى بو نئجه اولمک دیر!
اوره بیممی اولدوره بیلمه میشدی اولوم،
قارا قبیرده قیزیل اوره ک نه بیممه گره ک!

چاغیردیم: هئى عؤمورداش!
گل آپار
گل آپار امانتینى
دریسینى تارا چكدىر
ایستیسینى پایلا اوره بی او شوموش لره
او میدلرینى يول لارا تۆك
محبتنى سۆزلە بوك
قانى لا
لاله لرى، قیزیل گول لرى سووار،
ایستە سن
سون شعرى نين سون مصراعسىنا
اونو نقطە كىمى قويوب قورتار!

سونرا

بلکه سن

ایل لرین بورغون توزونو اوزوندن سیلیب
بو ابدی یاتاقدا گئزون دولسو دینجه لسن!
اویان! اویان!

پنجره می دؤیور گونش؛

تلس! تلس!

یولونو گئزله ییر چوغونلۇ اوچوروم لار،
بورانلى آشیرىم لار!

یولونو گئزله ییر انسان لار، آرزولار

یولونو گئزله ییر مصraigalar!

۱۰ / قىزىللى شفق لر شاعرى حسن رياضى(ايلىدىرىم) ادبىات سئونلر گۈزگۈسوندە

دانىشىق لار

اوچوش نغمه‌کاری سوسدو

کریم قربانزاده

ادبیات سئونلر گروهونون مدیری

قوشلار ایله قانادلاشان، اولدوزلارا يول آختاران، انگین ماویلیبی گزنه،
اوره کلرین ذیروه سینده اوژن، اوز عهدينه، اينامينا وفالى قالان
آذربايجانيميزين شاعر اوغلۇ حسن رياضى (ايلديريم) تورپاغا قوشدو؛
اسيمه قوشدو؛ دالغالارا قوشدو؛ گونشه قوشدو...

۱۳۷۳-نجى ايلىن بهمن آيى نين ۱۹-دا ايکى دوستون عالي تحصيلاتىنى
بيتيرمه تؤرهنى بىزىم ائوده كېچىرىدى. او گئجه آدىنى ئونجە دن
ائشىتىدىيىم، آنجاق اوزونو گۈرمە دىيىم شاعر حسن رياضى «ايلديريم» لا
ياخىندان تانىش اولدوم. او جا بويلو، سرو قامتلى ايلدىرييم صمد
ورغوندان و ناظم حكمت دن شعرلر او خويوردو؛ چوخ با جاريقلى بير
آپارىجى كىمى تؤرهنى اداره ائدىرىدى. سازىن نغمه لىيلە برابر ايلدىرييمىن
جوشgun سسى و آتشىن سۆزلىرى منىم او ره يىمى فتح ائتدى. آى لار، ايل لر
كېچدىكجه گۈروشلىرىمىز چوخالدى، علاقەلىرىمىز داها آرتدى و آستا-

آستا بو گئروش لردن ایش بیرلیبی و امکداشلیق دوغدو. او دا ادبیات و مدنیت زمینه سینده ایش بیرلیبی. بوندان دا باشقان بیر یول یوخ ایدی.

۱۳۷۷-۷۸-نجی ایل لردن سونرا حسن ایلدیریم لا گئروشلریمیزین کیفیتی دهیشدی. ایلک اونجه رسمی ایش بیرلیبیمیز ایکی قارداش انجمن (صابر و ساهر انجومن لری) طرفیندن کئچیریلن ادبی تدبیرلر چرچیوه سینده اولوردو. بو انجومن لرین تصمیمی اساسیندا چاغداش شعریمیزین آناسی «حبیب ساهر»ین ۱۰۰ ایل لیبی مناسبتی له توتدوغوموز یوبائی ایلک رسمی امکداشلیغیمیز اولدو. سونرا ۱۳۸۳-نجی ایلين مهر آیی نین ۱۷-ده اوستاد گنجعلی صباحی نین ۱۰۰ ایل لیبینه حاضرلانمیش طنطنه لی مراسم له داوملاندی و سون ایل لره جک بو ایش بیرلیبی و امکداشلیق داوم ائتدی؛ من صابر انجومنین نماینده سی کیمی، حسن ریاضی و ائلدار موغانلی معلم ایسه ساهر انجومنین نماینده لری کیمی. بو اوچلوک امکداشلیغی ایکی قارداش انجومنه دایانا راق ایگیرمی ایله یاخین ملي مقیاسیندا اون لار یوبائی، تورهنه، آغیرلاما و عزیزلمه مراسم لری نین بوتون قورو جولوق، برنامه لشديرمه و اجرا ایش لرینی حیاتا کئچیریردی. بو مراسم لردن: «عاشقی حسن اسکندری» نین ۶ یاشی، «خیرالله ساپلاق» آدینا طنز آخشمی، «عاشقی حسین جوان» گئجه سی، اوستاد «بهزاد بهزادی» نین ۷۵ یاشی، «هاشیم تران» و «مظفر درخشی» نین ۸۰ یاش لاری، «صمد وورغون» ون ۱۰۰ ایل لیبی، «حبیب

فرشباپ» آدینا اوشاق ادبیاتى گئجهسى، «مدينه گولگون» آدینا قادىن شعر آخشامى، «علييرضا نابدل (اوختاي)» آدینا آذربايجان مدرن شعر گئجهسى، «محمد على فرزانه» نين، «سنهند» ين، «عمران صلاحى» نين و «قافلانتى» نين خاطيرلاما تورهنىرىنى و مراسمىلىرىنى و اوں لار بئله تدبىرلى آد چكە بىلرم. سونرا لار ايکى ايل مدتىنده ده صابر انجومنى نين اداره هئيتىنده حسن معلم له سيخ علاقە ده اولموشام. حقيقتن ھئچ زامان بئله بىر فكر بئينىمە سىغمازدى كى بىرگون من حسن معلمىن ايتگىسى مناسبتى له اوغا خاطره كتابىي حاضرلايم؛ اوغا اون سؤز يازام. آنچاق تاسفله، فلك دئير: «سن سايدىغىنى ساي، گئور من نه سايرام». بو ايلين تير آيى نين سونوندا حسن معلمدن ادبيات سئونلر گروهوندا اوونون اوچون بىر عزيزلمە مراسمى توتما غىيمىزىن اجازەسىنى ايستەدىم. آنچاق، مندىن چوخ دئمك، اوندان آز ائشىتمك. «- كريم، مندىن واجبلىرى وار. منى ساخلا سونرايا.» دئمك لە، اجازە وئرمەدى. سن دئمە چىخى دئنemos فله يىين باشقى خىالى واريمىش كى ياخىن بىر زاماندا بىزى آذربايغان شعرى نين ايلدىريمى نين ياس تورپاغا قووشدو، و اوزون ايل لردن سونرا او اوچلويون بىر قولو قىريلدى، تورپاغا قووشدو، و من آغلار گئزلە بىر گئجه بوكتابا مقدمە يازىرام. اولسون كى دوستلوق نامىنە، وطن نامىنە اوچوش شاعرى، عئمرونۇو صلح، آزادلىق اوغرۇندا بىتىرەن حسن رياضى نين ابدى خاطره سىنە بالاجا بىر تۆحفە اولسون.

۱۴ / قیزیلی شفق لر شاعری حسن ریاضی(ایلدیریم) ادبیات سئونلار گوزگرسوننده

کتابین حاضرلانا سیندا یار دیم لاری اولان هر کسدن، باشد اعزیز دوستوم
ائلدار موغانلی معلم دن متن لری سئچیم، رئداکته و ترتیب ائتدیک لری
اوچون، حؤرمتلی ریاضی عائله سیندن، جناب حسین ریاضی دن، ایشیق
درگیسی نین مدیری جناب روشن نوروزی دن، خانیم مرجان منافزاده و
خانیم ویدا حشمته دن تشکر ائدیب، اونلارا اوز منتدار لیغیمی بیلدیریم.
مرا سمه ده اوز دکلمه و گؤزه ل سس لری ایله اشتراک ائدهن: مهدی میابلی،
حمیده خانیم زرخواه و نیره خانیم اردلانی دن ده گؤزه ل دکلمه لری اوچون
ممnonam. ساغ اولسونلار.

۲۰/۶/۱۴۰۰

آذربایجان ادبی مدنی درنگلری نین بیاننامه‌سی باشین ساغ اولسون آذربایجان!

بوردان بیر آتلی کئچدی
آتین اویناتدی کئچدی
آی کیمی شفق ساچدی
گون کیمی باتدی کئچدی

چوخ تاسفله بوگون مرداد آیی نین ۲۸، ادبیاتیمیزین ایلدیریمی،
عئمرونو اجتماعی عدالت و آزادلیق عشقیله باشا ووران، دیلیمیزین،
ادبیاتیمیزین و مدنیتیمیزین انکشافیندا یوروولماز جاسینا بیر عؤمور
چالیشان، آذربایجانین تائینمیش اجتماعی و ادبی شخصیتی، گئركملی
شاعر و ژورنالیستی دوكتور حسن ریاضی (ایلدیریم) کرونا ویروسا
یولو خما سببیندن حیاتلا ابدی لیک وداعلاشدی.

حسن ریاضی (ایلدیریم) ۱۳۳۷-نجى ایلین بهمن آیی نین ۳-ده اول لر
ساراب، سونزالار ایسه هریس ماحالى نین تابعه سینده اولان جمال آباد

کندیندہ دونیایا گؤز آچمیش، ابتدایی و راهنمایی تحصیلاتینی اوز کندلری و هریس و مهربان شهرلریندہ، اورتا مکتبی ایسه تبریزدہ باشا چاتدیرمیشدیر. استعدادی و علمی سوبه سینه گووه نرک، طب اختصاصیندا «علوم پژوهشی تهران» دانشگاهیندان قبول اولموش و تحصیلینی داوم ائتدیرمیشدیر و او زون ایل لر تهرانین «دکتر شریعتی» خسته خاناسیندا انسان لارین ساغلامیغی اوچون الیندن گلنی اسیرگمه میشدیر.

حسن ایلدیریمین آذربایجان ادبیاتی لاتانیشلیغی ایلک باشد اوز عائله سیندن باشلامیشدیر. آتاسی نین آذربایجان ملی نهضتی دئورو روحونا و شخصیتینه هوپموش آذربایجانچیلیق، یئنی یئتمه اولادینی اویندە ساخلا迪غی تورکو کتابلارلا تانیش ائدیر. یئنی یئتمه حسن قیش گئجه لری اولرینه بیغیشان قوهوم - قونشویا آذربایجانین کلاسیک ناغیل لاریندان اولان کوراوغلو و اصلی کرم کیمی چاپ اولموش کتاب لاری اوخویور و اوزوده بو ناغیل لارین تاثیری آلتیندا ۱۳۵۴-

نجی ایلدن آذربایجان ادبیاتی ایله جدی صورتده ماراقلانیر.

ایران انقلابی نین غلبه سی حسن ایلدیریمین آذربایجان ادبیاتی لاتانیشلیغینا الوئیرشلی شرایط یارادیر. گنج اولماuginا رغما، انقلابدان سونرا گئنیش اوخوجو رغبتی قازنان «یولداش» مجله سی نین فعال امکداش لاریندان اولور. اونون بو مجله نین مختلف

نومره‌لرینده یا ییلان یازی لاری حسن ایلدیریمین دونیا گئروشونه،
زحمتکش‌لرین تاپدالانمیش حاق‌لارینی مدافعه ائتمه‌یینه و آذربایجان
ملی وارلیغی نین حقیقت اولدوغونا آیدین ثبوت دور.

حسن ایلدیریم انقلابدان سوپرا تزه دیل آچمیش آذربایجان مطبوعاتينا
یارانان محدودیت‌لر زامانی اوز قلمداش لاری و بیولداش لاری لا برابر «آزو
کاروانی» آدلی ادبی درنگ یارادیر و بو درنه‌یین چرچیوه‌سینله مبارز
شعریمیزین اوندری ساییلان اوستاد حبیب ساهرین نیسگیللی اولومونه
قدهر ادبی فعالیتینه داوم ائدير. سوپرالار «ساهر ادبی مدنی درنه‌یی» نین
قورو جو لاریندان اولور و عؤمر وونون سونونا کیمی بو درنه‌یین اداره هیاتینده
چالیشم‌الاری لا ادبیاتیمیزا چوخ درین و مثبت تاثیرلر بوراخیر؛ عینی
حالدا تهراندا فعالیت گؤستردن «صابر ادبی انجومنی» ایله چوخ یاخیندان
امکداشلىق ائدير و هر ايکى درنه‌یین ايش بيرلييینده ائنملى مسئولىت‌لر
داشىيير.

حسن ایلدیریمین ۷۰-نجى ايل لره دايير فعالىتى، آذربایجانين ادبى و
مدنى شخصىت‌لرى نامينه بير چوخ طنطنه‌لى تدىيرلر و آغيرلامالارين
قورو لما سيندا و آذربایجان شاعرلىرى اثرلىرى نين چاپا حاضرلانتما سيندا
قاباريق شكىلده اوزونو گؤسترير. او بير تعهدلى شاعر، ادبیاتشناس و
ژورنالىست اولاراق، آذربایجانين دىگر شاعر و يازىچى لارى نين اثرلىنى

یایماغی اؤز اثرلری نین یاپیلماسیندان داها اوستون توتور و بویولدا
فداکار جاسیننا دهیرلی ایش لر گۇرۇر.

حسن ایلدیریم شعرده اوستاد حبیب ساهر مكتبى نین يېتىشىمەسى
اولسادا، ژورنالىسم فعالىتلىرىنده اوستاد بەزادى مكتبى نین
استعدادلى و باجاريقلى يېتىشىمەسى اولموشدور. او ۱۳۸۲-نجى ایلدن
آردبىجىل نشر اندىلين «آذرى» درگىسى نين باش يازارى و ظيفەسىنده
ائلىميمىزىن، دىلىميمىزىن و مدنىيتىميمىزىن كىشىيىنده دورموش و اؤز
يازى لارى ايله بئويك بير ادبى ارىشىن يارانماسىندا سبب اولموشدور.

حسن ایلدیریم اؤز ژورنالىسم فعالىتلىرى له برابر، يارانان هر بير آذربايچان
درنک، درگى و ادبى محفىللىرى نين چوخ مسئولىتلى ياردىمچىسى
اولموشدور. ۱۳۹۰-نجى ايلين ۱۲ شەھىپۈرەنەن «ايشيق گنج لرى»
طرفىنەن فعالىته باشلايان «ايشيق» (آذربايچان ادبیات و اينجه صنعت
سايىتى) نين ايلك مشورتچى لرىنەن اولموش و بو ادبى سايتىن ۱۱ ايللىك
فعالىتىنده چوخ دهيرلىرى راي لر، مشورتلىر و تكليفلىرى ايرەلى
سورموشدور.

حسن ایلدیرىمین اوستاد بەزادى ايله برابر نشرە حاضرلا دىغى اوج
جيىلدilik («آنا دىلى» درسلىك كتابلارى و دونيا شۇھرتلى تورك شاعرى
«ناظم حكمت ين حيات ويارادىجىلىغىدا دايىر تدقىق» سامباللى اثىرى
اونون ادبى فعالىتلىرى نين چوخ دهيرلى بەرهەسىنەن دىر. تاسفلە او،

حیاتیندا باشقا اثرلری نین چاپ اولماسینا شاهد اولمادی. عۆمۇرونون سون آى لاریندا ياخين دوستلارى نين تكلىفینى قبول ائدهرك بوتون اثرلری نين چاپا حاضرلانا سينا اجازه وئردى. ۵ جىلدلىك «شعر مجموعه‌سى»، «ادبى پوبليسيتىك مقالەلر توپلوسو»، «دونيا ادبىياتىندا ترجمەلر» اثري چوخ آز بىر مدتىدە رئداكتە اولوب نشرە حاضرلاندى. بو كتاب لارдан «ياغيش يوخوسو» و «گۈزلىمدىن آسىلدىم» عنوانلى ايکى شعر مجموعه‌سى ياخين گله جىكىه تېرىزىن «موغام» نشرىياتى طرفىندەن او خوجولارا تقدىم ائدiele جك. چوخ تاسفلە، سئويملى شاعرىمиз، آذربايچانىمизىن فداكار اوغلو بو اثرلری نين يايىلماسى نين هئچ بىرىنه شاهد اولما ياجاق. نىيە كى او نون شاعر اورەبى نين سون چىرىپىنتى لارى او زون ايل لر باشقا خستەلرە خدمت گوستىرىدىيى تهرانىن «شريعىتى» خستە خاناسىندا مرداد آىي نين ۲۸ يىنلە بىر يولوق سوسموشدور.

حیات طرزى، ياردىجىلىق يول لارى و ادبى گۈرۈش لرینە فخر ائتدىيىمiz سئويملى آذربايچان شاعرى، ژورنالىستى و ترجمە چىسى «حسن ايلدىريم» يىن آغىرا يتىگىسى بوتون آذربايچان ادبىياتينا و مدنى اجتماعياتىمизا اوز وئرن سارسىدىيجى و آغىر بىر ايتىگى دير. «آذربايچانىمizين باشى ساغ اولسون!» دئىيە، بو آغىر ايتىگىنى آذربايچان خالقينا، سئويملى شاعرىمizين حؤرمىتلى عائلە سىنە، دوست

تانيش لارينا و ادبى-مدنى جمعىتىمىزه باش ساغلىيغى وئيرىر، آذربايجان
خالقى نين فداكار اوغلۇ و تعهدلى ادبىاتچىسى حسن
رياضى(ايلىرىم) ين شرفلى خاطره سينه عشق اولسون دئىيرىك.

«ساھر ادبى - مدنى درنه يى»

«آذرى» فصلنامەسى

«صابر ادبى انجومنى»

«ايشيق» - آذربايجان ادبىات و اينجه صنعت سايىتى

«ادبىات سئونلر» گروھو

«ايشيق» درگىسى

«ائلدار موسىقى گروھو»

دوكتور «حسن رياضى» گئديب، آنجاق «آذري» قاليرا

رحيم رئيس نيا

يازيقى و محقق

دوكتور حسن رياضى گئتدى، آنجاق «آذري» قالدى! بو ايتىگى دن، بو عزيزىن اليميزدن گئتمەسىندن چوخ اوزگونم؛ يئرى نين بوش قالماسىندان چوخ حئيفىسىزلىنيرم.

من بو عزيزى ايل لر قاباقدان، انقلابدان قاباقدان، يعني ياريم عصر حدودوندان قاباقدان تانييردىم. تهرانا گئتدىييم زامان لار، اونو معهولا دانشگاه قاباغىنداكى كتابفروشى لاردا گۈروردىم. آختارىب اوپىرنىمە يە هوسلى و عين حالدا اوتانقاچ و تمكىنلى بىر گنج ايدى. بو جوره، هر دن بىر راست گله گۈرۈشلىرىمىزله گئت گئده تانىشدىق، دوست اولدوq و فكر آليش- وئريش لرىميىز داوملى لاشدى.

---

¹ دانىشىغىن متنى

زامان کئچدیکجه اوونون قابلیت لری له تانیش اولدوم. بیلدیم کی یازی- پزوو اهلی دیر، شعر یازیر و... بیر گون ده یاخشی آپاریجیلیق قابلیتی نین شاهدی اولدوم. دهیرلی ائل عاشیغیمیز، عاشیق حسن اسکندری يه، تهراندا بؤیوک بیر تالاردا، طنطنه لى بیر دهیرلندیرمه مجلسی توپولموشدو و مجلسین آپاریجی لاری دا حسن آقا و آقا قربانزاده ایدی لر. عزیزیمیز حسن آقا، دوکتور ریاضی و جناب قربانزاده يان-يانا اوتوروب، مجلسی چوخ منظم و گؤزه ل آپاریردی لار. هر شئی اویغون و یئریندە ایدی. منظوم و منثور سئۇزلار دالبادال و آخیجى بیر شکل ده بیر-بیرین ایزله بیردی. سئن اوسته دعوت اولان ایفاچى لار، شاعرلر و سۆزو اولان لار، ھامیسى مناسب شعرلر و سۇزىلر ايله چاغیریلیر و يولا سالینیردیلار. زیم بە زیم دولو اولان سالون یئریندە آلقيشلايير، یئریندە سکوته دالیردی. دوکتور ریاضی و جناب قربانزاده او گون منیم ذهنیمده پارلا دیلار و اونودولماز ائتكى بورا خديلار. حتما کى سونرالاردا او عظمتده، بلکه اوندان داها عظمتلى مجلس لرین ده آپاریجیسى اولموشدولار.

سۆزوم دوکتور ریاضی ده دیر. بئله بئله قابلیت لرله، هنرلرله، اوره يه ياتان، تاثیر قويان شعرلرله، یازى لارلا و... ذهن لره، كۈنۈل لره و خاطرلرله يول آچىب، معنوی ياشايىشى نین داومىنى ساخلاadi. اما منجه، آدى و يادى قالارقى اولان، يورولماز، يولوندان دئنمك بىلمەين بەهزاد بەهزادى ايله تانىشلىقى و ايش بېرىليي دوکتور ریاضی نین حیاتىندا يئنى بير مرحلە

آچدى و او دا دوشونجە ايله گىريشىدىيى ايشى باشاريق لا قاباغا آپارىب، اوستاد بەزادى دونياسىن دەيىشىندى سۇنرا دا، همت لە او آغىر يوكون داشيماسىن عەھەسىنە آلىب و مىردىجەسىنە، اوسانمادان، آياقدان دوشىنە جن، آياق دالى قويىمادى و مشعلى سون نفسيينە جن داشىدى و دئىيە بىلرم كە او دا اۋز نوبەسىنەدە «آذرى» مجلەسىنى يېنى بىر مىرخە يە بېنلىتىدى.

من ياخىندان اونون دەيرلى ايشىن اىزلى يېردىم و گۈروردوم كى اونو «پل صرات» دان كئچىرمە يە نە قەدر و نئىجە آيىقلۇق و سايىقلۇق، رحمت و جانفشارانلىق صرف ائله يېردى؛ بو ايشى دە باشاردى. بئلە چتىن و اۋنملى ايش لر يالنىز مۇحكىم، اىيلىم زايىن دايىاناغى ايله گۈرولە بىر و او كىشى ائله بىر مركب ايشى مسلم كى ائله بىر دايىاناق ايله، ائله يېرىيول چىراغى ايشىغىندا گۈرە بىلدى و اوستاد بەزادى نىن دەيرلى يادگارىن اۋزونون دە دەيرلى يادگارى اولاراق قويىوب گىتىدى. «سۆپەلەين گىنە جىك، سۆزو قالاجاق» حقيقىتى بىر داها حقانىتىنى اثبات ئىتدى...

حسن آقانىن ايشى هر گۈرولەن ايش كىيمى عىيب دن عارى دئىيلىدە. بلکە آرتىق ياشايا بىلسە ايدى او عىيب لىرده كى البتە ھامىسى دا اونون اۋزونىن آسىلى دئىيلىدە، امكانلار دايىرەسىنەدە آشىلىرىدىلار.

ايندى سۆزو اوزاتمادان سون سۆزو دئىيرم: «آذرى»، بوايىكى دەيرلى انسانىن يادگارى نىن گۈزۈ، داها دوغروسو اونلارىن اۋزلىرى نىن نگران

باخىش لارى سؤزون ائتدىييمىز ايناما دايىانان ال لرین انتظارىن چكىرلر.
ائىلە ال لرە عشق اولسۇن. بىز دە او يولۇن ايناملى يولچولارىن
آقىشلاييريق. يئتر كى آچىلان يول يولچوسوز قالماسىن!

«دوكتور رياضى» بير تانينميش شخصيت دير^۱

صمد رحمانى

يازىچى و محقق

سلام عزيز دوستلار!

من دوكتور حسن رياضى نين دونياسين ده ييشىمەسىن باشدادا عائلەسىنە، سونرا دوست لارينا، خصوصا جناب قربانزادە يە كى بو مراسمى بىرگزار ائدىرلەر، باش ساغلىقى عرض ائتىرم.

دوكتور رياضى بير تانينميش شخصيت دير كى هله چوخ جنبه لرى بوندان بئله تانينا جاق. آثارى چاپ اولدو قجا، داها بونون شخصىتى پارلاق صورتىنده اۋزۇن گۆستەرە جك.

دوكتور رياضى نئچە جنبە دن آذربايجان ادبىياتينا خدمت ائله دى. بىرى باشدادا مطبوعات مسئلەسى ايدى. بىلىرسىزىكى ۱۳۸۲-نجى ايلدە «آذرى» نشرىيەسى چوخ ايرى حجم لە و دولغۇن يازى لارلا بئيوىك عاليم و

---

^۱ دانىشىغىن متنى

ادبیات‌شناسی‌میز اوستاد دوکتور بهزاد بهزادی نین مسئول‌لغوایله نشره باشلادی و بونون لاب یاخین دوستو، یاخین امکداشی دوکتور حسن ریاضی اولدو و دوکتور بهزادی دن سونرا دا اونون یولو همن سبک‌ایله ادامه تاپدی. بو، واقعیتده دوکتور ریاضی نین خصوصی بیر اراده‌سیندن ناشی اولوردو. یعنی بیر بؤیوک اراده‌ایستیردی کی بو نشریه داوم تاپسین. بو نشریه ده بیزیم چوخ مسائل لریمیز حل اولدو؛ چوخ فولکلورو مووز توپلاندی و بیرینحی دفعه‌ایدی کی بیر نشریه ده حئکایه ژانری گئنیش صورتده مطرح اولدو. بوندان قاباگکی نشریه‌لرده حئکایه چوخ اهمیت تاپمامیشدی. بو نشریه ده بؤیوک-بؤیوک یازیچی لاریمیزا جان اوز حئکایه‌لرین چاپ ائله‌دیلر و دئمک اولار کی حئکایه ژانرینا اهمیتلی بیر مئیدان آچیلدی بو نشریه‌ده. او جهتدن بؤیوک بیر خدمت‌ایدی ادبیات. یعنی بیز اگر دئرو مطبوعاتی نظره آلاق، «آذری» نشریه‌سیندن قاباق بیر تاریخ، «آذری» نشریه‌سیندن سونرا بیر تاریخ.

«آذری» نشریه‌سی مدرن ادبیات او جمله‌دن سربست شعره ده چوخ مئیدان وئردی. دوکتور ریاضی او خوموش و ساوادلی بیر انسان‌ایدی. بیز بونو ناظم حکمتین اثرلرینه یازدیغی نقددن حیس ائدیریک. آقای ریاضی اوزو بؤیوک سربست دئین لردن ایدی. دوزدو کی سربست شعر بیزده اوستاد حبیب ساهرله باشلانیبدی، ولی داومی چوخ ضعیف

گئدیدردى. واقعا «آذرى» نشرىيەسىنندە بىز گۆزەل سىرىست شىعرلى دە گۈرۈرۈك.

دونيا ادبىياتيندا اديب و شاعر دوكتورلار اولوبىدور. «لۇون تولىستۇي» اۋزو حكيم ايدى، «جىنگ و صلح» رومانىين يازىبىدى. «آنوان چخوف» اۋزو حكيم ايدى و حئكايە ژانرى نىن بانى لرىنندە حساب اولور. يعنى حئكايە ژانرىندا طرح سىز نوعى چخوف گتىريپىدى. «سامىرسەت مۇوام» كى اۋزو ھم منتقدايدى، داستان كوتاه و رومان كتابىن يازىبىدى و اوون مشهور رومانى اوردا معرفى ائله يىبىدى. ھكىدا اۋزو دە بؤيووك رومان لار «درەيى تىغ» و «پاي بندى ھاى انسانى» كىيمى رومان لارى يازىبىدى. او دا حكيم ايدى. ایران ادبىياتيندا دوكتور «غلامحسىن سادى» كى بؤيووك نمايشىنامە نويسى، رمان نويسى، حئكايە نويسى ايدى، او دا حكيم ايدى و «بەرام صادقى» ھكىدا كى «ملکوت» رومانىن، «سنگر» و «قىممەھاى خالى» مجموعە داستانىن يازىبىدى.

ایران آذربايجانى ادبىياتيندا اوچ نفرده بو حالت وار ايدى: «دوكتور مېن (شىمىشك)» جذامى لر آتاسى، «دوكتور جواد هيئت» جراح، حكيم، يازىچى و «دوكتور حسن رياضى» كى منتقد، شاعر، ترجمە چى ايدى. بونلار بىر گنجىنە دى بىزىم ادبىاتىمىزدا.

دوكتور رياضى و او بىرى عزيزلىرى ثابت ائله ديلر كى حكيم دە اولار انسان، پىشك دە اولار و تىها مادى مسئلە يە فىرك ائله مز؛ ائلىيە بىلر او ياخچى

شغل دان یاخچی استفاده ائله سین. دوکتور ریاضی بو با بدنه ده او گؤزه ل
حکیم شخصیت لردن ایدی کی ائلییه بیلدى آذربایجان ادبیاتینا هم
شعر ژانریندا، هم نقد ژانریندا و او بیری ژانلاردا گؤزه ل هدیه لر و ئرسین.
دوکتور ریاضی نین شعرلری و سایر يارادىجىلىغى باره سیندە هله
دانیشماق تىزدى، چون آثارى نین ھامىسى هله چاپ اولمايىبدى، ولى
او مقدار دان کی «آذری» نشرىيە سیندە، سایر نشرىيە لرده، سایت لاردا،
ايىرنىت ده گلېيدى گۈرۈك چوخ يئنى لىك واردى اونون شعرلریندە. بو
يئنى لىك اونون شعرلری چاپ اولاندان سونرا گۈزه ل آراشدىرىيلار و بير
مقاله اولا بىلر. حتى كل آثارى نین اوستوندە گۈزه ل بيركتاب يازىلا بىلر.
من حالا بىرىسىنە اشاره ائله بىرم:

بىلىرىسىز کی آذربایجان ادبیاتىندا بير نوع شعر واردى اونا «حىدرىيە»
دئىيرىيک بىز. «حىدرىيە» ائله بىل، قوشما کى ۱۱ هجادان عبارتدى،
وسطىيندە ۸ هجالى گرایىلى و ۷ هجالى باياتى و اوندان سونرا ۵ هجالى
بندلر گلېر. عاشيق لار رىتمى عوض ائله مك اوچون و بعضى آغىر
رىتم لرى اويناق رىتم لره چئويرمك اوچون بو ايشى گۈرۈلر و بىزيم
شاعرلر يمىزدە استفاده ائله بىرلر. بو اۋزو بىر باجاريق دى. او جهتنى بىز
گۈرۈك کی دوکتور ریاضی نین شعرلریندە آذربایجان سىسى واردى؛
آذربایجان سىسى اۋز سىسى لە، نە آيرى لارى نين سىسى لە. او اۋز باجاريغى لا
بىر يئنى لىك لرى گتىرىر، هم دىلىنە هم ده کى فورمۇنا. دوکتور ریاضى

اۇزونون ۱۶ هجالى بىر شعرىنide بوايشى حىدرىيە شكلىنide گۈرۈبدور؛
وسط ده هر بىندىن سۇنرا بىر باياتى گتىرىپىدى. من اوخويورام، گۈرون نە
گۈزەللىك ده بوايشى گۈرۈبدور، وزن ھامىسى يېرىنىدە:
گۈزى اوزوندە سئىرەك اولدوز، واخت گئچىكىب، قاش قارالىب
کۈنول قوشوم مزارلارين باش داشىينا قونوب، قالىب
آغ بىرچىكلى آنام كىمى ظولوم-ظولوم آغلار او دا
آنام ساچىن يولان كىمى سىنه سىنى داغلار او دا
ياد گىلدى باخدى گئىتدى
خنجرىن تاخدى گئىتدى
اولدو زوم گۈيدن آخدى
قلبىمى ياخدى گئىتدى
داغ دالىندا گونش باتجاق آل شفقىن ياتاغىندا
سن ده ياتدين ايگىد بالام قان بزەكلى او تاغىندا
قارا يىل لر پرپر ائتدى قىزىل گولو بوداغىندا
دومانلى داغىم آغلار
بولبولسوز باغىم آغلار
گۈزۈمده ياش قوروسا
سىنه مده داغىم آغلار...

و داها من بندلىرىن بقىيەسىن او خومورام، ولى او بىرى بندلىر ده ائله بو ساياقدا گئدىپىدى. بو يعنى بىر گۈزەل قالىپ ده شعريمىزە هدىيە وئرىپىدى. حالا بىز او بىرى شعرلىينه چاپ اولاندان سونرا نظر وئە بىلرىك و گۈرهرىك نە اندازە بو يئنىلىك لىردىن واردى دوكتور رياضى نىن شعرلىرىنده.

بىلېرسىز كى آذربايچان شعري قالب حەتىندەن چوخ غنى دى. فارس شعرينده ۱۷ قالب وارىمىزدى، ولى تورك شعرينده ۱۷ قالب دن علاوه، شفاهى ادبىات قالبلىرى ده واردى. مثلا: ۱۳ نوع قوشما، ۸ نوع گرايلى وارىمىزدى و بىر چوخ جناس لار، تجنيس لر و آيرى قالب لر. دوكتور رياضى ائلييە بىلېپ بۇ عظمتلىك ده قالب لره آيرىدان دا اۆزۈ بىر قالب اضافە ائله سىن و بو چوخ ارزشلى دى.

سرېست شعرين اۆزۈنون خاصل قايداسى واردىر. او جور دئىيل كى چون عروض يوخدو، بعضا ھجا يوخدو، داها سرېست شعردە وزن يوخدو، رىتم يوخدو؛ يوخ بىلە دئىيل! سرېست شعرين اۆزۈنە مخصوص رىتمى و هارمونوسو واردىر. آذربايچان دىلىيندە سرېست شعر ۳ نوع دىر: بىر نوعى عروض وزنىيندە دىر كى اوردا رىتم عروضى دىر، آنجاق مصraigalar اوزانىر، قىسالىر؛ فارسى دا بىز اونا «ニمامىي شعر» دئىيرىك. اىكىنچى نىمامىي شعر تورك ادبىاتىندا واردىر. بو «ھجا» وزنىيندە اولور، آنجاق مصraigalar قىسالىر، اوزانىر. بوردا دا شرط واردىر. مصraigalarin اىچرى

بئلگولری نین هجالاری يا فرد، يا دا زوج اولمالى دير. بو شرط رعایت اولونماسا، شعرین وزنى قاریشا جاقدى. اوچونجو «آغ شعر» دى. همان شعر کى فارسى دا «شعر شاملوبي» يا «شعر سپيد» دئييلين. بو آغ شعرده کى عروض و هجا وزنى حذف اولور، گرهك اوندان اوستون بىر شئى گتىره سن، دولدوراسان. او نه دير؟ او تصویرلىرى دى و انصافا دوكتور رياضى بو نوع شعر دئمکدە ده گۈزەل قىدلار آتىبدى:

گون لريمىن بويو

گون دوغاندان آغ دوغانا؛

كۈنلۈمەدە بولاق ايچىملى ايستكىلر

گۈزلىرىمەدە سېرچە اوچوملو دىلكلەر.

آى سوراغلى گونشىدە

قارا گۈئى دن آغ گۈئى يە باخا-باخا

گون لرى گوندوزلىرىم؛

گىچەلريمىن بويو آى دوغاندان گون دوغانا

آى شافاغىندا گوموشلىنىب

گونش شافاغىندا قىزىللانىب

گونش سوراقلى آى لا

گىچەلرى گىچەلدىم...

حالا من بىر بندىن اوخودوم. بو شعرده بىز گۈزۈرك نه هجا وزنى وار، نه عروض وزنى. آنجاق اونون يېرىنە گۈزەل قافىھەلر و سۆزلىرىن تناسبى ئۆزۈ وزن ياردىبىدى. «قىزىل»لا «گۈمۈش» و گۈزۈرسۈز نه گۈزەل يېرىنە قويىبىدۇ؛ «ايستك» لرلە «دىلەك» لر گۈزەل قافىھە دوزلدىب و «آى دوغان» دان «گۈن دوغان» ا تصویرلىرى شعرده وزن دولغۇنلۇغو ياردىبىدى.

من داها بوندان آرتىق واختىزى آلميرام و آخىردا يېنە دە بو عزيزىن دونياسىين دەيىشىمەسىن تمام ايستەين لرىنە، عائلەسىنە و دوستلارينا تسلیت عرض ائلەيىرم. قالانلارى ساغ ياشاسىنلار و ھاموز ساغ ياشىياسىز.

شاعر سرفراز، فرزند لایق آذربایجان

ابراهیم دارابی

نویسنده و مترجم

سخن گفتن در باره‌ی زنده‌یاد دکتر حسن ریاضی شاعر، نویسنده، روزنامه‌نگار و مترجم متعدد بسیار دشوار است. دریغا این انسان فرهیخته‌ی فروتن که عشق مردم و فرهنگ آذربایجان را در دو سوی رود ارس در دل خود حمل می‌کرد در سن ۶۳ سالگی نابهنجام از مگست و به منظومه ستارگان پر فروغ فرهنگ و ادبیات جهان پیوست و ستایشگرانش را در بهت و حیرت فرو برد.

دکتر ریاضی، این ایلدیریم آسمان فرهنگ و هنر سرزمین ما، این بشردوست فروتن، علاوه بریاری رساندن به بیماران دردمند و مبتلا به سرطان، از بنیانگذاران انجمن‌های ادبی آذربایجان بوده و در سروdon شعر و نوشتن مقاله‌های ادبی اجتماعی روشنگر و ترجمه‌ی آثار ادبی جهان نیز تبحر بسیار داشت. از آثار ماندگار او می‌توان به انتشار «آنا دیلی-آیین نگارش و دستور زبان ترکی آذربایجانی» به همراه دکتر بهزاد

بهزادی، مجموعه سه جلدی «شناختنامه نظام حکمت» و «مجموعه اشعار» اشاره کرد که در دست چاپ است.

استاد ایلدیریم که با پرتو فرآگیر خویش آسمان فرهنگ را روشن می‌کرد، به تاریخ ادبیات آذربایجانی و فارسی سلط کامل داشت. عضو مؤثر حلقه‌های ادبی «صابر» و «ساهر» بود و با مجله «ایشیق» نیز همکاری می‌کرد.

سال‌ها پیش در دفتر مجله «آذربایجان» در حضور زنده‌یاد استاد بهزادی بنیانگذار مجله‌ی «آذربایجان»، با این مرد فرهیخته و عاشق فرهنگ و هنر آشنا شدم.

پس از آنکه استاد بهزادی به ماندگاری تاریخ پیوست، تداوم نشر مجله به دکتر حسن ریاضی واگذار گردید. از آن تاریخ شماره‌های جدید مجله با تعهد اخلاقی دکترو با مقدمه‌ای به قلم شیوای خود او چنین آغاز می‌شود:

«آذربایجان» دور دگر زد، پوسته دیروزینش را نونوار کرد و با شکل و شمایل تازه از محقق درآمد تا باز، با همین پرتو کم نورش هم که شده، سهمی ولو اندک در روشنابخشی جان‌های شیفته‌ی هنر و ادبیات این مرز بوم داشته باشد. در آمد تا باز، صداقت و پاکی را در حرفة‌ی خود پاس بدارد، از دیروزی‌ها بیاموزد، با امروزیان همگام شود، برای یافتن استعدادها و شکوفا کردنشان تلاش کند، با چهره‌های اصیل تازه و صدای‌های متفاوت خود را همراه سازد، با نویافته‌ها به تری و تازگی خود بیفزاید، به رونق

مطبوعات آذربایجان ایران کمک کند و از این رهگذر، با انتشار آثار بدیع و متنوع در طراوت و شادابی فضای فرهنگی کشورمان نقش داشته باشد...» سپس می‌افزاید:

«...ستون فقرات محتوای مجله را ادبیات تشکیل می‌دهد. به این دلیل ساده، اما عمیق که ادبیات و زندگی اجتماعی رابطه‌ی متقابل دارند. پرداختن به ادبیات همانا پرداختن به اجتماع است.»

پیمان اخلاقی زنده‌یاد را می‌توان در سروده‌ها، نوشته‌ها و مقاله‌های متعدد پربارش دید که در مجله «آذربایجان» و سایر مطبوعات و مجله‌ها به چاپ رسیده‌اند. این ادیب هنردوست، در راه گسترش فرهنگ آذربایجان لحظه‌ای از پا نشست، ساعتی از عمر پربار خود را بدون کار و پیکار در راه حق و حقیقت و گسترش فرهنگ سپری نکرد و برای بالا بدن سطح ادبی و فرهنگی جامعه، سرفصل‌هایی را بر می‌گزید که هرچه متنوع تر، روشنگرتر و وزین‌تر باشند.

ترجمه‌ی ادبیات ایران و جهان به زبان آذربایجانی، ترجمه‌ی آثار آذربایجانی به زبان فارسی، معرفی نویسنده‌گان و شعرای بزرگ جهان، درج مقالات تحلیلی و انتقادی، مصاحبه‌ها در باره‌ی آهنگسازان، موسیقی‌دانان، کاریکاتوریست‌ها، نقاشان، گزارش رویدادهای فرهنگی ادبی آذربایجان ایران و جهان نمونه‌هایی هستند که تنها در مجله «آذربایجان» به بار نشسته است.

این ادیب باورمند خستگی ناپذیر در این راههای پرنشیب و فراز، عمر خود را به هیچ گرفت، تمام سختی‌ها و تlux کامی‌ها را به جان خرید تا اهداف خود را پیش ببرد. بی تردید از این پس تداوم و پیشبرد کارهای به جا مانده و گوناگون این مرد بزرگ، به آسانی میسر نخواهد بود.

شاید دوستان، نزدیکان و علاقمندان به فرهنگ و هنر آذربایجان در پرتو چراغی که این شاعر سرفراز، فرزند لایق آذربایجان بر افروخته است بتوانند اهداف او را تا جایی که در توان دارند پیش ببرند و فراموش نکنند که او هم اکنون در میان ماست و به زندگی فرهنگی و معنوی خویش در

میان ما ادامه می‌دهد و می‌گوید:

کؤچسم بو دنیادان آرا سئوگیلیم
ائلين قوجاغیندا تاپارسان منی.

سینه‌م یانار داغ دیر آتشی سؤنمز،
وطن او جاغیندا تاپارسان منی.

چؤل لره، چای لارا دؤنسه بدنیم،
گونشلی، اولدوزلو گؤپلر کفنيم؛
بئشيم، مزاريم دوغما وطنيم،
اونون تورپاغيندا تاپارسان منی.

چىچكلى حياتا ورولموشام من،
ايшиقلى يولومو آلا بىلمز چن؛
قوشولسان بو يولون كاروانىنا سن
ظفر بايراغىندا تاپارسان منى.

قیزیلی شفق لر شاعری

ناصر داوران

شاعر و ترجمه‌چی

هر گون بیر نفر سیرامیزی ترک ائدیر، هر گون بیر بئیوک انسانی الدن
وئریپریک. سونرا توپلاشیریق، قرارلاشیریق، مجلسس لر قوروووق، ایستر
حقیقی، ایستر مجازی. ایتیردیییمیز یولداشیمیزین حاققیندا گۆزهـلـ.
گۆزهـلـ سـؤـزـلـرـ دـانـیـشـیـرـیـقـ، خـاطـرـهـلـرـینـیـ پـایـلاـشـیـرـیـقـ. نـئـچـهـ گـونـ کـئـچـیرـ،
یـاـواـشـ هـرـ شـئـیـهـ عـادـتـ اـئـدـیرـیـکـ، اوـنـوـدـوـرـوـقـ دـوـسـتـوـمـوـزـوـ دـاـ،
گـؤـرـدوـیـوـ اـیـشـ لـرـیـ دـهـ. سـانـکـیـ حـیـاتـینـ قـایـدـاسـیـ بـثـلـهـ دـیرـ، هـرـ گـونـ دـهـ بوـ
قـایـدـاـ یـئـنـیـ دـنـ تـکـرـارـ اـولـورـ؛ آـمـماـ قـورـخـومـ یـوـخـ. هـرـدـنـ دـهـ بـیرـ نـفـرـ تـاـپـیـلـیـرـ کـیـ
ایـتـیرـدـیـیـمـیـزـ بـوـ شـرـیـفـ اـنـسـانـ لـارـیـ اـیـزـلـهـ بـیـرـ، اوـنـلـارـینـ گـۆـزـهـلـلـیـکـ لـرـینـیـ
اوـزـهـلـ باـشـقـالـیـقـ لـارـلـاـ یـاـمـسـیـلـیـرـ، کـامـیـلـلـشـدـیـرـیـرـ. فـکـرـلـرـیـ نـینـ، اـثـرـلـرـیـ نـینـ
تـوزـونـ آـلـیـبـ، گـونـمـوـزـهـ اوـیـغـونـ شـکـیـلـدـهـ چـاتـدـیرـیـرـ هوـسـکـارـلـارـینـاـ.
«حسن ریاضی» یـهـ گـلـدـیـکـدـهـ اـیـسـهـ، عـینـیـ دـیرـ دـورـومـ. اوـنـوـ دـاـ اـیـزـلـهـ یـنـ
اـوـلـاجـاقـ، اوـنـوـ دـاـ سـوـکـوـتـونـ قـورـخـونـجـ هـدـهـ لـرـینـدـنـ قـورـوـیـوـبـ، یـئـنـیـ بـوـیـالـاـلـاـ

باغیران اولا جاق يقين. آمما گؤرەك حسن رياضىنى كيم دوام ائدە بىلە؟ آخى او هم شاعرىيدى، هم ژورنالىست، هم تنقىيدچى، هم فكر آدامى. بونلاردان آرتىق و اۋنملى، دئىيىي كىمىي ياشاماغى باجاران، آز اۇرنكلى بير انسان. بو اساسدا، حسن رياضىنى دوام ائله مەيە، گەرە ك طبىعتىن روحونا دالىب گۈزەللىك لرىنى ياشايما بىلە سەن، قلم اردو سونۇن اۇنجول سىلاحلى لارى كىمىي تەلوكە لە گىرمە يى باجاراسان، گەرييىنچە تئوريك قابلىيت لرىن، دايىما دۇنيا اديياتينا اۋزەل بير پىجرەن، هم ده بوتون انسان لارىن اوزونه آچىق قاپىلى بير اورەيىن اولا. هەلە بونلارا، درين سئوگى، يورو لمازلىق، تمناسىزلىق و عائلە وى ياردىم كىمىي چوخ شئى لرى ده آرتىرمالىسان.

انسانلىغى و انسان سئوهەلىسى آتاسىندان اۋيرەنېب، خالقىنا فدايىلىسى پىشەورى مكتېپىندەن. گەچ ياش لارىندان امك آدام لارىنايولداش اولوب، تورپاغى دا يولداش بىلەپ اوزونه، آنا يولداش. آز مدت معلم چىلىك ائله يىب؛ قارا بالىغى چوخ اينانىرىدى، آمما دىنiz يول لارى باغلى ايدى. طبىعتىنى ايتىرمەدن، اولدوغو ھەرىئەدە امك جىجه سىيندە دورور. تبرىزدە شاعر يولداش لارى نىن ادبى فعالىت لرىنە قوشلۇر، تەرانا گىئدىر، عالى مكتىبدە حكىملىك درسى آلىر، ئۇمۇنون سونۇنا قىدەر بوايشە مشغۇل اولور، خستە لە هم طبىب اولور، هم ده سىرداش. آنجاق اونون اجتماعىي-ادبى فعالىت لرى ده همن يئرده انکشاف ائدىر. هاردا آذربايچان آدینا

ايش گۈرولور، حسن رياضى ده اوردادىر. بوتون يوبىللىلىرىن، ادبى مجلس لرىن فعال اشتراكچىسى، چوخ واخت دا آپاريجىسى اولور. درنىك لريميزين قورو لماسىندا، فعالىت گۈسترمەسىنده، اۇنملۇ موقۇعى وار اونون. بو كىمى تىشىت لرلە ياناشى، «آذرى» درگىسى نىن تىمل داشىدىر، باش يازارى. دوكتور بەھزادى لە برابر آذرى درگىسىنى، يوكىكى سوييە دە مطبوعات عالمىنە تانىتدىرىيەلار. «آذرى» درگىسى مضمۇن جا دورلو و زنگىن، فورما باخىمېندان ايسە ماراق دوغوران بىر درگى دىر. اونون اللي يە ياخىن نومەسى تعطيل گۈتۈرمە دن، واختىندا يايلىب.

«آذرى» درگىسى، اونون ايلك نومەسى يايلىدىغى گوندن، بىر ادبى مدنى او جاغا چئورىلىر. اولكە مىزىن ضىالى لارى، ادبىات سئوھىلىرى، دiliyimizin و آذربايجانىمېزىن انكشافينا ماراق گۈسترن لر، فرقلى بىر سىس دويمىب، دوغمالىق لايشه قارىشىلار. حسن رياضى ده، باجاريق لا، بىر آخىمىن ئوندرلىيىنده مسئولىت داشىيىر. اونون تشكىلاتچىلىق و مودورلوك قابليتى، گئنىش ادبى- اجتماعى مناسبتلىرى ايله ال - الله وئریب، ايشىن باشلانغىچىندا چتىن لرىن چوخونو قولىلاشدىرىر. حسن رياضى بو ايش لرى باجاريق و لا ييقىنچە ده يئرىنە يئتىرىر؛ اگرچى ايش گۈرهن آدامىن ايشىنده بعضى يانلىش لار دا قاچىنىلىمازدىر.

ايىدى اونون قويوب گئىتىيىلى الوان چىچكلى «آذرى» باخچاسى، اون سور يئتىيم بنؤوشەلىرى دىلە توتور. ايىدىن بىلە اليمىزە قلم آلاندا، ايتىرىدىيىمېز

بیر اۇتكم قلم گلىپ دايانا جاق گۈزوموزون ئۇنوندە. اوندا قدرىنى آز بىلدىييمىز ھانسى وار دۇلتى ايتىرىدىييمىزى باشا دوشىمك پروسىسى، يواش - يواش باشلايا جاق.

سون سۆز بوكى، حسن رياضى ھوشىدەن اۋنجه بير شاعر ايدي، شاعر كىمىدە ياشادى. اونون حاقيقىندا دانىشىلىپ، دانىشىلما مىش گۈزه للىكلىر، عمومىتله اونون شاعر اوره يىنە عايددىر. انسان سئوه رلىبى، سئچدىبىي يول، يازىب ياراتدىغى شعرلر، خالقىنا، وطنينه باغلى ليق اۇزوندن گۆستىرىدىيى فداكارلىق لار و مەربانلىق لار، ياشادىغى محىطدن، قوردوغۇ مناسبت لردن تاثىرنىمىشىسە دە، بو موبارك ايلگى لر، شوبەھە سىز كى كۈورەك دويغولو بير اوره يىن آراچىلىغى ايلە قورولموشدور:
رؤيالارىمدا

قىزىل شفق تورپاغىن ياناغينا ياخىلىر
سئوينجىن ياشى سوزولور يئرين گۈزوندن؛
تورپاق گونش امير
ياشىل سونبول لر او زومە گولومسە يير.

سن رؤيالارين رؤياسى،
يازىاغىشى نىن يوخوسوسان؛
باشىمېزىن او ستوندە گئى قورشاغى تو خويورسان؟!

شاعرين لاب اۇنملى رؤياسى نه دىر كى ياغيش يوخوسونا بنزهىير،
باشىنىن دئيل، باشىمېزىن اوستوندە گۆزى قورشاغى توخويور؟ بو
خوشبخت آرزولارين مقصدى كىمىدىر؟ ئەليندن باشقاكىم بو رؤيالارين
ذىروهسىنده دايانا بىلر؟ شاعر اورهك لە اۆز سعادتىنى، گۆزەل—گۆزەل
تصویرلله، وطن سعادتىنە دويونلەيير. شاعر اۆزو دە بو رؤيالارين
رئاللاشماسى اوغرۇندا، ئىندن گله نى اسىرگە مەيىر، بئلە— بئلە ايش لر
يالنىز اورهك يولويلا، دلى دويغولار واسطەسىلە اولاسى دىر. بونلارين دا
هامىسى حسن رياضى نىن شاعر اورهىي نىن عنوانى دىر.
عشق اولسون حسن رياضى نىن گۆزەل خاطرهسىنە!

«حسن‌ایلدیریم» یاشایا جاق.^۳

نریمان ناظمیم

یازیچی

سلام دوستلار!

سیزه اوره کدن تسلیت دئیرم. باشیز ساغ اولسون!

حسن یولداشیمیزی سون منزیله یولا سالما غایمیز دؤزولمز درد اولدوبیزه.
چوخ بؤیوک آجى ایدى، آمما نئیله مك، طبیعت اوز ایستە دییین ائدیر؛
اوز قانونون ایزلە يېر.

بو گون لازیم اولوب من بير نئچە كلمە یولداشیمیز «حسن‌ایلدیریم» اگۇرە
دانیشام. دوزونو سوروشساز، من اوزوم ده بىلەيمىر نەدن دانیشىم، نئچە
دانیشىم. آخى منىم گۆزومون یاشى هله ده قورو مايىب. من هله ده اوزومو
تاپمامىشام.

---

^۳ دانیشیغین متنى

«حسن» جامع بىر كاراكتىر داشىيردى. اونون شخصىتى بىر منشورا بنزه يېيردى. محىط دن، طبىعت دن، جمعىت دن آلينان حىس لر، تجربه لر اونون ذهنى نىن سوْزگىجىندىن كىچدىكىدە، اونون دوشۇنچەسى لە، دويغوسوايلە بوياناندان سونرا الان صورت لرده اوزه چىخىب، اوزون گؤستردى. بو صورت لرین هرھانسى سينا گۈرە البته دانىشماق اولار، اگر ائلىيە بىلە سەن عقلىينى باشىنا يېغا سان؛ ذهنىنى عاطفى حىس لرین، آجى دويغولارين الىندىن قورتارا بىلە سەن. بودا چوخ چتىن ايش دىر. آخى حسن يولداشىمىزىن ايتگىسى بو سادەلىيە ذهنلىمېزى بوراخان دئىيل. اونون سىسى ھله دە قولاغىمېزدا سىلەنير.

آنچاق من بونو دئمك اىستىرم كى منيم هوشوم باشىما گالسىيدى، بو منشوردان اوزه چىخان الان صورت لردن بعضى لرى نىن اوستونە بارماق قويا بىلدىم. «حسن ايلىدىرىم» يىن شعرىنە گۈرە دانىشماقا سۆزۈم وارىدى. قوشمالارينا گۈرە، سربىت شعرلىرىنە گۈرە و بدېعى و يېنى استعارەلىرىنە، اينجە جىك ايمازلارينا، اونون درين دويغولارينا و ھومانىستى دوشۇنچەلىرىنە گۈرە دانىشماق اولاردى. «حسن» يىن تدقىقى ايش لرى مفصل بحث طلب ائدىر. اىل لر بويو يوزلر منبع دن يېغىب، ساھمانلادىغى بيكر اطلاعات، ناظم حكمتىن شعرىنە، صنعتىنە، ياشايىشىنا گۈرە حاضرلادىغى شناختنامە يە گۈرە نئچە جلسە دانىشماق اولاردى. اونون ترجمەلىرى دونيانىن ان مشھور شاعرلىرىندىن، اونون يازدىغى

سرمقاله‌لر، ژورنالیستی فعالیت‌لری نین هره‌سى اۇزىئىرنىدە دەيرلى، اۇزونه مخصوص دەير و ماراق قازانا بىيلر. بۇنۇلا بىلە من بو گون بو لحظەدە ذهنىمىن عاطفى حىسىلرە قاپىلدىغى حالتىدە، حسن يولداشىمىن جامع شخصىتى نىن مختلف بىدلرىندىن تكىجە بىرى نىن اوستونە بارماق قويا جاغام. من «ايلىدىرىم» يىن صمىمى و اۋەتكۈن كاراكترىنىدەن، انسانى داورانىشىندا، گئنىش اووه يىندىن دانىشىجا جاغام. من بورادا اوشاقلارىمىزىن «حسن عمى» سىينىن سۆز آچا جاغام.

دئىيرم گۈرە سن بىر انسانىن قلبى نە قىدر بئويك، كۈنول دونياسى نە حددە گئنىش اولا رمىش كى ائلىيە بىلە كىچىكىدن بئويكە، عارف دن عامى يە فرقى انسان لارى اۇز قلبىنده يېرلىشىدیرە، اونلارلا اونسىت قاتا، اونلارلا مناسبت قورا.

«حسن» مختلف دونيالار آراسينا كۈرپو سالان بىر آدام ايدى. انسان لارا ياخىنلاشىب، اونلارين ايچەرى عالمىنە گىرە بىلىرىدى. مثبت خىلىكتەر، استعداد نشانەلری دالىيچاڭ گىزىرىدى، كىشف ائله يىردى، استعدادلارى اوzech چكىرىدى. قاباردىرىدى. انسان لاردا اۇزونه گۈونمك حىسى يارادىرىدى. هامىنى دوشۇنمه يە، دانىشىماغا، يازماغا، ياراتماغا چاغىرىرىدى. باخىن گۈرون او نئچەلری نىن اليىنە قلم وئرىپ. بو استعدادلارين مختلف جىلوه سىينى «آذرى» درگىسى نىن مختلف شمارەلرینىدە گۈرمك اولار.

واما طبابت؛ طبابت اوئونن اليىنده بىر وسىله ايدى. تكجه معاش وسىله سى بىوخ! اوندان داها آرتىق خدمت وسىله سى ايدى. او طبابت مهارتى لە، اۆز انسانى آرزى لارينا، شريف ايستك لرينه يول آچىردى. او مرىض لرى نين جىسمى-روحى دردلرىنى درمان ائتمكىلە اۆز روحونو جىلا لا ييردى. وجدانىندان قوپان چاغرىشا جاواب وئيرىدى. بو بىر ساده سؤالدى. هانسى انگىزە اوونو «صالح آباد» دان چكىب، «يافت آباد» دا ائل شاعرى «قافلانتى» نين درمانىنا يئتىشىمە يە، «كىچ» ده قوجامان شاعرى يمىز «آلاو» ون ئويىنه، رحمتلىك «عليايى» نين باشى اوستونه آپارىرىدى. بو حرکتىن مضمونو تكجه عشق اولا بىلر. بو انسانلىغا، مدنىتە حؤرمەت دئمكدىر. حسن، رحمتلىك «مجيد امين مؤيد» يە يورقان-دؤشە يە دوشن گۈنوندۇن تا حياتى نين سون لحظە سىينە قىدەر پىروانە كىيمى اوونون باشى نين اوستوندە دولاندى. بئلە بىر رفتار هېچ منطقە سىغماز، چىلخا انسانلىق و سونسوز سئوگى منطقىنдин باشققا. بونلار تانىنميش نمونەلدى. آيرى-آيرى يوزلرجه بئلە موردلە رجوع ائلەمك اولار؛ آدسىز، سان سىز آداملا.

«حسن» بىزىم جمعى يولداش لارىمىزىن عائىلە دوكتورو كىيمى ايدى. اۆزونون اليىنندن گلنلى اسىرگە مەدن، باشققا دوست-تانيش لارين دا امكان لاريندان فايدالاناردى. نئچە گون بوندان قاباق تىللفون لارين بىرى لە دانىشىردىم، دئىيردى: «قىزىم قىزىدىم». اۆزوم ده

بىلمەدن تىلفۇنۇ گۈتۈرۈپ «حسن» يىن نومۇرسىين يىغىدىم. بىر لحظەدە اۋزومە گىلدىم و دويدۇم كى بو تىلفۇنا داھا جاواب وئەن يوخىدو.» من يولداشىما هېچ نە دئىيە بىلمەدىم، تكجه گۈزۈمۇن ياشىن سىلدىم. «حسن اىلدىرىم» اۇلمۇز بىر شخصىتدى. او ياشايانجاق بىزلىرىن اوره يىىندە، ادبى-مدنى درنگىلدە، درگىلدە، اجتماعىي يىغىنالاڭلاردا. اونون روحۇ بۇتون او يېرىلدە كى شعرىدىن، صنعتدىن، ادبىيات دان سۆز گئدىر، او يېرىلدە كى آذربايجان ادبىياتىندان سۆز گئدىر و بئله مجلس لىردىن گۈنچى، دولاناجاق.

الوداع! بير اوغلون دا گئىدى آذربايجانىم!^٤

ميانالى عليرضا

شاعر

سلام دوستلار!

باشدَا ايستردىم بۇ تىبىرى حاضرلایان ادبىيات سئونلر گروهوندان اۇز
تشكىرومۇ بىلدىرىم. نىيە كى ائلە بئلە انسانلارى ياد ائتمك بىزىم
هامىمىزىن وظيفە مىزدى. باشىنىز ساغ اولسۇن!

اوزاقلارдан گلن بىر ياخىن سىسم

منى خاطىرلایان موطلق تاپىلار.

اوزومە باغانسانا نە قىدەر يۈل لار

اوزومە آچىلان ھله قاپى وار.

^٤ دانىشىغىن متنى

عزیز دوستلار!

تأثر و تاسوفله دانیشماق نه قدهر آجى ایمیش و نه قدهر آغىر. ياخىن ساندىغىن، دوغما بىلدىيىن بىرى عائله دن اولاندا داها آغىر اولورموش.
باشىمىز ساغ اولسون دئىيرم.

عائله عضولىيەمىزدن اولان شاعر «حسن اىلدىرييم» يىن اۇلومو منى ده يامان سارسىتىدى. بىز عىينى دۇرۇن ياشىدلارى ايدىق. بىرى-بىرىيەمىزدن ياش اعتبارىلە چوخ آز ايل لر فرقلى دونيا يە گۆز آچمىشىدىق. آدلارىنى چىكىمە سەم دە منه ائلە گلىرى كىم لرى دئىيە بىلە جە يىمىي بىلىرسىنىز. يادىما شاعر «حسین عارف» يىن بىرسۆزو دوشۇر. حسین عارف، واقيف صمد اوغلوا يالە بىر گۈن بىر گۇروشوندە بىر صۇحىتىنده بىلە بىرايەفادە ايشلە دىر: «سن صمد وورغۇنۇن خاوردەن اولان اوغلوسان، من ايسە صنعتىنەن دوغان اوغلو. بىز قارداشىق». بىزىم دە عائله عضولىيەمىز صنعتىن دەن كىچىدى، شعرا يالە باشلادى. او نا گۇرە دە من «حسن اىلدىرييم» ئى شاعر خطاب ائتدىم. او گۆزەل دۇردىن، او صەميمى، مونىس حىاتىمىزدان، دوغما و قايىغى كىش مناسبتلىيەمىزدن ايندى نئچە دانىشاسان كى؟

ياشىمىز ائلە بىر دۇنە مە گلىپ چاتىپ كى اۇلومون احاطە دايىرەسىنەن كىچىپ، چوخ آتا بابالارىيەمىزى، آنالارىيەمىزى ايتىرمىشىك و تاسوف كى بو اۇلوم داھادا ياخىنلارىيەمىزىن اطرافىندا جۈولان ائتدىر. اۇلومون پنجه سى

باجى لاريميزا-قارداش لاريميزا كىمى اوزانىب، گلېپ و هئچ شوبهه سىز
كى او سىيرادان اۆزومۇزه دە.

نئچە گون اۇنچە ھامىمىزا معلوم شاعر «حسن ايلىدىرىم» ئىتىرىدىك.
اولوموندن بىر نئچە گون قاباق «ائىلدار» لا گۈرۈشۈنە گئتمىشىدىك.
گۈزلىرىنده حىيات عشقى، صئۇحبىتىنده قايغى كىشلىك، موناسىبىتىنده
همن قويوب گئىتدىييم دوغماлиق، صىمىمى لىك ھله دە يادداشىمدا
دولاشىر.

اونو اىتىرىدىك. نفه سىينى، قوخوسونو، سىسىنى اىتىرىدىك، آنجاق
يادداشىنى، خاطره سىينى يوخ. تاسوف كى يئنى خاطره يە دوزولە جى
اوندان بىزه اىز قالمايا جاق، اكتفا ائده جە يىك ايندىيە كىمى اولانلارا.
عزيز دوستلار!

شاعر «حسن ايلىدىرىم» دان ايندىيە كىمى قالانلار او قىدر معنالى، او قىدر
زنگىن، او قىدر دوغمادىرى كى، سىزى بىلمىرم، بىزى، بىز ياشىدلارىنى
سون منزىلە قىدر اۇز احاطە سىيندە ساخالىيا جاق. ياشاييا جاق و هئچ
شوبهه سىز كى نە قىدر كى يولومۇز داوام ائدىر، يئنە او دا بىزىم لە
آدىيملاريا جاقدىر، بىزه يول يولداشى اولا جاقدىر. بونا گورە كى خاطره سى
بىزىم لە هميشه ياشايير. او حىاتدا اولماسادا حياتىمىزى، وارلىغىمىزى
معنالاندىران تارىخىمىزدە ياشاييا جاق؛ او سبىدىن دئىيرم:
«حسن ايلىدىرىم» تارىخە قووشدو.

عازیزیم اولو داغ‌لار
چشمەلی، سولو داغ‌لار
بوردا بیرا گید اۇلوب
گۆئى کىشىنر، بولود آغلار.

الوداع! بىر اوغلۇن دا گىتىدى آذربايچانىم! گۆئى کىشىنەمەدى، بولود
آغلامادى. نه ائدەك كى گۈيلىرىمىز دومانلى دىر، بولود سوزدور. هر يېردىن
اۇلۇم ياغىر سانكى. بوا ئۇلۇملۇ ھاوادا نىسگىلىمىز، كدرىيمىز نىچە قات
اولدو.

طامى، قوخوسو، يادى، باياتى رايىھەلى بىر صنعتكار ايتىريدىك. باشدا
عازىز عائلەسىنە، سئونەن لرىنه، او جملەدن بۇتون دوستلارىمىزا، قلم
دوستلارىمىزا باشىنىز ساغ اولسۇن دئىيرىم و او ائلە جەدە سىزلىرە.

صىمىمى، بىلىكلى قلم دوستوموز «حسن اىلدىرىم» يىن كىچىدىيى يول او
قدەر آيدىن، او قدهر گرگلى، او قدهر ملت ايناملى و او قدهر وطن دويغولو
اولمۇشدور كى، بو گون تام آيدىنلىغى ايلە گۇرۇنمه سە دە صاباح دەرىلى
يئىرى و موقعى گۇرۇنە جىكدىر. هئچ شوبەھە سىز كى بوايانج لا اونو ياد
ائدىپ و بو دويغوايلە اونو خاطرلا يېرىق. اونون يادى، خاطرەسى نه قدهر
كى ادبىاتىمىزدا وار، يادداشىمۇزان سىلىنەمە يە جك، اورەكلىرىمىزىن ان
مۇنис قاتىندا، اونون ان دىلېر گوشە سىنەدە ياشا ياجاقدىر.

عازىزىم آخر گئىدر

سوگلر آخار گىئدر
دونيا بير پنجره دير
ھر گلن با خار گىئدر.

«حسن ايلىدىريم» كىمى صنعتكارلار دونيا پنجره سىندىن سادە جە باخىب
گئتمىر. آخىب گئتمىر. نىيە كى ائلوم بئله صنعتكارلارى تمامى لە آپارا
بىلەميم.

يادى، خاطرهسى، امه بىزىم لە ياشايير. همىشە بىزىم لە معنوى حيات
سوروور. نعجه كى اولو بابالارىمۇز دئىميشكەن: «ھرنە يە امك ىصرف
ائدىلىرسە، او ايتىمير». بو حياتىن قانۇنودور؛ اولا بىلسىن كى بعضا اون
پىلاندان، آرخا پىلانا كېچىر، آمما زامان كسىننە يېنه اۆز موقعينى اللە
ائده جىكدى.

کرونوا وېرسو دۇنە مىنى ياشاييرىق. تاسوف كى بو سببىدن اونو دا
ايىرىدىك. اونو چىينىمۇزدە سون منزىلەنە داشىيانمادىق. يېرى،
خاطرهسى اورە كىلىمۇزدە ياشاياجاق، خاطىرلانا جاقدىر.
باشىن ساغ اولسون آذربايجانىم! بىر دەيرلى اوغلۇنۇ دا تورپاغا تاپشىرىدىق.
اونون ياتدىغى تورپاڭ بىر آز دا زىنگىنلىشدى.
هامىنizin باشىniz ساغ اولسون!

عَزِيزٌ «حَسْنَ اِيلَدِيرِيم» بَنْ عَزِيزٌ خَاطِرَه سِينَه

حَبِيبٌ فَرْشَبَافٌ

شَاعِرٌ وَيَا زِيَّچِى

بَيْرِ رِيشَه يُوز بُوداَق، يُوز يَارِپاَق سَاخَلَار

مِين يَارِپاَق بَيْرِ كَوْكُو سَاخَلَيا بِيلِمْز

(حسین عارف)

بَويالان اِيلَدِيرِيمِيم، باخ اِيلَدِيرِيمِيم!

پَارَلا اِيلَدِيرِيمِيم، شَاخ اِيلَدِيرِيمِيم!

سَنسِيز ياغِيش ياغِماَز، بُولاق لَار آخَماَز،

سَنسِيز سَئَل - سُولارِين نغَمه سَى قالِخَماَز،

دَاغ لَار گَوْئى قورشاَغِين دَؤشونَه تاَخَماَز،

بَويالان اِيلَدِيرِيمِيم، باخ اِيلَدِيرِيمِيم!

پَارَلا اِيلَدِيرِيمِيم، شَاخ اِيلَدِيرِيمِيم!

سنسىز گۆزلەيمىز قان ياش لا دولا،
سنسىز باغ لار سولار، چىچك لر سولار،
سنسىز آنا تورپاق ساچ لارين يولار،
بويلان ايلىرىميم، باخ ايلىرىميم!
پارلا ايلىرىميم، شاخ ايلىرىميم!

سن گىتدىن ماتمه بورودون ائلى،
آنا تبرىزىميم آغاردى ئىلى،
توكندى طاقتى، بوكولدو پئلى،
بويلان ايلىرىميم، باخ ايلىرىميم!
پارلا ايلىرىميم، شاخ ايلىرىميم!
آخ ايلىرىميم! آخ ايلىرىميم!

«حسن» يىن اوره يى عؤمور بويو ديلى لە، ائلى لە دئيونىموشدو، ديلى واركن،
ائلى واركن او داياشا ياجاق!

شاعری زبردست، نویسنده‌ای توانا و انسان والا

حشمت حافظی(بهزادی)

شاعر

با تمام وجود به خانم ریاضی و فرزندان عزیزشان تسلیت می‌گوییم. به دوستان، همکاران، شعرا و کوشندگان راه «آذربایجان» تسلیت می‌گوییم. ما انسانی را از دست دادیم که به سختی بتوان برایش جانشینی یافت.

صبر بسیار بباید پدر پیر فلک را

تا دگر مادر گیتی چو تو فرزند بزايد.

او شاعری زبردست، نویسنده‌ای پرکار و توانا و انسان والا بود. من افتخار می‌کنم که او مرا مادر خطاب می‌کرد. «آذربایجان» پدر دوم، من پسر دومم را از دست دادم. او با تمام وجود برای سر پا نگهداشتن «آذربایجان» می‌کوشید که نقطه‌ی ثقل و جذاب نویسنندگان، ادبیان، ادب دوستان و شعرا بود. بعد از فوت بهزادی، دکتر ریاضی این بار سنگین را که بعد از از دست دادن دوست و همکارش دو برابر شده بود، بخوبی و با روی باز به دوش می‌کشید و خوشبختانه موفق هم بود. بهزادی و ریاضی دو یار جدا

نشدنی بودند و ساعت‌ها بدون خستگی و با عشق در دفتر «آذری»
می‌نشستند و برای حل مشکلات و هرچه پریارتر شدن مجله تبادل نظر
می‌کردند.

بهزادی مطمئن و معتقد بود که بعد از او دکتر ریاضی این راه را ادامه
خواهد داد. آنچه دیدیم «آذری» هنوز سربلند و مفتخر به دست
دوستدارانش می‌رسد. بعد از فوت بهزاد برایش قطعه شعری سرودم که
این دو بیت در مورد دکتر ریاضی عزیز هم صدق می‌کند:

حیف انسانی چنین بی مرگ رفت
برگ‌ها بخشید و خود بی برگ رفت
رفت اما یاد او در یاد ماند
در سکوت‌ش یک جهان فریاد ماند

یاد این دو عزیز جاوید و راهشان پر رهرو باد!

قیرخ اوچ ایل دوستلوق

مرتضی مجدفر

یازیچی و ژورنالیست

عزیز دوستوم، دوکتور «حسن ریاضی» ایله دوستلوغوم ۱۳۵۷-نجى ایلین، اسفند آیی نین ۱۴-دە باشلانمیشیدیر. «یولداش» مجله سی نین بیرینجى نومره سی اسفندین ۱۲ سینده چاپ اولموشدور و من ایسه همان گونون آخشامى، اون بئش ياشيندا اولاركىن، آتامىن تدىرىي ايله يازبىچىلىق مشقى ائتمك اوچون، دوکتور «حسین صدیق»^ه تاپشىريلميشىديم. ايکى گون سونرا، اسفندین اون دئوردوندە، آخشام چاغى، دوکتور صدیق: «گىت جمالزادەنین آغزىندان، آرياشەھەن گلن ماشىن لارىن اىستگاهىندان اوستاد «ساهر»ى گىتيرى...» دئىه، منه مراجعت ائتدى. «ساهرى تانيميرام...» دئىيىكده، يولداشىن دفترىنده اولان و مندن تخمينا بئش ياش بئيوک اولان، گىچ بىر اوجا بوى آرىق اوغلان، منى او ايکى گوندە هارادان تانيىب، «مورتۇز! دور گل بىرلىكده گىئدەك!» دئىه رك، من له يولا دوشدو و بئلهلىكىلە بو بىرلىكده آدىيىملاماق و دوستلوق عالمى نىن

اوزون- اوزادی کوچه لرین دولانماق، حسن ریاضی ایله منیم آرامیزدا
باشلاדי. بو گوروشمہ لری باشقا بیر یازی دا ایضاح ائده جه یم، آنجاق
بورادا اونو تکجه بیر خاطیرلاییجی کیمی گتیردیم.

«حسن» له، قیرخ اوچ ایل دوستلوق ائتدیم. منجه دوکتور ریاضی، نئچه
یؤنلی بیر انسان ایدی و اونون یاشاییشی نین جور به جور واریانت لارینی
بئله اینجه له یه بیله ریک:

- حسن، بیر ژورنالیست کیمی؛
- حسن، بیر یازیچی کیمی؛
- حسن، بیر ترجمہ کار کیمی؛
- حسن، بیر ادبی منتقد کیمی؛
- ایلدیریم، بیر ناظم حکمت شناس کیمی؛
- ایلدیریم، بیر شاعر کیمی؛
- ایلدیریم، بیر ماهنی مصنفی کیمی؛
- دوکتور ریاضی، بیر حاذق و بیلگین حکیم کیمی؛
- دوکتور ریاضی، یوخسول خلقینه خدمت گؤستردن بیر خادیم
حکیم کیمی؛
- دوکتور ریاضی، بیر قایغی کئش اؤیرتمن ویول گؤستریجی آتا
کیمی؛
- ایلدیریم، بیر اجتماعی خادیم کیمی؛

- ایلدیریم، ادبی - مدنی اوچاق‌لارین قوروجوسو و اونلارین آراسیندا بېرليک يارادان بېر لیدئر کیمی؛
- ایلدیریم، ياشلى آذربایجانلى ادبیات واينجه صنعت اوستادلارى نين قايغى سىندا اولان و اونلارین هر بېر زامان حالىنى سوروشان و داليسىنجا گىندەن بېر كىمسە كىمە ئىلدىرىم، آذربایجان يازىچى، شاعر و صنعتكارلارى نين آغىرلاما مراسم لرى نين قوروجوسو كىمە ئىلدیریم، منطقى مبارز و هئچ بېر زامان افراط و تفریطه اوغرامايان يول بىليجى شخصىت و بوتون ایران خلق لرينى آيرى سئچگىنلىك قويمادان حاقلى يىلن بېر انسان كىمە ئىلدیریم، اونون - بونون اثرلىرينە مقدمە و شرح يازان، ائديت ائدهن و چاپا حاضرلایان بېر چالىشقان ادبى سىما كىمى و بو آرادا اۋزوно اونودوب، اثرلى نين چاپينا حياتىندا راضىلاشمایان بېر ادیب كىمە ئىلدیریم، دوكتور حسن رياضى (ايلدیريم)، بېر صممىمى و مهربان دوست كىمە.
- و نهايت دوكتور حسن رياضى (ايلدیريم)، بېر صممىمى و مهربان منجه، «حسن» ياشايىشى نين جور بې جور واريانت لارينى، يوخارى مختلف نومره لرله دەيرلندىرىمك اولار؛ آنجاق اونلارين ھامىسىنا بېر چتىر كىمى كۈلگە سالان و اونون حياتى نين سویه لرينى بېر بېرىنە يابىشدىران

سجىھ، اونون ھامى ايلە صمىمى و مەربان دوستلۇغوايدى و من سئوينىرم
كى اينامازجاسينا «حسن» ئى الدن وئدىيىمېزه باخماياراق، اونونلا قىرخ
اوچايل سىيخ دوستلوق منه پاي اولموشدور.

ابدی خاطره‌سینه عشق اولسون!°

حسین طهماسب پور شهرک

شاعر

بؤیوک انسان، تدقیقاتچی، یازیچی، مترجم، شاعر، مبارز دوستوم،
یولداشیم دوکتور حسن ریاضی «ایلدیریم»ین ابدی خاطره‌سینه عشق
اولسون!

دومانلى داغ اولايديم
آخان بولاق اولايديم
ياراوين سيزيلتيسين
دويان قولاق اولايديم

آه چكىب آغلابايدىم
سىنهمى داغلاپايدىم
آلابايدىم قوجاغىما
ياراوى باغلابايدىم

قالدىم صدق و صفالى
اولدوم جور و جفالى
سيرداشىما يېتىرىن
قالسىن عهده وفالى

نه دئمك اولار بير دوستون، بير يولداشىن حاققىندا كى، بير ئومور اونلا
اولوبسان؛ هر لحظه سى تلاش و ارزشلى خاطره دى.

تشكر ائلىرم «ادبىات سئونلر» دن و اونون باشچىسى، دولاندىريانى عزيز
دوستوم قدرتلى آپارىجى آفای قربانزادە دن كى «صابر انجمىنى» ندە دە
ياخشى وئرلىش لره اوندان شاهد اولموشوق؛ خصوصىلە دوكتور رياضى
حاققىندا اىيقيقىنچە برنامە كىچىرتىدى. سعى ائلىرم بو نىچە دىقە دە بۇ
بىزگوارين خاطره سىن عزيزلىمكەدە سەھىم اولام.

انقلابدا تانىشلىغىمىزدا دوكتورون ۲۰ و منىم ۳۰ ياشىم وارىدى.
بىرولمويان، دارمويان، دايامىيان، عاشيق و اودلو آلولو بير مبارز
جوان ايدى. گۈرۈشىدۇك؛ سىاسى تشکىلاتى آىريليق لارىمىزا رغما ادبىات

بیزى بير جان قارداش كيمى قوووشىدوردو. ايش بيرلىيى، يول بيرلىيى
اونون سون نفس لرىنه قىدەر داوام تاپدى.
دوكتورون حاققىندا دانىشىپ يازماق بە قول معروف منه سەھل مەمتنع دى.
ساعات لار يادداشتىسىز دانىشا بىلرم؛ گرچى حق مطلب ادا اولماز. بير
خاطره و شعرلە سۆزومە سون قويوم:
بىر يازى لارىم وار، «حضرات نئجە دىر احوالات» «گل آقا» مجلە سىينىدە دە
بىر ستۇن ايدى. «رياضى» حاققىندا:
طبىب دى مريض لە،
مشاوردى بىزلىرە.
مجلس لر ياراشىغى،
گۈزۈمۈزۈن ايشىغى؛
سۆز آندىران، يول بىلەن
انتقادچى دىل بىلەن؛
ائولاد كىشىرەسى،
گۈزەل يولو، سىرەسى.
أونا آرخالانىبىدى
«آذرى» مجلەسى.
احتياج يوخ بىلدىرىيم
تخللوصو «ايلىدىرىيم».

آغريماسىن داي بئلى،
وار اولسون الى، قولى.
دوسـت، يولداش اوندان راضى
فى الحال و فى الماضى
بلـى، دوكـتور رياضى.

او، بئـيـوـك تـشـكـيـلاـتـچـىـ، سـازـماـنـدـهـ؛ اوـزوـ بـيرـ تـشـكـيـلاـتـاـيدـىـ. اـيلـدهـ حـدـاـقـلـىـ
ايـكـىـ دـفـعـهـ منـيمـ تعـبـيرـيمـهـ كـنـگـرـهـ كـئـچـىـرـدـيرـدىـ؛ بـيرـينـ «ـ1ـ3ـ بـدرـ»ـ
بـهـانـهـ سـيـلـهـ، بـيرـىـ دـهـ يـازـينـ آـخـرىـنـدـهـ «ـدـمـاـونـدـ»ـ يـينـ لـالـلـىـ اـتـهـ يـىـنـدـهـ. اـيرـانـينـ
باـشاـباـشـينـدـانـ حتـاـ خـارـيـجـدنـ گـلـرـدـىـلـرـ. مـحـورـ «ـرـياـضـىـ»ـ عـائـلـهـ سـىـ، باـشـداـ
دوـكـتوـرـ رـياـضـىـ اـيدـىـ. حـقـيقـتاـ مـثـلـ سـيـزـ بـيرـ اـنـسـانـ اـيدـىـ.

سـنـىـ وـصـفـ اـئـتمـهـ يـهـ كـلامـ چـاتـىـشـمـىـرـ،
شـعـرـ كـافـىـ دـئـيـلـ بـوـ عـلـويـتـهـ.
يـازـىـ نـينـ، قـلـمـىـنـ الـىـ يـئـتـىـشـمـىـرـ
خـلـعـتـ بـيـچـهـ بـيـلـمـىـرـ سـرـوـ قـامـتـهـ.

بـيرـ گـونـ قـايـداـ جـاقـ فـصـيـلـ لـرـ سـنـهـ،
نـسـلـ لـرـ اـئـفـونـدـهـ باـشـ اـيـهـ جـكـلـ.
تـربـتـيـنـ مـقـدـسـ اـئـلـهـ، وـطـنـهـ؛
سـنـسـنـ، سـنـيـنـلـهـ دـيرـ حـقـ دـئـيـهـ جـكـلـ.

بیرگون اوشاق بئیوک عالیجاھلاردا
سنی دوشونه جىك دوياجاقدى لار.
او گون مئيدانلاردا، دانشگاھلاردا
هوندور هئيكلىيۇ قوياجاقدى لار.

سن ابدى لشدىن، عاشيق لر اۋلمز،
داستان، رومانلاردا گۈرۈرۈك سنى.
درىيا دالغانانار، داشار، اسکىلىمز؛
نطق بىان لاردا گۈرۈرۈك سنى.

سنی دئۇنە - دئۇنە سينادى زامان،
حيات جانلانىرىدى شعارلاريندا.
ظولىمە ظالىيمىلرە وئرمە دين آمان،
عدالت جوشوردو دامارلاريندا.

درسييۇي آلمىشدىن كاميل اوستاددان،
حلال سوت وئرمىشدى سوت وئەن آنا.
انسان بويوموشدون ازل بىنادان،
آلقيشلار آنایا، آلقيشلار سانا.

معرفت مولكونون سلطانىدین سن،
گئىدەلر بوش - بوشا گئىدەلنيردى.
وقارلى داغ ايدىن، بىلەپ بىلمەدن
قارشىندا تېلر تېلنىرىدى.

ظولمت گئىجەلرده سن اى ساربان
قاطارى چكىردىن گونشه دوغرو.
مقصىدە چاتمامىش ھله كاروان
كسدى يول لاريوى حرامى اوغورو.

صداقتدىن يۇندۇ سنى يارادان،
آينا پارچالانسا چوخالاجاقدى.
بىلمەدى گۈزگۈنو سىندىرمان نادان
سىندىرمان داش ايسە داش قالاجاقدى.

آذربايجان، ايران، باشىن ساغ اولسون!
يولداش لار، امكداش لار تسلىت!
اوشاقلار، ماھرخ خانم صبيىلى اولون! يولو داۋاملى اولسون!

چتین گونون چؤرەيى!

نادر الھى

شاعر

قوزو بىرر - بىرر، قورد ناخير-ناخير،
آغلاماگىم گلىر، گولمەيىم گلىر.
كيمىسىه بويلانىب دىواردان باخىر،
بلا، آچ قاپىنى ئولمەيىم گلىر!

چتین گونون چؤرەيى اولور بعضى آداملار. بونلارين بىرى «حسن رياضى» ايدى. تكجه بو گونوموزون و تكجه بىزىم بوخ، صاباح لاريمىزىن دا بالالاريمىزىن سوفرەسىنده اولا جاق بو حلال چۈرەك. من بو كىشىنى اوچ ايل قاباق تانىدىم، داددىم و قالدىم تامسىنا-تامسىنا. ايندى هله بو يارا ايستىدى بلکه، بلکه هله آغرينى-آجىنى ياخشى بىلمىرم، اما بىلىرم كى بو يارا هېچ واخت قاسنالانما ياجاق، توختاما ياجاق.

بىر شعرىمى اونون عزيز خاطره سىنه او خويم و تمام:

من سنى يوخودا گۈرددوم
دوم آغ، دادلى - دوزلو قاردين.
بىر تىكە لچكلى بولود
بىر دون چىچكلى باهار دين.

قار دين، آمما قانى ايستى
قار دين، آمما سويو شيرين.
ياغانماز دين يوخوسونا
يوخسا بودلى شاعرين.

يوخومون هاراسىندا سا
قوش لار سىن سىسە وئرمىشدى.
بىر بولاق دا سنه باخىب
آخىب يوخوما گىرمىشدى.

منىم او شيرين يوخومدا
سن هله ده اوتانجاق دين.
آخى من يوخو گۈرورددوم
آمما سن اوردا اوياق دين.

الینى اليمه آلدىم
اوئاندى اليم اريدى.
بىردىن من سنى ايتىرىدىم
بىردىن قوشلار دا كىرىدى.

اوياندىم، منى اوپادان
بلكە قوردوغۇم ساعاتدى!
سن آللاھ قايىت يوخوما
اللىرىم چوخ ناراھاتدى!

گوموشو ايلىديريم و حيات!

ارشد نظرى

شاعر و ائتىمولوژىست

دوكتور «ايلىديريم» يىن واقتسيز پاييزى هامى دوست لارى سارسيتىدى. من ده بو عؤمۇرلۇك ادبى - مدنى دوستومون آدینى نه يادداشىمدان و نه تىلەfon دفترىمدىن سىلە بىلەمەدىم.

من سايىن «حسن رياضى»نى بىر گۈزەل توپلۇم لا بىرلىكىدە گۈرۈب تانىميشدىم كى منجه اونو بو آچىدان داها ياخشى تانىماق اولۇر و بو آچىدان «ايلىديريم» ياخشى معنا تاپا بىلir و گەرەكىر او توپلۇم آرتىق آچىقلانسىن كى دوكتور رياضى ده او توپلۇمۇن بىر گۈزە چارپاڭ اوھىسى دىر.

او توپلۇمو قوران گۈزەل انسان لار، اوستاد بەھزادى، سايىن قربانزادە، ئىلدار موغانلى، حسن ايلىديريم و باشقىا امكداشلىق ئىدەن قلم آدام لارى

---

^٧ دانىشىغىن متنى

اولموشلار. بو گؤزهـل انسانـلار، اـيلكـين اـدبـى - مـدنـى توـپـلومـلـارـين آـپـارـيـجيـليـقـ اـدارـهـ سـيـنـدـهـ دـانـيـلـماـزـ رـولـلـارـىـ اـولـمـوشـ. بـونـلـارـينـ اـمـكـلـرىـ لـهـ درـينـ معـنـالـارـ دـاشـيـيـانـ آـغـيرـلامـاـ وـ عـزـيزـلـمـهـ تـؤـرـنـ لـرـىـ كـيـچـيرـيـلـدىـ؛ بـونـلـارـينـ اـرـادـهـ سـيـلـهـ بـئـيـوـكـ مـلـىـ قـهـمـانـ «ـصـفـرـ قـهـمـانـىـ»ـ كـيـمـىـ شـخـصـيـتـلـهـ تـارـيـخـسـلـ مـرـاسـمـلـرـ تـوقـولـدـوـ؛ مـمـلـكـتـهـ صـلـحـ اـوـدـولـوـ قـازـانـيـبـ گـتـيـرـهـنـينـ اوـچـاقـ آـلـانـينـداـ بـويـنـونـاـ گـولـ چـلنـگـىـ تـاخـيـلـدىـ؛ «ـهـاشـيمـ تـلانـ»ـ كـيـمـىـ يـاشـلـىـ اـدـبـيـاتـ آـغـ سـاقـقـالـلـارـيـنـاـ يـئـرـلىـ - يـئـرـلىـ آـغـيرـلامـالـارـ تـوقـولـدـوـ؛ «ـآـذـرىـ»ـ مـجـلـهـسـىـ دـاـواـمـ تـاـپـدـىـ وـ «ـايـشـيقـ»ـ سـاـيـتـيـ يـوـلاـ دـوـشـدـوـ؛ اوـشـاقـلـارـ نـامـيناـ، مـدـرـنـ شـعـرـيـمـيزـ وـ باـشـقاـ مـوـضـوـعـلـارـاـ تـهـرـانـداـ نـىـچـهـ يـوزـ نـفـرـلـيـكـ اـئـنـمـلـىـ مـرـاسـمـلـرـ قـورـولـدـوـ؛ وـ سـاـيـيـنـ قـربـانـزـادـهـنـينـ تـورـكـونـ اـئـتـيمـولـوـگـيـاـ سـسـيـنـىـ اـيلـكـينـ دـفعـهـ هـرـيـاناـ يـاـيـمـاسـىـ هـمـشـهـ قـالـارـغـىـ وـ عـلـمـىـ اـيشـلـرـدـنـ اوـلدـوـ.

تـهـرـانـ وـ تـبـرـيزـ دـوـسـتـلـارـىـ اوـ جـمـلـهـ دـنـ «ـحـسـنـ رـيـاضـىـ»ـ نـينـ منـيمـ آـغـيرـلامـاـ تـئـرهـنـيمـدـهـ آـپـارـديـقـلـارـىـ جـدـىـ دـانـيـشـيـقـلـارـادـيـيـاتـيـمـيزـ حـاقـقـينـداـ چـوخـ - چـوخـ اـئـنـمـلـىـ وـ اوـزـمـانـسـالـ دـانـيـشـيـقـلـارـدـىـرـكـىـ وـاقـتـىـ لـاـيـرـ دـهـيرـلىـ كـتابـ اوـلاـجـاقـ. سـاـيـيـنـ حـبـبـ فـرـشـبـافـ، غـلامـمـحـسـنـ صـدـيقـ، حـسـنـ اـيلـدـيرـيمـ، اـئـلـدـارـمـوـغـانـلـىـ، مـيرـعـلـىـ سـيدـ سـلامـتـ، نـاصـرـ دـاـورـانـ، تـانـيـشـ وـ موـغانـ، اـرـدـبـيلـ، ماـرـاغـاـ، سـارـابـ، مـيـانـاـ، زـنـگـانـ يـازـارـ وـ شـاعـرـلـريـنـدـنـ اوـسـتـادـ بـيانـىـ،

دوكتور كريمى، پرويز سودى (دالغا) و...، همدان شاعر ويازىچى لارى نين
دانىشىق لارى ادبىاتىمىزىن حاققىندا ئۇنىلى چابالارداندى.

«حسن ايلىرىم» يىن باشلىق يازى لارى «آذرى» مجله سىيندە بىر ئۇنىلى
كتابدى كى همشە قالارغۇ و همشە اوно ياشادا جاق. ايندى سايىن
دوكتور رياضى نين يېرى بوش گۈرونور.

ايلىرىم دئدىيىن ائله بىسىمېش
سوکوتۇ گؤستردى اوجا سىسىمېش
بىر داغىدى قولاندى بىر قارىچ يېرددە
او دوركى بو تورپاق مقدس ايمىش.

ايلىرىمین حياتىندا، آپاردىغى تحصىلاتدان، ادبىات و مدنىت
حاققىندا امكداشلىق لاريندا دانىشىقلار گئىتدى من ده اونلارى دۇھە -
دئونه صادلاماق اىستەمیرم وايسىتىرم بىر دوست و بىريولداش كىمى بى
اوزون مدتلى تانىتىم اعتبارىلا آلدىغىم درسلىرى اورتايما قويام:

- بىرينجىسى بى كى، بى سئۇيملى قىلداش چوخدا اۆز تاخما
آدىندان (ايلىرىم) سئۇزىندىن آسىلى رادىكال آدام دئىيلدى.
دئمك چوخ يېيىن گئىدەن و ايتى آداملار تئز يانىب سئۇنلر، آمما
سايىن حسن بوتون مسئلەلرلە قوروپسال و حوصلەلى داوراناردى
و اورتاق دەيرلىرى قىمتلىنى دىرىرىدى و بىلە انسانلار ھامى لارى اۆز

يان - يئوره‌لریندە همشەليک ساخلايا بىللرلر. بير گون بىزىم ائودە «آذرى» سۆزۈندەن سۆز- صئوحىت گىتىدى و من ظارافاتىانا دئدىم: «آذرى» دە آز اۇلولىدەن ياز، دىرىلىدەن دە ياز. « گولە گولە دئدى: «آذرى سۆزۈنو قوتىلااما؛ بىرەدە كى دىرىلىدەن دە يازىرىق و اونلار دا هېچ واقت اولمە يىبلىر، همشەدىرىيدى لر. » بئلەلىك لە اۆزۈ دە دئدىيى دىرىلىر قوشۇلدۇ.

- آمما اىلدىرييم دان اىكىنچى اۋەزەللىك درس: بو انسان صلحە، عدالته ايناناراق، اۆز كۆكونە دە سىخ باغلى اولدوغوايدى. سايىن دوكتور رياضى چوخ امكىلە قاتلاشان حىيات يولداشى لا بىرلىكىدە چوخ عائىلەلى بىر ائودە گۈزەل اوشاقلار تربىيە ائدە بىلدىلر و سون آنلارا قىدەر سئوينە جىكلى ياشادىلار. دئمك سئوگى و محبت اولان يئرده چوخ بؤيوك ايش لرى دە گۈرمك اولور؛ و حتى ناظم حكمت كىمى بؤيوك شاعرين حاققىندا يېتىرىلى آراشدىرىمالارا دا ماجال الدە ائتمك اولا بىلر.

يولۇ دا اىملى اولسون!

يولداشىم «حسن ايلىرىيم» يىن عزيز خاطره سينه
عاشيق حسن اسكندرى
ايل عاشيقى

حسن گىئتدى!

غم اوستوندن غم لرى ياغدى؛
حسن گىئتدى، حسن گىئتدى!
اوره يىمى اويان داغدى؛
حسن گىئتدى، حسن گىئتدى!

دایاق ايدى او اولكە يە –
حاققىميىزى دىيە – دىيە؛
ظالىيم لرى اىه – اىه –
حسن گىئتدى، حسن گىئتدى!

او ائل‌لرین دایاغى يىدى،
تارىخ‌لرین اوچاگى يىدى؛
ائشىتىديم سحرچاگى يىدى-
حسن گئىتدى! حسن گئىتدى!

او دردلره حكىم ايدى،
دينمه ينه حؤكم ايدى؛
لقمان ايدى ياكىم ايدى؟!
حسن گئىتدى! حسن گئىتدى!

ائلىن دردین آلاردى او،
دومان چنى قواрадى او،
قالما قالى سوواردى او؛
حسن گئىتدى! حسن گئىتدى!

اوجا بويلوم، گولر اوژلۇم،
динله دىكجه شىرىن سۈزلىم،
آچىق فكريم، گۈرەن گۈزلىم
حسن گئىتدى! حسن گئىتدى!

سازىم دىنلە، دانىشگىننان!
غىمىلى اوخو، آلىشگىننان!
گۈيدن، يېردىن سوروشگىننان
حسن گىئىتىدى، حسن گىئىتىدى!

«عاشيق حسن» گىئىتىدى يولداش،
من لە، سىن لە اولان سىيرداش؛
دانىشماقدا ھامى دان باش
حسن گىئىتىدى، حسن گىئىتىدى!

اونون بوش‌بئرى دولمايا جاق

ع. ن. چاپار

شاعر

منىم، حسن ايلدىريم لا ايلك گۈرۈشوم ۱۳۷۰-نجى ايله قايىدىر. حسن ايلدىريم لا تهراندا «انتشارات مينا»دا گۈرۈشىدۇك. هله اوتوروب اۆزۈمىزۈز تاپىدان، هر بىر طرفدن و هر موضوع حاقدا، صۈحبىتلىرىمېز باشلاندى. هر ايکىمېز دە يازى لارىمېزلا بىر- بىرىمېزلىه تانىش ايدىق. سۇنراڭلار علاقەلىرىمېز بىر چوخ ادبى - اجتماعىي موضوع لار باره دە سىخلاشدى. بىر - بىرىمېزى مختلف بەنانەلرلە ادبى - اجتماعىي يىغىنالاڭلاردا گۈرۈر و چوخلى م موضوعلار باره دە صۈحبىتلىر و گۈرۈشلەر آپارىرىدىق. بو ادبى - اجتماعىي علاقەلىرىمېز حسن ايلدىريم يىن حياتى نىن سۇنونا قىدەر دوام تاپىدى و چوخ تاسوف و حىيفلىرى، تئز دە باشا چاتدى.

حسن ايلدىريم يىن ادبى و علمى سوپەلرى باره دە بو مەتدە بىر چوخ لارى صۈحبىت آچىپ و قلم چالمىشلار. اونون بۇ حاقدا سىيماسىنى تىكىجە «آذرى» فصلنامەسى صحىفەلىينىدە گۈرمك و آراشدىرىپ تاپماق كفایت

ائتمز. ایلدیریمین علمی - ادبی ساچه لریندہ با جاریقلی و استعدادلی سیماسینی، او نون تدقیقی و تحقیقی اثر لریندہ ویورولمادان ایره‌لی آپارديغى پژوهشى ايشلریندہ آراشدیریب تاپماق گره ک. بو زميندہ آختارىش آپارماقدیر کی او نو بیزه ياخشىجا تانىتدىرا بىلر. او حياتىندا ائله بىر شخصىت اولموشدو كى، اينانميرام بوش يېرىنى ادبیاتىمىزدا، مطبوعاتىمىزدا و ادبی تدقىيدىمىزده دولدورماق بو آسانلىق لا اولسون.

حسن ایلدیریمین يازىسى، شعرى، ترجمە، تحقیق و تدقیقى اثر لری نين رنگىن و زنگىنلىيى، او نون انسان سئوه رلييىنندن آسيلى ايدى. بو انسان سئوه رليك عائله چرچيوه لریندە سىغىنلەنمادان، آشار - داشار خلق سئوه رليك و بىشى ايدئاللار سوپەلرینە قىدر يوكىسلمىشدىر. او نئجه اۇز عائلە سىنه، جان - جىيير اوللا دلارينا محبت بىلە يېرىدى سە، او ندان داها درين و آتشىن سوپەدە، خالقىنى دوشۇنور و سئوبىرىدى.

حسن ایلدیریمدا ادبیاتىمىز، شعرىمېز - نشريمېز و مطبوعاتىمىزدا همىشە درين اينام بىلە نىلىرىدى. بواينام سايە سىنندە دە يورولمادان چالىشىردى. يازىردى، تحقیق ائدىردى، ادبیاتا يئنېجە او زگتىرەن گنج لە درين حوصلە و داها مەربانجاسىنا بىر معلم و آتا كىمى ياردىمچى اولوردو. اونلارا اۋىرە دە - اۋىرە دە، اۋزو دئمىشىكىن دە، اونلاردان تزە ليكلىرى اۋىرە نە - اۋىرە نە بواينامى ادبیات عالمىنندە دىرى باش سا خالاييردى. عشق اولسون عزيز خاطرە سىنه!

او ئۇمۇزدى و او ئەمېيىھەجك ده!

حىدر آرازلى

شاعر

سلام عزيز دوستلار، هر واقتينيز خېير!

هر شئىدن اول عزيزيمىز حسن ايلدىرىيم حاققىندا بو تدبىرى قوران
دوستلارا اۆز تشكىرىمى بىلدىرىيم. اجازەنىزله برنامەنин واختىن نظرە
آلاراق حسن ايلدىرىيم حاققىندا بىر خاطرەمى سؤيلەمكايىستە يىرم. بو
خاطرە ايلە ده بو اوندولماز ادبى اجتماعى شخصىتىمىزىن خاطرەسىنى
عزيزلە يىرم.

من حسن ايلدىرىيمىن آدى لا ايلك دفعە آلتىمىشىنجى ايل لرده ائلدار
موغانلى معلمىمەن اليازما كتاب لارى لا تانىش اولدوم. او زامانلار بىلە
كتابلارا چاپ اجازەسى وئىلىمیردى. ائلدار موغانلى بو شعرلى اليازما
شكلىيندە حاضرلا يىردى و او خوجولارا او جملەدن بىز موغان او شاقلارىندا
چاتدىرىدى. او اليازمالار آراسىندا حسن ايلدىرىيمىن «اولدوزلارдан قان
دامىر» عنوانلى انقلابى احوال روحىيەلى بىر شعر مجموعەسى ده وارىدى.

ادبیاتا تزه اوز گتیرهن بیز جوانلار دا بو کتاب لاری سئوه- سئوه او خویوردوق، اؤیره نیردیک. دوغروسو بو انسانین اميد دولو دويغولا را مالک او لماسى، اونون دونيا گئروش و گله جه يه ايناماسى، بو كتابين بوتون يازى و شعر لرينده او زونو گئستيردى. هر بير يازى و شعرىنى او خودوقدا بو انسانين سئوگىسى منيم قلبىمە دولوردو. هميشه آرزو ائديرىم كاش اوننلا اوز اوزه گئروش بىليم، ولى مسافه او زاقلىغى بو امكانى وئرمىرىدى. ايش بئله گتيردى كى اوننلا ادبیات باره سىنده يوخ، باشقابير شخصى مسئله موردىنده هم كلام اولدوم.

ائشىتمىشدىم بو گوزه لانسان او زامانلار شريعتى خسته خانا سىندا چالىشىر. بير حادثه نتيجه سىنده با جىم آغىر خسته لىنىشىدى و اردبىل دوكتورلىرى اونون ساغالما ماسىندا ان ال او زموش دولر. ائلدار معلمىن واسطه سىلە حسن لە تلفنى دانىشدىم. ايلك دانىشىغىمىزدا منه او مود وئرىجى سۈزلەلە برابر، سۈليلە دى «نجور اولورسا تهرانا گتير و هېچ ده نگران اولما. اليمن نە گىرسە مضايىقه ائتمەرم. »

دوغروسو ياخىندان گورمه دىيىم و تانىش او لمادىغىم آدامدان بئله صمىميتى گئزه لە ميردىم. بو صمىمى ياناشما سببىيندن ظن ائلە ييردىم ائلە بىل بو انسان لا نئچە ايل لردىر تانىشام. اونون او مود وئرىجى و صمىمى ياناشما سىمى مندە با جىمین ساغالما ماسىنا او مود او ياتدى. من خسته با جىمى فقط تهرانا يئتىرىدىم. اوردا هرا ياشى حسن قارداشىمىز

گۇردو. اوно خستە خانادا باتىرىدى. اۆزۈنۈن و باشقى حكىم دوست لارى نىن ياردىمىي ايلە نهایت ساغلىغىنidan او مۇدومۇزو كىسىيەمىز باجىم ساغ سالامات موغانما، ئويمىزە قايىتىدى. حسن دن تلفنى تشىكر ائتدىيىمەد منه دئىدى: «تشىكر زاد لازم دئىيل. سىنин باجىن منىم باجىم. فرقى يوخدو.

مهم بودوركى ساغالىلب، حياتا قايىتىدى. سىندىن چوخ من سئوينىرم»
 اىيل لر كېچىدى. يېنه دە من حسن لە اوز اوزە او توروب دانىشىماق آزوما چاتا بىلەدىم. بىرگون اكىن ايشىنidan تزە قورتارىب ائوه دۇنموشىدوم.
 تلفن سىسىنىدى. ائلدار معلمىن قارداش لارى نىن بىرى تلغۇن آرخاسىنidan سؤيلەدى كى «بو گئچە حسن اىلدیرىيم لا ائلدار معلم آناسى نىن قوناغى دىلار، اىستە سەن گل.» اوچماغا قانادىيم يوخايدى. گوروش باش توتىدو. ياخىنidan تانىش اولدوq و چوخ اوزون دانىشىدىق. منىم اۆزۈم اوچون تصورو مە ياراتدىيغىم آدامدان قات- قات صمىمىمى، سئويملى بىر انسان قارشىيىمدا او تورموشىدۇ. او آن بئينىمدىن بىر فكى كېچىدى. او دا بوايدى: نجور اولور انسان لار بىر بئله صمىمىمى و سئويملى اولولار؟ سوالىمىن جوابىنى اورهىيىمە اۆزۈم جوابلاندىردىم. بلى، بئويك فكى انكشافى يولو كېچمىش آداملار و خالقىن منافعىنى اۆز شخصى منافع لرىنە او ستون توتان انسان لار و اۆز عقىدە لرى نىن بولۇندا هر نە يى لرىنندن كېچمە يە حاضر اولان آداملار ائلە بئله دە اولمالىدىرلار.

بو گؤروش حسن ایلدیریمی داها دا منه سئودیردی. نئچه کره ده اوندان سونرا گؤروشدوک. چون بیزیم کیمی کند او شاق لاری، تهرانا آن جاق خسته لری او لاندا گلیردیلر، یئنه ده قاباغکی دفعه لردن داهادا آرتیق صمیمه تله بیزی قارشیلا بیردی و لازمی قده ریاردیمچی اولوردو.

من تانید یغیم حسن ایلدیریم دونیا مالینا گؤز یوموشدو. دوستلارا یار دیم ائتمک اوچون هامیدان ایره لی کئچیردی. بو انسانین انسانی حرکتی، گؤردو یو ایش لری، اونون هم اوزونو و هم ده فکرینی منه سئودیردی. حاییف واقتسیز آرامیزدان کئچدو. منجه اونون بهره وئرن واقتی هله آرخادایدی. اونون هله انکشاف ائدیب و انکشاف ائتدیرمه يه چو خلو انژیسی وار ایدی.

بو گون حسن معلم تکجه فیزیکی حیاتینی ده بیشیب. او اولمزدی و اولمییه جک ده. او بو خالقین سعادتی اوغروندا چالیشان و دئیونن اوره کلرده همیشه لیک یاشایا جاق و اوزو دئمیشکن بیز اونو «ظفر بایرغیندا» آختارا جاییق. «آرازین جوشقون سولاریندا» تاپا جاییق و «ائلين ظفرینی» بیرگه دویا جاییق. او گونه من ده معلمیم حسن ایلدیریم کیمی اینانیرام. عشق اولسون اونون شرفلی خاطره سینه.

سرو آگاجی نین سئوگیسى

روشن نوروزى

ژورنالىيست

آذربايچانىمېزىن معاصر ادبى - مدنى سىمالارىندان شكىل چىكدىيىم
ايل لر، بىر گون ده دوكتور حسن ايلدىرىيما قوناق اولدوم. اونون
كتابخاناسىندا شكىل چىكمە يە قرار وئرىپ، اىستەدىم ماسانىن
آرخاسىندا اوترووب بىر شئى يازسىن. حسن ايلدىرىيما آغ بىر كاغىذىن
اوستوندە يازماغا باشلاياركن، من ده دوربۇنون آرخاسىندا شكىل
چىكمە يە باشلادىم.

ھر بىر فئرىمى چىكندە، اوزون ايل لر بو ائودە، ائلە بو مطالعە اوتاباغىندا، بو
گنجىنە ايچىنده اوشاقلقى دئورانىمېزى كىچىرتىدىيىمى خاطرلايىرام.
گون لر، هفتەلر، آى لار كىچىرتىمىشىم بو ائودە، بو اوتقادا. حتى بو ائو و بو
كتابخانە اوتفى تىكىلىمە مىشىدن اول، اسکى اوين خاطره لرى گلىر
گۈزۈمۈن قاباغىينا. حسن ايلدىرىيما آغ كاغىذىن اوستوندە يازبىر و من هله ده
بارماغىمى شاترا اوستونه باساركىن، خاطرلايىرام او گونلىرى. حىطە آچىلان

اوتاقى خاطرلايىرام، «ننه» نين مهربان گۈزلەينى خاطرلايىرام و «راحلە» نين قوناق پپور خصلتلىينى. آرخادا اولان بالاجا اوتاقى خاطرلايىرام و «طوطۇ بىبى» نين گئچەلر منه، «صېھناز»، «ياشار»، «آيدىن»، «سولماز» و «داداش» ا دئدىيى ناغىل لارى:... «هامى ياتىب جىرتىدان اوياقدى...» بارماغىيمى شاتىر اوستونه باسىرام و گۈزۈمۇن ئۇنۇنده خاطرەلر گلىب گئدىر. حسن ايلىرىم يازىر آغ كاغىذىن اوستونه و من اسكى ائودە «جلال عمى» نى يورغان دؤشك اىچىنده ياتدىيغى گونلىرى خاطرلايىرام. بئيرەيىنده داش اولدوغو اوچون، بئىوك اوتاقدا «قارپىز پارتى» وار ايدى. حسن ايلىرىم هله ده يازىر آغ كاغىذا. بارماغىيمى مؤحىكم باسىرام شاتىرين اوستونه. شاتىرين پرده سى باغلاتىر، هەرئەر قارانلىقلاشىر و يئنە ده آچىلىر. دال با دال شكىل چكىرم. پرده آچىلان زامان، من آينانين قاباغىندا اوتورموشام. «ماھى عمه» قونشۇلارى اولان خانم آرايشىگە، آيدىن، ياشار و منيم ساچىلارىمى نىچە لاب دىبىدن وورماسىنى آنلادىر. بىر نىچە دقيقە سونرا بىز اوچ كئچل يولداش «شەھىد رياضى» كوچەسىنده قاچىرىق. فوتىالدان هله دويىمامىشىكىن، حميد دئير: «برىم كانال؟» و نىچە دقيقە بوندان اول فوتىال قەرمان لارى اولان بىز، زمىلىرىن كنارىندا آخان آرخدا، المپىك اوزوچى لرى اولوروق.

حسن ايلىرىم يازىر كاغىذا و من دال با دال شاتىرى باسىرام. پرده آچىلىر، حسن ايلىرىم، «13 بىدر» ده، آغاچ لارين آلتىندا قوردوغۇمۇز «بالا

گل» میدانیندا گلیب او تورووب دروازا اولان ایکى داشین آراسیندا؛ و بیز نه قدهر چالیشیریق دیزى نین کناریندان توپيو دروازادان كئچیرە بىلمىريك. او زامان ایکى فوتبال قاپىچىسىنى داها سئوردىك، هېچ فوتبالىنى گۈرمە دىيىمiz، يالنiz حسن عمى دن آدىنى اشىتىدىيىمىز، «لۇياشىن» و گۈزمۇزون اونوندە اولان اسطوروى قاپىچى، «حسن عمى»نى.

شاترى باسىرام. كاغىزى منه طرف توپور. او خويورام:

روشن، ايندى مندن عکس سالىر

من ده نئجه يازماغانى

وهانسى ژست توتماغى اوپىره نىر

عکس نئجه چىخاجاق

بىلمىر.

روشن منى تانى يىر

او شاغلىقدان او منيم قول لارىمدا

قوجا غىيمدا بؤيىيوب

عکس منيم هانسى صفتىمى گؤسترەجك

بىلمىر

۱۳۸۸ فورىدين ۲۱

او گوندن، او آغ كاغىزىن او ستووندە يازىلان لارдан ۱۲ ايل كئچير. من بؤيوك بىر آغرى، آغىر بىر نىسگىل و حىرتىن اىچىنده بوغولورام.

يوخارىدا دانىشىدىغىم «حسن ايلىدىرىم»، منيم عميم، دائىم، معنوى آتام، باش يازارىم، رئيسىم، امكداشىم، خصوصى حكيمىم و صمىمىي يولداشىمىي ايتيرمىشىم. اوشاقلقىق دۇرانىمدان علاوه، ايل لر بىرىلېكىدە بىر دفتردە چالىشىرىدىق و او منيم بعضا عائلە مىن خىرى اولمايان شخصى احوالاتىمدان دا خبىرى وار ايدى.

- حسن عمى، بوغازىم بىر گۈزىنە بىر...
- حسن عمى، ئوه چاتماغا پولوم يوخدو. اولسا بىراز منه پول وئر...
- حسن عمى، گئجه لر يوخدودا تىلە يىرم...
- حسن عمى، «ڇان بودريyar» دان كتابىن وار؟...
- حسن عمى، دىشىم آغرى بىر...
- حسن عمى، سىن الله مجىلەنى تكجه بىر وورد فايلىندا وئر...
- حسن عمى، اوتعونا بىلمىم...

كىچن ايل كۈويد خستەلىيىنە مېتلا اولدوغۇم گۈنلر، هر گون زىگ آچىپ مصلحتلر وئيرىدى. خستەلىيىن آن چتىن گۈنلر ئىن بىرىنده، احوالاتىمى سوروشاندا، بوغازىمى سىخان غمى او دوب، بلکە دە تكجه او معناسىنى بىلن سۆزۈ دئىيم: «حسن عمى، بو دفعە ئولمەسىم، داها ئولمەرم»... عصبلشدى. «بىر داها بىلە دانىشىما» دئىدى منه. من بىر داها بىلە دانىشىمادىم. «بوغازىندان آسيلان» بىرىسى كىمىملىسام دا بىر داها بىلە دانىشىمادىم. من حسن عميم دن نئجە كدرىمى او دىماقى،

یاسیمی کچیرتمه يى اوینرمیشم. من حسن ايلدیریمی، «هاشم تران»ین، «بهزادی»نین، «قافلاتى»نین، «عليابى»نین و گۆزەل گۆزلە صاحب اولان ننه نین ماتمیندە گۆرموشم آخى. من اوینرمیشم حیات وارکن سئوينج و كدر انكىز دوغولوبدو. من چتىن گونلرده سرو آغاچى كىمى آياق اوسته، باشى يوخارى اولماغى گۆرموشم حسن ايلدیریمدا، حسن عمى ده. من حسن ايلدیریم دان «قوى دۇنسۇن دۇن لە يۈلۈندان سنىن / من كى اوز يۈلۈمدان دۇن دېيىلەم» و حسن عمى دن «بىز گىلى - گىدىرىك، سن ياشا دونيا» سۆزۈنۈ دفعە لرلە ئىشىتىمىشم آخى.

من بوجون حیات انكىزلىيى نين كدرىنى ياشايiram و حسن عمى گىلىن حىطىيندە «حبيب عمى» نين الى ايلە اكىلن سرو آغاچى نين او جالما سينا دوشۇنورم.

حسن ایلدیریم بیر قورو جو کیمی^۷

ائیلدار موغانلی

شاعر و ژورنالیست

عزیز دوستلار و گروهدا حاضر اولان حؤرمتلی اشتراکچیلار!
هامینیزی سلاملا بیب، هر سر زدن اول ادبیات سئونلر گروهونون بو
دهیرلی و تقدیره لایق ایشیندن اوز تشكرو منتدارلیغیمی بیلدیریم.
آذربایجانیمیزین سئویملی ادبی اجتماعی شخصیتی يولداشیم
حسن ایلدیریمی عزیزله مک، او نون حاققیندا فکر سؤیله مک، منجه
ادبیاتیمیزی عزیله مک و حاققیندا فکر سؤیله مک دئمکدیر. نیبه کی
حسن ایلدیریم کیمی ادبی شخصیتلریمیز، آذربایجان ادبیات تاریخی
ایچیننده یئتیشدیریلیب و اؤزلری ده بو تاریخین یارانما سیندا و او نون
الده ائتدییی نائلیت لرینده اشتراکی اولان شخصیتلریمیز دندیلر.

---

^۷ دانیشیغین متنی

حسن ایلدیریم کئچنکی صؤحبتیمده دئدیییم کیمی نئچه یؤنلو ادبی اجتماعی شخصیت اولوبور. من بوجونکو دانیشیغیمدا اوونون مختلف یؤنلو یارادیجیلیغیندان يوخ، باشقابیر خصوصیتیندن و باجاریغیندان دانیشاچاغام و اوно اختصارلادا اولموش اولسا، ادبیات تاریخیمیزین ایچیندە گؤسترمە يە چالىشاچاغام. نئیە کى اینانیرام، معین سبب‌لره گۈرە، تاسفلە ساغلىغیندا دىيە بىلمە دىيیمیز حقيقة لرى، هئچ اولماسا بو آغىر ایتگىسىنندن سونرا دئمك، بىزىم بورجوموزدور. قوى حقيقة معنادا، ادبیات تاریخیمیزین معین سبب‌لر اوچون كۈلگە دە قالمیش حصەلرى بوجونکو ادبى نسلە چاتدىريلسىن و اوونون ھانكى اساس و كۆك اوستوندە ديرچىلمەسى هئچ اولماسا معین قىدەر آيدىنلاشسىن.

بئله بىر باخىش لا، بوجون من حسن ایلدیریمین «قوروچولوق» قابليتى و ادبیات تاریخیمیزدن سىلىننمەين ايزىنندن دانیشماق اىستەييم. طبىعى دير كى منه آيرىلان ۱۰ دقيقە زاماندا بو موضوعۇن عەهدەسىنندن گلەمك چتىن بىر ايش اولاچاق. بونون اوچون دە من يالنىز حسن ایلدیریمین خصوصىلە دە تەراندا نئچە ايل لر آغىر بىر شرایطده فعالىت ائديب و دانىلماز ادبى تاثىرلى اولان «آرزو كاروانى» آديندا بىر درنگ دن سۆز آچاچاغام و حسن ایلدیریمین باشقابورچولوق ايش لرىنى سونرا كى زامانلارا تاپشىراچاغام.

انقلابین غلبه سی حسن ایلدیریمی دا بیر چوخ آذربایجان ادبیات
هوسکارلاری کیمی گرگین اجتماعی - ادبی بیر فعالیت میدانینا
آتیر. آذربایجان دیلیندە یاییلان درگی لر، قوروغان ادبی ییغینجاقلار
گئنیشله نیز. گنج حسن ده حستینی چکدیسی آزادلیقدان اولدوچا
فایداناماغا چالیشیر. آنا دیل لی مطبوعات لامکداشلیق ائدیر، ادبی
ییغینجاقلاردا فعال اشتراک ائدیر و بیر گنج کیمی هله بیر چوخ ادبی
اجتماعی مباحثه لره ده قاتیشیر، شعریازیر، یاییر و بوکیمی فعالیت لر...
آنچاق بو شرایط چوخ اوزانمیر. ایران عراق محاربہ سی نین باشلانمسی لا
جمعیتده چوخ شئی لر ده ییشیلیر. ائله جه ده ادبیاتدا و اونونلا باغلی
مطبوعاتدا دا. یواش - یواش ادبی فعالیت لر جمعیت صحنه سیندن
آرخا مکانلارا، ایلک اونجه چایخانالارا، سونرادا اولره چکیلیر. دوننکی
گئنیش ادبی ییغینجاقلار پارچالانیں، اشتراکچی لارین فکر آیرینتی لاری
دا بو پارچالانماغی داهادا شدتلندریمیر. بئله بیر دورومدا حسن ایلدیریم
همیشه گؤروش لرینه گئتدیسی و چوخ سئودیسی ائل شاعرلریمیز
«قالانتی» و «تورک اوغلویا» مراجعت ائدیر. «بیریول تاپماق گرکدیر»
دئیر و نهایت ائل شاعری «قالانتی» نین باشچیلیغی لا بیر درنه بین
قورولماسینا قرار وئریلیر و «آرزو کاروانی» آدیندا درنه بین ایلک دفعه
قالانتی، تورک اوغلو، حسن ایلدیریم، بختیار نصرت، ائل اوغلو، آیدین
تبریزلی و جمشید شیبانی و یواش - یواش دیگر آذربایجان شاعر

و یازیچی‌لاری نین اشتراک‌یلا تملی قویولور. بو درنک تهران و کرج شهرلرینده پارچالانمیش ادبی بیغینا جاق‌لارین بیرلشمەسیندە چوخ مهم رول اویناییر. هر هفته‌دن بیر اجلاس‌لاری اولرده تشکیل اولونان بو درنک تهراندا یاشایان آذربایجان شاعرلری نین گئروش اوچاغینا چئوریلیر. هفته‌دن هفته‌یه بو درنک گئنیشله‌نیر. اونون اجلاس‌لاریندا حسن ایلدیریم آپاریچی و ادبی مباحثه‌لرده چوخ بیلیکلی بیر گنج کیمی اشتراک ائدیر. درنه‌یین قورو جولاری تبریزدە و کرج ده یازیب یارادان آذربایجان شاعرلرینی «آرزو کاروانی» درنه‌یی له علاقه ساخلاماغا دعوت ائدیرلر. کرج دن «فرخی‌یزدی» انجومنیندە اشتراک ائدهن آذربایجانلی لار او جومله‌دن: «علیایی»، «خیرالله حق بیگی ساپلاق»، «احمد شایا آلاو»، «آذر مازندرانی» و «ناظر شرفخانه‌ای» کیمی شاعرلریمیز آرزو کاروانی درنه‌یی نین دفعه‌لرله قوناغی اولورلار. تبریز شهریندە آذربایجان شاعرلری له مشترک ادبی گئروشلر ترتیب ائدیلیر. آرابیر تبریزدن قوناقلار دا تهرانا دعوت اولور. یادیمدادیر ۶۴-نجی ایلین پاییزیندە شاعر «ساپلاغ» ین دعوتیله تبریزدن سئویملی شاعرلریمیز «سلیمان ثالث» و «حاجی هریزلی» ایله برابر «آرزو کاروانی» درنه‌یی نین قوناغی اولدوق. او زامان آرزو کاروانی درنه‌یی تهراندا فعالیت ائدهن ان گوجلو ادبی درنک ایدی. اوندا اشتراک ائدهن شاعر و یازیچی‌لاریمیزدان: قافلانتى، تورك اوغلۇ، حسن ایلدیریم، بختیار نصرت، ائل اوغلۇ، آیدین

تبریزلی، حسین آغیارلی، سحر خانیم، جمشید شبانی، آخشین آغکمرلی، علیایی، ساپلاق، ناظر شرفخانه‌ای، چیچک، آلاو، عمران صلاحی، ائلشن آیریلماز، قادر قوروچایلی، ائلبان و عاشیق آران کیمی شاعر و صنعتکارلاریمیز یادیدادیر.

آرزو کاروانی درنه‌یی ۱۳۶۴-نجی ایلین سون آی لارینا قدهر اوچ ایلدن آرتیق منظم فعالیت ائدیر و بوقون جلسه‌لری ائولرده و داهما آرتیق قافلانتی، تورک اوغلو، علیایی، ساپلاق و حسن ایلدیریمین ائولریندە تشکیل ائدیلیر. آرابیر ادبیاتیمیزین آغ ساققال لاری «حبیب ساهر»، «گنجعلی صباحی» و «سئونمز» کیمی اوستادلاریمیزدا بو درنه‌یین اجلاس لاریندا بیر قوناق کیمی اشتراک ائدیرلر.

حسن ایلدیریمین قوروچولوق فعالیتی آرزو کاروانی درنه‌بی نین تعطیله اوغراما سی لا دایانمیر. او يئنى يول لار آختاریر. آتمیشینجی ایل لرین ایکینجی ياریسیندان بیر سیرا دوست لاری لا برابر بو گون «ساهر ادبی مدنی درنه‌یی» آدلانان قوروچون ایلک قوروچولاریندان اولور و عۆمرونون سونونا قدهر بو درنه‌یین اداره هیاتیندە چالیشیر و هر زامان شرابطه اویغون ادبی فعالیت يول لاری تاپیر و ثملی ایش لر گورور.

من حسن ایلدیریمین بو و دیگر ادبی و مدنی قوروچوم لارین تشکیلیندە داشیدیغى وظیفه‌دن و قویدوغۇ تاثیرلردن دانیشمیرام و اونلارى باشقان بیر زامان اطرافلى مكتوبلاشدیرماغا تاپشیریرام، بو دانیشیغىمدا يالنیز

چالیشدیم آدی هئچ پئرده چکیلمه‌ین، آنجاق ادبیاتیمیزدا خصوصیله ده تهران ادبی جمعیتیندە چوخ اؤزهله پئری اولان و ادبیاتیمیزین انکشافیندا دانیلماز رول اوینایان «آرزو کاروانی» درنه‌یندن چوخ اختصارلا دانیشام.

سۇزومون سونوندا بیر داها بونودا وورغولاماق ایسته‌ییرم کى: حسن ایلدیریم بیر شاعر، ژورنالیست، ترجمەچى و ادبیاتشناس اولدوغوايىه برابر اجتماعى فعالیت‌لردن ده هئچ زامان چكىنمه‌يىب. بو گون انقلابدان سونرا آذربايچان ادبیات تارىخى مكتوبلاشسا، امین لىكلە دئمک اولار کى بو ادبیات تارىخيىنده حسن ایلدیریمین اؤزىئرى، اوز موقۇ و تقدىرە لاييق گۈردو يوايش لر اولا جاقدىر.

عشق اولسون عزيز و شرفلى خاطره‌سيينه. بير داهادا حؤرمتلى عائله‌سيينه گۈزهل دوشونجەلى ائلدادلارينا و خصوصىلە ده اونون ئۇمۇر گون يولداشى عزيز «ماهرخ خانىم» اتسليت دئىيرم. باشىمیز ساغ اولسون!

تىشكىر و مىنۋارلىق^٨

حسن رياضى

«آذرى» مجلهسى نىن صاحىبى و مسئول مدیرى

گۈزونو آچ آتام منىم گۈزومدە قان ياشىما باخ!
آغىز دادىم سىنلە گئتمىش، زهرلىنىمىش آشىما باخ!
درد اودوندا يانىر قلبىم، كول النمىش باشىما باخ!
دومانلى داغىم آغلار
بولبولسوز باغىم آغلار
گۈزومدە ياش قوروسا
سيىنه مده داغىم آغلار

(حسن ايلدىريم)

---

^٨ دانىشىغىن متنى

سلام حؤرمتلی آقالار و خانیم‌لار!

اونجه‌دن، عائله‌میز طرفیندن اوز تشكىرومۇ «ادىيات سئۇنلر» گروپونا، خصوصىلە دە «قربانزادە» جناب لارينا بىلدىرىم.

من اولجە آتامدان گئىش بىر معلومات وئرمك اىستىرىدىم دوستلارا. خوشبختانە دوستلار چوخلۇ موضوعلارا اشارە ئىلە دىلر. من بىر داهادا اوز طرفىمدان و عائله طرفىندان آتامىن دوستلارىندان، يازىچى و شاعىرىمىزىن ھامىسىندان تشكىر اىدىم. ساھرۇ صابر انجومۇن لرىنى، ادیيات سئۇنلر گروپونا، ايشيق سايىتى و ايشيق مجلەسىنە، آذرى مجلەسى نىن امكداش لارينا كى بو مدت دە بىزىملىھ ھەردەلىك ئىلە دىلر منتدارلىغىمى بىلدىرىم.

منىم آتام حسن ايلدىرىم ۱۳۳۷-نجى اىلده «جمال آباد» كىندىنده يوخسۇل و سىياسى، اجتماعى فىكتىرى اولان بىر عائلە دە دونيايا گۆز آچىب. اونون آناسى «التفات» فرقە نىن جوانلار تشكىلاتىندا اولموش، اونا گۈره آتام دا اوز يولون او يولدا گۈرمۇش و او آمال لارين اىزىنى توتموش و او يولدا دا چوخلۇ ايش لر گۈرمۇشىدۇر.

آتام ابتدايى تحصىلىنى جمال آباددا بىتىرىر و «ھريس» شەھرىنده دە بىر ايل اوخويور. اوننان سونرا «مەھربان» شەھرىنده دېيرستانى بىتىرىر. آتام اوزو منه دانىشىاردى كى، دېيرستان دئورو «آرش» آدىندا بىر معلم اونا چوخ تائىرلر بوراخىر؛ اونو دوز يۈلا ھدایت ئىلە يىير؛ اونا اوخوماق اوچون ياخشى

کتاب لار وئریر و آتامین ادبیات ساحه سینده معلمی بو «آقای آرش» اولور. آرش دن باشقا بیر معلم کی آتاما تاثیر قویوب «مهندس پشمینه آذر» اولوب. آتم دئیردی کی «او بیزیم ریاضی دبیریمیز ایدی. سپاه دانش ایدی، تبریزدن گلمیشدی. او منه دئدی کی سن چوخ استعدادلی سان. گرک بوردا قالمیاسان، سن گره ک حتما گئندە سن تبریزدە یا تهراندا درس او خویاسان. او منی تبریزین «دبیرستان فردوسی» سیندە یازدیردی. اوردا مندن مصاحبه آلدیلار، آزمون توتدولار و من دبیرستان فردوسی یه وارد اولدوم. ایکی ایل دبیرستانی تبریزدە فردوسی مدرسه سیندە او خودوم. « آتم دبیرستانین اوچونجو ایلینی تهراندا او خویور و بو شهردە ده «طبعی» رشتە سیندە دیپلم آلیر. البتە بوندا دئییم، آتامین اولین معلمی کی اوننان تورکو یازیب او خوماغی ائرگشیب، اؤز آتاسى التفات کیشى اولوبدور. آتم دئیردی، «من گوزمو آچاندان ائویمیزدە تورکو کتابلار وار ایدی. «معجز شبستری» نین، «صابر» ين کتاب لارى، «کوراوغلو»، «اصلی كرم» داستان لارى ائویمیزدە اولاردى. آتم اونلارдан منه او خویاردى و ائیره دردی و من ده سونلار قیش گئجه لریندە بیزیم ائویمیزه بیغیشان فامیل لریمیزه، دوستلاریمیزه او خویاردىم. »

آتم ۵۶-نجى ایل کنكورا شرکت ائله بیر و ارتشین پىشكى رشتە سیندەن قبول اولور، امما بیر مدت دن سونرا اوندان انصراف وئریر و انقلابىن باشلانماغى لا اجتماعى سیاسى فعالیت لره باشلايىر. ۵۹ دا قارداشى

«حسین» ایران عراق محاربەسیندە شھید اوپور. آتام آنام لا باهم کندە، جمال آبادا کۆچورلر. اوردا آتام ایکى ایل حدودوندا معلم لیک ائدیر. کند اهالىسى نین کؤمەیى لە ایکى مدرسه تىكدىزىر. او زاماناجان جمال آباد کندىنده قىزلار اوچون مدرسه يوخ ايمىش. آتام آموزش و پپورش دە تعهد وئرىر وايلكى دفعە جمال آباددا قىز مدرسه سى آچىر و کندە بير خانىم معلم گتىزىر. ايندى او قىز مدرسه سیندە درس او خويان لار عالي تحصىلى شخصىت لرى. آتام همىشە اونلارى گۈرنە سئۇينىرى دئىرىدى «بولار منىم ايشيمىن مەھصول لارى دى. من او ايشلىيمە فخر ائلىرم بولى عالي تحصىللى او شاق لارى گۈرنە.»

تاسفلە آتامى معلم لىكىدن چىخارىلار. او دا ۱۳۶۱ دە يېنى دن تهرانا قايىدىر؛ كنكوردا شركت ائله يېر و «مديرىت» رشتە سیندە قبول اوپور، آنجاق اوننان دا انصراف وئرىر و نهايت دانشگاه علوم پزشكى تهراندان ۱۳۶۱ دە پزشكى رشتە سیندە قبول اوپور و ۱۷-۶ ايل بول دانشگاهدا پزشكى او خويور، آنجاق معين دليل لره گۈره نظام پزشكى آلا بىلمىر. بونون دا دليلين دوستلارين بير چوخو ياخشى بىلىرلر. بونا رغمما آتام اۋز رشتە سیندە فعالىتە باشلايىر و ۱۸ ايل «بىمارستان شريعتى» دە ايشله يېر. همان بىمارستاندا كى اوردا عملى درس لرىنى كئچيرمىشىدی. دانشگاه تهرانين بىمارستانىندا. همىشە دئىرىدى «من مرىض اولسام آپاراسىز بىمارستان شريعتى يە.» اورانى چوخ سئۇهوردى. بىز دە اونون

تاكيديله اونو بو بيمارستاندا بستري ائله ديك و او بيمارستاندا دا تاسفله دونيايا گۈز يومدو.

آتم، انقلاب پىروز اولاندان سۇنرا ادبیات ساھەسىنده جدى فعالىت ائدير. «يولداش» مجلەسى نين چوخ چالىشقاڭ و تاشىرىلى گنج امكداش لاريندان اولور؛ «آرزو كاروانى» انجومنى نين قورو لماسىندا اشتراك ائدير، سۇنلاردا بير تعداد دوستلارى لا برابر «ساهەر» انجومنىنى قورور و «صابر» انجومنى نين ده قورو لماسىندا و فعالىتلىرينده همكارلىق ائدير وايکى ايل بو انجومنىن هيئىت مدирەسىنده اولور. دئيه بىلرم کى آتامىن ادبى ئۆمرۇنۇن نتىجەسىنى بو اوج ادبى انجومنىن فعالىتلىرينده ياخشى گۈرمىك اولار.

آتم، ادبى فعالىتلىريندن باشقا اجتماعىي فعالىتلرده ده اولادى. بىم زلزلەسىنده، آذربايچان زلزلەسىنده آى لار فعالىت ائديردى. آذربايچان ادبى انجومنلىرى نين فعال بير عضوى كىمى بوايش لرده بى طرف قالميردى. مختلف امداد گروه لارينا مشاوره وئيرىدى؛ كمك توپلاييردى؛ خصوصىلە اهر، هريس، ورزقان زلزلەسىنده آتم گىجه - گوندوز قاچىرىدى. هم منطقە ده، هم ده تهراندا اونو تانىيىردىلار و اونا گوره ده بو زلزلە ده اونون چوخ نقشى وارىدى. آتم تهراندان آذربايچانا اولان كمكلىرى مسئولىت لە هماهنگ ائديردى. بير چوخ نهادلارдан كمك آلدى: سينماچى لارдан، كانون نويىندگان دان، شركىتلىرن و چوخ خلاريندان.

دفعه لر زلزله يئرلىيندە اولدو؛ مختلف جلسەلرده وييغىنچاقلاردا اشتراك ائتدى. هر چند بو بؤيوك ايش لرىن نتىجه سى بير عده نين رفتارلارينا گۈرە چوخ محسوس اولمادى، آنجاق بوگون ده آتامىن فعالىتى نىن اىزىنى و نشانىنى او ئېرلەدە گۈرمك اولار.

بىر موضوعۇدا دئمك اىستىرم. دوستلار بىلىرلەر كى آتامىن چوخ تعدادلى عائلە سى واردى. ۳ اوغلان و ۴ قىز بولارين ھامىسى نىن عالى تحصىلاتى واردى. آتامىن دوستلارى بعضى واقتلار اوننان شوخلوق ائله يىب دئىردىلەر كى «دوكىتون ده يىددى اوشاغى اولار؟» آتام دا جواب وئردى: «منىم آززوم واريدى اونى يىكى اوشاغىم اولسۇن. هېچ اولماسا بو مملكتە ۱۲ عالى تحصىلى انسان تحويل وئردىم.»

آتام اوشاق لارى چوخ سئوردى. او اوشاقلارا عاشق ايدى. بو آنامىن دايىستە يى ايدى. آتام ھميشه دئىردى كى «منىم دونيادا فخر ائله دىيىم اوچ شئى واريمدى: عائلەم - اوشاق لاريم، دوستلاريم و بىرده كتاب لاريم. بولارдан سونرا دونيادا هېچ نه يىم يوخدۇ. من بو اوچ شئى لە فخر ائللىرم»

آتامىن اجتماعى ادبى فعالىت لرى نىن بىر ساحە سى ده يوبىلە لر اولوبىدور. آتام اوزون ايل لر ساھر و صابر انجومن لرى و ياخىن دوستلارى نىن كمكى ايلە آذربايچانىن مختلف شخصىت لرىنە يوبىلە مراسىم لرى تشکىل ائدىيىدىر. او جومله دن: حبىب ساھر، مفتون امینى،

گنجعلی صباحی، ابراهیم دارابی، حبیب فرشباف، هاشم تران، یحیی شیدا، مظفر درخشی، احمد شایا آلو، آقازاده علیایی، خیرالله ساپلاخ، بالاش آذراوغلو، محمدعلی فرزانه، بهزاد بهزادی، سهند، قافلانتی، عاشیق حسن اسکندری، عاشیق حسین جوان، علیرضا اوختای، مدینه گولگون و باشقالاری نین یوبلئی لرینی آد چکه بیله رم. بو ایش لرله برابر، آتم بیر تعداد آذربایجان شخصیتلری له ده مختلف موضوع علار باره سینده مفصل مصاحبه لر آپاری بدیر. مثلا: مجید امین موید، حسن روزپیکر، ابراهیم دارابی، مفتون امینی، عاشیق حسن اسکندری، پرویز حبیب پور، رحیم رئیس نیا، کیومرث کیاست، محمود قبه زرین و باشقالاری. بو مصاحبه لر آذربایجان لا ارتباطدا بئیوک گنجینه لردی کی بیز گله جکده اونلارین هامیسین مكتوب شکلده چاپ ائده جهییک.

آتمین ادبی حیاتیندا «آذری» فصلنامه سی نین مهم پئری واردی. او ۱۳۸۰-نجی ایل اوستاد احمد شایا (آلو) ون طریقی له، استاد بهزاد بهزادی له تانیش اولور. بو تانیشلیق باعث اولور کی ایکی ایل اوننان سونرا «آذری» قورولسون و اوستاد بهزادی نین مدیر مسئول لیقی لا و آتمین سردبیرلیبی له مجله نشره باشلاسین. مجله ۱۹ شماره يه کیمی منتشر اولور. تاسفله اوستاد بهزادی خسته لئیر و درمان اوچون امریکایا گئدیر و اوردا دا وفات ائدیر. اوستادین وفاتیندان سونرا بیر نئچه نومره خانم حافظی نین مسئولیتی له نشر ائدیلیر و سونرا مجله نین امتیازی خانواده

طرفیندن (خانم حافظی) منه منتقل اولور و آتام یئنه ده مجله‌نین انتشارینى دوام وئریر. ايندی مجله‌نین آخر شماره‌سى «اوستاد فرهاد فخرالدینى» نین ويژه نامه‌سى چاپ اولوب و اوئنان سونراکى شماره «سەند» يىن ويژه نامه‌سى ايدى كى آتامىن آخر ايشى اولدو و اوئو اۆز ساغلىغىندا نشره آماده ائله‌دى. تاسفله كرونا خسته لىيى اوئون انتشارينا اجازه وئرمەدى و آتام دا مىداد آبىي نين ۲۸ ده شريعتى خسته خاناسىندا حيات لا ابدى وداع ائله‌دى.

سون بىش ايلين ايچىنده هم من هم ده آتامىن ياخىن دوست‌لارى اوئدان ايستيرىدىلر كى اثرلىرىن چاپ ائله‌سىن. او اول رضايت وئرمىرىدى، سونرا قبول ائله‌دى و اۆز مستقييم نظارتى و ويراستارىلغى ايله يازى لارى چاپ اوچون آماده اولدو. اثرلىرىن چاپ ايش لرينى ده ياخىن دوستو «ائلدار موغانلى» ياتاپشىرىدى. ايندی او اثرلىرى ترتىب ائدىلىير و كتاب شكلىنده چاپا آماده اولور. بو اثرلىر هله لىك ۶ جلد شعر مجموعه‌سى، ۲ جلد دونيا ادبياتىندا ترجمه‌لر، ۳ جلد شناختنامه نظام حكمت، ۲ جلد فارس و آذربايچان ديلينده مقاله‌لر، ۲ جلد فارس و آذربايچان ديلينده مصاحبەلر، ۳ جلد حبيب ساهرين حيات وياراديجىلىغى، ۳ جلد اوستاد بهزادى لە نشره حاضرلا دىيغى آنا دىلى كتابى و آتامىن باشقان اثرلىرى دير.

آتام سون گون لر بیمارستاندا اولاندا عزیز دوستو، ائلدار موغانلی ایله
مفصل دانیشدی کی او آتامین بوتون اثرلری نین حاضرلانما و انتشارینا
نظارت ائله سین و عائله طرفیندن ده بو مسئولیت منیم عهده مه
قویولوبدو. من عائله طرفیندن بوتون گوجوموزو قویموشوق و آماده بیک
کی آتامین اثرلری نین هامیسینی چاپ ائده ک. آتامین اثرلری نین انتشار
مسئولیتی منیم (عائله طرفیندن) و اوْز ساغلیغیندا تعیین ائتدیی
یاخین دوستو ائلدار موغانلی نین عهده سینه دیر. بیز چالیشا جاغیق
اونون تمام اثرلری ایشيق اوْزو گؤرسون.

منیم آتام دوکتور حسن ریاضی (ایلدیریم) عدالت خواه، انسان سئور،
صلح سئور بیر انسان ایدی؛ دوستلۇغا صادق ایدی؛ ایشیندە جدی
ویوروولمايان بیر محقق ایدی. اونون آرزوسو وار ایدی کی اجتماعى
عدالت، انسانىت و صلح دونيادا حكمرانلىق ائله سین و بو آرزو لارینادا،
بو آرمان لارینادا عۆمرونون آخرى دقيقە لرینە دك صادق قالدى.

من سئۈزۈمۈن آخرىندە ریاضى عائله سى طرفیندن سىز عزیز و حؤرمىتلى
دوستلارا تشكىروم بىلدیرىم. سىزدىن ممنونوق کی آتامين مراسىم لریندە
شرکت ائله يېبىسىز؛ زىڭ ووروبىسوز؛ مجازى شكليندە، حضورى
شكلىндە بىزه باش ساغلیغى وئرىبىسىز. او مىدوارام شاد گونلىزىدە ریاضى
عائله سى ائلييە بىلسىن کى سىزىن بو حؤرمىتلرىزى جبران ائله سین.
ساغ اولون! سلامت قالىن!

شعرلریندن نمونه‌لر^۹

سینله...

سندن بوشالیب
او زومه چۆکه - چۆکه
آزغینلاشیرام.
آغزیدا پېرتلاشیر سۇزىلر
گۈزلىمدىن ايتىر بۇي لار
بويالار.
بئىنېمىدە دومانلاشیر
دو يغولار
دو يويم لار...
ايچىمى چولقا يير شورانلىق!

او زومدىن بوشالىپ
سنه كۈچه - كۈچه
دورولۇر دوشونجەلريم،

درینلشیر دویوم لاریم،
آیدینلاشیر با خیش لاریم،
جانیمدا تو مور جوقلانیر قان...
اوزومه گولومسه بیر
یازباشی چیرتلايان چیچکلر
سنینله دولا - دولا یازلاشیرام
دورولوب
گؤزللشیب!
انسانلاشیرام!

سنه ۵

گون گلر کولک اسر

كۈلگەلر قارالار

نارین- نارین ارپیر رنگ لر

کاللاشار سؤزلر

انجہل، اوژول دیلک لے؛

باش - باشا قالا، بة

سی سن: سرده‌ای حینده حسته قفوو ائدهن میز:

گون گلر کؤچوب گئدەرم

سسر، سیزليک، سنسیزليک عالمینه

منیز قالماقینا داریخما

آغ قارانلیغین دیپسیز بوشلوغوندا

سنی، آراییب، آختاریب

آدسيز شعر

قاپينى آچار- آچماز

قوروپوب قالدى يئريندە،

بىراونا باخدى

بىر دە اويانا

دېلى توتار توتماز سوروشدو:

- بوسننسن يوخسا...؟

- منم دئدى او، من.

- بىس گۈزلىينە، اوزونە نە گلەميش

دوداق لارينا، گولوشونە نە اولموش؟

- سىن، سىن دئيىلسىن دئدى اوينا

- من، من ايدىيم، سىن دئين من.

آمما

بىر يئرلەرن كىچدىم كى،

گودو كچولرىولدۇ باخىش لارىمى

هورن لر قاپدى سىيىمى
اولايان لار او ددو رنگىيىمى
چالاغان لار چالدى جانىيىمى
كىملىيىمى آلدىيلار
منى، مندن بوشالىدىيلار
قاپونا آتدىيلار.

۱۳۸۷

گونه باخان

دمیر پنجره‌لره قاپادی گۆزلرینى
جانىندا گئى لر آچىلدى
ياغىش لارين سئوينجى - گئى قورشا غينا گولومسە ين
باغلار، تارلا لار، بostان لار كىمى،
سئوينج ياش لاريندان ساچىلان گولوش لره گولدو اىچى.
.

گئى لر ماوى
آغاچ لار ياشىل
زمى لر سارى
و
گۆزلر قارا.

ايچىندە بوى آتدى ايستك لر، آرزولار، او مىدلر
بيرا اوچوملوق ماويلىيە بوكولموش

قارا گۈزلىrin حسرت آلووندا آلىشدى

ياشىل يوموشاقلىغا سارىلان بىر اسيم ليك نسيم

قارا گۈزلۇنون يانان كئنلۇنده اسىدى!

ايچىنده

گۈيردى، گوللندى، سونبوللندى فيدانلار، سونبوللار، تاغلار

ايچىنده دوغدو آى، ساچدى اولدوزلار

دورولدو، يونگوللىشدى

بولاق لارين شووقو يايىلدى جانينا

گۈزلىنىدە او فوق لر آغاردى، شفقلەندى

جانىنى ساردى باخىشلار، قوش سىسى لرى، يئميشلىرىن عطري

قارا گۈزلىدە آچىلان سحر

ماوى گۈيلىردىه سارى گونش

و

گونش لە او زون - او زادى او يونا گىرمىش

او جا بويلى گونه باخان!

يالقىزلىق

باخديق

باخديق

يالقىزلىغىن يارى قارانلىق پنجرەسىندن:

گئى لر توقتون

هاوا زوققۇم

گۈرونوش آلاتورانلىق.

باغلادىق اوزمۇزه يارى قارانلىق پنجرەلى

اوچوب تۈكۈلدۈك اىچىمىزه

خارابا داملاركىمى.

آغنادى جانىمىزا توزلو قارانلىق

اوچغۇن لارىن آلتىندان

توزلو خاطرەلر قالخىب دولوخسوندولا;

شىغىيىب چاخناشان قىسىر بولوتلار

ياغماز اولدو.

با خديق

با خديق ايچيمىزه:

اورهك لر اپريمىش

ايستك لر قارتىمىش

گۈرونوش

اولومه بنزهين قارانلىق بوشلوق!

با غيرديق

با غيرديق قارانلىق دالانلاردا،

قارانلىغا آليشيديق

سو يودوق

سو سدوق

گون لرين يالقىز قارانلىغىندا

توموب قالدىق

قارا داش لار كىمى!

سورون آرخامجا

آداشیم
قارشیلاشدی ائلوم له:
آچىلا قالدى حىيرىتن
گۈزلى، آغىزى،
ائلوم قورخوسونون رنگىنه بوياندى اوزو!
دوشوندوم ائلومو
دوشدوندوم گىچە گوندوزو!
ھېى عۇمورداش
بىز اكىز دوغولدوق
اكىز دوغولار وارلىق لارين حياتى لا ائلمو؛
ايىدى كى بىلە مى
قا拉 بوشلۇغۇن، يوخلۇغۇن
كۈلگە سى سن،
چاغلار وارلىغىن، آيدىنلىغىن

بلکه سی من.
ای گۆزه گۈرونىز كۈلگەم
سورون آرخامجا ، سورون!

ياشاركىن گۈزلىرىم
سئۇگى امه جك وارلىغىن دوشونىدىن ،
اوره يىم
لچك - لچك سېپىلە جك
گۈي سولارا ،
ايىزلىرىم
ناخىش - ناخىش ،
ايىستكلىرىم
باخىش - باخىش دوشەنە جك يۈل لارا .
هله واركىن
اۋلۇم يا اولوم دئىيە دوشۇنمۇرم
سورون آرخامجا
سورون اۋلۇم!

چىچكلىدە اوپىيان گونلر

«آيدىن» ماھنى دىنلە يېر

معنى اوخويور

«منى روپالاردا بوراخما» دئىير؛

رؤپالار... رؤپالار... رؤپالار

او منى روپالاريم لا بوراخىب گئتمىشىدى،

«برهوت» چۈلۈنده

آياق يالىن هاراسا قاچىرىدىم

باشىميمين اوستۇنده قارا قىر بولۇت لار

آياغىميمين آلتىندا قوورولمۇش تورپاق

آلدى بىرياندان

قىزىمار، قايىنار كولكىلرا سىيردى

منى قارا سئودا هاراسا چىكىرىدى.

بىردىن قاپى آچىلىدى

«سئودا»

«دونيا»

هره سی بیر قولتوق چیچک له گیردی قاپى دان،
بالالاريمین گولوش لرى،
آلا گۆزلىرى نين سئوينجى
قارىشدى چؤل چیچك لرينە،
منى قوپارىب آلدى رؤيالاردان.
روحوما جالاندى اوندولموش عطىرلر
جانىما سارىلدى چؤل لرين ھاواسى
بئىنىمەدە سىسىندى ايتىمىش دونيامىن صىداسى.
چؤل چیچك لرينە بوكولموش «آنَا» گولوش لرى
«تاي- توش» سىس لرى
«آتامىن» باشىمى تومارلايان ال لرى
بىرددە «حسين» يىن قومراڭ گۆزلىرى
جانلادى گۆزلىرىمە،
يئنه ياشانماغا باشلادى
عەرمومۇن سولان فصىل لرى
آرخادا قالان ايل لرى؛
اوزومە گولومسەدى
چیچك لرده اوپوييان گون لر.

توت آغاچى

يول قيراغيندا چوخ آغاچ لار وار
 اوجا بوييلو قلمه‌لر
 قول - بوداقلى سؤيودلر
 آغ سؤيود، قيزيل سؤيود، قارا آغاچ، چيناڭلار؛
 كۈلگە لرى خيرمان - خيرمان
 سرين - سرين.

پير آغاچ لاري دا وار
 بور - بوداق لارينا رنگ به رنگ پارچالار باغانان
 آياغينا گۈزىاش لاري دامان آغاچ لار!

توت آغاچى!
 آغاچ گۈرمە مىشىم
 سنين كىمى گۈزو، كۈنلۇ توخ!

آغاچ گۈرمە مىشىم
ياشىل، شىرىن كۈلگەسى
يورغۇن لارىن ياتاغى،
گوموشۇ مئيوهسى
اوشاڭ لارىن داماغى نىن دادى.

توت آغاچى!
كىلىميشىم كۈلگەمى
سرىن كۈلگە نە سرم؛
جانىنداكى او يىمۇش نغمە لرى جانىم لا دىنلە يىب
شىرىن، ياشىل، قوجاغىندا دىنجه لم.

دیرچليش

ياواش-ياواش پاييزلاشىرام،

ايچيمده

اسكى ايستكلىرين، قوروموش آرزولارين

يارياق توكому باشلانير،

دامارلاريمدا

پاييزيميش سولار كىمى سوزالير قان،

گۈزلىمده

آوازىيير، بوزارىير زامان،

جانىمدا سارىلىميش پاييز كولكلى كوشولدايير،

باشىمدا بولوت لار چاخناشىر؛

بودور هئى...

قيشىم ياخىنلاشىر!

پاييزلار بوزلوغونو، سارىليغىينى سويونوب

قىش يوخوسونا جومان كىمى

من ۵

جانىمىن قارتىمىش حسرت لرىنى

اوره بىيمىن كوتلىميش گئينكىلىنى سوپونوب

عئەرمۇمون سىرلى يوخوسونا جوماجاغام؛

يوخولارىمدا:

سئۇدا شفق لى سحر سولارى آخاجاق،

رؤيالارىما

سود قوخوسو، ياغىش قوخوسو ساچىلاجاق،

دېنجه لىب، دېرچەلە جەيم؛

اوره بىيمىدە

گىزلى باهارىن اياق سىسىلىرى گەلەجك،

اوميدلىرىم پۇھەرەلە جك

ايستكلىرىم چىچكىلنە جك،

باھار ايشىغىينا بورونە جەيم؛

او فوقى لر، او فوقى لر

دان يېلى لە تومارلانان او فوقى لر آچىلاجاق؛

اويانا جاغام

كۈنلۈمدى

یاشاییب، یاراتماق آرزوسو،
گۆزلریمده
قارانقوش لار سىللە جىك
دوداق لاريمدا
بنؤشەلر، نېگىزلىرى گئيە رە جىك؛
ال لېيم
تىزه چۈرەك عطري ساچاجاق،
آياق لاريمدا
 يول لار چىرپىناباجاق؛
باھار لانمىش عۇمرۇم
عۇمۇزلىرە، ايل لە جالانا جاق.

چؤره ک قاچیر، بیز قاچیریق

دانگ ... دانگ

دانگ ... دانگ

اویان!

اویان!

اویانیریق یوخولاردان؛

قارانلیقدیر اویان، بویان.

چیق ... چیق

چیق ... چیق

یوخویاریمچیق، گئجه یاریمچیق

یولا چیخ!

یولا چیخ!

قارین یاریمچیق، تیکه یاریمچیق!

آت قاچ!

آت قاچ!

چؤره ک قاچدی سن ده قاچ!

چؤره ک قاچدی سن ده قاچ!

قاچیريق

قاچيريق

چؤره ک آتلی، بیز پیادا

چؤره ک آتلی، بیز پیادا.

تاق، تاق - چکييش، دمير

تاق، تاق - چکييش، دمير

قيژ، قيژ - اوراق، زمى

ويژ، ويژ - موشار، آغاج

تيق، تيق - قلم، كاغاذ.

چکييش، برکييش

آلیش، وئريش

داوا، دالاش.

قاچ، قاچ

قاچ، قاچ

چؤره ک قاچیر

بیز قاچیریق،

چؤره ک قاچیر

بیز قاچیریق،

قاچیریق، تاپیریق

تونوروق، تیخیریق

یاتیریق، دوروروق.

قاچ، تاپ!

توت، تیخ!

تیخ، یات!

یات، دور!

دور، قاچ!

قاچ، قاچ!

چؤره ک آتلی، بیز پیادا

چؤره ک آتلی، بیز پیادا

قاچیریق

قاچیریق.

قارین سبد - روزو داری،

ساخلا دوشوم!

ساخلا دوشوم!

آلله کسیین بوقاتاری!

۱۳۷۲

گل!

دؤزهرم
اوره ك آغريسيينا، باش آغريسيينا
بو آغري لارا دؤزمه يه نه واركى!

سوفه م اللريمدن كوسسون
دؤزهرم،
ايل لريم طالعيمدن كوسسون
دؤزهرم،
سويوق گولوش لره
قاخينجلى باخيش لارا
دؤزه بىلمەرم.

دويغوم ، دوشونجه م آغري يير
بئينىم آغري يير

فکرلر... فکرلر... فکرلر

دیدیب، دئشیر بئینیمی،

بوم - بوش توختا قلیقدان

ساختا دوستلوقدان

قورو آشنا لیقدان

بئز میشم.

گل!

آغريلى دوشونجه لرى جانىمدان سيل!

گل!

تىكالنى دويغولارى كۈنلۈمدەن چىخارت!

گل!

اوره يىنىيى - اوره يىيمە سارى!

گل!

بئينىنى ، بئينىمە جالا!

دوشك سونو گۈرونمىز يول لارا!

يانماق وار يانماق

چىرت چىرت

يانار پىرپىز كول لارى

يانىب سۇنر سېرچە يوخسو كىمى

كىمسە نىن دوشوك دويغوسو كىمى.

نه ايشىغىنا گووه نىن او لار

نه اىستىسىنە قىزىنان.

چىيى كرمە لىدن چاتىلان او جاق

كورون كورون كۆزەرر

چىيى چىيى يانا-يانا

كولە دۇئىز.

ياراما زلارىن او موسوغۇ

آىي دوستلۇغۇ كىمى.

كولا سى گۈزلىرى گۈينە در

سيئە لرى تىنگى در.

يانار، پالىت دا يانار

كۆز سالار

قىپ - قىرمىزى قىزىل گول

آلۇو ساچار

گونش رنگلى، سما عطىرلى، تورپاق سخاوتلى،

ايستىيسى جانلارا سىنر

سئوگىيە چئورىيلر

گونشىن اىزى كىمى؛

جاندان يانان اووهكلىرىن اۋزو كىمى

يانار سىسىسىز - سىسىسىز

يانار اىچىن - اىچىن

ايшиغىيندا

دومانلى يوللار آيدىنلانار

ايستىيسىندن

نسىل لر، فصىل لر قىزىنار!

او

او
ايل لرين آرخاسىندان
سوراغىمى آلىب
بىر پايز آخشامى گۈزروشومه گلدى،
ال لريمى سىخا - سىخا
گۈزلرىمە باخا - باخا
توموب قالدى.
منى، مندە ايتىرمىش كىمى
اوزومە باخدى
تانيمادى،
باخىش لارينى
گۈزلرىمەن اىچىنە زىللەدى
باخدى ... باخدى گۈزلرى قارالىنجا؛
باخشى لاريمىز بىر بىرىنە سارىلدى لار

من اونون گۆزلری نین درینلیبىيندە
اۋزو مو گۇردو مۇ:
دوداق لارىمدا گولوش چىچك لرى
اوزومدە آرزو شفق لرى
گۆزلريمدە آرزو قارانقوش لارى
نغمە لرىمدا سئوينجىم
اۋزوم - اۋزو مو سوزوردو مۇ
من ايل لرده ارىيىه - ارىيىه
او، ايل لرده بئىيىيە - بئىيىيە
قووشوب قارىشىردى
عېمرون گون لرى!

اوچوش

بولتسوز ماوى گؤئىه سارى

اوجالدى آغ گئيرچىن

آرخايىن-آرخايىن

اوچدو... اوچدو... اوچدو...

بىر مىروارى دنه سى كىمى گۇرونندو ماوى لييىن بوجاغىندا.

اوره يىم چىرپىنىدى... چىرپىنىدى

حسرت لرى سىلكىنېب

ニيسكىللىرى سويونوب

اينجى لشىب، دينجلەمك ايستەدى

آرزولارىن قوجاغىندا.

گئيرچىن اوچدو... اوچدو...

اوچوب يوخوما قوندو:

«ايكىچە خوروز ساواشدى

بىرى قانا بولاشدى

قان آخدى چايا دوشدو
چايدان گؤيرچىن اوچدو... »
گؤيرچىن اوچدو... اوچدو...
اوچوب يوخوما قوندو؛
قىزىل گوله بوكولموش يوخولاردان اوياندىم؛
آغزىمدا آلمالارين قىزىل دادى
ال لريمده كېنكىلىرين توزا دئنemosh قانادى
باشىمدا رؤيالارين هاواسى
كۈنلۈمده سئودالارين نيداسى
بىر آياغىم گئچىدە
بىرى گۈندۈزدە
اوچماق اىستەيىرم،
شفقلى اوافقىلىرى قوجماق اىستەيىرم؛
سونسوز ماوى ليكىدە سوزوب،
قىزىل آلمانى كەكشان بوداغىندان اوزوب
انسان لارلا پايلاشماق اىستەيىرم؛
آچىلمازى آچماق اىستەيىرم،
اوچولمازا اوچماق اىستەيىرم.

بايرام قوشۇ

بىر آنام ساغ اولايىدى!

ايلين دۇنر - دۇنمىزىندىن

«سولماز» يىم چاغىرىرى:

ننه، آى ننه!

قوشا باخ!

آنام قاچىر اوشاق كىمى

گۈزلرى گولە - گولە دئىير:

بالم روحلۇ قارانقوشا باخ!

بايرام قوشۇ دوشوب باهار اىزىنە

باھار سوراغىينا

اوچوب ... اوچورب ... قۇزمۇشىدۇ

بىزىم پنجرەنин قىراغىينا.

كۈرپە قوشى

بوز- بوز باخیردی

پنجره آرخاسیندان قارتیمیش قیش.

کئرپه‌جه اوره‌ک کیمی وورنبو خوردو

ایلین دئنر- دئنمزینه قونموش قارانقوش؛

قوش اوچوب قونموشدو

آنامین اوره‌یینه

قارانقوش آپارمیشدی آنامى

آرخادا قالمیش ایل لرین

سئوینج دادلى گون لری نین قوجاغینا،

کۇوركالیيینى بوكموشدو قىيزىل گول يارپا غينما.

قوش اوچوب قونموشدو

«سولماز» يمین ياز نغمەلی خيالينا،

بلەمیشدی اوره‌یینى

بادام چىچىك لری نین آغ عطىرلى قوندا غينما.

قوش اوچموشدو

بلکە دەيوبانان باهارلاردان كوسوب

ياليين آغاچ لارдан

آجي سازاق لارдан

اۋتوب كېچمیشدی،

اوتابغا

سۋىنچ بويالى سوکوت چۈكموشدو.

آنام

بويات غملر ايچىندىن

گىدەر- گلمزا يىل لرین دادىرىدى،

قىزىم

آچىلما مىش سحرلىرىن، چىچكىلە مىش باھارلارىن

آرزو قورشا غىينا آسىلما مىش اووه يىنى

اوينادىرىدى،

من

قالماشىدىم فصىل لر آيرىجىندىا

كدرلى سۋىنچىن

گوموشۇ، قىزىلى چىرپىنتى لارى ايچىندە

حسرت لرین ياما جىندا!

باشقۇا فصىل

گونش بوزارىر

تورپاق بوزارىر

گۈز ايشلەدىكجه بوزلوق

پوزغۇنلوق!

جانىما سارىيان قىزىل گول لرىن عطرى

هاردان، هارالاردان ساچىلمىش گئورە سن؟!

بوز داغلارдан قوپموش بوز كولكىلر

اولاشىر چىلىپاق باغلا ردا

اووه يىمدىن كىنچىن ياشىل آياقلى باهار

هاردان ، هارالاردان جانىما يول آچمىش گئورە سن؟!

بىر - بىرينه قارىشىب

كولكىلر، لىكلىر، قارىلىتى لار،

باغلارین قولاغينا دولوب
خزان سسی، قارغا سسی، کولک سسی،
یاز نغمه‌لی بو سس لر، بو قاناد سس لری
هاردان، هارالاردان گلیر گوره سن؟!

سحردن برى
باشققا فصیل ایچیندەيم:
کۈنلۈمده توراگاي لار او خوشور
جانىمدا قوشلار اوچوشور
اوره يىمده باهار دىرچەلىر
خىاليمدا سن گولورسن؛
ايچىمده كى آخار باخارى
بوروموش الوانلىق
آيدىنلىق.

سیرلی سوراقلى یول لاردا

گونلریمین بوبو گون دوغاندان آی دوغانا
کؤنلومده بولاق ایچیملی ایستکلر
گؤزلریمده سئرچه اوچوملو دیلکلر؛
آی سوراقلى گونش له
قارا گونئى دن آغ گونئى يه باخا - باخا
گونلری گوندو زلردىم.

گئجه لریمین بوبو آی دوغاندان گون دوغانا
آی شافاغىندا گوموش لنیب
گونش شافاغىندا قىزيل لانان
گونش سوراقلى آی لا
گئجه لری گئجه لردىم؛
اوياناردىم
سحر سولارىندا اولدو زلار آخاركىن

آلما دادلى ، ناغىل بىچىملى گئچەلر يىمىندا.

ھېيوا قوخولو، قوش اوچوملو گۇندوزلىرىمدىن

يول لار كىچىرى

سىرلى - سوراقلى يول لار،

گۈزلىرىمدىن باشلانىب

او زاڭ لاردا ھاچالانان بوداقلى يول لار.

هارسا

سىسلە يىيردى منى

او و سونلۇ سئۇدالار

سىرلى صىدالار!

سىرلى - سوراقلى يول لارا چىخدىم

قانلى - قادالى گون لرى

سىزىلتىلى گئچەلرى

گئىيندىم

سوپىوندوم

آرزو لارىم ، ايستكلىرىم سۆز قىنىنىدا

اوره يىم كۆز قونداغىنىدا

بیخلمیشام، دورموشام
دورموشام، بیخلمیشام
بورغونام یورغون.

آلاگؤزلو سحرلرین
شفقلی سولاریندا یوبونوب
سحریئل لرینده قورو نوب
شفقه بورونوب
اولمک ایسته ییرم!

اورەيىمین ايشىغىندا

سوزولە - سوزولە

كئچىرم فصىل لرین، ايل لرین اىچىندن،

ارىيە - ارىيە

ايچىمدن كىچىر زامان!

بىر قوم ساعاتى كىمى ياشانىر ئۇمور

ساج لارىمین رنگى

سۈزلىرىمین آهنگى

دەيىشە - دەيىشە.

گونو - گوندن بؤيوپىور دونيا

گۈزلىرىمده حقىقت لر سىرە دۇنور

بىلمە جە لر چوخالىر

اينانج لار اينجەلير

رؤيالار يوزولما يير

آرزولار چىن اولمايير

آمما اورهك

سئوگى يه دولا - دولا دؤيونور

دورولا - دورولا بوللورلانىر، ايشيق ساچىر

اوره يىميمىن ايشىغىندا

هر شئى آيدىين گۈرونور منه!

اوره يىم لە باخىرام

يول لارا، آدام لارا،

باخىرام

سنە، اۋزومە

باخىرام

اولوما، اولومە

و

بىردى ۵۰۰...

يانقى

يانار گونش

قىزمار هاوا

پۇرتىمۇش تورپاق

گۈنىش لە تورپاق آراسىندا يانغىلى جان،

گۈزلە ايستك آراسىندا ايلغىم

ايلىغىم آرخاسى سانكى ياشىل باغ.

جان لا، سو آراسىندا چىرپىنан ايستك

ايستك لە جان آراسىندا

گۈزلە اويناشان گونش

جانى قۇوران عطش.

يانغىلى جان قاچىر .... قاچىر...

سو، ايلىغىم، سو، ايلىغىم؛

گونش لە شوران اويناشىر

ايلىغىم لا گۈزلە يارىشىر.

جان قاچیر

سو قاچیر

ایلغیم گولور،

آه، آه، آ

نه او زوندور ایلغیمدان سویاجان یول لار!

چاپیرسان

چاپیرسان

ایلغیمدان سویا،

چیریل چیلپاق سودان چیخیر او

ال لرینده سرینلیک لردن دولو جام

دوداق لاریندا سئوگى شیرینلیبیندە سوزولن کام.

جان قاچیر

او قاچیر،

جان یانغیسینا قاچیر

او سولوغونا،

تورپاق پؤشله نیر

گونش اود الله يير

هاوا لھله يير.

اولدوزلار، باخىشلار

گئجه، بولود اىچىندن اولدوزلار چىخىر، باтир
خىالىمداكى گؤزلر اويانىر، باخىر، ياتير
ايشيق لار گؤيىدە سوزور
باخىش لار خىالىمدا.

تورانلى گؤزلىمده خىال لاشىر بولودلار
بولودلاشىر خىالىم.
اولدوزلار گۈزە دۇنور،
باخىشلارلا اولدوزلار اووه يىيمە داراشىر.

گۈي اوزو چىچك - چىچك
چىچك لىدن قان دامىر
خىالىمداكى گؤزلر چىچك لره بويلانىر؛
حسرت ناخىشلى گؤزلر

پايمىزلى، قىشلى گؤزلر،
سارىلىير اولدوزلارا
شىمىشك چاخىشلى گؤزلر،
قارتال باخىشلى گؤزلر
سرىلىير اولدوزلارا.

بولودلو خيالىم
خياللى بولودلار
چالخالانىر دنيز كىمى،
دالغالارى باخىش - باخىش
ماياق لارى اولدوز - اولدوز
ئير - گئى آراسى دنيز
اوره ييم قىزىل گمى،
دوغولارسا يېلكىنيم.
گىميمه غم قالانىر
قىزىل گمى يير قالانىر
دنسىز هئى دالغالانىر
دنسىز هئى دالغالانىر.

ادبی-تنقیدی و پوبلیسیستیک مقاله‌لریندن نمونه‌لر^۱

---

^۱ بو یازی لارین هامیسی ایشیق سایتیندان آلینیبدیر. www.ishiq.net

«آزو»دان- «آرzi»-یا

(اوستاد حبیب ساهرین شعری نین تحلیلی)

آزو‌لار: اوره‌ک لرین درین قات‌لاریندان، کؤنول‌لرین ایستى، قاینار احتراس‌لاریندان، خیال‌لارین چیرپىنان قانادلاریندان دوغار و ايدئال‌لار، ایستك فکرلله يوغۇلار و سونرا انسان‌لارین ان گۆزەل و صمیمی و سئویملی حىس‌لرى نین بوياسينا بويانار و ان نهايت اوميدلرین اوماجاق و قوناجاق يئربىنه چئورىيل. داها دوغurosوا آزو‌لار حىاتىن اۇزونىن دوغور؛ اونلار انسانىن معنوی عالمى نین دورو گۆزلو گۈزگۈسۈدورلر. غريبه بوراسى دير، انسان آزو‌لارى حىاتا كىچدىكىجه آزالمادان آثار، تئرر، اودور كى، انسان ئۇمور بويو گۆزەل علمى و شىريين آزو‌لارينا چاتماق اوچون دايىما جان آثار. آرzi اولدوزلارى سا، سحر- آخشام‌لار انسانىن ئۇمور يول لارينا شفق چىلر، او يول لارى آيدىنلادار و انساندا ياشاماق، قورماق، ياراتماق ھوهسینى گونو- گوندن آرتىرار.

صنعت آدام لاری نین یاراتدیغى بدیعى اثرلر، اونلارین آمال و ایستکلری
و گؤزه للىك دوغولارى ايله جىلۇله نن اوره کلرى نین معنوی
ھېيكلى دىرلر.

یارادىحى تخيّلو، حىس لرى، فكرلرى، آرزو، وايدئال لارى اوزونه
مخصوص بير گوج لە گۈزه للىك و ائسته تىك سوزگە جىندىن سوزوب،
اونلارى بدیعى تظاهر فورماسى اولان تصويرلر، مئلودى لر و جىزگى لر
صورتىنده صنعت اثرلرینه چئويير. بو اثرلر یارادىحى اوره يىىندىن يول
آلېب و صنعت سئوه رلرین اوره يىىنه سارى آخرى.

بدیعى اثرلرین مضمون و محتواسى و اونلاردا عكس اولونان حیات
حقیقت لر نه قدر عمومى لشمىش حىس لردن و دويغو و دوشونجه لردن
تۈرەنيرىسە و بدیعى پارلاقلىغى و آيدىنلىغى نه قدر گوجلو اولورسا اونلارين
تاڭىر دايىه سى گئنىش لنير و باشقىلارين اوره يىىنده يول تاپماسى
آسانلاشىر. بدیعى اثرين اوزون عۆمۈرلۈيو، خالقىن معنوی عالمىنە يول
تاپماسى ايله علاقە داردىر. خالقىن مالىنا چئورىلن اثر، نسىلدىن- نسىلە
معنوی آمانات كىيمى تاپشىرىلىر و ياشادىلىر.

شعرلىرىنده، يوخارىداكى سايدىغىمېز علامت لرین بير چوخو اولان،
شاعرلرین بىرى ده آذربايجانىن گۈركىلى شاعری اوستاد «حبىب
ساهىر» دىر. او دا قلبى نين اىستك و آرزو لارينى، اضطراب و اوره ک
چىرىپىنتى لارينى، ياشادىغى حياتىن آجىنا جاقلى آن لارينى، ائل لرین درد

و غمینه، عذاب‌لارینا، ایستک و آرزولارینا تؤکوب و اثرلرینده ترّونم ائتمیش‌دیر. او اوز منلییینی ایتیرمه‌دن، گوند بیر دونا گیرمه‌دن هر جوره عدالت سیزليیه قارشی سینه گرمیش و خالقی‌نین معنوی پاکلیغینی قوروموش، اونون آمال وايدئال‌لاری اوغروندا سورگون‌لره، محرومیت‌لره دؤزموش، آنجاق اوز اثرلرینی خالقین منافعی اوغروندا، خالقین آزادلیغی، خوشبختلییی نامینه يازیب، يارتمیش‌دیر. اونا گؤره ده بیر چوخ شعرلری نسیل-نسیل سینه‌لرده یورد سالیب، خالقیمیزین سئودییی و ياشاتدیغی اثرلر اولموسلاز.

ساهرین ده منلییی هر بیر انسان کیمی حیات آخری ایله زامان- زامان انکشاف ائتمیش، یوکسلمیش و ثابت‌لشمشیش‌دیر. شاعرین شخصیتی یئتگین لشیب، بوئولش‌دیکجه شعردن- شعره دولغونلاشمیش و زنگین لشمیش‌دیر. اونون حیات تجربه‌سی آرتديقجا دوشونجه‌لری درین لشیر و مراجعت ائتدییی موضوع لار، ایفاده ائتدییی مضمونلارایسه فردی لیک دن، سطحی لیکدن اوذاقلاشیر و عمومی لییه و درین لییه ساری انکشاف ائدیر. اونون ترّونم ائتدییی ایستک و آرزولار تکجه بیر قلبین یوخ، بلکه انسان‌لارین داخلی عالمین ایفاده ائده‌ن بدیعی اثره (شعره) چئوریلمیش‌دیر.

بوردا گؤركملی شاعرین «آزو» و «آرzi» شعرلرینی قارشی لاشدیرماق و اؤتری ده اولسا اونلاری آراشدیرماق و اینجه لمک يولوایله يوخاریداکی

فکرلری يئکونلاشدىرماق ايستىدىك. باشقىا سؤزلە: ايستەييردىم كى، بو
شعرىن سيماسىيندا شاعرىن كىچىرىدىيى يارادىجىلىق يولۇنۋېر نظرە
سالاراق اونون كىچىرىدىيى مرگ يارادىجىلىق يولۇنا ايشيق سالماق لا
اوخوجولاريمىز ساھرىن محبّت لىريكاسىنىن اجتماعى بىر لىريكا
سویەسيئە چاتدىغىينى آچىقلایاق.

«آزو» شعرى ساھرىن گنجلىك دۇرۇنە، ايلك محبّت آن لارينا
عايدىرسە، «آرزي» شعرى ايسە اونون مدرکلىك چاغلارى نىن، گرگىن
مبازە دۇرۇنۇن عمومى لشمىش سئوگىسىنىن بىتىگىن صنعت
نمۇنەسى دىر. ايندى هر ايکى شعرى اوتىرى ده اولسا، نظردن كىچىرمك
ايستەييرىك:

آزو

ظلمتىن تۈزۈنۈ سەحر الى ايلە
اورەك آيناسىيندان رفع ائدە بىللىم.
وحشى گۈپۈچىن تك قانادلاناراق
اوزاق اوافق لرە آه... گىئدە بىللىم.

شاعر ايلكىن سئودا سەحرىنى آناركىن، كىچىرىدىيى هجران گئچەلرین،
آغرى لارى، عذاب لارى، اضطراب و سارسىنتى لارى اونون اورەيىنى دوم-
دورو آيناسينا قونموش «ظلمت تۈزۈ» آدلاندىرىر و ناكام محبّتىن كدرىنى
اورەكدىن سىليلب يونگول لشىب، وحشى گۈپۈچىن لر كىمى اوچماق

آرزو سوندادير. آنجاق نه يازيق كى تكجه خيال عالمينده اوzaق او فوق لرده اوچماق مومكون اولور.

شاعر خيال عالمى له، رئال عالمين آراسىنداكى اوچورومو، حسرت لرین، انتظارلارین، ناكام آرزو لارین، عادى تجىسمو اولان «آه» سؤزوابىله دولدورماق ايسته يير.

سياه دالغالارين حلقه لرينده
قاباران بير كۈپۈك چىرىپىنتى اولسام،
غروب پرده سىنده سولgunون اولدوز تك
گۈز يومار- آچان واخت سارالىب سولسام.

وحشى گۈرچىن آرزو سونو آرتىق، بيرجه كۈپۈك، چىرىپىنتى اولماق آرزو سو عوض ائدىر. سياه دالغالار ايستر- ايسته مز «قارا دنيزى» آندىرير. هم ده اونا دالغىن- دالغىن باخان «ايرى سياه گۈزلۇ قىزى» شاعرين خياليندا جانلاندىرير. قارا دنيزىن دالغالارى لا سياه گۈزلرين باخىش لارى نين چاتىشىدىغى حلقه لرده، بير كۈپۈك كىمى قابارماق، اونلارين آيرىلىشىندان قوپان چىرىپىنتى سىسine چئورىلەمك، ياخود دولgunون قارا گۈزلرين تىكىلدىيى قارالان او فوق لرده بير گۈز قىripىمىندا يانىب سؤنن اولدوزلارين گۈرونوشو كىمى گۈروننمك آرزو سو كىچىر اورهىينىن. بو آرزو دان، بو رومانتىك دويغولار دان دوغان گىزلى بير «آه»

سیزیلیر بولندە. حزین لیک، یوموشاقلىق ایچىنده کى حىس كىمى،
اوره كىدە قىورىلېپ، آچىلېپ، آنجاق دوداغا چاتا بىلمە يېر بول «آه»:

تىترەشنىڭ تك بىر جە گۈرونسم

ماوى پىنچەنин بوللۇر جامىندا،

بىر پارىلتى اولسام يارىن گۆزۈندە،

سئۇنوك بىر نور اولسام اونون شامىندا.

ايکى بىر گئچە دە پىنچەنин آرخاسىنداڭ گئىلىرى، اولدوزلارى بايغىن -
بايغىن سئير ائديب گوموشو آى ايشىغىنا بورۇنماش خاطرهلىرى بىر - بىر
گۆزلىرى اۇنوندە جانلاندىران سئوگىلىسى نين خيالىندا دوغولوب بوللۇر
جامدا تىترەشنى بىر كۈلگە كىمى گۈرونمك او محزون كۈنلۈلۈ يارى بىر جە
آنلىق ادا اولسا سئويندىرمك، گۆزلىرىنى گولدورمك ياخود هېچ اولماسا
ھجرانلى گئچەلرین غىمىلى قارانلىيغىنى ايشيقلاندىران «شام» يىن تىترەشنى
شىعالارىندا بىر سئۇنوك نور اولوب، سئۇنمك لە، او گئچەلرین غىمىنى،
كدرىنى يونگول لشدىرىپ، آيدىنلاشدىرىماق آرزو لاپىر. بول آرزو لاردا، بول
لحن دە بوجولان هيچقىرىق لار، اينىلىتى لر، او يول تولار، او خوجونون دا
اوره يىيندن يول سالىپ كىچىر، اونوندا بوجازىنا تىخىلان قەرە چئورىلېر.
اوره يىينى گئينە دىر.

بیر تبّسوم اولسام دوداقلارينا

سولغون ياناقلارين قيزيل گول ائتسىم،

بىر داملا ياش كىمى آخىب گۈزۈمدەن

اطلس اتەيىندە ارىيىب ايتىم.

سئودا سوراقلى، خىال قانادلى آرزو گۈيرچىنى اوذاق- اوذاق اوافق لىردىن
اۇتوب، كېچىب و ناغىل لارىمېزدا اولدوغو كىمى مختلف جىلدەرە
دوشوب، كۈپۈك اولوب، يانىب سۈنۈن اولدوز اولوب، شامىن سون شعاسى
اولوب... كۈلگە اولوب، بۇ جىلدەرە دوشە- دوشە اوچوب، اوچوب، ان
نهايت خاطره لرىن مورگوسونو پوزوب. يارىن اوره يىىندە شىرىن دويغولارى
اويا迪ب و او سئۇينج شىرىن لىكىلر، يارىن دوداغىندا اويانان تبّسوم
كىمى اينجه- اينجه ارىيىب، ياناقلارىندا نارىن- نارىن قىزارىب، سۇنرا بۇ
آرزو، اۆز يوواسىينا، شاعرين قلبىنە قايداراقدا، ندەنسە حىرتلىرىن،
انتظارلارىن تجىسمۇ بىر داملا ياش اولوب، سئوگىلىسى نىن گۈزلەرەن
آخىب، اطلس اتەيىنە اويماق ايسىتەميش. بلکە دە بۇ سئۇينج
ياشىدىر. هر حالدا سىنى دە كۈورلەدىر، دورولدور، سىنە دە رومانتىك
دويغولار اوخشايىر. اوره يىىنە اىستىلىك باغيشلايىر. سىنى روحنى
تمىزلە يىير.

منه ائله گلىرىكى، سئو بىلمەين هەچ بىر كىمسە دن شاعر چىخماز؛
چونكى شعرىن تىلى، بىنۇرەسى سئوگى اوزەرەنده قورولۇر. بۇ سئوگى

عادی سئوگى دن توتموش تا حیات سئوگىسى، ائل، وطن، انسان، کاينات
و ... كىمى بئپيوك سئوگى لره قىدر يوكسله بىلىر. بئپيوك صنعتكارلارين،
شخصى سئوگىسىندن دوغان صنعت اثرلىرى ده، ائله بير قوهيه، گوجه
مالىك ديركى، اونلاردا باشقالارى نين دا سئوگىسى نين ترۇم و تجسومو
سىلسنه بىلىر. صنعتىن ده عمومى لشىمك قوهسى محض بورادان سو
ايچىر، «آزو» شعرىنىدە ترۇم اولان، وصف اولان سئىرگى زامان- زامان
بئپيپور، درين لشىر، گئنىش لنير و وطن سئوگىسى، ائل سئوگىسى، انسان
پپورلىك، عدالت سئورلىك كىمى محتشم دويغۇ دوشونجه لرى اىفادە
ائتمك قابلитى كسب ائدىر. بونون عىينى تجسّمۇنۇ «آرزي» شعرىنىدە
گۈرمك اولار.

ايستەرم غەلمى و طوفانلى گئجه
 يولچولا.

بىر فانوس تك يا دا قطب اولدوزو تك
 رهبر اولام.

بو قارانلىق، آرتىق توز كىمى دئىيل، بلکە قىر كىمى دير. قاتى قارانلىق دير.
غم لردن، اضطراب لاردان، سكسكە لردن، قورخولارдан، سارسينتى لاردان،
ايىشكىنجه لردن يوغۇرلموش استبداد و ظلم قارانلىيغى دير. بو قارانلىق
اولدوچجا مدهش بىر قارانلىق دير. انسان لارى بوغان، سارسيدان،
 يولچولارى يولوندان ائدهن، قارانلىق دير. بو قارانلىق، طوفانلارلا، بحرانلارلا

قوشالاشيب و بير هيولا كيمى سعادت ايشيغى نين دالىنجا گئىدەن يولچولارين يولونو كسىپ. بئله قارانلىق، طوفانلى، دۆزۈلمىز بير قارانلىق دا خالقىن سعادتى نامىنە جان لارينى اووجونا آلان سعادت جارچى لارى، آزادلىق يولچولارى يول دوشور، مبارزە يە گىريشىر. آسىلىر، گوللەلنېر (۱۳۵۰ يازىلىپ شعر) بو مقام لاردا شاعر لاقيد قالىپ، شعر و غزل قوشماق لاكىفایتلەنە بىلمىر، او دور كى، او بو يولون كاروانىنا قوشولور. اۇزۇنۇ مشعلە چئويرىپ، يولچولارى نين يولونو ايشيقلاندىرماق آرزو لاپىر. او اومىد ايشيغى، ماياق كىمى ياناراق، بير فانوس يە قطب اولدۇرۇ كىمى اولماق آرزو سوندادىر. قارانلىق و طوفانلى گئىجە لرده يولچولارا گەركە اولان ايشيق دىر؛ او دا ايشيغا چئورىلمك اىستە يىير.

ايستەرم ياي گونو چۈل لرده آخار بير سو اولوب،

دوم- دورو گۈزىياشى تك يولدا،

چوخور ايچره دولام.

يابىن اىستى و قىزمار گون لریندە، گئىدىن اود الندىيى بير واختدا، سوسوز يولچولارين، يانغىسىنى، خىال لاريندا يارانان ايلغىم لار سوووتىمادان داهادا يانغىلاشدىران بير واختدا، شاعر اۋز وجودونو ارىدىپ سويا دئىندرىمك آرزو سوندادىر. او قايىnar بولاق يوخ، عادىجە چوخورا دولان بير سو اولماق اىستە يىير. يولچولارا نە لازىم دىر؟ سو! ائله ايسە، سو اولماق! هارادا اولور اولسۇن، تكجە گەركە اولان بير شئىھە چئورىلمك گەركە دىر.

سعادت، عدالت، آزادلیق یولوندا مبارزه‌ده ان واجب بیر وارلیغا
چئوریلمک حقیقی مبارزه ده اولدوغو کیمی اوزو بئیوک بیر ایش دیر.
ایسته‌مم نقش و نیگاریم قالا، شعریم اوخونا،
ایسته‌رم بیر سیزی حسرت تک
اوره‌ک لرده قالام.

شاعرین اوزو اوچون او ما جاغی بیر شئی بود خد دور. او نه هئیکل لره، پرته‌له
چئوریلیب، گوزلری قاما شدیر ماق ایسته‌ییر، نه ده کی، شعری نین
شئه‌هتری آلتیندا او بیویوب، او یونمک ایسته‌ییر. یوخ، او گوندله‌لیک شان
شئه‌هتردن، گورولتولو، پاریلیلی شئه‌هتردن قاچیر. اوره‌ک لرین ان عادی
بیر حسرت حیسینه بولانیب، قالماق ایسته‌ییر. شاعرین بئیوک لیبی،
او زون عئم‌مۇلۇيو، او نون ياز دیغى اثر لردن آسیلی دیر. انسان لارین
اوره‌ک لرینه يول سالا بیلیر سه دئمک ابدی لشیر. ساهه‌ر ده حسرت لره،
انتظار دويغولارینا، آجى و سئوینج حیس لرینه قاریشیب انسان لارین
اوره‌ییندە قالماق آرزولاپیر. بو آرزونون آرزوسودور. بئیوک سعادت ایسه،
انسان لارین آرزوسونا چئوریلمک دیر. شاعر ده او زنجیب آرزولاپی نین،
آرزوسونا دئنمک ایسته‌ییر.

اون دورسا منی ائل، چكمه سه تاریخ آدیمى
ایسته‌رم آی تکی یورد اوسته گئجه
شئوق سلام.

دوغروسو ائل دوغما شاعرینى اونودارمۇ؟ خالق لياقتلى ائولادلارينا
لاقيدمى قالار؟ بىس شاعره قارشى بو ائل- او با لاقيدىلىيى نە دن تۈرەننير؟ بو
مصاراعلاردا آجى بىر حىقىت گىزلىنىپ: پەھلوى شۇونىسىتلىرى، حىقىقى
تارىخى حادىھەللى تحرىف ائدىب، ساتقىن لارى، فيرىلداقچى لارى،
لۇغالارى خالق قلمە وئەرك، اۆز چىركىن عمل لرىنى، يازاماز نىيت لرىنى
حىياتا كېچىرمك اىستەميش لر، حىقىقىنى اۋرت- باسىدىر ائدەرك،
خالقىن حىقىقى و لىياقتلى ائولادىنى لىكەلەيىب، بۇھتان لاياراق، اونلارا
«خالق دوشمن لرى»، «متىجاسىر»، «ساتقىن» و «مزدور» آدى وئرمكىلە،
سيخىشىدىرىپ، مبارزە مئيدانلاريندان چىخارماغا اۇتىرى اولسادا موقق
اولمۇشدور. آنجاق شاعر، غفلت يوخۇسۇندا اويمۇشلارا، باشسىز
آداملارا آجييەر. اونون آچىق گۆزو بونلارى ياخشى سئچە بىلىر. او خالقىن
آيىلىپ، حىقىقتە واقف اولاچاق گۇنۇنۇ آيدىنجا گۇرور. اودور كى، بو
يوخۇلارين يانىندان سايمازيانا كېچمىر. دوغما يوردۇنون، خالقىنин
سئوگى- محبت جوهرينىن چئورىلەمك آرزوسۇندا دىر. اولدوز كىيمى، آى
كىيمى اۆز اورەيىنى ارىدىب وطن گئچەلرىنى، ائل لرىن رؤيالارىنى،
يوخۇلارىنى، آرزولارين نورونا بوروندۇرمك اىستەيىر. بئله تمتاسىز
سئوگى لە دولان اورەك يالنىز و يالنىز پاك آرزولار، تمىز دويغۇلار، محبت،
سئوگى، انسان پورلىك دويغو دوشونجەلرى ايلە دولان، چىرىپىنان،

سئودالی بیر اوره ک اولا بیلیر؛ ساهر (گئجه لر اویاغى) نین اورهىي اولا بیلیر.

هر ايکى شعرىن اۇزونه مخصوص بديعى ده يىلىرى واردىر. «آرزو» شعرى خاطره لرىن، آنى لارين، آرزو لارين اويانىشى نين طبعت عنصرلىنده تصویرلىنمه سى و انسان اورهىيىنده اوياتدىغى حىس لرده جانلانمىسى فورما سىيندا وئيرىلمىشدىر. شعرىن آشىلا دىغى صەميمى ليك، كۈوره كى، اينجه و ظريف موسىقى لە مشايعت اولونور. بو موسىقى سئۇزلىن، دوزولوشوندن، مصراع لارين توخونوشوندان سىن ايلمە لرى نين بىر- بىرينى آوازلاندىرما سىيندان تۈرەنير و رىنگ چالارلارى نين اوياتدىغى حزىن و يوموشاق دويغولارين سىسلاشىمە سى ايله تاماملاتىر. «آرزو» شعرىنيدە كى، ظلمت تزو، «آرزى» شعرىنيدە كى قاتى قارانلىغا، وحشى گئيرچىن ايسە گۈزلەيمىزە گۈرونەمەين آنجاق آرزو لارا قاناد وئەن، اوچدوران «زومرۇد» قوشونا چئورىلمىشدىر.

آرزى شعرى تضادلارين، انكار و تصديق لرىن فورما سىيندا يارانىب، قارانلىق لا ايشىغىن، اىستىلىك لە سرىنلىيىن، جسارت لە اومىد سىزلىيىن، اونوتماق لا وارلىغىن ياراتدىغى تضادلارين عالمىنده، ايشىغىن، دورولوغون، ائل - او با وورغۇنو، وطن پرور، انسان سئوھر، درين دوشونجە لى بىر وطنداشىن صورتى جانلانىب و تصویر اولونوب.

آرzi شعری نین سؤز دوزومو، حیس هئرگوسو، وورغولارین يئربىنە دوشدوپونه گۈرە، ھابىلە مصراع لارين يېرىلى - يېرىننە قىرىلماسى شعرە خصوصى بىر آهنگ باغيشلايىب، مصراع باشى ايشلەنن سؤزىلە، قافىيەلر آراسىنداكى، او يارلىق و بىر- بىرىنى تاماملاما قابلىتى شعرە تاملىق وئىرير، اونو كاميل لشدىرمىش و بوتۇولشدىرمىشدىر. شعرىن مضمۇنۇدان دوغان، فدا كارلىق، ايگىدىلىك، غىرت و تمىّزلىق، آهنگە، موسىقى يە دئنه رك شعرىن لحنىندا آشكار جاسىنا دويولور. شعر لۇوحە ياراتماق مقصىدىلە قورۇلمامىش، بلکە گئىش فضالارىن، بئىيىك آرزو لارين، منظرە سىنى يىغجام، كىسىلى و توتارلى تصویرلىر، سىمبوللارلا جانلاندىرماق و تصویر ائتمك اىستەميش و بونا دا نايىل اولموشدور.

«ناظم حکمت»ین رومان لارى

۲۰-نجى عصرىن ان بؤيوك صنعتكارلارى آراسىندا پارلاق و مثل سىز يارادىجىلىق دونياسى لا سەچىلن و دونيا سويه سىنده ان بؤيوك شاعر كىمى تانىنان ناظم حكمت، عينى حالدا گۈركىلى دراماتورق، اوستاد ناشر، استعدادلى سينماچى و كىسگىن قىلملى مطبوعاتچى ايدى.

اولو صنعتكارين دونيا مقىاسىندا، گئنىش او خوجو كوتله سى نين ماراغىنى قازانان شعرلى، منظومه لرى درام اثرلى سيراسىندا، «ياشاماق گۈزل شئى دىر قارداشىم» آدلى رومانىنى دا قىد ائتمك اولار.

ناظم حكمت يارادىجىلىغىنى دارماڭىلىغا ماراق، شاعرین يارادىجىلىغى نين چىچكىنمه دۇرۇندن باشلاياراتق ئۆمرۇنۇن سونۇنا قىدرە گۇنو- گوندىن آرتىمىشدىر. بو ماراق ناظم دە، حياتى گئنىش سويه دە مختلف يۈنلىرى ايلە، درىن معنادا قاواراما اىستەيىندىن دوغۇمۇشدور. او، بو بدېعى قاوارايىشى اۇز اثرلىيندە مختلف انسان لارىن چئشىد- چئشىد حادىھ لرىن بدېعى صورتىنى ياراتماقلە او خوجولارينا

چاتدیرماق ایسته میشدیر. بوایسته‌یی حیاتا کئچیرمک اوچون، یالنیز رومان صنعتی نین بدیعی امکان‌لاری الوئریشلی بیر شرایط یارادا بیلدیر. شاعر، ایلک منظومه‌لریندن باشلایاراق، یئرلی یئرینده رومان صنعتینه خاص اولان قایدالاردان، تیپ یاراتما، جانلى دیالوق‌لار، گئنیش فضالارین تصویری، گرگین داخلی چکیش- برکیشمەلر و بو کیمی بدیعی ایفاده فورمالاریندان یارارلانا راق، منظومه‌لرینه رومان احوال- روحیه سی، رومان وسعتی با غیشلامیش و اونلارین تاثیر ائدیجی او لماسینا زمین یاراتمیشدیر.

او بعضن اثرلرینی شعر- رومان فورما سیندا یازمیشدیر. او جومله‌دن، «بنیرجى اۆزۈنۈ نە اوچون اۇلدوردو» اثرينده نثر پارچالاری ایله، شعر پارچالاری نین بیر- بیرینه قوش‌سماسى رومان فورما سیندا، منظومه یاراتمیشدیر. ياخود اونون دونيا ادبیاتى سویه سینده شاه اثرى ساييلان ائله‌جه ده ۲۰-نجى عصر ادبیاتى نین اينجى لریندن سانيلان «مملىكتىمده انسان منظرەلرى» اثرى شعر، رومان، سناريyo، درام کیمی بدیعی صنعت نوعلری نین سنتزىنندن یارانمیشدیر؛ نادر بیر ادبی نوع و سانباللى بیر اثردیر.

بونلارلا ياناشى ناظم حكمتىن رومان فورما سیندا نثرلە یازىلمىش اوچ كامل رومانى و بير ده «ياشاماق حافقى» آدلی يارىمچىق قالمىش رومانى

واردیر. بو رومانلارین هر بیرى نین اۆز یارانما طالعى و ادبى- بدیعى ده بیرى واردیر.

ناظم حکمت ۱۹۳۴ ده زنداندان چىخىر، آمما ھېچيئرده اونا ايش وئرمىرلر. باب عالى ده قاپى لارينى اونون اوزونه باغلايىر. بو حکومتىن و خالق دوشمانلارى نين امرى دىر. جىن بسم الله دان قورخان كىمى، اونلار دا «ناظم حکمت» يىن آدیندان قورخورلار. آنجاق مطبوعات آغالارى بئله بؤيوك بىر استعدادىن اونلارا قازانچ منبى اولدوغۇنو ياخشى بىلىرلر. اودوركى، ناظمە بئله بىر تكليف ايرەلى سورولىر: «سەن بىزىم قىئته لىدە مطلب ياز، آمما اۆز آدین اولماسىن». ناظم بىر تكليفه بىر شرط ايلە بويون قويور: اونون يازدىغى مطلب لرين بىر جوملەسى بئله گەركى دەيىشدىرىلەسىن! «اورخان سليم» امضاسى ايلە ناظم حکومتىن مطبوعات صحىفە لریندە چوخلۇ مقالەلر، لطيفەلر، يازىلار، آردىجىل رومانلارى چاپ اولۇنور. بو اثر سيراسىندا «ياشىل آلمالار» رومانى آخشام قىئته سىيندە، «قان دانىشماز» رومانى «سون پوستا» قىئته سىيندە چاپ اولۇنور. «ياشاماق حاققى» رومانى ايسە ۱۹۳۸ ناظمىن حبس اولۇنماسى لا علاقەدار اولاراق يارىمچىق قالىر.

پاشیل آمالار

رومانيين حادثه‌لري استانبول، يئنى گينه و جيوانى آدلی بير آدادا باش وئرير. اثر او دئرون جنایت و ما جرا رومان‌لاري قورولوشو او زره قورو لموشدور. رومانيين سوژئت خطى بىلە دىر:

عثمانلى دئورو، اي كينجى مشروطىيت زامانىندى بىر عده «تۈرك» «آوار چىمە» جزا سينا مەحکوم اولاراق «جيوانى» آدا سينا گۇندىرىلىم. اورادا چوخلو عذاب و اذىت لرلە او زېھ او زولولار. ائله كى، مەحکوم لارىن بىر عده سى مالاريا خىستە لىيىنه تو تولور و تىتەمە - قىزدىرىما اىچىنده جان وئرىلىر. آنجاق گۆى سل، حسین و مختار بىر تەھر اورادان قاچىب و يئنى گينه گلىرىلر. تصادف او زره زىگىن بىر قىزىل معدنلى تاپىر و پولانىرلار. تۈركىيە يە قايىتماق زامانى چاتىر. اونلار يولداش لارى مختارى خىستە حالدا اۋز باشىنا بوراخىر و استانبولا قايىدىرلار. گۆى سل، مختارىن استانبولدا ياشايان عايىشە آدلى قىزىنى تورا سالىر، اونونلا ائولە نىر. - عايىشە آتاسى نىن طالعىندىن خبرسىزدىر - آنجاق آچاق گۆى سل عايىشە يە دونيانىن عذاب وايشكىنچە لرىنى وئرير: نهايت نىجات جمييل آدلى بىر گنج، عايىشە نى گۆى سل بىن الينىن آزاد ائدىر و بىرلىكده يئنى گينه سارى مختارى آرايىب تاپماق آماجى لا يولا دوشۇرلر. بو آراما و آختارما زامانى اونلار چوخ ماجرالار، گۇرون تولولە او زېھ او زولولار. آدام يئين قبىلەلر، جادوگىرلر، يام-يام لار، وحشى حيوانلار، بالتا گۈرمە مىش مئشه لر،

استشمارچی لارین یئرلی قبیله لره ظلوم و ستم لری، قیزیل دوشگون لری نین احوالات لاری و.. نهایت مختاری تاپیلار او جادوگرلیک له قبیله باشچی وظیفه سینه یوکسلمیشدیر...
یاشیل آلمالار رومانی او دئورده دونیادا و ائله جه ده تورکیه ده دب ده اولان رومانتیک آب و هواسی لا یازیلمیش ماجرا چیلیق و جنایت رومان لاری اوسلوبوندا یازیلمیشدیر. بو کیمی رومانلار قیزیل آراییجی لاری نین احوالات لاریندان، اوzac شرق یولچولوغونون ماجرا لاریندان، آفریقا گزینتی لری نین چئشید- چئشید لوحه لرینی عکس ائتدیره نه موضوع لار و مضمون لاری احاطه ائدیردیلر. بو رومان دا عینی موضوع علا ولا دولغون و زنگین دیر. آنجاق یازیچی بونلارین ایفاده سی و تصویری ایله برابر تورکیه ده سرمایه دار طبقه سی نین ایلک تشكیل دئورونو، بو طبقه نین اخلاقی و اجتماعی سجیه لرینی، هابئله موستملکچی لرین، چاپقینچی لارین یئرلی اهالی يه قارشی نهایت سیز ظولموندن سؤز آچیر. آنجاق قید ائتمه لی يم کی، بو اثر ناظم حكمتین گوجلو بیر اثری دئییل، رومان بدیعی جهتدن آشاغى سویه ده دیر. ناظم حكمت قلمینه خاص اولان نوواتورلوقدان بیر او قدەر ایز گئرۇنمۇر. هر حالدا رومان ضعیف چیخمیشدیر.

قان دانيشماز

بيرينجي دونيا محاربه‌سى، هابئله قورتولوش ساواشى نتيجه‌سىندە توركىيە خالقى نين حياتى چتىنلاشمىشدىر. دؤزولمز بير حيات طرزى كېچىرىن زحمتكش كوتلەلر مين بير فاجعه‌ايلىه اوزبە اوز اولمۇشدور. يوخسول، ديدرگىن، آج-بالاواج عايىلەلر پوزغونلاشماغا اوغرامىش، آنا تولو خالقىنى بئلە بير حيات اوچوروم لارينا سوروكلە مين محاربه بير عده قولدور و آزغىن، قارىن قولولار يئنى يىتمە زنگىن بى لر، زلى لر ده يېتىرمىشدىر. اونلار محاربه كۈلگە سى آلتىندا مين بير فيرىلداقچى ليقلال خالقى سويموش و زنگىنلاشمىش بى لرىدىلر. محاربه ده اشتراك ائتمە يىن، وطنى نين آغىر گون لرىنده خارجى تاجرىلرين دلالى اولان بو ياراما زلار، ايندى وطن پرور، ملتچى، خالق سئور، انسان پرور كىمى ئوزلرىنى قلمە وئرىلر و آنا تولو قىزلارىنى ئولادلىغا گوتورمه بەهانە سى ايلىه اولرىنده قوللوقچو و هوس اوپونجاق لارى كىمى اونلاردان استفادە ئىدىلر، ناموس لارينا توخونورلار، اونلارى لكه له يىرلر.

قان دانيشماز رومانى نين سوژىت خطى بئلە دىر:

سييفى بى اولرىنده قوللوقچو كىمى ايشلە مين گول عذار آدلى قىزىن ناموسونا توخونور. او حامىلە قالىر. او شاغى اولان كىمى سىيفى بى اونو ئوينىن قووور و باييرسا سالىر. ائل سىز، آرخاسىز گول عذار خياوانلاردا نورو آدلى شرفلى بير دولگە راست گلىر. نورو گول عذاري ئوينە آپارىر. اونون

اوغلۇنۇ اوغوللۇغا گۆتۈرور، اونۇ بؤيىدور، اوخوت دورور. آرتىق عمر تانىنىمىش بىر عدىلەھە وکىلى اولور. بىر گون سرخوش حالىندا، سىيفى بى، ماشىنى لا نورو كىشىنى باسىب، اولدورور. عمرىن تىشىۋايلە قاتىل مەحکەمە يە وئىلىرى. بئله حالدا سىفى بى زىداندا كېچىرىلە جىك گون لرىنى گۆزو اونونە گىتىرەرك دەشتە دوشۇر. عمرە يالوارىپ ياخارىر. اونا پول تكلىف اىدىر. وار- دۇلتىنى اونون آدىنا كېچىرمە يىنى آچىقلائىر. بونلارين هەچ يىرى عمرە كار كىسمىر. نهايت سون حرەبە يە ال آتىر. رومان بو جومەلە لىلە بىتىر: سىفى بى دئىير:

- اوغلۇم، اولانلار اولمۇش، كېچن لر كېچمىش. هر حالدا سنىن قانىن منىم قانىمدان دىر. اگر صاباح من زىدانلاردا چوروسم، سنىن قانىن «آمان آللە من اۆز بابامى زىدانما سالىب چوروتىم» دئىيە فرياد قوپاراجاق دىر دئىيل مى؟

بو سوآلدان آچىقلانان عمر يئىينىن قالخىب، سىفى يە چىم خىراراق «رد اول بورادان آلچاق» دئىيە باغىرير:

- يوخ، فرياد قوپارماز. اصليندە آلچاق لارا، رذالته قارشى، قانلار دئىيل، شعورلار، دوشونجەلر فرياد قوپارار. «قان دانىشماز» رومان اجتماعى مضمۇنلا دولغۇن دور. خالقىن آجىنا جاقلى حىاتىنى، استىمارچى قوهلىرىن ظولمۇنو، اىرقچىلىق، فيرىلداقچىلىق كىمى چىركىن و غىر انسانى عمل لرى لىعنت لە يىير. يالانچى ملتچى لرى

افشا ائدیر. انسان روحوندا، محاربە يە قارشى نىفترت تۈرەدىر. انسان لارى صلح، عدالت لە آزادلىغا سىسلە يېر. رومانىن حادىھە لرى تۈركىھ خالقى نىن حياتى ايلە سىخ باغلى دىر. آنجاق بورومان دا ناظم حكمتىن تام معنادا بئىك نوواتورلوق گوجونو، اوستاد صنعتكارىن صنعت قابليتىنى تام معنادا نمايش ائتدىرە بىلەمە يېر!

ياشاماق گۈزەل شەئى دىر قارداشىم

بورومان، ناظمىن گنج ليك ايل لرىندە، يولداش لارى ايلە بىرىلىكىدە صلح، عدالت و آزادلىق اوغرۇندا مبارزە سىينى عكس ائتدىرن، اوتوبيوگرافىك سجىھە داشىيان بىر رومان دىر. روماندا ۲۰-نجى ايل لرین اۆل لرىندە دونيانيں دؤرد بىر بوجاغىندان موسكىواداکى شرق ملت لرى دانشگاهىينا تحصىل آلماغا گلن گنج طلبە لرین، دوستلوق، قارداشلىق، سئوگى دولو حيات لارىنى، اونلارداكى يئنى حيات قورما عشقىنى، ايگىدىلىك، فداكارلىق سجىھە لرىنى قابارىق شىكىلدە گۈز اۇزونە چكىر. تۈركىھ يە قاييداركەن فداكار جاسىينا خالقىن سعادتى نامىنە ئۇمۇر- گون لرىنى اضطراب لار، اوميدلر ايچىنده كئچىرن، دئۇنمز و يئنيلەمز گنج لرین مبارزە سىينى بىدىعى تجسىزمونو يارداراڭ، عىنى حالدا دونيا سويە سىينىدە كى عدالت سىزلىيە قارشى مبارزە نىن بىيغجام، دولغۇن، رنگارانگ لوحە لرىنى و بويالارىنى جانلاندىرىر. رومانىن باش قەرمانى داها

دوغروسو، قهرمان لارى نين بىرى احمدىن ازمير شهرى نين اوچقار بىر نقطه سىيندە، قارانلىق بىر داخمادا، گىزلى مطبعه قورماق آماجى لا ايشە باشلاياركەن، قودوز ساندىيغى بىر ايتىن اونو قاپماسى، اوندا قودوزلاشما قورخوسونو اوپادىر. او بو قورخونون اىچىنده، چوخور قازىر. چوخور قازىلير، گونلر ساييلir، خاطره لرین تداعى سلسەلەسى اويانير و رومان فورما تاپىر. احمد قوردوغو گىزلى مطبعە نين يېرىنى، قىلىغىنى ضىيا آدلى بىر يولداشىنا تانىتدىرماق اوچون قاتار واسطەسى اىلە استانبولا دوغرو يول لانىر. قاتاردا اۆزۈنۈن خفييە لر طرفىندەن اىلە نىلمەسىنى سئىزىر. بو توتولماق اضطراب لارى اىچىنده توركىيە و باشقۇ مبارزلىرين باشىينا گلن بلاalar، اىشكىنجەل، عذاب لار، اونون خيالىندا جانلانىماغا باشلايىر. بئلهلىك لە توركىيە نين ۱۳۰ ايل لىك بىر دئورو قهرمانىن ۱۳۰ ايل لىك يولداش لارى اىلە بىرلىكىدە باش لاريندان كېچىرىدىكلىرى ماجرا لارى، حادثە لرى احاطە ئىدىر. بو رومان اتوبيوگرافىك سجىيە داشىسادا، آنجاق حادثە بىر قهرمانىن چئورە سىيندە اوز وئرمىر. حتّا قهرمانىن اۆزۈ دە بعضى باشقۇ بىر قهرمانى عوض ئىدىر. مکان لار ثابت دئىيلدىر. اونلار تداعى سلسەلەر اساسىندا زامانلار دەيىشىدىكچە، مکان لار دەيىشىلىر. حادثە لە حاكىم اولان بدېعى منطق، خاطره آنىم لارين دىر، تداعى منطقى دىر. او دوركى، اثردە زامان، مکان آنلامى بام باشقادىر. ناظم اوز حياتىنى، يولداش لارى نين حياتىنى، گۈردويو- تانىدېيغى يېرلىرى، باشىنا

گلن حادثه‌لری صنعتی نین گوجوایله ائله عمومى لشديرير كى، او حادثه‌لر، ماجرالار بير فردin دئييل، بير خالق، بلكه ده دونيا خالق‌لارى نين حياتى نين تصويرى كيمى آلينير.

رومانيين قورولوشو چوخ يئنى و اورژينال، ديلى آخىجى، شيرين، دولغون، شعرلە نش ديلى نين بير- بيرينه قارىشىپ، قوووشوب و اونلارين سنتئزىندىن دوغان بير ديل دير. اونون ايفاده طرزى دئيمىم لرى، دولغون، توتارلى دير. اثر گؤزهـل دىالوقـلار، مونولوقـلارلا زنـگـىـنـ، كـئـچـمـىـشـ لـهـ اـيـنـدـىـ نـىـنـ بـىـرـ بـىـرـينـهـ توـخـونـوبـ، هـؤـرـولـوبـ، گـؤـزـهـلـ لـوـحـهـ لـهـ جـانـلامـاسـىـ دـىـرـ.

ناظم حكمتىن بورومانىنى بدىعى بيرايفاده ايله دهيرلندىرەمك ايستەسم، اونو گئى قورشاغىنا بنزهە دىلەرم. ناظمىن بوللۇر اورەيىندىن دوغان آنیم شىاعلارى، اونون يارادىجىلىق منشۇرونداڭ كېچەرك، الوان بويا چالارلارى لا، گئى قورشاغى كىمى گۈزلىمىز اۇنوندە ايشيق ساچىر، بىزە ياز ياغىشىندان سونرا آچىلان سمانىن، تميز ھاوانىن، گۈزهـلـ و اورەـكـ آـچـانـ بـىـرـ منـظـرـهـ نـىـنـ تـاـشـىـرـىـنـىـ باـغـىـشـلـاـيـرـ.

بو رومان روس دىلىيندە «رومانتىكا» آدى ايله نشر اولونوب، فرانسىزجا ايسە لوپى آراگونون تكلىيفى ايله منور انداق (ناظم حكمتىن حيات يولداشى) اونو «رومانتىك لر» آدى ايله ترجمە ائتمىشدىر. بو اثر فارس دىلىيندە انقلابدان سونرا «برادر زندگى زىباسـتـ» اىرج نوبختىن و آذربايـجانـ

دیلیندہ ایسے توفیق ملیک اوون ترجمہ سی ایله نشر اولونموشدور.
ائله جه ده دونیانین بیر چوخ دیلینه ترجمه اولان بو اثرين اساسيندا
سینمایی فیلم ده چکیلیبدیر.

دونيا شاعري «ناظم حكمت»

«من بير انسان،

من تورك شاعري ناظم حكمت

من تپه‌دن ديرناغا انسان،

تپه‌دن ديرناغا مبارزه، حسرت،

و اوميددن عبارت».

دونياميزين بئويوك شاعري، آزادليق، صلح، عدالت و سئوگى نغمە‌كارى؛

مبازه‌سى و صنعتى له اسطوره‌لشن ناظم حكمت، تورك خالقى‌نин دونيا

مدنيتىنە بخشن ائتدىيى اۇلمز صنعتىكاردىز.

اونون شعرى ملى دهيرلردن مايالانىب، ملى بويالارا بويانسا دا، آنجاق

انسانلىغىن، بديعى- مدنى دهيرلرinen اساسلانىر. اولو شاعرين

يارادىجىلىق سوزگىجىندن كىچن شخصى تجربه‌لرى، ياشانتى لارى

عمومى لشمىش و بشرى لشمىش بير دونيا دويومو، دونيا گۈرمۇ

سويه‌سينه يوكسلير ويئنى- يئنى مضمونلار و فورمالاردا شعرلشىز.

پىئىس لره، رومان لارا، منظومە‌لره چئورىلىز. اونون قلمىنندن سوزولىن

مختلف بیچیملی صنعت اثرلری ایلدن-ایله کئچیرکن، دیلدن- دیله
چئوریلیر. پیئس لری صحنه لشیر، رومان و داستان لاری فیلمه چکیلیر و
شعرلری ماھنی لاشاراق، دونیامیزی صنعت ایشیغینا بورو بور. بئله حالدا
او تکجه بیر خالقین دئیل، بلکه بوتون دونیانین، بوتون انسانلیغین
دوغما شاعر او غلو، اولمز صنعتکاری دیر.

ناظم حکمت «کرم کیمی» یانسا دا، آمما او کول اولما ییب، بلکه ابدی
بیرا شیق منبعینه دئنوب، دونیامیزین گونو- گوندن قارالما سینا
با خمایاراق، او بو قاتى قارانلیقدا داها گور، داها ایشیقلی ساچما قدادیر.
اونون صنعت یانغیسى او ره ییمیزدە آلیشیر، روحوموزون قارانلیق لارینا
ایشیق توتور، ایچ او زوموزو نورلا، شفق لە بزه بیر، بیزدە ياشاماق، سئومك
هوه سینى داها دا آرتىیرir. ناظمین اثرلریندە کى آیدینلا دیجى، تاثیر
ائدىجى، جان وئريجى بو سئاحىلى قوه، اونون ياشادىغى حیاتىندان
دوغوب تۈرهنىر. اونون ياشايىشىندان قايначلانىر. او اۇزو اثرلری نين باش
قهرمانى دير. ناظم زىداندان گۇندردىيى بير مكتوبوندا يازىر:
«اچ جور ياشاماق وار، بيرىنجى- ياشادىغى نين فرقىنده بئله اولما ماق،
يعنى ياشادىغىنى، ياشاماق دئييلن مفهومو بوتون عظمتىلە درك
ائتمەدن ياشاماق، يعنى انسان لارین بؤويك اكثريتى
كىمى... ايکىنجىسى- هارادا اولورسان، هانسى شرايطدە وار اولورسان
اول، ياشاماق بير سعادتدىر سىنин اوچون. دوشونمك، او خوماق،

سئومک، دؤیوشمک، گۈرمک، ائشىتمك، چالىشماق، ايشكىنجه گۈرمك، نىفترت ائتمك، بىر سۈزىلە بوتون بۇ مادى و معنوی شئى لر سعادتدىر سىنىن اوچون. يعنى مستقل و آزاد ياشاماق دئىيلەن شئى نه گۈزەل دىر. بونو ھەن و ھە شرىايىط دە درك ائدەسەن. اوچونجو-ياشاماق سادەجە بىر وظيفە دىر سىنىن اوچون؛ بعضن اولمك نىجە بىر وظيفە اولورسا، ياشاماق دا ائلە بىر وظيفە دىر. وئىلىميش بىر سۈزۈ يېرىنە يېتىرمك كىمى. منيم اوچون ياشاماق مفهومو اىستەر حبس دە اولوم، يا اولمايىم. اىستەر سئۈگىلىمین الى اليمدە آى ايشىغىنى سئىر ائدىم، اىستەر حبسخانادا اوتاغىمین تاوانىنى، ياشاماق بىر سعادت دىر. حتّا منه ائلە گلير كى، تۈرك ادبىياتىندا «ياشاماق نه گۈزەل شئى دىر» دئىن اىلک شاعر بىنده نىزدىر».

ناظم دوغرودان دا دئىدييى كىمى، سئوه- سئوه، دؤيوشە- دؤيوشە، يارادا- يارادا ياشادى. وطنى نىن، دونيانىن قورتولوش و گۈزەللشىمەسى نامىنه دؤيوشدو، آغىر گۈنلە، زىنداڭلارا دۆزدۇ، بىر انسان كىمى ياشادى. خالقى نىن، انسانلىغىن آغرى آجى لارىنى، حسرت و اومىدلرىنى اۋزو نونكولشىدىرىدى، اونلارى ياشادى. ناظم ملى چىچىوه دە اۋزو نۇ محدودلاشىرىمادى. او اۋزو نۇ بوتون بىشىرىتە توتىدۇ، دونيا ادبىياتىنى، باشقان خالق لارىن فولكلورونۇ، درىيندن ائيرىندى، منىمسەدى. اونلاردان بارلاندى و اۋزىرارادىجىلىغىنىدا باجاريقا اونلاردان استفادە ئىتدى. ناظم

صنعتی نین ان قاباریق خصوصیتی، اوనون بشرى ليبيي، انسانى ليبيي دير. او ملى اولدوغو قدره ده، بىن الملل دير. اوనون اثرلرى هئچ بير ملى محدوديت تانيمير. آنجاق ناظم شعرىنى تورك خالقى نين ديلى، ادبیاتى حياتى ايله قاينايىب، قاريشىب كى، تورك ديلينى ناظم سىز و ناظمى ده تورك ديلى سىز تصور ائتمك بىلە مومكۇن دئيىل. نظام يازىز:

«شعرىمین كۆكۈ يوردۇمۇن تورپاغىندادىر. آمما بوداق لارىنى بىتون تورپاق لارا، او تورپاق لار اوستوندە قورولموش مدنىت لره، بىتون دونىامىزا او زاتماق اىستەدىم. انسان اوغلو هارادا، نە زامان و هانسى دىل ده اولورسا او لىسون، او رەيىمە، بئىنېمە او يغۇن بىر شعر سؤپىلە مىش سە، او نون سؤپىلە يىشىنەدەكى اوستالىيغى، اينجەلمە يە او ندان بىر شئى لر اۋىرنەمە يە چالىشىديم. تكجه اۆز ادبیاتىمۇزىن دئيىل، شرق، غرب ادبیاتى نين بىتون اوستادلارىنى اۆزۈمە اوستاد ساندىم».

ناظم حكمت شعرى، دويغۇ ايله- دوشونجە نين بىر- بىرينه توخونماسى، بدېعى تصویرلە حيات حقىقت لرى نين بىرئەرە قۇووشىدۇغو، بىر- بىرينى تاما ملا دىيغى بدېعى بىر والىق دير. شعرلرى نين تخىل گوجو نە قدر گوجلو و توتارلى دىرسا بىر او قدره ده عىنى و حياتى دير. بو شعرلر ساده اولدوquelارى حالدا درىن و او و سونلۇ دورلار. اونلار هر او خونوشدا تزه گۈرونن، سۈزۈن حقىقى معناسىندا صنعت اثرلرى دير. بو اثرلرده انسان لا

طبععت، تاریخ له جامعه، دونن له صاباح، او سطوره ایله حقیقت بیر-
بیرینی عوض ائده‌رک، سئحیرلی صنعت نمونه‌سی کیمی او خوجونون
داخلی عالمینده یئنى دن جانلانماغا باشلايىر. بونلار دونيانين سسى،
نفسىندن تۋەرنىمىش، انسان قلبىندە عكس صدا دوغۇرموش، سۇزرا
سۈزىلدە، دئىيىم لرده دە شعرلشمىش دويغۇ دوشۇنجه لرین، بىلىك و
زەختىن مەھىولدور.

ناظم حكمت چوخ يېنلىو بير صنعتكار ايدى. او سينماچى، دراما تورگ،
يازىچى، مطبوعاتچى، شاعرو هم دە رسام ايدى. ھابئله موسىقىنى،
باشققا صنعت نوع لرینى ياخشى دوييان، آنلايان و سئونەن شاعر ايدى.
باجاريقلى صنعتكار، مختلف صنعت ساھەلریندە دەيرلى اثرلر
يارادىبىدىر. او هر بير صنعت نوعون فورما، مضامون و اۋۇزونە
مخصوصىلۇغۇنو قوروپۇب ساخلاياراق، عىنى حالدا الوئرىشلى شرایطده
شىرىنندە مختلف صنعت نوع لرینە منسوب اولان ايفاده طرزى، دئىيىم
يېنۇ، فورما خصوصىتلىرىنندە بېرهەلنەرک، مختلف مضامونلۇ، رنگارنگ
فورمالى اۇلمۇز شعرلى ياراتمىشىدىر.

ناظمى او خوماق، او بىرنىمك، باشا دوشىمك اۋزو دە بير سعادتدىر. ناظمىن
شعرى، شاعرده یئنى شعر ياراتماغا و انساندا یئنى انسان او ياتماغا قادر
اولان سولماز و ابدى ياشار بير صنعت نمونه‌سی دىر!

دعوت

دؤرد نالاگلیب اوzac آسیادان
آغدنیزه بیر مايدان باشى كىمى اوزانان
بو مملكت بيزيم.

بىلک لر قانلى، ديش لر كىليدىلى، اياق لار چيلپاق
و ايپك خالى يابنzechين بو تورپاق،
بو جهنم، بو جنت بيزيم.

باغانسىن يادىن قاپىسى، آچىلماسىن بير داها
يوخ اولسون انسانىن، انسانا نؤكلىسى، قوللوغو؛
بو دعوت بيزيم.

ياشاماق! بير آغاچ كىمى تك و آزاد
و بير مئشه كىمى قارداش جاسينا؛
بو حسرت بيزيم!

شهر، آخشم و سن

چيريل - چيلپاق قوينومدادسينيز
شهر، آخشام و سن
اوزومه ساچيلير آيدينليغيميز
و بير ده ساچ لارينيزين قوخوسو.
كيمين اوره يى دير چيرپىنان
نفس لريميزين اوستوندە تاپ - تاپ چيرپىنان سىن لر
سنين مى، شهرىن مى، آخشامىن مى،
يوخسا منىم مى؟
آخشام هارادا بىتر، هارادان باشلانىر شهر
شهر هارادا بىتر، سن هارادان باشلانىرسان
من هارادا بىتىب، هارادان باشلانىرام؟

دنيزىن اوستوندە آلا بولوت
اوزوندە گوموش گمى
ايچىندە سارى باليق
ديبيىندە ماوى يوسون
ساھىلدە بير چيلپاق آدام
دوروب دوشۇنور:

بولوت مو اولوم،
گمی می، یوخسا
باليق می اولوم،
يوسون مو یوخسا؟ ...

نه او، نه او، نه او،
دنیز اولمالی، اوغلوم،
بولودی لا، گمیسى له، باليغى لا، يوسونيلا.

دونيا شاعري «عبدالوهاب البياتى»

«سئوگىم اۇزومدىن بئيىوك

سئوگىم دونيادان اولودور.

چونكى من

يوخسول عاشيقلىرين رؤياسى نين

شاهى يام.

چونكى من

غريبلىرين، سورگونلىرين - اونجولو،

پناھى يام. »

«عبدالوهاب البياتى» معاصر عرب شعرى نين گۈركىمىلى نمايندەلریندن بىرى دىر. او، معاصر عرب شعرىنى اوز باجارىغى و يارادىجىلىق قابلитى ايله دونيا شعرى سويمىش قالدىرىمىش و اونو معاصر حيات لادىرى، معاصر انسانىن معنوياتى واىستىكلىرى ايله آهنگدار سىسىندىرى بىلەمىشدىر. دونيا شعرى نين عرب بوغازلى، عرب نفسلى، گوجلو بير قولونون آپارىجى لارى نين و قورو جولارى نين بىرى ده البياتى دىر.

البیاتی ایل لر او زونو اولکه لری، شهه‌لری بیر قاچقین و سورگون
 کیمی دولاشمیش، عرب خالقی نین، هابئله بوتون انسان لیغین،
 محروم لارین، مظلوم لارین آغری - آجی لارینی او رهییندہ گزدیرمیشدیر؛
 آمما بو سیخینتیلارا، عذابلارا دؤزموش، حیات تجربه لرینی
 زنگین لشدیرمیش و یارادیجیلیق امکان لارینی گئنیش لندیرمیشدیر.
 عرب مدنیتینی دونیا مدنیتینه جالاق ووراراق، دونیانین مدنی او غور و
 نائلیت لرینی، تجربه لرینی منیمسه ییرک، اوز صنعتینی مین بیر بولاقدان
 (خالق لار بولاغیندان) سواریب و اونلاری عرب مدنیتینه آشیلامیش دیر.
 ملی بیچیمده، ملی بویالارلا بزه میش، دونیا صنعتی نین سویه سیندہ، اثرلر
 یاراتمیشدیر و بئله لیکله تکجه عرب خالقی نین دئییل، دونیا
 خالق لاری نین شاعری اولموشدور. ایندی، آرتیق البیاتی نین دونیا
 شعریندہ اوزیئری، اوز دهیری واردیر.

«عبدالوهاب البیاتی» نین حیاتی و یارادیجیلیغی لا با غلی دونیانین بیر
 چوخ دیلیندہ - او جومله دن آذربایجان دیلیندہ - اونلارجا کتاب،
 یوزلرجه مقاله یازیلیب و یازیلماقدادیر. هابئله، اونون بیر چوخ شعری
 نغمه لنیب و عرب خالقی نین ملی ماھنی لارینا چئوریلمیشدیر. عینی
 حالدا اونون شعرلری او زه ریندہ دونیا سویه لی موسیقی بسته لری ده
 یارانمیشدیر. مثال اوچون، مشهور شوروی بسته کاری او سپنسر کی
 موسیقی ده یوکسک درجه لی دوقتولوچ عنوانی نین «وطن رؤیاسی»

آدلانان اثری اوچون قازانمیشدیر. بو اثر البياتی نین سلسله شعرلری اوزه‌رینده بسته‌لنمیش دیر.

البياتی ۱۹۲۶-دا بغداد شهرینده دوغولموش ۱۹۹۹-دا دمشق ده دونیاسینى ده بیشمیشدیر. او شاقلیق، ئىئنی يئتمەلیك ایل لرینى دوغما شهرینده ياشامیش و ۱۹۵۰-دە بغداد دانشگاھیندان عرب ادبیاتیندا لیسانس آلدیقدان سونرا معلم لیک لە مشغول اولموشدور. ائله اوایل لرده اولكە سیندە گئدەن مبارزەنین سیرالارینا قوشولموش، يولداش لارى لا بېرلىكىدە «ئىنى مدنىت» آدلۇ درگى بوراخمىشدىر. نورى السعید عراق حاكىمی نین امنىت مأمورلارى نین تضييقى و يوروشو نتيجه سیندە ۱۹۵۴ يوردۇنۇ ترك ائتمىش و «بيروت» سا كۈچمۇشدور. بير مدت دن سونرا مصربە مطبوعاتى فعالىتى نین آردىنى توتمۇشدور. ۱۹۵۸ انقلابىندا سونرا وطنە دئۇمۇش و اولكە سى نین مدنىت تمثيلچىسى عنوانىندا موسكىووايا گۈندرىلىمىشدىر و يئنه بير مدت دن سونرا وظيفە سىنى بوراخىب، موسكىووا دانشگاھیندا عرب دىلى و ادبیاتىنى تدریس ائتمىشدىر. موسكىووا ایل لریندە دونيانىن بير چوخ يازىچى و شاعرلى لە گۈرۈشموش، او جومله دن ناظم حكمت لە تانىش و دوست اولموشدور. شاعر بير قاچقىن و كۈچگۈن كىمى دونيانىن بير چوخ شهرلى و اولكە لرى، او جومله دن: آلمانيا، مصر، اسپانيا، سورىيە، لبنان، سوروى و... دە ياشامىشدىر.

الا هرام روزنامه سى نين مشهور يازبچىسى عبدالعزيز شرف، شاعر
حاققىندا گۈزەل بير كتاب يازمىشدىر. او يازىسى نين بير يئرىنده
«عبدالوهاب البياتى» نين صورتىنى، سيماسىنى بىلە جانلاندىرماغا جان
آتمىشدىر:

«قدىم بىنالار كىمى اوونون اوزوندە غم اىزى وار. تارىخىن عظمتى لە، اسکى
بىنالارين قدىم لېيى بير- بىرینە قوووشاندا انسان اورهىيىنده نسە بير كدر
حىسى او يادان كىمى اوونونلا قارشىلاشاندا من بير حىس كىچىرىدىم. اوونون
اوزو نو زحمت لە، آغرى و كىدىرىن يوغۇرماسىندان تۈرەن بير غوبار تۇزو
بوروموشىدور. آخى او بىزىم اوچون قاچقىنلارين، سورگون لرىن عزيز
يادگارى دىر. اوونون باشىنى يوموشاق و اينجه چال توک لر بىزەميشىدىر. آغ
تىل لرلە قارا تىل لر بىر بىرى نين يانىندا ائلە نظاملا دوزولموشىدور كى،
اونلارين بير- بىرینى تاما ملاماسى و بير- بىرینى گۈزەللەشىرىمىسى، اوونون
ساق لارينا ايلاھى بير ياراشىق و گۈزللىك باغيشلا مامىشىدىر. او گۈزەل
باش، آريق، آنجاق محكم گۈودەسى اوستوندە مغۇرۇ و قدرتلى گۈرۇنوردو.
سانكى فرعون لارين محتشم بورج لارى نين گۈركىمىنى اندىرىرىدى.
باخىش لارىم اوونون اوزوندە سورونوركىن بىر آندا جا اوونون گۈزلرىنيدە كى بىر
آنلىق جا گولومسە مەسىنى سئچىر، او گولومسە مە بىر آن اىچىنيدە پارلا يير
و سئۇرۇ و منه ائلە گلىر كى، او آنجاق مقدس بىر تمثال دىر...»

البياتى نين عرب شعرى اوzech رينده کى تأثيرى چوخ گئورملىو و گوجلودور. چونكى اونون شخصى حياتى، عرب خالقى نين اجتماعى- سياسى وهابئله معنوى حياتى لا سيخ باagli دير. او دور کى، هارادا عرب دونياسيندان، عرب معنوياتىندان، عرب اديياتى و صنعتيندن سؤز گئدير، البياتى اورادا حاضردىر. بيرده کى، البياتى اوزو يئنى بيرسس دير و او يئنى سس عربين معنوى دونياسينا داخل اولموشدور. عرب بوغازيندا سسلەنن، عرب ديلى ايله سؤيلەنن يئنى دونيانين: عدالت، دوستلوق، قارداشلىق، صلح و سعادت اوغروندا مبارزەسى نين عكس صداسى دير.

البياتى تكجه مضمون و محتويا باخيمىندان دئيل، شعرى نين ديلى، ايفادەسى، توخونوشو، قورو لوشو و... عرب شعرىنه يئنى ليك گتيرمىشدىر. مشهور عرب عاليمى، ادبىاتشناس دوقتور «احسان عباس» «البياتى و يئنى عرب شعرى» كتابىندا يازىر:

«... او زامان کى، دويido سؤز (كلمه) عرب ديلينده قورو، يالخى و جانسىزدىر، چالىشدى کى، سؤزه يئنى دن حيات باغيشلاسىن و بونو باجارا بىلدى. سؤزه بير نقاش پردهسى بىچيمىندە مختلف معنا چالارلارى، سؤزاڭلى دويوم لار، يوزوم لار، تداعى لى آنيم لار يوكله دى کى، او معنالار بيرئە يېغيشاندا لفظى (سس و حرف پردهسىنى) بىرتىپ و تصويرىن اوزونو جانلى شكىلده جىلوه لنديره بىلدى...».

اونون دونیا باخیشی دا شعرده يئنی دیر. او باخیش اؤتری، بیر یؤنلو و عادی باخیش دیر. چوخ مرکب، فلسفی و بدیعی باخیش دیر. فلسفه نین، بدیعی لیبین و آرزولارین بیرئرە قوووشدوغو ویئنی بیر موقعیت یاراتدیغی بیر باخیش دیر. او معاصر صنعت تئکنیکاسی اوسلوب لاریندان، یوکسک بدیعی سویه لی شعر قورو جولوغوندان یارارلانیب و عرب شعریندە تام معنادا يئنی بیر شعر اوسلوبو یارادا بیلدی. بو اوسلوب تکجه عرب شعریندە دئییل، عینی حالدا معاصر دونیا شعریندە ده البياتی اوسلوبو آدلانا بیلر. «محی الدین صبحی»، عرب ادبیاتشناسی، یازیر:

«او ایندی دن دئییل، دونن دن دونیا باخان شاعر دیر. ایندینی کچیب، کچچمیشی يئنی لشدیرمک، البياتی اوسلوبونون عمدە سجیه لریندن بیرى، بلکە یارادیجیلیغى نین باشلىجا خصوصىتى دیر. دئمک او لار کى، او دونن لردن بو گونلره، صاباحلارا بويلانیب باخان و گۇردوكلىرى شاعرلیك رؤیالارینى يۈزان شاعر دیر».

اوستاد شفیعی کدکنی عبدالوهاب البياتی شعری نین اساس جوهرينى، ماياسينى كؤچرى ليك له معنانلارى دير. گۈركىملی عالیم یازىر:

«... البياتی دايما سفرده دير. زaman سفرى، مکان سفرى. اونون بو سفرلى بوتون تارىخى و دونيانى اۋزوندە جىمعلشىدىرىر و اونلارى قاپسايىر. بئله كى، تارىخ و دونيا اونون وطنينه چئورىلىر. بو وطنده شاعر يئنه ده نه ايسە

گؤزلەییر. انتظاردادىر. اونون بىر چوخ اثىرنىن اساس موضوعوسو آختارىشدىرى. شاعرىن حياتى بونۇلا معنانالانىر، آختارىش، دئمك البياتى حياتى نىن ئۆزۈدۈر...».

بو فكىرى باشقابير عرب شاعرى، البياتى ايله سوپىو بىر آرخاڭئتمەين شاعر، «انسى الحاج» بىروتدا نشر اولونان «شعر» درگى سىينىدە بئله تصدىق لە يىر:

«... بو هفتە من بىر چوخ شهرە عراقدان، فلسطين دن توتموش مارسى، شىكاڭو، چىن، تهران، سورىيە، تونس، مراكش، الجزايير سفر ائتدىم. اورەيىم اىستەيىرىدى كى، «ورشۇ» داداها چوخ قالىيم. منىم بى سفرلىرىم البياتى نىن شعرلىرى نىن قانادى لا باش توتا يىلمىشدىرى. البياتى نىن شعرلىرىنى دەنەنەنلىك، عمومى لىك قوهسى چوخ گوجلودور. اونون شعرلىرىنىن عطى، رايىھەسى، سىنى شمالى آفريقايا، چىنە چكىپ آپارىر. - آزاد اولسا- سىن دە بى اۋلەكەلرین آب-ھاواسى ايله نفس آلىرسان. بو «عبدالوهاب البياتى» نىن سىياسى و اجتماعى قاوارايىشى، دونيا گۈرۈشۈ، دونيا دويومو، دوشۇنۇشۇن مەحصلۇدور. او زىنگىن مەننەتە مالىك شاعىدىر. عىنى حالدا اونون تخىل گوجو، تأثير دايىھەسى، شعرلىرىنى دەنەنەنلىك تصویرلىرىن توتارلىغى چوخ بؤيۈك ويوكىسک درجه دەدىر. بو دا اونون ياردىجىلىق قوهسىنندن، شعرى نىن ماھىيەتىنندن آسىلىيدىر».

بؤیوک ناظم حکمت، البياتى نين ۱۹۶۳- ده موسکووادا، روسجا، نشر اولونان «ياشيل آى» آدلی سئچیلمیش لرى حاققیندا يازدیغى كیچىك آمما چوخ دولغۇن يازىسىندا (ـ قىد ائدىم كى، بويازى ناظم حكمتىن ائلۈمۈندەن اىكى جە گون قاباق يازىلمىش دىر و اونون سون يازىسى دىرـ) دئىير:

«...البياتى حقيقى شاعردىر. دويغۇ و دوشونجە سىينى سۆز اوپۇن لارى ايله دئىيل، آچىق، آيدىن بىر صنعت دىلى ايله او خوجوسونا چاتدىران شاعردىر. او هر شعر آخىمېندان بىر پاي گئتون، دب ده اولماغا جان آتان شاعرلر سىراسىندا دئىيلدىر. بيروت، موسکووا، مصر و باشقىا يئرلەدە اونون شعرلىرىنى بىلەن لە، او خويانلارا و اونا قاراشى سئوگى و محبت بىلەن آدام لارا چوخ راستلاشمىشام. منيم اونون شعرلىرىنده چوخ خوشلادىغىم و بىندىيىم جەت لەدن بىرى بودور كى، اونون سىياسى شعرلىرىنده بىلە انسان اوره يىنه يول تاپان، اونو او خشايان بىر صمىمىلىك و دوغمالىق، بىر سئوگى واينام پاي وار. بو دا اونون اوره كى يانغىسى و حيات سئوگىسىندا دوغور...»

سۆزومۇ اولو شاعرین سۆزلەری ايله بىتىرمك اىستە بىرم. تىكىچە بونو علاوه ائتمەلىيەم كى، او جىسمەن بۇ دونيادان كۆچسە ده، آنجاق يئنە شعرلىرى ايله خالقى نين، دونيائىن عذابىنى چىكمىك دەدىر. اونون شعرلىرىنى او خوياركەن منه ائله گلىرى كى، بۇ شعرلىرى تە يازىلىپ، هله مرکبى

قورو ما يىب. منجه اصيل صنعت اثى، حقيقى شعر بئله اولمالىدىر. بو او زدن ده بىز البياتىنى اؤز دوغما شاعرى يمىز كىمى سئوھ بىلريك:
«...اگر اصحاب-ى كهف - قرآن-ى كريم ده گىلدىيى كىمى - بير معجزه انتظارى ايله او يوموشلار، من ده بير معجزه انتظارى ايله دايما آختارىشدا، يورو شدە اولموشام. ياندىريدىغىم اودلارى سۈئنمە يە قويىماميشام. بئله دىر كى، منيم جىسمى و روحى حوجئىرەلىم همىشە انتظارلا دولموشدور. نئچە تو خوم تورپاغين قولىوندا انتظاردادىر كى، هاچان سا تورپاغى يارىب، جو جريب، بوي آتىب و دونيا ايشىغىنى قوجاقلايا حاجق، من ده اؤز گونشىمەن انتظارىندا يام...».

وطنيم!

آوارەلىيىم گۆزلەرين اوچوندور
يالقىزلىيغىم گۆزلەرين اوچوندور
بو قارا دۇنرگە ده گۆزلە يېرم
قارا توفان لار ياتا،
قاسىر غالار سوسا،
ماوى گئى لرین آچىلا.
دوشمان لارى نىن گورو
ائولادلارى نىن يورد يئرى
وطنيم منيم!

اوشاڭلار و باهار
اۇلۇ گۈزلىرى كىيمى
تىكىلى قالمىش بىداد يولۇنا
اوشاڭلارين باهار سوراقلى آغلاڭ گۈزلىرى.
بۇردومۇزا باهار گلمىش
چىچىك سىيز، كېنگ سىيز باهار،
قايتىمىش يئنه دە بۇ چۈل لە، دوزلە.
ايىدى بوردا
بۇ شهرىن شراب لارى
اۇلن لرین گۆز ياشىندان،
اوشاڭلارين آل قانىندان سالىنىر.
يول-يولاغى باغلى قالمىش بۇ شهرىن مئيدانىندا
چارمىخا چكىلىر هر سحر گونش.
ايىدى بىداد شهرىنده
شىنلىك سىيز، سئوينچ سىيز بوز گون لرى
قارشىلايير اوشاڭلار.
سانماكى، باهار گلىپ
دوغما يوردۇن چۈل لرینە، دوزونە،

ایندی بوردا

اۇلولر اوچون

نه چىچك، نه كېنك، نه گۈزياشى وار،

فقط اوزو سوپوق تورپاغا گومولور اونلار.

اوشاڭلارين اوزونون قاچمىش قانى

چىلەنib قىزارىر گۈزىلىرىمىزدە

سەنин كوز دەلو، عذاب دەلو گۈزلىرىن كىمى

كوللەر بلهنىب، شاختالاردا قۇورولوب

دونۇزلارىن، قوردلارين تاپداغىندا

ازىلەن توخوم!

جوجر، جوجر ....

قوى سەندىن تۈرەسىن

چىچكلىر، كېنكلىر، مئشەلر.

...

گۈزلىرىمى اويدولار

چىخارتىدىلار؛

قاش داشينا آدینى قازدىغىيم اوزويمى

بارماغىمدان اوزدولر؛

کؤکسومو ده يارديلار،

اوره ييمده تكجه سنى آراديلار،

گزديلر.

گولومسه يه - گولومسه يه دئديم:

او، اوردادير

دان اولدوزوند!!

خالقىم اوچون ماھنى

من، بوردا، يالقىزجا

چكىلمىش چارميخا

سويقونچولار، ييرتىجي لار

چئينه ييرلر اتىمى.

اي سئوگىمین آتشى

اي سئويملى ملتىم.

من بوردا، يالقىزجا

چكىلمىش چارميخا

اوشاقلار تالا ييرلار بostانىمى

آهيل لار داشلا ييرلار جانىمى

آمما

اولدوزلارا قوجاق آچميش

کؤلگە مە باخ

گۈرۈرسىنى، نئجه سىلىير غم توزۇنۇ

اوزوندن؟

دوغما يوردو دوستاغينا چئورىلە نىم

قاپى لارى دئين گۈنשە سارى بويلانىب گولە نىم:

ملتىم منىم.

يالقىزلىغىمدا من ده

بو قانلى كۆينىمە يىم لە

او يورغۇن گۈزلریندن يوخولارى سىلەرم

اي سئوگىمەن آتشى

اي سئويملى ملتىم.

سورگوندە اولن

سورگوندە اولن،

شەيد اولر، شەيد اولار؛

جىسمىنى،

تۈرپاق سئوگى لە آلاр قويىنونا.

روحو،

گۈنшە سارى اوچان قوشۇن

جىلدىنه گىر.

گۈندۈزلىرى

دان اولدوزو تك

گىزلى- گىزلى ايشيقلىقدا ارىيير؛

اولن لرين دياريندان

دېرى لرين ديارينا آخىب گلر؛

گۆز ياش لاريندا

دىنجه لر

و قوش لارين نغمه سى تك

اوپيار

ماوى لييىنده گۈى لرين.

«حیب فرشابف»ین شاه دئرونده یازدیغی شعرلرینه باخیش

قیرخینجی ایل لرده اجتماعی حیاتیمیزدا باش وئهون حادثه‌لر ادبی-اجتماعی حیاتیمیزدا بئیوک دھیشیک لیک لره سبب اولدو. بو حادثه‌لردن ان تاثیرلیسى و دھیرلیسى، ضیالى گنجلریمیزین بیر گروپونون دانشسرانی قورتاریب و معلم وظیفه سیندە آذربایجان کندلریندە یاپیلماسى ایدى. بو ضیالى و انسان پپور گنج لر یوردوموزون ان اوچقار کندلرینه اوز قويوب، کندچى بالالارینا يئنى اصولدا مكتب قوروب و اونلارا يازىب او خوماق لا برابر، ئىچە ياشاماغى اويرتمە يە باشلا دىلار. بو فداکار گنج لر تكجه معلم لیک وظیفه سى لە قناعتلىنمە يېب، بلکە کندلى لرین دردلرینه سئوینج لرینه اورتاق اولاراق، اونلارین گوندە لیک ايش لریندە دە اشتراك ائدیب و او ساده و پاک قلبلى انسان لارین اعتبارينى قازانا بىلدىلر.

بو معلم لرین چوخۇ معلم لیکىدىن باشقان ادبیاتلاردا مشغۇل اولور دولار. اونلار بىرياراديچى كىيمى يئنى مضمۇنلو، يئنى تىپلى ادبیاتى كندلرده تبلیغ ائدەرک، کندلى لرین دىلىنده كى تمىزلىيى، آخارلىلىغى، اىفادە طرزىنى

اۆز اثرلریندە قورویوب ساخلاя بىلدىلر و كند حیاتىندان تاثىرلى لوحه لر يارادا بىلدىلر و نهايت ادبیاتىمیزدا ئىنى بىر ادبى نسلين يارانماسى نىن تمل داشىنى قويىدۇلار.

يوخاريدا قىد ائتدىيىم نسلين گۈركىمى نىمايندەلرى نىن بىرى ده «حبب فرشباف» ايىدى. حبب اۆز تحصىلىينى قورتaran كىيمى كؤنونللو اولاراق قاراداغ كندلریندە معلم لىيە باشلادى. او قاراداغلى لازاپاك محبت، تميز اورهك و شعرلە قانادلانان خىال آپاردى. او ديارىن طبىعى گۈزلilikلى و زحمت آداملارى نىن گىذرانى و معنوی عالمى، شاعرلەن خىالى نىن اويلاغينا چئورىلدى. شاعر معلم اۆز يارادىجىلىقى نىن اساس غايىھىسىنى كوتله لرین حياتى نىن ترننومونه حصر ائتدى:

«شخصى دويغولاردان آسيلى ھونر
قارنى آج يوخسولون نە يىنه گەرەك؟»

شاعر خالقىن دردلرینى اۆز دردلرى كىيمى ياشادىغىيندان، يوخاريدا كى مصراعالارى قلمه آلىر و فردى و اينتىم حىس لردن اوزاقلاشىپ و صنعتىنى خالقىن آزادلىقى و سعادتى اوغرۇنا حصر ائدىر.

حبب يىن ايلك قلم تجربه لرى كند حیاتىندان آلينميش تاثراتىن مەحصولودور. آنجاق بو تجربه لر گنج بىر شاعرلەن اولدوغونا باخما ياراق، سانكى سوموک سىيندىرمىش ساچ- ساققال آغارىميش مدرك بىر قوجانىن، نىك بىن بىر اجتماعى متىكىرىن دوشونجه لریندن يارانميش،

فکر آبيده‌لری ديرلر. شاعرين موضوع‌لاري مختلف دير، الوان دير. او بزكدن توتموش چئره‌يه كيمى ياشاييشين و سائطلریندن، قايغىلى چوباندان توتموش فداكار مدرسه شاگىدىنه كيمى اجتماعى حياتىن بوتون ساحه‌لرينه نظر سالمىش و اونلارдан پؤتىك نتيجه‌لر چىخارميسىدىر. گۈرون سارى بوغدا سونبولو نئجه عمومى لشديرىپ و اونو كند حياتى نين منبعى و سىمبولو كيمى قلمه آلمىشىدىر:

يوخ! سونبول دئييل بو، چئره‌ك دير، ات دير
جرمه ده، روشت ده، ساواد دا بودور
قند- چاي دير، پالتاردىر، ايل زومارى دير
حيات منبعى دير بوتون آرزودور.

بو كىچك پارچادا شاعرين خالقين ياشاييشينا، معنوى عالمينه ياخين اولدوغو آيدىن، آچيق صورتده گۈزوموزون ائنوندە دايانيir. مثال اولاراق:
خوش گونلرده قىپلاناركىن
ياخالارا دوزولورلر.

دار گونلرده سۆكولوركىن
زارىلدايار قىپلى پول لار

خوش گون لرين سئوينجي، فرھى، دار گون لرين آغرىسى، عذاب لارى،
كند قادىنى نين عادى بزه يىيندە گۈرنئجه جانلانا بىلىر، پؤتىك لشە
بىلىر. بىر قىپلى قارا پولون سيماسىندا اينجه و ظريف جىزگى لر

یارانمیش، گئنیش بیرحیات تابلوسو یارانیر. حبیب یارادیچیلیغینا خاص اولان بیر سیرا اورژینال صورت‌لر، ادبیاتیمیزی رنگینلشدیرمیشیدیر. اونون یاراتدیغی «زینب بئیم»، «چوبان»، «تامام»، «میرزه»، «باغیرین گلینی»، عصریمیزین کوراوغلوسو «غفور» و «سلیمان» کیمی یئنی فکرلی جسور، فداکار، بدیعی صورتلدیر.

شاعر معلمین شاگردی «سلیمان»، اونون اثری نین نجیب، سخاوتلى، تمیز اوره کلی قایغیلی قهرمانینا چئوریلندە، دویورسان و دوشونورسن و فداکار معلم لریمیزین تربیه ائتدیبی ائولادلارلا فخر ائدیرىن:

هر گون درس دن سونرا چؤلە گئندنده
آنام دستمالينا اوچ چۈرەك قويور
منسه چۈرەك لريين ايكيسين هر گون
جمشيدىن ائوينه آتيرام، بو دور.

حبیب ین ترنوم ائتدیبی زحمت آداملاری تکجه کند کوتله لرى ايله محدودلاشمیر، بلکه بوتون اولکە نین زحمت آداملاری، ضیالى لارى، مبارز انسانلارى شاعر صنعتىنده جانلانىر، معنوی زنگین لىك، وطنپورلىك، هومانیزمین پوئتىك ماياسى نین بدیعی اىفادەلر واسطە سىلە شعر فورماسىندا شاعرین قلمىنندن سوزۇلۇر. انسان پور شاعری، خلقىن آغىر گىذرانى، چتىن و دۆزۈلمىز ياشايىشى درىندن

سارسیدیب و قلبینی اینجیدیرسه ده، بو قورولوشون علیهينه قاوزانمیش
مبارزه‌نین قهرمان‌لاری نین ایگیدلیبی و مبارزه عزمی اوңدا نیک بین احوال
- روحیه یارادیر. «دوشونجه‌نین مکانی» شعرینده شاه
ایشکنجه‌گاه‌لاری نین دهشتلى فضاسى و مبارزلرین عقله سیخماز
ایشکنجه‌لر قارشیسیندا دوروشو، دؤزومونو هئیكللشدیرir. دوشونجه‌نى
قولدا، ديلده آختاران جلادلار بو اینامىن، اعتقادىن قارشیسیندا
عاجزلشىر. آخى دوشونجه، يئىilmز قهرمان‌لارين قان‌لارينا، جان‌لارينا
ھۆپمۇش و اوڭلارين والىق‌لارينا چئورىلمىشدىر. دىرىلىكالرى خالقىن
مبارزه يول‌لارينى ايشقىلاندىرير، اۇلوم‌لرى ايسە گله‌جه يىن شفق‌لرinen
دوغرو گئدهن کاروانىن بايراغينا چئورىلىر:

كۈرپە قوزو كىمى اتى پاپىشىدى ساجا
يئنه بىر قان لكەسى آرتىرىدى قىزىل تاجا
يئنه بىر حق عاشيقى، بىر عشق اودونا ياندى
نسىمى تك داياندى
دوشونجه‌نин قوخوسو ماحاللارا يايىلدى
ائىل لر بوتون آيىلدى.

حبیب ائله منطقه‌دە معلم لىك ائتمىشدىر كى، اوردا طبىعى گۈزلىك لر
شفاهى ادبياتىمizىzin، عاشيق صنعتىmizىzin چىچكلى يوردو

كىمى شؤھرتلىنىمىش بىر ديار اولموشدور. ياماج لارى جئيران - جويورلو،
دوزلىرى كۈزلۇ، بولاق لارى سئوگى نغمەلى، داغلارى عظمتلى، ائل -
اوبالارى سازلى - سئزلى، قوجالارى نىن، جوانلارى نىن اووه يى قوشمالى،
بایاتىلى، آق ساققال لارى نىن، آغ بىرچكلى لرى نىن سىنه لرى حكمتلى
سۈزلىر خزىنەسى اولان بو ديار، شاعرين اووه يىنجه اولموشدور. اونون
اووه يى بو گۈزللىك لر بېشىيىنندە نازلانىر وياراتدىيغى نغمە لىرده هر بىر
گۈزه للىك اۆز ترواتى ايله نغمە لنير و اووه كلى او خشاپىر:
داغلار بولود دەلن، درەل درىن

نغمە لى بولاق لار جوشور سپ - سرین
حئيران اول حوسنونە ياشىل چۈل لرىن
مئشەلردىن الهام آل قاراداغدا.

«اوشتىپىن» كىندىنە دوشىسە گۈزارىن
يئى قارا انجىرىن، گىلۇوشما نارىن
بو يېرده «نباتى» سئودى اۆز يارىن
ياماج لار اۋرتىنده شال قاراداغدا.

«جوان حسین» دۇنوب وطنە باخدى
اوچ قارداش داغلارى گۆى لره قالخدى

«غربتی» چاغلادى، ياندىرىپ ياخدى
بولبول لر اولدولار لال قاراداغدا.

شفاھى ادبياتىمېزىن بىللور چىشمەلریندن سو اىچن حبىب
يارادىجىلىيغى، خلقىلىك، صممىلىك و طبىيعىلىكىله
آشىلانمىشىدир. شاعر دۇنه- دۇنه خالق اىفادەلریندن، بنزقىمەلریندن
استفادە ئىدىر؛ ائله بىر موقعە چاتىر كى، گئىتىكچە اوونون اۆز اىفادەلرى
دە خلقىلشىر، مدرکلىشىر و حكمتلى سۆزلى سيراسىندا داخل اولا بىلىر:

من اۆز خطالارىما
تجربە اولدۇ- دئىه،
خوش نىت لە باخىرام.
تكچە بوندان قورخورام
بىر دفعە لىك ئۇمرۇمو
تجربە دە باتىرام.

بو كىچىك پارچادا نە قدهر حيات تجربەسى ياتىبىدىر. شاعرين قلمىندن
سوزووب گلن بو مدرک سۆزلىر، اولو با بالارىمېزىن نصىحەت آمېز سۆزلىرىنى
خاطىرلا تميرمى؟ حبىب يىن يارادىجىلىيغىندان بو قېيلىدەن اولان
مصارع لارى، بىندرلى چوخ مثال گتىرمىك اولار: مثال اوچۇن:

دئ نئجه تانی ییرسان ایکی اوزلو کیمسه نی؟

- ایکی دۇنە سئودىريرايکى اوزلولر سنى.

بىر دۇنە تاپان زامان

بىردى كى ايتىندە.

حبیب خالق عادت و عنعنە لرینە خور باخمير، اوزلارى متفکر انسان
کیمی قیمتلىنىدیرمە يى باجارىر. شاعر بۇ عادت لرى حياتين طبىعى
آخرى لا علاقە دە گۈرۈر واينانىر كى بۇ عادت و عنعنە لر ملى ذوقون
عضوی صورتىدە باغليلىغىنى گۆستىرير. حبیب يىن درىن دوشونجەسى،
ايتى باخىشى بونلارى ياخشى سئچە بىلىر. حبیب يىن موضوع دايىھەسى
او قىدەر گئنېش دىر كى، اونون يارادىجىلىغى نىن تحللىلى كىچىك بىر
مقالە يە سىغان دئىيل، من دئىيە بىلەرم، تكجه اونون ايلك يارادىجىلىغى
دئورونە عايد بعضى خصوصىت لردن سۆز آچا بىلدىيم و سون زامان لار
ياراندىغى اثرلرینە توخونا بىلمە دىم.

حبیب يىن يارادىجىلىغى نىن بؤويك بىر ساحەسى اوشاق ادبىاتينا حصر
اولونوب. حبیب اوشاق لارین اۆز دونياسىينا اوىغۇن شعرلى يازىر.
اوشاق لارین گۈزەل اخلاقى سجىھ لە يئىھەنە سىنه كۆمك ائدىر.
تضادلى دۇنيانى اوشاق لارین باشا دوشدويو طرزىدە قلمە آلير.

من آرتىق سئويملى شاعريمىزه، عزيز دوستوموزا اوزون ئۆمۈر، جان
ساغلىغى و يارادىجى حيات آرزو لاپىرام.

«قافلانتی» نین «عؤمور آیناسی» نا باخیش^{۱۱}

م. قافلانتی نین «عؤمور آیناسی» آدلاندیدیغى کتابى، شاعرین، انسان-شاعر عؤمرۇنون آیناسى دىر. بىز بوايانا باخاركىن، شاعرین كىچىرتىدىيى اضطراب لارى، هيجان لارى دويوروق؛ سئۆينج لرينى، كدرلىرىنى حس ائدىرىك؛ آرزو و اميدلىرىنى، محبت و نىفترت لرينى باشا دوشوروک؛ وظيمىزدە باش وئەن ايرىلى - خيردالى اجتماعى حادثەلرین شاعرین معنوياتىندا پوزولمايان ايزلىرىنى آچيق- آيدىن گۈروروك؛ بونۇلا ياناشى، يارادىجىلىغى نين كىچىرتىدىيى انكشاف يولۇنۇ اىزلىھىرىك؛ اوونۇ بىر شاعر كىمى نائلىيت لرينى، نقصان لارىنى عيانى صورتىدە گۈروروك. دئمك اوڭار كى بو شعر مجموعه سى شاعرین سئىچىلمىش اثرلىرى عنوانىنى دا داشىيىا بىلر. چونكى بو مجموعه ده اوونۇ مختلف ايل لرده مختلف موضوعىلاردا، فورمالاردا يازدىغى اثرلىرين نمونه لرى توپلانىب و

---

^{۱۱} عؤمور آیناسى، مراد على قريشى (قافلانتى)، نشر مينا، ۱۳۶۹، تهران (كتابين مقدمه سى)

یارادیجیلیغى نىن سجىھەۋى خصوصىت لرىنى ئۆزۈندە جىمۇلشىدیرە بىللىپ.

شاعرین «عئمور آيناسى» آدلاندىرىدىغى بو شعر مجموعەسى، اونون شخصى حىاتى و معنوياتىندا عكس اولۇنان اجتماعى حادىھەلرىن پۇئىتىك دونياسى نىن گۈزگۈسۈدور دئىشك، يانىلمارىق، بوكتاب اورە ك- سۆز آيناسى دىر.

«قافلانتى» شخصى حىاتىندا چوخ عذاب و اذىت لر چكىب؛ شاھلىق رېژىمى نىن دۆزۈلمۇز و غىر انسانى شىراپتىنده ياشايىب؛ عدالتسىزلىكلىرى قانى لا، جانى لا حس ائدىب، غدار محمد رضائىن قىلىنجى نىن دالى - قاباغى كىسن زامان مجبورا دوغما يورد- يىواسىنى بوراخىب، تحصىل عوضىنە چۈرەك دالىنجا قاچىب، تهراندا محروميت لرىن قوجاغىندا بىر گوندە بىلە آسۇدەلىك گۈرمە يىب، يئدىيى، اىچدىيى زەھرلە بولانىب دىر. بونلارين ھامىسى ايستر- ايستەمز گنج «قافلانتى»نى ظولمە، عدالتسىزلىيە قارشى يۈنلىدىب. او شاه رېژىمىنە درىن نىفترت بىسلە يىب و اونون يىخىلما سىنى اورەكدىن آقىشلايىب. بو دورو حىاتى شاعرین اثرلىرىندا درىن اىز بوراخىب، اونون شخصىتىندا، صىنتىندا بارز شىكىلە گۈزە چارپان جسۇرلۇق، مبارزلىك، دؤنمزلilik كىيمى غرور حىسلىرى نىن قايناغى مەحضر ياشايىشى اولوبدور.

غربت آب و هواسى، او زون ایل لر دوغما وطنين آيريلىغى، شاعرين
مصراع لارىندا حzinلىك، كدر و حسرت حيسلىرى، او نون قىزغىن، آلوولو
مصراع لارىندا كى جوشغۇنلوق لا ياناشى دوبولماقدادىر. آجىنا جاقلى
حياتى او ندا رومانتىك خىال لارىن باش قالدىرما سينا سبب اولور.
سانكى شاعر آجىنا جاقلى وضعىتىن ياخا قورتارماغا، خلاص اولماغا
رومانتىك قانادلارا درىن احتىاج دويور.

يوخاريدا سايديغىمiz عامل لرىن بير- بيره قوووشماسى شاعرين صنعت
ايدهال لارينا دوز استقامت وئير. او نون حقيقى صنعت يولونا قدم
قويماسينا كؤمكچى اولورلار. «قافلانتى» نين صنعتى يالنىز گئرچك
حياتدان يارانميش بديعى صورت لره چئورىلىر، اويدورما و ساختا
مضمون لارдан قاچىر:

شاعره صداقت، شرف، شان وئرەن

شعر دامارينا ايستى قان وئرەن

شاعرلىك يولونو دوز نشان وئرەن

انسانلىق عشقى لە چارپان او رەكدىر

انسانلىق عشقى لە چارپان صنعتكار او رەيى، او نو كلاسيك شعريمىزىن
معاصر سسلەنن عنعنە لرىنه با غلايير و اولو نظامى، نسيمى، فضولى،
واقف، ... ساھرارىئىنده كى انسان لاييقىنە حصر اولۇنماوش صنعت

يولونو يئيه لىنمه يە دوغرو يۈنلىدىر و اشرف مخلوقات ساييلان انسانىن

ترننومچىسى اولماغا جسارت تاپاراق، اونونلا فخر ائدىر:

آلقيشلاديم حقيقى آنانلارين عشقينى،

يئر اوزوندە ئىل دردىنى قانانلارين عشقينى،

الى قابار، آلنى آچيق انسانلارين عشقينى،

نغمە قوشىدوم ايل لر بويو، وطن دئديم، ديل دئديم،

سينه گردىم سۆزلىرىمى بىم دئمە ديم، زيل دئدىم.

باخ بو بير بند شاعر «قافلانتى» نين شعرلىرى نين اپىگرافى، صنعتى نين

موضوع لارى نين آنا خطى دير و شاعر، آلقيشلادىغى بو وارلىق لارين،

آنلايىش لارين شانينه مختلف مضمونلۇ، فورمالى اثرلىرى يازىب،

يارادىيدىر.

«قافلانتى» اوزون ايل لردىر شعرلە مشغول اولور. يازىب ياراتدىغى اثرلىرىنى

مطبوعاتدا، مجموعە لرده نشر ائتدىرىرىر. اونون موضوع لارى نين چوخۇ،

ايىدىكى ادبىياتىمىزدا دئونە- دئونە ياشلەنن، مراجعت اولونان و داها

دوغروسو ادبىياتىمىزین آپارىجى مۆضۇع لارى دير. بونلار خالقىمىزىن

روحوندان دوغان، جمعىتىمىزىن اىرەللى سوردويو طلب لردن و

زمانە مىزىن اىستكلىرىنىن تۈرەنن مۆضۇع لاردىر. شاعرين اجتماعى

لىرىكاسى نين باش مۆضۇع لارى دامىحض گوندەلىك حىاتىمىزدا باش

ۋئەن حادىھەلر، جمیع تىيمىزدە اولان انسانى خصوصىتلىرىن تىزىمە،
خالقىمىزىن معنوياتينا ياد اولان ئىبىھە جىلىكىلە قارشى اعتراض، بىر
سۆزلە - انسان سعادتى، وطن آبادلىغى، دوستلوق، امین - آمانلىق
كىمى موضوعىلاردىر.

اللى ايلىدن آرتىق حؤكوم سورەن قانلى - قادالى شاھلىق اصول ادارەسى،
وطنيمىزى يادلارىن اويلاغىنا، ملى وارلىغىمېزى استعمارچى لارىن
اويونجاغىينا چئويرمېشىدى، شاه و اونون دۇرەسى جمیع تىيمىزدە پۇزغۇن
احوال - روحىيە ياراتمىشىدى، زىدان لارى آباد، ائلکەنى ويرانا قويىمۇشدو،
استبداد و دىكتاتورلوق اىستر - اىستە مىز شعريمىزى عصيان بايراغىنا
چئويرمېشىدىر. او زامان قالافانتى نىن داشىرىلىنده بۇ عصيان فريادلارى
گوجلو ايدى:

گۈرۈم چوخ داندىرىپاتىپ لار ياسا،
شاھلارىن ظولمۇندىن دولوبىدور كاسا
اورەك لىرde اولفت اكن ده يوخدور
دىل لر قاداخلانىب، قول لار باغانلىب
هنچ بىر جىنلىقىرىتى دا چكىن ده يوخدور.

بۇ فاجعەلى، دۆزۈلمىز شرایط، شاعرى اورەكىدىن سارسىدىرسا، اونون
ائىل ايلە بىرلىكىدە مبارزە يە اينامىنى، عزمىنى گوجلندىرىرىر، سىسىنى

ائىل لرین سىسىنە قاتاراق، سانكى شانلى انقلابىمېزىن نهايت غلبە
چالاجايىنى ئاپلۇم و غدار شاھا عكس ائتدىرىرىدى:

سن اى قان گۈلۈنە اوزەن تاجدار

بىل، گئجه دالىندى آيدىن سحر وار

گله جك اوگۇن كى سنين سارايىن-

ائىل لرین الى يىلە وىران اولا جاق

قيشا چئورىلە جك باهارىن، يايىن.

بو آزۇلار، نىدالار حقيقىتە چئورىلدى. نهايت كول آلتىنداكى كۆزلىر
شعلەلندى، شاهىن بوساطى پوزولدو. شاعر بۇ مصراع لارى ايلە فخر ائدە
بىلىر. هله انقلابا اىكى ايل قالميش يازىلان بۇ شعر بىرداها ثبوت ائدىر
كى، حىيات لا، ائل لە باغلى صنعت، گله جە يى آيدىن صورتىدە جانلاندىرا
بىلىر، تارىخى ياخشى باشا دوشە بىلىر.

م. قافالانتى نىن شعرلىرى نىن الھام منبىعى، اونلارين اوزەبىي، ماياسى وطن
تورپاغى دىر. بۇ تورپاغىن بارى، بركتى، صداقتلى انسان لارى، ائل-
اوپالارى، وقارلى داغلارى، چاي لارى نىن نغمەسى، بولاق لارى نىن
دورولوغو، مئشەلرى نىن سىخلىقى، الاھى گۆزلىكىلىيى، خالق
قەھرمان لارى، موسىقىسى، دوننى، صاباحى و بوكۇنۇ شاعرين اورەيىنده
نغمە لرە، مصراعلا را چئورىلير، اونلارا قول- قاناد وئرير، شاعرده نجىب

حیس‌لر، نیک بین احوال - روحیه، جسورلوق، دئنمزلیک، متانت، وقار
کیمی انسان خاصیت‌لرینی یاشادیر و بو خاصیت‌لرین نغمه کارینا
چئویریر. اونو شاعر ائدهن، اودو - کؤزو، ایشیغی سؤنمہ‌ین وطن
تورپاغی دیر. شاعر حاقلى دیركى دئسین: «سؤندورمه دیم اورهیمده
وطنیمین چیراغین». بو چیراغ اونون اووه‌ییندە سؤنرسه، شاعرلیبینی،
انسان لیغینی، هر شئینی ایتیر:

وطنیم شمع دیر، من ده پروانا
دولاننام باشینا من یانا-یانا
اووه‌ییم باغلی دیر آذربایجانا
هر زامان قیدینه قالمیشام - قاللام

شاعر، وطنین بوكونو ايله برابر، دونه‌نینى ده دوشونور. وطن قهرمان لاری نین
سيماسينی، اونلارین حياتینی، مبارزه‌سينى گۈزلىرى اونوندە جانلاندیرir.
او قهرمان لارین خيالى، شاعره وطنداشلىغىن، وطنه باغلی لىغىن،
انسان لىغىن درين معناسىنى اويره ديرلر. رومانتىك خيال لار رؤيالار
عالمىنده دونن غرور حسى لە ئىكىز، دوغما حسرتلە بويانميش دويغولارا
باش قالدىrir، قلبىنى خاطره لر بئشىيىنده ترپه دير، اوشاقليق چاغ لارى،
آنالا يلاسى لا قوشان غمە لەنن ساز و بولبول جەجهە لرى قوينوندا بىر داها
يئنى دن (رويادا) دوغولور:

قافلاتى يام آنديم او گون لرى من
جانلاندى گۈزۈمده چىچكلى وطن
كئچدى اوره يىيىمن او گول، او چمن
بولبول لو باغلارى ياديمما دوشدو

دونن له، صاباح آراسىندا دائىما اوچوشدا اولان رومانتىك خيال صاباحا
بويلاناندا، نجىب دويغولار، دوشۇنجه لر، اميدلر، آرزولار آشىلانمىش
مژدهلره چئورىلىير. وطنين آبادلىيى، ائل لرينى شاد و خوشبخت
ياشايىشى، بديعى بويالارلا، صممىمى آهنگ لە گۈزلەيمىز اۇزوندە لۇوحة
يارادىر:

چاغلاسین شلاله لر،
چتىر آچسىن لاله لر،
قورتارسىن غم، ناله لر،
سۋوينسىن ائل، سۋوينسىن.

بو گۆزەل آرزو وايستىك لر تكجه وطنله محدودلاشمىر. دونيا اوزوندە صلح
و امين - آمانلىق، انسان لارين مليتىنيدن آسىلى اولما ياراق،
قارداشجاسينا ياشاماغى تصوير ائدىلىير و انسان الى يله، انسان ذكاسى يلا
بزەنمىش دونيانى، خيالا بئله آرزو لاپىر، بئله گۈرور:

دونيا گۆزللشىسىن انسان الى يله
بوتون گۆزه للىكىدن كام آلسىن انسان
ياشاسىن، ياشاسىن اوز عملى يله
آزادلىق قوينوندا قوجالسىن انسان

م. قافلانتى نين اثرلىرى مضمون، فورما اعتبارىلە توکنۇز سوئز ثروتىمېزدىن قىidalانىر. بونودا جرعتى دئمك اوڭار كى انقلابدان سۇنرا كى انكشاف ائتكىمده اولان ادبىياتىمىز، خصوصى يله شعرىمېزىن آخىنى، شاعرە تاثىرسىز قالمايىب. بو ادبى محىط، شاعرەن شعرلىرىنده كى مضمون لارдан، فورمالارдан توموش باشقىا اوسلوبى مسئلەلرە قىدەر، اونون يارادىجىلغىندا گوجلو تاثىر بوراخىب. آنجاق بو او دئمك دئيىيل كى، شاعر سوئيد آجاجى كىمى هەرىئەل لە، هەريانا باشىنى ايىب، ياخود سىماسىزلاشىب. يوخ، او موضۇع لارينا اوز گۆزو ايلە باخىر، اونلارا اوز اورەيى ايلە ياناشىر. جانلى دانىشىق دىلىنندەن، خالق اىفادەلرینندەن، عاشيق پۇزىياسى نىن، امكان لارىنداڭ تىز- تىز استفادە ئىدەرك، شعرىنە باشقىا بىر تراوت باغيشلايىر. باخ، بو قېيىلدىن اولان خصوصىت لر اونو باشقىالارىنداڭ فرقىنديرىر و يالنىز بى ساھە دە شاعرەن يارادىجىلغىننى قىمتلىنىدىرمك اوڭار.

م. قافلانتى نين شعرلىرنده بير سира آذربايچان شعرينه خاص اولان،
دۇغمالاشان اوبراژلارلا راستلاشىرىق. بو اوبراژلارين بير چوخو شفاهى
ادبیاتىمیز واسطەسى ايله يازىلىي ادبیاتىمیزا كۈچوب و اورادا باشقان
اوبراژلارلا برابر حقوقلى ياشاماقدادىر. آنچاق قافلانتى بو اوبراژلارين
كاراكترىك خصوصىتلىرىنى ساخلایاراق اونلارى معاصرلىشىرىر، اوز
معنوى دونياسى و دئورو شىرايىطى ايله اويغۇنلاشىرىر و اۋزلىشىرىر،
اونلارى يئنى تىپلى تقدىم ائدىر:

مارال بير آن منه باخدى

قلبىمى ياندىرىپ، ياخدى

بخت اولدوزو گۈزىدىن آخدى

بىر آخشامىن سون چاغىندا

قافلانتى نين قوجاغىندا

بو مارال ماھنى لاردا دىنلەدىيىمیز، چۈل لرده گۈردويموز مارال لا بير آز
فرقلەنir. بو مارال انسانى لشمىش مارال دىر. «قافلانتى» نين بو قېيىلدىن
اولان اوبراژلارى نين ھامىسى بىلە بىر كاراكتىر داشىيير. اونلار شاعرىن
دئورو محىيطى ايله اويغۇن اولان گۈزللىكلىرىن، تميزلىكلىرىن فاجعەلى و
ترازيك صورتلرى دىرلر.

م. قافلانتى نين «عؤمور آيناسى» كتابى، عمومى يارادىجىلىغى، شخصىتى، موضوعلارى و اوسلوبو حاققىندا چوخ سۆز دئمك اولار. آنجاق بىر مقدمه نين عهده سىنه قويولموش وظيفه دن چىخماق دئمك اولار. اوخوجولار يقين كى كتابى اوخوياندان سونرا بىر سира باشقماق مسئله لىلە دە مشغۇل اولا جاقدىرلار و شاعر حاققىندا، كتاب حاققىندا باشقماق جور فكىر يورودە جىڭلر. من اونلارى باشا دوشەرك، حاقلى حساب ائدىم؛ آنجاق من اۋزۇم بىلە دوشۇنۇمۇش و بوكتابى بىلە قىمتىلندىرمىش. اونلاردا باشقماق جور دوشۇنەكلىرىنە حاقلى دىرلار. من بىلە دوشۇنۇرم كى، منىم دە فكىرىيەمە شرييک چىخان اوخوجولارىن داسايى آزاولما ياجاق. قافلانتى (قافلانكوه) داغى، داغلار سيراسىندا بىر داغ اولدوغو كىمى، اۋز سىيماسى، گۈركىمى، آب ھواسى اولدوغو كىمى، شاعر «قافلانتى» دا شاعرلر سيراسىندا بىر شاعردىر. اۋزۇنون دست خطى، پۇئىيك نفسى وار. بو پۇئىيك نفس، صىميمى و سادە اولدوغو اوچون، اوخوجولارىن رغبىتىنى قازانا بىلە جىڭ.

من قوجامان شاعرين يېنى-يېنى دولغۇن، يېتىگىن، درين مضمۇنلو بديعى اثرلىرين دىنلەمك و اوخوماڭ آرزو سوندايام.

«ستار گول محمدی»؛ داغ‌هاوالی، يورد بويالي مصراع لار شاعري

من، سئويملى شاعريمىز ستار گول محمدى نين اوزونو گۈرمە دن، اۇزونو
شىعرلرinden گۈرموشىم؛ سىسىنى كاسىت لىرde، قوشمالارينى گۈركەلى
عاشىغىمىز، «عاشيق محبوب»ون شلالە يە بنزەر سىسىنده دىنلەمېشىم.
اونو اوخويا- اوخويا، دىنلە يە - دىنلە يە بىيىمىش.

منجە هر بىر يارادىجى، دويغو و دوشونجه لرىنى، ايدئال لارىنى، دونيا
گۈروشونو بىر سۆزلە اۋز منلىيىنى، ياراتدىغى اثرلرinden عكس
ائتىريمك لە، اۋز صىنتىنinde فرىدى اوسلوبونو يارادا بىلير. آنچاق، صىنعت
اثرى تكجه يارادىجىسى نىن شخصى حىس لرى چىرىچىيە سىنىدە قورۇنوب
قالسا، زامان سوْزگىجىندىن كېچىپ، گله جك نىسل لە چاتا بىلmez.
صىنعتكار(شاعر) انسان لارىن اورەك لرىنده كى گىزلى حىس و
ھىجان لارى او ياداراق، اونلارا اىستېتىك دويوم لار آشىلايىب و
دوشونجه لرىنى او خشامالى دىر. بو سعادته، حياتى درىنдин قاوارايىان،
انسان لارىن حيات تجربە لرىنдин اؤيرەنن، اونلارى منىمسەين، ھامى نىن

گۈردوک لرینى، باشققا يېندن گۈرۈپ و گۈستەر بىلەن شاعىلر نايمىل اولا
بىلىرلە. آنا دىلىمىزىن گۈزەل مئلۇدىياسى، آخارلى دئىيم طرزى، چوخ معنا
چالارلى سۆزلىرى نىن دوزومو، توخونوشوايلە، صىميمى، جانا سىنر بىر طرز
ايلى، حىس و هىجان لارينى مصراعالارا چىورىپ باشققا اووهكىلە آخاراق،
كۈنول لرى اوخشايىپ و اوخوجونون، دىنلە يىجى نىن معنوى وارلىغىنى
چئورىلە بىلىرلە.

يارادىجى شاعىلر، كېچميشى درىندن ئويىرنىرلە. گۈنوموزو ايتى
باخىش لارى ايلى سئير ائدىرلە. دوغما يوردموزون گۈزەللىكلىرى
بولاغىندان مصraigلارينى اميزدىرىرلە. انسان لارين آرزو واىستىك لارينى
اۆزۈنۈن كولشىدىرىپ و بابالارين آچدىغى يوللارا قدم قوپۇرلار. بالالارين،
نوهلىرىن اىستىك و آرزو لارينا اوز توتوب، يېنى-يېنى جىغىرلا را يېنىرلە.
اونلار، اۆز اىتلىرى ايلى گلچە يە آچىلان سەحرلە بىلدىچى اوlobe و انسان لارين
صاباحا دوغرو گىدەن يول لارينا ايشيق توتورلار. بىلە شاعىلرین صىنعتكار
امە يېىندن، گئجهلى-گوندوزلۇ آختارىش لارىندان دوغولان،
صىميمى حىس لرلە آشىلانىپ، انسانى آرزو واىستىك لرى تىرنىم ائدەن
اثىرلە، هامى اوچون گەركىلور.

بىزىم عزيز شاعىريمىز «ستار»دا، اوخوجو اووه يېنى يول تاپان، نجىب
آرزو لۇ، صاف اووه كلى، شاعىلر سىراسىندا دىرى:

ستارام کؤنلومون تئلى
هر زامان او خشايىب ائلى
دوستا آسن سحر يئلى
يادا چووغۇن، كولەيم من

ستارىن شعرلىرى، ايسىتر فورما، ايسىتر مضمۇن اعتبارى ايلە خالق
يازادىجىلىغىنا، خصوصى ايلە عاشيق شعرىنە سۆيىكەنir. شاعرىن غزل،
چارپارا و باشقۇا شعر فورمالاريندا شعرىيازماڭىنا باخماياراق، اوون
شعرلىرى، من دئىيردىم كى، قوشما و گرايىلى اوستوندە قوروڭموشدور. بو
شعرلىرىن بىدېمى اىفادە اصول لارى، بىدېمى تصویر واسطەلرى، دئىيم
طرزى و ... باشقۇا عنصرلىرى خالق يازادىجىلىغى، خصوصى ايلە ده
عاشيق شعريمېزىن گۈزەل عنعنەلرى ايلە سىللەشىر. ستار، شعرلىرىندە
مضۇن و مندرجە ايلە باغلى اولاراق، عمومىت لە وصف دن، تصویرىدىن
داها چوخ، ترنۇم و روایت كىيمى بىدېمى اىفادە اصول لارىندان بېرىلir.
«حڪمت دونياسى» اوونون ايدئال لارى نىن دونياسى دىر. شعرلىرىندە كى
حاق نىداسى، حڪمته چاغىريش، عىيجرلىك لرى، لىعنت لەمە طرزى و
گۈزلىك لرى، خىيرخواهلىق لارى اويمە شىوه سى، انسان لارى دوغۇلۇغا،
وطن پورلىيە، اوستۇن اخلاقى كىفيت لە سىللەمە يول لارى، اىفادە و
دئىيم لرى اوستادنامەلىيەن بىدېمى اىفادە واسطەلرینى خاطرلا دىر. بو

بىچىم اثرلىينىدە مدرک بابالارىن يولونا اوز قوياراق، شعرلىنى، حيات فلسفةسى نىن ترجمانىنا چئويرمىش اولور. ناراحات شاعرين دويغۇو دوشۇنجه لرىنه، ترنوم ائتدىيى آرزو وايسىتكىلىرىنه، بىزدە شرىك چىخىرىق.

ستار، آذربايجانىن دىلبر گوشەلرى نىن بىرى، قديم تارىخي، اسرازانگىز گۈزه للېيى اولان قاراداغ ماحالىندا دونيا ياكۈز آچىپ، او جاداغلار، قالىن مئشەلر، گۆزەل يايلاق لار، درين درەلر قوينوندا بويا- باشا چاتمىشدىر. شانلى كىچمىشلى، اىستى قانلى انسانلى، مونبىت طبىعتلى قاراداغ، يوردوموزون تاجى ساييلان عاشيق لار بئشىيىدىر. او، ساز صدارى نىن، عاشيق هاوالارى نىن بئشىيىنده بؤيووب، دوغما يوردون انسان لارى آراسىندا، دونيانىن، حياتىن سىيرلىرىنه وارىب، خالقى ايله سئوينجلى، غىلى گونلر كىچىرە- كىچىرە شاعر اولوب، سۆز قوشوب، دىلدەن- دىلە دوشوب دور. ايندى ايسە ائل شاعرى كىمى سايىلىب، سئچىلن لر سيراسينا داخل اولوب دور. شاعر بؤيووك منتدارىق حىسى ايله كىم لىدن، هارالاردان قيدالاندىغىنى او خوجولارينا بىلە سؤيلە بىر:

عەمۇر يول لارىمى ياشامادىيم تك

«وورغۇن» دان گوج آلدىم، «واقف» دن كۈمك

«صابر» خرمنىنдин بىيغىب بىرأتىك

خالقىن كىملىيىنە، اۋزونە گىلىدىم.

آييرماق اولارمى بيريندن، بيرين

هر صنعت او جاغين، هر صنعت پيرين

بابام «علعسگر»ين، ددهم «شمشير»ين

سۇنمز او جاغينا، كۆزۈنە گلدىم.

«ستار»ام اى وطن عۇمۇرلوك يارين

چكىرم چىينىمە معنوى وارين

«امرا»ين، «محبوب»ون، خان «كاماندار»ين

شىرىن صۇحېتىنە، سۇزۇنە گلدىم.

منه ائلە گلىر كى، بو نەنگ سۇز او ستابلارى، ساز بەادرلارى نىن
يارادىجىلىق بولاغىندان سو اىچن صنعتكار، اونلارين صنعت
باچاسىندان گول درەن هەرانسى بىر شاعر، اولو صنعتكارلار، بؤيوك
شاعرلار، آچدىغى جىغيرلارلا آدىملاسادا، اونلارين ايزلىرىنى ايزلەسە
دە، آنجاق اۆز سۇزو - سوراغى اولمالى دىر. يوخسا، صنعتىدە، سادە جە
تقليدچى كىمى قالىپ و اۆز جىغيرىنى آچا بىلمە يە جىكدىر. زامان -
زامان دىلدىن - آغيزدان دوشوب اونودولا جاقدىر، آمما ستارىن دئمە يە اۆز
سۇزو وار. بونا باخما ياراق كى، هله دە بو اولولارين سسلىرىنى، اونلىرىنى،

کلاملاری نین عطیرلرینى دادلارينى، ستارىن قوشمالارى نين
مصارعالاريندا دينله يير، دويور، اونلارين دادينى داديريق.

بورادا ستارىن شعر دونياسينى تمثيل ائدهن، اونون ياراديجىلىق
منظره سى نين سجىھە وى خصوصىت لرىنى عكس ائتدىرين بىر نىچە
شاعرinen توخونماق، يئرينه دوشىدى:

داغلار، شعرمىزدە چوخ مراجعت اولۇنور، منجە، داغلار حاقدا يازمايان
شاعرимىز چوخ آزدىر. بلکە دە هېچ بۇخدور. چونكۇ داغ سۆزۈ گئنىش
معناسىندا وطن سمبولودور، آذربايجان شاعرinden وطن حاقدا
شاعر يازمايان شاعر، قوشما قوشمايان عاشيق - شاعر يوخدور. داغلاريمىز
حاقدا اىستەنيلن قىدر، ماھنى، بياتى، عاشيق ھاواسى، آتالار سۆزۈ
واردىر. بىزىم شاعرلر زامان - زامان داغلارلا دانىشمىشلار. داغلا دانىشماق،
انسان لا، وطن لە دانىشماقدير؛ تارىخ لە، زامان لا دانىشماقدير. داغ،
ايگىدلەرلەن اينانج يئرى، سىغىناجاغى دىر. داغ، او جالىق، يوكسکلىك،
وقار، غرور، دۆزوم و سىرلىكى رىزى دىر. داغ آرتىق ادبىياتىمىزدا سو،
گوندوز، دنىز كىمى تئز - تئز ايشلەنيلن بىر بدىعى او بىرازدىر.

داغلار، ستارىن شعرلىرى نين موتيولرى نين بىرينه چئورىلمىشدىر. او
داغلارا تئز-تئز مراجعت ائدىر. مختلف مقام لاردا، آنلاردا بىر سئوگىلى
كىمى، بىر دوست كىمى، بىر آرخاكىمى، يورد كىمى، وطن كىمى داغلارا
اوز توتور. او داغلارдан سۆز آچاندا، قايالاردا ايگىدلەرلەن ايزىنى، ياشىل

زىمى لره جان وئىرەن بولاق لارين گۆزۈنۈ گۈرۈر. اونون شعرلىرىنده داغلار
جانلى، گۈرۈملو، وصف اولۇنور. اونون داغلارى انسانى لشىر و شاعر
سانكى عزيز و مدرک و چوخ سئويملى بير انسان لا دانىشىير. او بئيىوك
هوس و محبت له داغلاردان سۈز آچاراق، او خوجودا داغلارا سئوگى و
محبت حىسى او يادىر. اونون شعرلىرىنده كى، داغها واسى بىزىمىدە
جىيرىلىمىزه دولور.

کیم یاشیل قوینوندا چکسہ بیر نفس
بیر عؤمور سینه سی چاغلار آ داغلار!

ستار، داغلار اوغلودور. او، يوردۇنون گۈزەللىك لرى نىن ايلكىن ليينى داغلاردا گۈرۈب، اورالاردا تاپىبىدىر. داغ ھاواسى، مىن بىر چىچىك قوخوسوندان، مىن بىر بولاق دورولوغوندان، داغ چاى لارى نىن آخارىندان، مىن بىر درەنин ھنرىندان، سىسىنдин، قايالارىن دىلىنдин، مىشەلرین ياشىل ماھنىسىنidan و ... بىر چوخ گۈزەللىك لردىن تۆرەنن ھاوادىر. عادى كولك دئىيل، جانلى داغىن دوغما نفسى دىير داغ ھاواسى. بىلەلىك لە بوهاوا گۈزەللىك لر ماياسى دىير. طبىعت جوهرى دىير. انسان روحو ايلە، طبىعت جانى نىن قۇوشىدۇغو بىر والىق دىير داغ ھاواسى. او ھاوادا لقمان نفسى واردىر. تورپاغا بىركت، دوزنلىك لرە ياراشىق وئەن داغلارىن آتە پىندە بويا-باشا چاتان، ئۆمۈر - گۇنۇن اوونون يايلاق لارىندا، كىندرلىپىنده

كىچىرن داغلار اوغلو، طبىعى دير كى داغلارا باشقا جور ياناشمالي دير.
اونون اوچون داغلار، روح دور، سئوگى دير، ياشاماق سئوگىسى دير.
صافلىق، تميزلىك، غيرت، اركان رمزى دير. داغلار بابكلىرين، كور
اوغلولارين، نبي لرين... آلينماز قالالارى نين يئرلشىدى بير مكان دير.
 DAGLAR SHAUER AOCHON HEM TARİX, HEM ÜLTEN, HEM ZAMAN, HEM DE ARZOLAR
بئشىيى دير. بير سۆزىلە: اونون اوچون داغلار مقدس بير وارلىق دير:

دئىين آسن يئل لر چوخ تلسمه سىن
وارلىغىمىن وارى بو داغلاردادى
قانىمدان سو اىچن حىيات باغچامىن
هر به هرى، بارى بو داغلاردادى

هر بير جىغىرينا سن باخسان درين
دويارسان كىچمىشىن آياق اىزلىرين
تارىخه چئورىلمىش هر ايگىد، ارين
داش اولموش مزارى بو داغلاردادى.

هر بير جىغىريندان مىن بىري يول آشير
هر جىغىر بير عصرىن يوکونو داشير

بیزسیز ده بو داغ‌لار، ازلدن یاشیر
دونیانین باخارى بو داغلاردادى.

آرزولار، انسانىن گئوروب - گئوردوک لریندن، ایستك لریندن سو ایچ؛
اونون ایچ دونیاسى نین سىرلىرى ايله يوغۇلار؛ معنوی وارلىغىندان
قايناقلانار؛ اوميدلىرى نين ايشىغىندا گونو-گوندىن بوداقلانار، قوللانار و
اونون منلىيىنى آيدىنلا迪ب، عئمور يول لارينا ايشيق ساچار، بو آرزولار نه
قدەر دونیوي و انسانى اولورسا، بير او قدەرde بشريت اوچون، دونيا اوچون
گركلى اولار. باشقالارى نين آرزولارى لا سىلسەنە داھادا گۈزىللەشىرلر.
آرزولار، آروزلارا قۇوشاندا بئۇيوك بير آرزو يارانار؛ بئۇيوك انسانلىق آرسوسو.
آرزولار حقىقتە چئورىلىپ چىن اولان زامان، انسانلىق اوزونه آغ گون لر
گولومسىھ يير. بىزيم شاعرين ده آرزولار عالمى رومانتىك بير عالم دير.
شىرىن دير، گۈزەل دير.. او آرزولار عالمىنده، ماوى سمالاردا اوچان قوش
آزادىغىنى، بوتون قايغى لارдан آزاد اولان، اوره يىنجە ياشايان اوشاق
صافلىغىنى، طبيعتە جان وئەن سو آيدىنلىغىنى، انسان اوره يىنه، روحونا
ايшиق چىله يين سئوينچ شادلىغىنى ياشاماق ايستە يير. او آرزولارىندا
سعادت، خوشبختلىك جارچىسى اولماق اوچون گۈزلىك لردىن گوج
آلارق، چتىنلىك لره سىنه گرېب، قاسىرغالاردان، توفان لاردان كئچىب
سئون لرین بخت اولدوزلارىنى قۇوشـدورماق ايستە يير. غم لرى

اوره كىلدەن سىلمىك، سئوگى نغمەسى او خوماق عشقى ايلە ياشايىر.
حياتىن درىنلىك لرىنه وارىب، اونون فلسەھىنى ئۆپىنەمە يە جان آتىر.
دويماق، دوشۇنمك، حكمت دونياسىينا بول آچماق اونون حيات
آمالى دىر. محبت سوراغلى، سئوينج نىشانلى، ياخشىلىق لار عشقى ايلە
يازىب يارادان شاعرىن ئۆزۈ حاقدا آرزو سو دا نجىب و انسانى اولور.

اۋزوم اۋزلىيۇمە جان آتماق اوچون
 يولچو تك يوللاردا اىزىم قالايدى.
اۋزومو، اۋزوم تك ياشاتماق اوچون
 هر دىلده، دوداقدا سئۇزوم قالايدى.

منجه شاعر اوچون ان بئويك و مقدس آرزو، اوره كىلدە ياشاماق،
كۈنۈل كىلدە سىسلەنمك، دوداقلاردا نغمە يە چئورىلىمك آرزو سودور. شاعرىن
بو آرزو سو چىن اولورسا او ئىلمىزلىيىنە قۇووشىمۇش اولور. نە يازىق كى بو
سعادت چوخونا قىسمت اولمور.

المقدس كتاب «تورات»دا بىلە بىر دئىيىم وار: «دردىمى كىيمە دئىيىم؟». بو
ايفادە مختلف چالاللارى ايلە بئويك متىفكىرلىرىن، بىلىك
صاحب لرى نىن، سۆز اوستلارى نىن كلاملارىندا ابديلىشمىش دىر. شعر
دونياسىينداكى شىكايىت نامەلر ايسە، ائلە بو دويغۇ و دوشۇنجه لىردن

یارانمیشدار. اولو «فضولی» میزین اثرلری نین چوخو، بو احوال –
روحیه نین بدیعی انعکاسی دیر سانکی:

دوست بىپروا، فلك بىرحم، دوران بىسکون
درد چوخ، همدرد يوخ، دوشمن قوى، طالع زبون
سايەھى اوميد زايل، آفتات شوق گرم
رتبه‌ی ادب‌عالى، پايەھى تدبیر دون...

قایغى كئش لرین، انسان سئوه‌رلرین، درىندىن دوشونن لرین حیات پاپى،
بؤيوک انسانى آغرى لار اولموشدور. باشقما بؤيوک سۆز اوستادلاريمىزىن دا
يازى لارىندا و شعرلریندە بىلە مضمۇنلارلا تىز-تىز راستلاشىرىق. بؤيوک
صابىريمىز دونيایا غم پنجرەسىيندن باخىرام دئىيە - دئىيە يانىب
ياخىلىمیشدار. اولمز مىززە جليل يمىز: دونيادا آن بؤيوک درد، آنلاماق
دردى دير - دئىيە همېشە گۈئىنەمیشدار .... دونيَا ادبیاتىندا بو مضمۇن لار
اولدوقجا مختلف بىچىم لرده، فورمالاردا بول - بول ايشله نىلىپىدىر.
ستارىن «كىيمە دئسىن آدام دردین دونيادا» آدلى شعرى دەشكایت نامە
كاراكتىرى شعردىر. بو «بىش لىگ» يىن هر بندى نين سونونداكى قايتارما
مصارع سانکى قىرمانچ دير؛ چىرپىلىر ياراما زلىق لارين باشىينا. دار دونيادا،
هر شئى باش - آياق اولوب: قارا آغى باسيب؛ يالان دوغرونۇ او دوب؛ آلچاق
اوجانى مىنېيىب؛ دوستلوق، غىرت، كىشى لىك، نجىب لىك، پاك لىق و

صاف‌لیق پوچا چیخیبدیر؛ دونیا ساریلیق آزارینا تو تولوب؛ سانکى
 پولون-قیزیلین ھوهسی بوتون عالمی ساریبیدیر؛ دؤوران، ایکى
 اوزلولرین، يالتاق‌لارین، فيريلدا قچى لارین، دله-دوزلارین دؤورانى دير. نه
 عىبە جر، نه چىركىن دير بۇ زمانە! بۇ اوزدن دير كى، شاعرین سىنه سىننە
 سۆزلىر قۇور ائدىر، فكىلر اونو دىدىر، داغىدىر، اونسوزدا:
 سئوينج آخىب اوزدە ياشا دئۇپىدور
 اورەك لر بىرىكىيىب داشا دئۇپىدور
 باش آياغا، آياق باشا دئۇپىدور
 وجدان اوچوز، عار دەرسىز، سۆز خطا
 كىمە دئىsin آدام دردىن دونيادا؟

انسان آخى دردىنى، اورەك سۆزۈنۈ باغىرداشى، يولداشى، آن ياخىن
 بىلدىيى سىرداشى ايلە بېلۈشىر. بىس بۇ نىتجە زمانە دير، بۇ نىتجە دؤوران دير
 كى، حتى ساغ گۆزۈن، سول گۆزە بىلە اينامى يوخىدور. هله، واي
 اوندادىرکى، انسان بۇ فاجعەنى اوز اىچىننە ياشايانا. باخ بىلە:

عدالتدىن صۈحبت آچىر كى دىنير

آمما اوزو عدالتدىن دىكىسىنير

الدە ياراق قدرت آتىن كىم مىنير

او زدن ایراق دئنور «ستار» جلادا
کیمه دئسین آدام در دین دونیادا!

در دینی هئچ کیمه دئیه بیلمه‌ین‌لر، ناغیل لاردا اولدوغو
کیمی صبیرداش لارینا، قویولا، داغ‌لارا، داشلارا، سولارا، بول‌لارا... هارالارا،
نه‌لره کی دئمه میش‌لر. شاعرلرایسه سؤز دونیاسینا اوز تو تورلار، در دلرینی
صراع لارا کؤچورولر. بیزیم شاعر ده، ایچیندە آلیشیب یاندیغی آندا،
سوزلری سینه سینده شعله لندیی واختدا، ائل دونیاسینا، عاشيق
صنعتینه اوز تو تور؛ «کرمی» لرین یانغیسینا اوره بیینی بوکوب، ساز
هاوالاری نین بئشییندە اودونو سۇندورمک ایسته بیير. «دئگلسىن» شعری
بو احوال روحیه‌دن دوغموشدور. بو شعرین سوزلری، ریتمی، داخلی
اینتوناسیاسی، مضمونو چوخ ماراقلی دیر. بو شعرده شاعر دویغو و
دوشونجه لرینی ایسته دیی مضمونو با جاريق لا جانلاندیرا بیلمیش دیر.
بدیعی جهتدن تو تارلى و دولغون اولان بو شعرین ریتمی، قافیه سیستمی،
صراع لاری نین اولچو و بؤلگولری، بندلری نین با غليلیغی، بیر-بیرینی
یاخشى تاماملايا بیلمیشدیلر. شعر سانکى مختلف عاشيق
هاوالاری نین نوت لاریندان، خال لاریندان هۆورولموش بیر موسیقى
پارچاسى دیر. بورادا داخلی گرکینلىيى، ریتمین ایتیلیيىينى،
كسگینلىيىنى ایفاده ائدهن (۴+۴) صراع بؤلگولری ايله برابر

قافیه لنمہ سیستمی، یئرلی - یئریندہ ایشلنمیشدیر. «دئ گلسين» شعری
مصراع دوزومو با خیمیندان «مخمس» لر، «دیوانی» لرین بند قورو لو شونا
اساسلان تاراق، قوشمالارین چارپاز قافیه لی بیرینجی بندلری نین
تکرار لان ماسی لا، اوچ بند، واحید بیر مضمونو ایفاده ائتمک لە،
قوشمalarin بدیعی قورو لو شوندان یارالانیب، یئنی بیر قافیه لنمہ
سیستمی قورماق لا، ماراقلی بیر شعر فور ماسی یارادا بیلمیشدیر. شاعری
سارسیدان دردلرین دئشیلمەسی، داخلی ھیچ قیریق لار، چیرپینتى لار،
عؤمور عذاب لاری، دونیانین پیس او زوندن جانا گل میش، دوشونن، یانان،
سئون بیر انسانین داخلی سکسکە لرى بو شعرده اۆز بدیعی عکسینى
چوخ دولغون و ماراقلی شکىلده تاپا بیلمیشدیر:

سازین کۈكىن، الین تىلدىن دوشىمەسىن

گۈر نە قالدى باشىمداكى قال عاشيق!

آل يىشىشام يامان او دلو چاغىمدى

بىر ياخىنдан او رەيىمى آل عاشيق!

يامان يېرده كرم دوشوب يادىما

اصلى دردى آلىب مندن حال عاشيق!

نه گوندەيم هئچ اۆزوم ده بىلمىرم

بوگۇنومە غەواسى چال عاشيق!

محبىتىن ياراسى وار سىنە مەدە

عشق اوونا يانانلارا دئ گلسىن!
سۈزە باخماز بىر سئودا وار باشىمدا
احوالىيمى قانانلارا دئ گلسىن!

منه ئىلە گلىر كى، بو مصraigىلار، بو سۈزىلر، «كرمى» هاوالارى نين
مشايىتى ايلە شاعرىن قلبىنдин قوبۇر. او عاشقىن دوپىسى نين، خالق
يارادىجىلىغى نين بوللۇر بولاغىندان سوزۇلوب گلن، جان وئريجى، روح
وئريجى نغمە لارىلە، دورولىدوقجا، كۈورلەتكەجە، ياندىقجا سانكى
دونىاسى نين ئۆلمز قەرمان لارى فەھادلارين، مجنون لارين، كرم لرين،
ياندىغى اودلايانماق اىستەيير. او ملھىمنى كرم لرين يانغىسىندا،
مجنون لارين فريادىندا، فەھادلارين عنادىندا تاپىر. اونلارين ئۇمور
داستان لارينى تىننوم ئىدەن عاشقى لارين سازىندا ابدىلىشمىش،
يانىقلى هاوالارا اورەيىنى بوراخماق اىستەيير. شاعر بو حىسلىرى، بو
دوپىم و دوشونجە لرى آيدىنجاسىندا و ايناندىرېيجى بىر شكىلدە
اوخوجولا رينا چاتدىرا بىلەميش دىر.

ستارىن شعرلىرى نين مضمۇنۇ، بدېعى قورولوشۇ، اونلارين معاصر
آذربايجان شعرىنinde كى موقۇنى حاقدا تام فىكتى، اونون شعرلىرى نين چاپ
اولوب يايىلماسىندا سونرا، داها دوزگۇن سؤيلەمك اولار. من اقتى

حالدا اونون شعرلىرى نىن بىر نئچەسىنە نظر سالىپ، اونلار حاقدا بىر
نئچە سۆز دىدىم. هلهلىك بىر بئله.
ستارا اوزون عۆمۇر ويارادىجىلىق لا بىزنىمىش حىيات آرزو لا يىر، الينى
سىخىرام.

عمران صلاحی: نغمه‌سی نین آلوویلا، کوله دؤنن نغمه‌کار

آنام

دیلیمین اوستونه سپدى

كلمه - كلمه سؤزلر

شعر گۆيردى

ايىدى

آغلار - گوله ين آغاچىن غم عطىلى گول لرى

آياغينا ياراشىر

عمران صلاحی

عمران صلاحی اولكە ميز ايرانين دونيا شۇھرتاي شاعر و ساتيرىيکى و
معاصر آذربايجان شعرى نين گۈركىملى و دەبرلى نمايندەلریندن بىرى
ايدى. او دونيايا، انسانا، حياتا يىنى باخىش لاباخدى، او يىنى دويوملا لا
دويدو، دئورونون، يوردونون باشىينا گلن حادىھەلرى آچىق گۈزله، درين
دوشىونجە ايلە قاورادى، ياشانتى لارىنى، دويدوق لارىنى بديعى اثرلده

جانلاندیردی. آذربایجان و فارس دیللی ادبیات، یئنی سسلی، یئنی نفسلی اثرلر با غیشلادی. شعرمیز عمرانین بدیعی گوزگوسونه چئوریلدی. بیز او گوزگوده اؤزوموزو گورور و دویوروق. دونیانی یئنی بیر با خیش لاسیر ائدیریک، حیاتی یئنی دن معنالاندیریریق.

عمران صلاحی، طنزلریندە زمانه سی نین اوزونه گولدو، لیریک شعرلریندە، دئرونون روحونو، جانینی ترنوم ائتدی. او، گولوشو حیاتین اوزوندن ائیرندی و اونو، توفیق چی لرین اوسلو بوندا سیناقدان چیخارتدى و ملانصرالدین مكتب یندە یئتگین لشدیردی. بئله لیک لە اوزونون ساتیریک اوسلو بونو ياراتدی و بو ساحه نین اوندولماز سیمالاریندان اولدۇ. او ساتیرا حاققىنداكى يازى لارى و آراشدىرمالارى لا دا بو ساحه اوھزىریندە چالىشان لارین يولونا ايشيق ساچدى. بو چوخ يۈنلى فعالیت عمران صلاحی يە اولكە مقیاسیندا اوغور قازاندیردی و اونو ایران ادبیاتی نین گۈركىملى سیمالارى سیراسینا داخل ائتدی، دونیا يَا تائیدیردی.

عمران نادر بیر شخصیته مالک صنعتکار ايدى. او لیریک شعرلرینه بنزه يیردی. آلچاق كۈنول لو، اینجه روحلو، بئییوك قلبلى، شریف بیر انسان ايدى. داها دوغروسو او انسانلىغىن جانلى آبده سی ايدى و بیر پارچا صفا ايدى. ايچى نین دورولوغو، گونشلى گۈزلریندە پارلا ياراق، محبتى نین ايشىغى آخىب اوره كلره جالانىردی. او شعرلریندە

چىچكلىنير، گولوش‌لرinden گول‌لندى. وارلىغى گۈزلىك‌لرinen پارلاق جىلوهسى ايدى.

او صفاسى ايله، گولوش لرى ايله، اورهك لردن غم – كدرى سىلىپ، قارانلىق‌لارى ايشيقلاندىرىپ، اولومو بئله، گۈرونمىزلىك‌لره جن قوواليازدى. كۈنلۈنون گۆئى قورشاغىن چتىر كىمى آچاردى، كى انسانلار طاغى نين آلتىنداڭ كىچە – كىچە، اوئون شعر، صىنعتى نين ايشىغىنا بلنه – بلنه، دورولوب و انسان اولماق‌لارينا گۈونە بىلسىن لر:

بولوتلار، يارپاق – يارپاق

اولدوزلار پارىلدايير

يارپاق‌لارين اوستوندە

اورهك لر يارپاق – يارپاق

ايستك لر پارىلدايير

يارپاق‌لارين اوستوندە

اولدوزلار، بولوتلار، ايستك لر، اورهك لر

عمرانىن شخصىتى بىللور كىمى پارلاق ايدى. او زاقدان باخاندا، شخصىتى نين پارىلتىسىنا غبطة ايله باخا – باخا شاشىپ قالىردىن، ياخىندان باخماق ايستەدىن زاماندا، بىللورونون قىراق بوجاغى نين چوخلۇغوندان، اوئون كيم لييىنى سئە بىلمىردىن. او، يىنەدە سىتىن اوچون ال چاتماز، آچىلماز قالىردى. گۈرهسەن اۋزو، بو گۈزلىكىيىنە

واقف ایدی می؟ بیلمیرم، اولسایدی بئله او زه چیخارتمازدی. اونون داورانیشی، دویوم - دوشونجه سی، یازی لاریندا، شعرلریندہ اولدوغو کیمی ایدی: مهربان، اوتانقاج و ادبی. عمران چوخ لاری ایلا دوستلاشمیش، بعضی لری ایله قایناییب قاریشمیش، کیمسه لرایله ده باغیرداش اولموشدو. آنجاق هرحالدا او، او زو ایدی. او زو اوتانقاج لیغین، اینجه، یوموشاق ایپه بی نین پاریلتیسی ایله بورونن زاماندا یا خود اوره بیندن پرهیز پرده سی آتیلان زامانلاردا، همان تواضع کار، پاک، شریف و سئوینج با غیشلایان انسان ایدی. اونون وارلیغی با هار کیمی ایدی؛ آمما اگر سن بیر آز آییق اولسایدین، کؤنول کؤنوله اونونلا یاشاسایدین، گئرددین کی، هانسی سا بیر مژه لی احوالاتین، گولمه لی بیر سؤزون، بیر آتماجانین آردینجا، اوتانجاق لیغیندان، گولر گولمز، گولوش دوداچ لاریندان قاچیب، گئزریندہ اویناشاردی. او بو وضعیعتدن یاخا قورتارماق اوچون ایچیندہ چالخالاناردی، بو دئنه گولوش اونون ال لری نین ایتی و تله سیک حرکت لریندہ چیرپینا - چیرپینا سوساردي ... بیر آندا سنه ائله گلردى کی نه ایسه اونون جانینی جایناق لاریندا سیخیر. کؤنلونون کدری جانینین دیینه یاتا - یاتا او دا یاواش یاواش دورولاردى. جانی نین ایشیغی او زوندن سوزولرکن سیماسی ایشیقلاناردی. بیردن - بیره سن دویاردین کی بو سئوینجین درینلییندہ نه بویدا کدر گیزلنیب:

کوچه‌لری دولانیر

قاپی‌لاری دؤیور

پیله‌لردن چىخىر

غم

بىر يىنكە مىجمۇھە دە

آى، منه پاي گتىرىر.

عمرانىن شعرى حىات كىمى دىر. ساده و چالىشقاڭ انسان لارين حىاتى اونون شعرلىرى نىن قايناغى دىر. اونون سئودىيى و شعرلىرىنده تصویر و تىننوم ائتمىيى انسان لار، زمانه نىن چتىن لىكىلرینە، آجى ليق لارينا دؤزۈرلر، آجى لارينا، غم لارينە، زارافات لارين، لطيفەلرین شىرىنلىين قاتىب ياشايا - ياشايا، دونيانى گۈزلەشدىرىريلر. تارىخىن باشلانغىچىنداڭ گونوموزه قىدەر دونيانىن مادى و معنوى ثروت لرینى ياردان انسانلار. شعر، صنعت، اونلارين وارلىغى ايلە معنا لانىر. اونلار بولىرى منىمىسىھ يىب ياشادىرلار. هانسى صنعت اثرى اولورسا اولسۇن، اگر بولاث انسان لارين آرزو و ايستك لرینى، رؤيالارينى، حسرت لرینى اوزوندە ياشاتمیرسا دئمك تارىخىن توزاناغىندا ايتىب گئدە جك. هېچ اولا جاق:

گىمى لر

يئلکن لرین آچىرلار

فقیرلرین آهیندا

یا خود:

قوجا آروادلار

نفتی قورتارمیش چیراقلار کیمی

اوتوروبلاр پنجره قیراغیندا

ائله جه ده:

بولود گلیر

تولوق کیمی زهر تؤکور

چیچک بو با غدا قورخودان

سحر دوراندا، تر تؤکور

بو پارچادا:

پاشیل آغا جلار

بیر بیرین گورمه میش ده تانیلار

آغا ج لارین دیلی بیردیر

یام-پاشیل دیر

خلقی لیک عمران صلاحی نین شعرلری نین باشليجا سجيه لریندن دير.

بو شعرلر خالق حیاتیندان، خالق روحوندان مايالانیب، انسانليق ايشيغى

ساريلان، جانينى خالق جانينا جالايان، دويغو و دوشونجه لرینى،

خالقین آرزو و ایستکلری ایله یوغوران بیر شاعرین یارادیجیلیق سوزگجیندن سوزولوبدور. بو شعرلر هئچ بیر ادبی تحلیله، یوزمایا احتجاج اولمادان خالق کؤنلونه یول تاپا بیلیلر. بو قوه‌دیر کی عمرانین ان محرم و خصوصى حس و هیجانلارینى ایفاده ائدهن اثرلرینى ده عمومى لشديرىب، او خوجولارى نين دويغۇ دوشونجه لرینه جالايير.

عمرانين شعرلرى نين «لېرىك منى»، او شاق تخيل لو، او شاق دويغولو، يارادىجى بير وارلىق دير. اونون آيدىن، پارلاق، تميز، مهربان قلبى، اىچ دونياسينا ياد اولان عىبىجرلىك لرى، پىسىلىك لرى گولوش لە اريدىب يوخ ائتمە يە جان آتىر. او آجىغىنى، نىفرتىنى، داخىلى چىرپىنتى، چاخناشمالارينى ایفاده ائندە ده، كىسگىن، سرت ایفادەلردىن دئىيم طرزلریندن قاچىنير، بو آن اونون لحنىنده، سۆزۈنده قىناق اوze چىخىر.

او ان آجى، ان دئۈزۈلمز آغىر غم لرینى، داخلى سارسىنتى لارينى، سانجى لارينى ائله دەيىشىدىرىب، باشقالاشىدىرىر و گولوشە، زارافاتا، شىرىنلىيە چئويىرىدى كى سىن مات قالىردىن، عمرانين ان بئىيوك باجارىغى، گوجوده باخ بوايدى. او آغلابىشىدان گولوش تۈرە دە بىليردى:

غۇچە، معطل قالىبىدىر
باھار يئلى اونا دئىير:
گئچ اوڭار، بىر آز تلس
هاوا ائله آغىردىر كى

قوش لار اوچماق ایسته میر

آچیق قالسا دا قفس!

ایکی داغین دؤشوندن، ایکی قاینار بولاق، حوشوب چاغلار، بیر بیرینه
قوووشار، آرخ اولار، چای لارا، دنیزلره دوغرو آخار، بو ایکی بولاغین
قوووشاغیندان قایناقلانیر عمرانین شعری.

بو بولاق لارین بیری آذربایجان خالقی نین، خالق یار دیجیلیغی ایله
چاغلایان، بایاتی لی، قوشمالی، نغمەلی سینه سی دیر، دیگری ایسه،
فارس دیللى خالق لارین ترانه لر، مثل لر، دو بیتی لر، تصنیف لر له بزه نمیش
سینه سی دیر. بو بولاق لارین جوهري، ما ياسى عينى اولسادا، آنجاق بو
جوهر بدیعی بیچیم ده تظاهر ائندنه، اونلارین بويالاري، معنا چالارلاري،
لحنى، آهنگى، هر دیلین اوز گۆزلىيى ایله جيلوه لىنير. عمرانین فارسجا شعرلىينه،
آذربایجان دیلی نین موسیقى چالارلاري، ایفاده الوانلىيغى، آناسى نین
اوره ک دؤبىونتولرى ایله سس لشن آنا دیلی نین ايشىغى دوشور. اونون
فارسجا شعرلى نین دیلینى شىرين لشدىرير. آذربایجانجا شعرلىينده
فارس دیلی نین گۆزلىيک لرى، فارس شعرى نین بدیعى قورو لوش يئن لرى،
ایفاده طرزى، شعرلى نین بدیعى - ایسته تىك قورو لوشوندا، بدیعى
تصویر واسطه لرى نین توخونوشوندا، ایفاده لرى نین رنگارنگ لىينده، اوز

عکسینی تاپیر. بئله‌لیک له عمران فارس دیللی شعرلرینی باشقا فارس دیللی شاعرلرین اثرلریندن فرقلننیر. ائله‌جه ده آذربایجانجا شعرلری عینی وضعیتده‌دیر. بونلار هر ایکی دیلده اؤزونه مخصوص بیر بدیعی اوسلوبا مالک دیرلر. عمرانین یاردیجیلیغیندا، ایکی مدنیتین، ایکی دیلین بیر بیرینه قارشیلیقلی تاثیری گؤزه‌ل، دولغون عکسینی تاپا

بیلمیشدیر:

بیر دسته گول

چیراق یانیر اوzac لاردا

اولدوز یانیر اوzac لاردا

هر اولدوزدا بیر سئوگى وار

هر سئوگى ده بیر دسته گول

هر گول ده بیر عطیر

هر عطیردە بیر کپنک

هر کپنک ده بیر شاعر

یک دسته گل

در هر چراغ دوری

ستاره‌ای می‌سوzd

در هر ستاره‌ای عشقى

در هر عشقى گلى
در هر گلى عطرى
در هر عطر پروانه‌اي
در هر پروانه شاعرى

عمرانين شعرده ايلك معلمى، اوونون «ليلاننه»سى اولموشدور، او سؤزلو،
كؤزلو سينه سين نوه سينه آچىب، او نو سيرلى سئحيرلى عالمه آپارىب، او
عالمين آل - الان فضاسىندا گىزدىريپ او ره يىنى مين بير زنگه چالان،
مین بير نغمه قونداغينا بوکوب، روحونو قايinar سؤز چشمە سيندە،
يويوندورووب، دورولدووب، اوナ ساده، صاف، صميىمى و آيدىن بير ديل،
باغيشلايىب، عمران ياردىجىلىيغى بويو بو عالمين فضاسىندا آيريلا
بىلمە يىب.

سينه نده كى خاطره‌لر، بؤويوك با Gundى
گۈزلىيندن بولود كىچدى
ياغيش ياغدى
«ليلاننه» گل بياتى او خو منه
بياتى لارلا بير كؤينك تو خو منه
ناغيل دئنه كىچمىش لردى

...

«لیلاننه»

قوربان سنه

قویما یانام

آچ گئزوونو، من عمرانام!

عمران بو ساده، دورو، آخیجى دىلى تكجه آناسىندان، ننه سىندىن دئىيل، يورد يواسىندان قووولوب دىدرگىن دوشموش، تهرانين حاشىەسىندە مسكن سالان، وطنداش لارىندان دا اويرنىمىشدىر. او بويول لا، بودىل واسطەسى ايله زنگىن خالق يارادىجىلىغى ايله تانىش اولموش، اونلارى اويرنىمىش، منيمىسىمىش و شعرى نىن آپيرىلماز بىر حصەسىنە چئويرمىشدى.

عمرانين شعرى، ياشادىغى دؤرون اجتماعى سىياسى حادثەلریندن تأثيرلىنمهسى ايله برابر اوشاقلىق دؤرونون، اوشاقلىق عالمى نىن آب و هواسى ايله ده دولودور. عمران شاعرلىيى نىن ايلكىن چاغلارىندان، فولكولوردان دورلو - دورلو فايىدالانمىش دىر، ايلك اثرلىنده شفاهى خالق ادبىاتى نىن ان ساده، اويناق و اوشاق دونياسينا داها ياخين، داها اوېغۇن اولان نمونەلریندن، او جومله دن دوزگولىردىن چوخلۇ استفادە ئائتمىشدىر:

یاشارام من، یاشارام
گونش کیمی، یاشارام
گونش کیمی سحرلر
داغدان، باغدان آشارام
بو ماراقلی و گؤزه ل شعرلله برابر، بایاتی لاریمیزدان، بایاتی لارین بدیعی
عالمندن، روحوندان، بو یارادیجیلیق نوعونون تورتديیسی احوال – روحیه
اوزه رینده بیر چوخ شعرینی قوشموشدور:
میدان چیخیب دیر آیا
آی ائنیب دیر میدانا
توزلو آی ایشیغیندا
«آتین اویناتدی گئشدى.»

عمرانین شعرلرینده خالق ماھنی لاری نین، بسته کار نغمە لری نین ده
تائیری آچیق – ساچیق گؤزه چارپیر. عمران ماھنی لارдан بیر یارادیجى
کیمی بھەرننمیش دیر:
سن گلنده پنجرەلر آچیلیر
پئل اویناپیر پرده لرین تئلیندە
«پنجرەنین میل لری
آچیر قیزیل گول لری.»

بونلارین هامیسینا رغماً، عاشيق دونیاسی عمران اوچون باشقا بیر دونیادیر. منه ائله گلیرکی عمرانین شعرلریندە ان گۆزەل سىلسىن موتىولىدىن بىرى ده عاشيق شعرى، موسىقىسى دىر. عمرانین شعرلریندە سىس لرین چوخ مهم رولو وار، اوونون شعرلریندە سىس لر، سانكى رسمدەكى رنگ لرین رولونو اوينايير، اوно سىس تىپدىر. سىس اونو گۆزەل عالم لره چاغىرير، گۆزللىك، شىرىنلىك، آيدىنلىق عالمىنە چكىر. بو سىس لرین چوخو عاشيق لارلا باغلى دىر. البتە بو طبىعى بىر حال دىر. چونكى عاشيق دونیاسى آذربايجان خالقى نىن زنگىن و رنگىن معنۇي دونیاسى نىن گۈزگۈسو دئمك دىر. عاشيق ياردابىجىلىغىندا انسان گۆزللىيى ايلە طبىعت گۆزللىيى بىر بىرينه قوووشور. بىر بىرينى تامامالا يير بىر سازلى - سۆزلى دونيادا اورەك لرین ان درين قات لارىندا گىزلىنى حىس لر، دويغولار، چىچكلىنir، روها قىدا وئير، اوно اۆز عطرينه بوروپور، اۆز رنگىنە بله يير:

محبت

عاشيق لارين سازيندا چالىنيردى
محبت نغمەسى شاعرى ، شعر دونیاسینا چكىر:
عاشيقين سىسى چئىلدە يانىر
سىسى اوجالىر، شعرىيم اويانىر

او اووه يىنى بو سسىن صدالارينا آچىز:
عاشيق لارين سسىنى من ايچەرم
عاشيق لارين سسىنى من اووه يىمى سرهرم
عاشيق لارين نفسيىندن قىزىل گول درهرم.
بو سس سانكى دنيزدىر. بو سس گۈزللىك عاليمىندن قاوزانان
موسيقى دىر:
بو سسىن ساحيليندە
گۈزول باغ لار، باغ لاردا
شىرىن - شىرىن مىوه لر
بو سسىن ساحيليندە
بىرى منى گۈزله بىر
يئلكن لرىم دومانلاردا آچىلىر

و گىتدىكجه سازىن سىسى، عاشىغىن آوازى اونون روحونون، قلبى نىن،
دوىغۇ و دوشونجەلرى نىن چاغلار و جوشوغۇن احوال روھىھىسى نىن
ترجمانىنا چئورىلىير:
سازىن سىمى دالغالانىر
دالغالار داشا دە بىر
جالانىر

اینده منیم اورهیم

یئلکنسیز بیر گمی کیمی

دالغالارین ایچیندە.

عمران صلاحی نین اجتماعی شخصیتی و صنعتی نین فورمالاشماسیندا ان اونملی رول اوینایايان عامل لردن بیرى ده، اونون ياشادىغى، ادبى - مدنى محیط اولموشدور، بو محیط ٤٠ نجى ايل لردن باشلامىش ٨٠ - نجى ايل لر قدر تارىخى - اجتماعى بير دئورو احاطه ائدىر. بو ايل لرده ايرانين اجتماعى، مدنى، سىاسى، اقتصادى ساحه لریندە، بئيوك دەيىشىكىلر اوز وئرمىش دىر. ادبیات و اينجه صنعت ده بو دەيىشىكىلرین تاثيرىنندن اوذاقدا قالماشىش، بلکە ان درين ايزلىرى گوجلو تاثيرلىرى ايله اجتماعى حادىھ لر بو ساحه لرده داها آرتىق اۋزو نو عكس ائتدىرمىش دىر.

عمران بئله بير چاغلار، قايشار ادبى - اجتماعى محیطين يئتىرمەسى دىر. اونون يارادىجىلىغى، اجتماعى شخصیتى بو دئورده يئتگىنلشمىش، بو فضادان شعرلى تأثيرلىنىمىش دىر. عىنى حالدا اونون اۋزو نون ده بو فضانىن يارانماسیندا اونملی رولو اولموشدور. بو دئورده عمران اولكە مىزىن بير چوخ تانىنمىش و آپارىجى ادبى، مدنى شخصىتلىرى، صنعتكارلارى ايله سىيخ علاقە ده اولموشدور. بو شخصىتلىرى مختلف دونيا گۈرۈشلۈ، باشقۇ - باشقۇ آداملار ايدى لار.

اونلارين يارادىجىلىق عالم لرى، فکر و دوشونجه طرزلى، مختلف و بعضاً ده تضادلى ايدى. عمران بونلارلا علاقە ساخلاياراق، اۆز نادر شخصىتى ايله اجتماعى حياتىندا ياشاما ميدانى نىن دايىه سىنى گئيش لىدىرىمىشدىر. هر هانسى بير شخصىتىدە، داورانىش و گۈروشده انسانى سىجىھەلى سئچىب، اونلارى قابارداراق، اۆزونون معنوى عالمىي ايله، انسانى دەپلىرى، اولچولرى ايله اوېغۇنلاشدىريا بىلمىشدى. اۆز منلىيىنى بئله بير زنگارنىڭ، مختلف دوشونجه لر، داورانىش لار اىچىندن گىزلى و گۈرفىز بير خط كىمى كىچىرىپ اونلارى بير - بىرلىكىنە جالامىشدى. منيم فكريمىجە، عمران صلاحى ايندىيە جن گۈروب، تانىدىغىم شخصىت لر اىچىنده ان دموکرات، آلچاق كۈنللىو، بئويك اورەكلى، بئويك آماللى، قدرتلى بير شخصىت ايدى. بونا گۈره ده هامى اونو سئويرىدى. اونونلا فخر ائدىرىدى. بو يگانە بير محىط، اۆزونە مخصوص بير فضا ايدى. بئله بير خاص موقعىت چوخ آداملارا نصىب اولمۇر.

عمران بو فضادان باشقا ، آىرى - آىرى دونىالار، يارادىجىلىق لار، شخصىت لرلە، اثرلىرى واسطەسى ايله تانىش اولور، او چوخ اوخويان، اطرافلى معلوماتى اولان بير شخص ايدى. عمران اوخدۇقلاريندان يارادىجى بير شاعر و يازىچى كىمى فايدالانىرىدى. اونلاردان اؤيرەنيردى،

اویرنديك‌لرينى منىمىسى يير و شعرىندە، يازىسىنىدا، اونلارى اىفادە ئەدىردى.

عمرانىن شعرىنه ان گوجلو تاثير بوراخان، ايکى بؤيوک نهنگ شاعرى خصوصى ايله قيد ائتمە لى يم، ناظم حكمت و رسول رضا. بو ايکى استاد شاعر، بؤيوک صنعتكار عمرانىن يارادىجىلىغىنىدا چوخ مثبت تاثير بوراخميش لار. عمران اونلارى تقىيد ائتمە يىب، بلکە اونلاردان يارادىجىلىق سىرلرينى اويرنib و اثرلرينى معاصر دونيا ايله سىلسىدىرە بىلib دير. شعرى پختە لشىب، چوخلۇ تجربەلرى يىھ لنىب، دويغو و دوشونجەلرينى حيات، انسان و وارلىق حاقدا درىنلشدىرەب. بو يول لا بدەي - اىستەتىك عالىى دە زىنگىن لشىب، شعرى نىن بدەيى تصویر واسطەلر، اىفادە، معنا چالارى الوانلاشىب، آيدىنلاشىب و معاصر دونيانىن قاباقجىل شعرى ايله آياقلاشماغا، سىلسىمە يە حاق قازانىب دير.

عمران بؤيوک شاعىلردن، خالقىدان، حياتىدان اويرەنە- اويرەنە بىللورلاشىب ، شعرى دە سادە لشىب ، آيدىنلاشىب. عىنى حالدا درىن لشىب و حياتى لشىب دير. ايل لر بويو آرايىب آخтарدىغى بىر عالمە چاتىپ. افق لرى گئنىش لنىب؛ يارادىجىلىق دونىاسى بؤيوپوب. او افق لردن كئچە - كئچە، شعرى نىن يئرسىز بىز- بىز ئۆكۈلۈب، اونون روحونون چىلىپاڭ لىغى ايله بدەيى عالمى نىن گۈزللىيى وحدتىندين،

قوووشماسىندان يىنى بىر عالم يارانىب؛ بوتون اينجه صنعت اثرلىنى،
شعرين، ادبياتين، سوا يچدىيى بىر عالم. دوم - دورو، بىللور، ايشيقلى
نغمەلر عالمى! «نغمە لشمك»، اورهكلىرىن ان صممىمى حىسلىنى،
دوم - دورو دويغولارين، جانلاندىغى بىر عالم دير. عمرانىن شعرى بو
بولانماز صنعت بولاغى نىن گۈزۈنلەن سوا يچىرىدى. آرزولارين،
گۈزللىكلىرىن، شعرىتىن، بىرلشدىيى، سئىحىرىلى صنعت بولاغى:

ال لريمى او زالتدىم

آى ايشىغىنى يئره سردىم

سبد - سبد آلمادىدىم

دانىشسام، سپهلىر

آينىن دورو بولاغينا، گول چىچك

هاوانه اىچمهلى دير

آلما لارين عطري كىمى بىر سئوينج

كؤينىيمىدە گىزلىنىب....

باخ بئله نغمەلرى اۋتە - اۋتە، بىزىم گۆزەل سىلى «دورنا» مىز شرفىن
گۈئى لىيندە اوچاراق سئوگى نغمەسى نىن ان اوجا ذىروه سىنه اوچدو. بو
«ياشىل باش سونا» ياشىل درىالارا، ياشىل آدالارا اوزدو، شرفىن
باشلا ئىيجىنالاجان كى ئۇمرۇنۇن ان گۆزەل نغمەسىنى او خوسون. دونيا

شاعرلرى ايله بىرگە، انسانلىق نغمەسى اوخودو. انسان سىنىن، انسان نفسى نين ان گۆزەل نغمەلرینى آلچاقلىق لار، عىبىجرلىك لر، يارامازلىق لارين حؤکوم سوردويو بير زمانه ده، شعرى ياخشى ليق لار، گۈزلىك لر، دوستلىق لار، قارداشلىق لارين، گۆزەل انسانى خاصىت لرى نين گۈزگۈسونه چئويزىك، دونيا قاباغينا توتاراق، شعرو ادبياتى صلحون، دوستلىغون بايراغى كىمى قالدىرىدىلار؛ اۆزۈدە دونيانىن ان اوجا يئرىندە، شرقين دامى آدلانان پامىرده نغمە اوخودو، پكن دانشگاھىندا، كاشغىرده، اورمەجىدا، آنا دىليندە شعرلر اوخودو. قارشىلاندى، سئودى، سئوپىلدى. شاعرلر ايچىنده پارلادى. او شعر اوخويما- اوخويما او ديارى او رەبى نين ايشىغينا بوبىادى. بىرده يوردوموزون سىسى، نفسى، ايپك يولونون، مدنىيت لرین قوووشىدۇغو بير دياردا سىلنندى، عمرانىن شعرلرینىدە جىلۇھلىنىدۇ:

آييلير

ياتان باغ

باھارين نفسىيندە

آچىلير

چىچك لر

قوش لارين دورو سىسىنندە

يئل اسىر

كول لره

اود يوخوسوندان اويانىير

قوشلور

گؤل لره

پارىلدايىير جاوانلىق

پردهلرى تىترەدىر.

نه يازىق كى، اونون نجىب جانىندا قيوربلىپ ياتان ئولوم و اختسىز باش
قالدىريپ، شاعرمىزىن مهربان قلبىنى چالدى، زەھرلەدى. عمران ھله
«چىن سفرى» نين شعرلىرىنى قوشمامىش، خاطرەلرىنى يازمامىش
(يازماغا باشلامىشىدى) ئۇلۇمنون شعرينى قوشىدو. غىلى پايزى
گئچەسىننە، ئۇلوم ايلە حياتى اوزلىشىدى. ئۇلوم ايلە ئۇلوم چاتىشىدىلار.
اونون بدنىنى پايزى خزانى نين سارى لىغىينا سارىيدىلار. گئدەر گلمز عالمە
آپاردىلار.

بودور: «خانه هنرمندان ایران» سارايى نين سككىسى. سول طرفده
خطابت كورسوسو، ساغ طرفده عمرانىن بؤپۈك بىر تمثالى. او تمثال دا
عمرانىن ھمىشە كى مهربان باخىش لارى انسان لارى سوزمكىدەدىر. اونون
عزيز خاطرەسى يولداش لارى نين، دوست لارى نين، سئونلرى نين
توبلاشىدىغى جومالارا باش چكىر. بىر شىيرىن سۆز، بىر آتماجا ايلە

اونلارین دوداق لاریندا گولوش اکىب و يوخا چىخىر. حسرتلىرىن،
كدرلىرىن اىچىننده ايتىر. اونسوزلۇغۇن آغىر غمى جاماعاتىن اىچىننده
دالغا-دالغا يايىلىر.

منى گئى لىردىن سوروش
بلكە سنه دئىيەلر

بوردا بىر يارالى دورنا اىزلىنىدى

ديمىدىيىننده بىر دامجى ياش

سوروشسان هارا گئىتىدى

دئىيەجكلىر: ناغىل لاردا گىزلىنىدى....

ملانصرالدین: «آسیانین اویانما» دؤورونون پارلاق آیناسى

۱۹۰۶-نجى ایلين آپريل آيى نين ۷-سیننده تفلیس شهرى نين کوچه لریندە ۸-صحیفه لیک شکیل لى، رنگلى بىر گولگو روزنامەسى يايىلماغا باشладى. روزنامە نين آدى - «ملانصرالدین»، دىلى آذربایجان دىلى، موضوع لارى آذربایجان خالقى نين، قافقازلى لارىن، عمومىت لە ياخىن شرق و اورتا آسيا خالق لارى نين حياتىندان آلينميش موضوع لار و كاريكتورلار- جانلى حيات تصویرلىرى ايدى لر!

روزنامە مختلف موضوع لار، رنگارنگ ادبى نوع لر، گولگو نوعونون چئشىد- چئشىد بىچىم لرى، اوسلوب لارى، ايفاده واسطە لرى ايلە زنگىن لشدىكجه دونيا خالق لارى نين تجربە سىيندن، بئييوك طنز اوستادلارى نين ياردىجىلىغىندان بېرە لىنىكجه، اونون تأثير دايىھەسى آرتىرىدى. آز بىر زاماندا روزنامە قافقازىن حدودلارينى آشىب، قۇنشۇ اۆلکە لره يول تاپدى و شرق عالمى نين قارانلىق حياتينا ايشيق ساچاراق، بئييوك بىر اجتماعى- ادبى مكتب (ملانصرالدین مكتبى) ياراتدى:

بوگون «ملانصرالدین» روزنامه‌سی نین یارانماسیندان ۱۰۰ ايل کئچير. (۱) بوز ايل بو مكتب شرق عالمينه ايشيق ساچميش و يئنى- يئنى روزنامه‌لرین، يازىچى و شاعرلرین سيماسيندا اۋزونو ياشاتمىشدىر! و ياشادىر...

«ملانصرالدین» ين ايلك نومره سى. بؤيوك متفكر، يازىچى و اجتماعى خادم، شرق عالمى نين پارلاق اولدوزو: ميرزه جليل محمدقلى زاده نين «سيزى دئىب گلمىشىم اى مسلمان قارداش لاريم...» مشهور كلامى ايله بئله باشلانىرىدى!.

(۱۹۰۷-۱۹۰۵) نجى ايل لر روس انقلابى، شرق خالق لارى نين اويانماسيندا مهم رول اوينادى. انقلابين دالغالارى آسيا خالق لارى، هابىلە روس امپراطورلۇغۇندا ياشايان خالق لارى نين اجتماعى- اقتصادى و معنوی قورولوش لارينا گوجلو تأثير بورا خدى. استعمار- استبداد دونياسى نين چوروموش پايەلرینى سارسىلتى و اجتماعى فكرين بوتون ساھەلریندە دۇنش ياراتدى. ضىالى لار، زحمتكش كوتلەلرى انقلابى- دموکراتىك ايدئال لارينى منىمسە يىب و استعمار و استبدادلا مبارزه يە گىريشىدىلر. اجتماعى عدالت سىزلىك، موهومات، مدنى گئرى لىك، معنوی آلچاقلىق لارلا آمانسىز جاسينا دؤيوشه باشلا دىلار. بئله بىر تارىخى شرایطده، اجتماعى ضديت لرین كىنگىنلاشمه سى دئوروندە، ادبيات و اينجه صنعت ده خلقى لىشمە لى ايدى. شاعر،

یازیچی، متفکرلرده کؤھنە دونیانین مرتعج قالیق لارى نين عئیبە جر سیماسینى افشا ائتمك اوچون يئنى ایفادە واسطە لرى گرە ك ایدى. داها دوغروسو خالقىن حیاتىينا حاكىم كسىلىميش جهالت، عطالت كىمى معنوی بوخوولارىنى قىرماق اوچون يئنى - يئنى شيوه تاپماق لازيم ایدى.

بئیوک متفکر، دموکرات يازیچى، میرزە جلیل محمدقلی زادە، بو وسیلهنى، بو واسطەنى كشف ائتدى: گولوش! «ملانصرالدین!» گولوشو! آخماق لارى، قولو زورلولارى، كوت بئیین لرى، قانمازارلى، ئالىم آغالارى، وجدانسىز بى لرى قامچىلاماق اوچون «ملانصرالدین» گولوشو لازيم ایدى. میرزە جلیل طنزى گوجلو بير بدیعى ایفادە واسطە سى كىمى كشف ائتدى! «ملانصرالدین» آدینى اۋزو نە تخللوص سئچدى! بو كشف داهيانە كشف ایدى.

بئیوک ادیبین ياردتىيغى «ملانصرالدین» مجلەسى ايلك نومرسىينىن تا سون نومرسىينە دك (1906-1931) عئېجرلىك، يارامازلېق، ظولوم و زوراكارلىق لارى افشا ائتمك و جهالت جارچى لارى نين، عطالت بايقوش لارى نين سسىنى بوغماق اوچون گولوش دن، مهارت لە فايىلاندى. اونلاردان استفادە ائتدى.

میرزە جلیل چوخ دوزگون اولاراق، يازدى: «ملانصرالدین» يى طبیعت اۋزو ياراتدى، زمانە اۋزو ياراتدى.”

بؤیوک ادیب، ياخشى بىلىرىدى كى ادبى حادثەلر اۇز باشىينا يارانمیر. اونلارى جامعه‌نин قانونلارى نين ضرورتى تۋەردىر. «ملانصرالدین» يىن ده يارانماسى بو قانون دان استىشا دئىيلدەر.

«سيزى دئىيب گلمىشم اى منىم مسلمان قارداش لاريم...» سۆزلىرى ايلە او خوجولارا مراجعت ائدن «ملانصرالدین» ائلە بىر واختىدا گلمىشدى كى خالقىن اونا چوخ بؤیوک احتىاجى وارايىدى: بىر طرفدن دونيادا يېنى فكىرلەر، دموكراتىك دوشۇنجه لە باش قالدىرير و اجتماعى عدالت، آزادلىق كىمى اجتماعى ايستكىل خالق طرفىندەن اىرهەلى سورولوردو. دىيگر طرفدن دونيانىن استعمارچى، مستبد قوهلىرى، استشمارچى زلى لە اۇز منافع لرىنى قوروماق اوچون، خالق لار آراسىندا دوشمن چىلىك تۋەردىر، مستعمرە ئۆلکەلرى نين وارىنى تالاماق اوچون اورالاردا خرافاتى، موهوماتى يايىير، خالقىن معارف لىنمه سى، آيىلماسى قارشىسىندا مختلف مانع لر تۋەردىرلەر. اونلارين گونو- گوندىن سىمالارى دەيىشىلىر، داها غدارلاشىرىدى. بىلە بىر واختىدا: «ملانصرالدین» مجلەسى، جانلى، مزەلى، سادە، ماراقلى دىلى، گولمەلى شكىل لرى، آجى گولوشو، كنایەسى، لاغلاغىسى، استھزاسى ايلە، قولو زورلولارى، قولدورلارى، طنز آتشىنە توپوردۇ. ئۆلدۈرۈجو گولوش لرى ايلە خالق دوشمان لارىنى آچالدىرىدى. ائلە جە دە يوموشاق آتماجالارى ايلە موهومات اىچىنده كىرىميمىش خالقى سانجىرىدى. بىلە لىك لە «ملانصرالدین» خالق اورەيىنه

یول تاپیر، اونلارین گۆزونو آچیر، پیس لیک لره قارشى نیفترت و غضب
 حیس لری آشیلايیردی و زحمتكش لرین نقصان لارینى، مزهلى
 گولوش ايله لاغا قويوردو..
 «ملانصرالدين» گوله- گوله، ايچينه آغلايا - آغلايا ملى حدودلارى آشير و
 بوتون شرق عالمينه ايشيق ساچيردى!

«ملانصرالدين» مجله سى نين دوغولماسى و انكشافى ايله آذربايچان
 ادبیاتىندا، ائله جه ده ياخين شرق ده طنز يوكسک ذيروه يه قالخاراق،
 اوزونون ان پارلاق دئورونه قدم قوييدو. او زامان «ملانصرالدين»
 مجله سى نين اطرافيندا توپلانان قلم صاحب لرى، رسام لار اوز
 دئورلرى نين ان مشهور سيمالارى ايدى؛ هرە سى نين اوز اوسلوبو و يازى
 شيه سى وار ايدى. آنجاق مجله نين او اوستاد صنعتكارلارين دا
 ياراديجىلىق انكشافيندا، خالق ايچريسيينده تانييما لاريندا رولو
 اولموشدور. «ملانصرالدين» مجله سى نين اطرافيندا تانييمىش يازىچى و
 شاعرلدن باشقى، مين لرلە مخبر توپلانميشدى. اونلار، دونيانين دئورد
 بوجاغىيندان «ملانصرالدين» تحرير يه سينه مكتوبلار گۈندىريردى. بو
 مكتوبلار يئنى - يئنى خبىرلر، تزه - تزه موضوع لار و ... دولو ايدى. بو
 مكتوب لارى گۈندىرن لر: معلم لر، حكيم لر، طلبه لر، عاليم لر، فهله لر،
 كندلى لر، شهر ساكىن لرى ... مختلف طبقه لره و صنف لره منسوب اولان
 شخص لر ايدى لر.

میرزه جلیل-ین باشچیل-یق ائتدیی بو جریان دان «ملانصرالدین» چى لیک آدى ايله بؤیوک بير اجتماعى- ادبى مكتب ياراندى. بو مكتب تكجه آذربایجاندا دئییل، بلکه ایران، تورکىه، اورتا آسيا خالقلارى نين ادبیاتیندا اوزونون لياقتلى داوم چى لارينى يئتىرىدى! بو مكتب ين معاصر تمثيل چى لرى اونو لا ييقينجە هله ده ياشاتماقدادىر! آكاديمىك مەددعارف دئىير كى: «ملانصرالدین» مجلەسى نين بئىنى میرزه جلیل، اوونون قلبى ايسە صابىدىر. بؤیوک عاليم چوخ دوز دئىير. جلیل محمد قلى زاده بؤیوک بير آلچاق كۈنۈلۈك لە يازىر: «ملانصرالدین تك بير مؤلغىن اثرى دئییل، او بير نىچە منىم عزيز يولداش لاريمىن قلم لرى نين اثرلى نين مجموعەسى دىر. من ده اونلارين آنجاق آغ ساققاڭ يولداشى يام».

«ملانصرالدین» ادبى مكتبيينه منسوب يازىچىلار، بديعى يارادىجىلىق سېكلىرى، موضوع سئچمە، تصویر ائتمە، تىپ ياراتما اصول لارى ايله باشقىلاريندان فرقلىرىدىلر. «ملانصرالدین» چى لرين اساس موضوع لارينى معاصر حيات حادثە لرى تشکيل ائدىرىدى. بو صنعتكارلار عادى احوالات لار ايچىندىن، حادثە لرى سئچىنده، جامعە ده هئچ بير خارق العادە كىفيت لرى ايله آىرىلمايان آدام لارين ايچرىسىندىن سئچىرىدىلر. اونلارين بؤیوک باجارىق و قابليت لرى بو ايدى كى، بو «كىچىك» انسان لارين دونيا گۇروشونو، حياتا مناسبتىينى، سئوينج و

نیفرت لرینی، حیاتدا کی موقعیت لرینی آچا- آچا، جامعه نین داخلی
 ضدیت لرینی، اجتماعی برابرسیزليیی، ظولمو و ... افشا ائدیردیلر!
 «ملانصرالدین» چى لر، ملى ادبیاتدا ايشله نن بير چوخ طنز نوع لرى ايله
 ياناشى گولگو مطبوعاتى اوچون، اویغون اولان يئنى قالب لر، نوع لر،
 اوسلوب لار، ایفاده لردن بوللو- بوللو استفاده ائدیردیلر. اونلار شفاهى
 ادبیاتدا گئنيش ياييلميش و بير اوچو خالقىن اووه يىندە اولان آتالار
 سۆزو، تاپماجا، آتماجا، ناغىل، لطيفه، ماھنى، باياتى و ... نوع لریندن و
 كلاسيك و دوپيا ادبیاتىندا درين ايز بوراخان ایفاده اصول لاریندان دا
 باجاريق لا بهره لئيردیلر. دونيانين طنز اوستالارى طرفينىن و ها بىلە طنز
 مطبوعات لاریندا بول- بول درج اولنان: فيليه تون، لغت، تلگراف، پوست
 قوتوسو، صحنه جيک اعلانلار، مكتوب لار، مکالمه لر، سياحت نامه لر و
 اونلارجا باشقى طنز ایفاده واسطه لریندن، اوسلوب و اصول لاریندان
 استفاده ائدیردیلر.

«ملانصرالدین» مجله سى نين ان چوخ استفاده ائتدىي گرافيك طنز
 نوع لرى كاريكاتور ايدى. كاريكاتور مجله نين دؤرد صحيفه سىينى احاطه
 ائدیردى. بو كاريكاتورلار باعث اولور دولار كى، مجله نين مطلب لرینى
 ساوداسيزلاردا آسان وجه ايله باشا دوشسونلر. آذربايجان ديلينى بىلمە يىن
 يئرلرده كاريكاتورلار مجله نين ياييلماسى نين بيرينجي واسطه سى ايدى.
 «ملانصرالدین» مجله سى نين كاريكاتورلارى دونيادا چوخ شهرت

قازانمیشدی. اونلار آذربایجان و قونشو اولکه‌لرین کاریکاتور صنعتی نین انکشافیندا مثلسیز رول اوینامیشدیر.

«ملانصرالدین»ین استفاده ائتدیبی بديعى قالب‌لردن بير نئچه مثال:
تلگراف: كلكته- انگليس حکومتى مسلمانلار ايله آتش پرسىت لر
(زرتشت لر) آراسىندا فتنه سالىب و وروش دورماق نقشه‌سى چكىر. لاکىن
بو ايش بورالاردا تىز اولدوغۇندان، مقدونىيە و قافقازدان تجربه اولۇنۇش
«دستورالعمل» گۆزلە بىر».

آتالار سۈزۈ: آتى آتىن يانىندا باغلاسان خان دئنوب دئىير بىرىسىنى
باغىشلا منه!

آدام ياتا- ياتا عالىم اولار.
اولمە ائشىشە يىيم اولمە! يازىگلر، حریت بىتر.

لغت: استولوپىن بىزىم لغتىمىزدە بو سۆزۈن اىكى معناسى وار. بىر:
اوستول اىپىن، اىكىنچى: اوستالىپىن. معلوم دوركى، باش وزىر آدام لارى
دار آغا جىنidan آسدىراركىن، اوستول و اىپ لازىم اولۇر، بونا گۈرە اونا اوستول
اىپىن يىنى اوستول- اىپ دئمىش لر. اىكىنچى معنايا گلىنجە: لايپىن
ژاپونجا دللىك دئمك دىر. باش وزىر دومادا سول پارتىالارا قارشى
اولگوجونو ايتى له دىي اوچون آدىنى اوستالاپىن قويىوشلار!»

فېليه تون: «عزيزىم آمرىكالى ايندى بويور گۈرە ك نه مقصىد ايله دونيانىن
او باشىنдан، يو باشىنا گلىپ سىن؟ منىم يقىنىم دىر كى، سنىن خىالىندا

بیر بیجليک وار، مثلن بو مقصد ايله گلیب سن کي، بىچاره مسلمان لاري
تولواليپ آخىردا امتياز صاحبى اولاسان و بىزى فهله كيمى ايشله دير،
بىزىم اوز اليمزلە قازاندىغىمىز پوللارى دولدوراسان جىبيئە و آخىردا دا
خراسان قالى لاريندان، بخارا درى لريندن، نخجوان جىھىم لريندن،
شاماخى شال لاريندان، ايران شير و خورشيدىندن، بير يوك توتوب وطنە
سوغات آپاراسان و گئدىپ آمرىكادا بيركتاب يازاسان و هemin كتابدا...»

«ملانصرالدين» مجلهسى، گونش كيمى اوز اطرافينا اونلارجا گولگۇ
روزنامە و مجله سين توپلامىش و اونلارا ايشيق ساچمىش دير. ائله جە،
«ملانصرالدين» ادبى مكتبى بؤيوک يازىچى، شاعر، رسام لار
يئتىرمىش دير. اونلار تكجه آذربايجاندا دئيل، بلکە دە ياخىن شرق دە،
خصوصى ايله تورك دىللى خالقلار آراسىندا بو مكتبى تمثيل ائدهن
مشهور ادبیات خادم لرى، سۆز اوستالارى اولموشدولار كى، اونلار اوزلرى
دە كىچىك منظومە ياراتمىشدىلار و «ملانصرالدين» مجلهسى نين
يارانماسىندان يوز ايل كئچسە دە، بو گون دە بو مكتبىن داوامچى لارى
واردир. حتا ايراندا، آذربايغاندا و... دئمك «ملانصرالدين» ھله دە
ياشايير.

توركىه، ايران آذربايغانى، روس، انگلليس، فرانسە و... عاليم لرى
«ملانصرالدين» مجلهسى نين تأثيرى، اونون بؤيوک معمارى ميرزه جليل و

بئیوک صابر حاققیندا اونلارلا کتاب، مین‌لرله مقاله.... یازیب‌لار و یازاجاق‌لار. بیز بورادا دونیانین مشهور عالیم و سوئز اوستالاری نین بیر نئچه‌سى نین «ملانصرالدین» حاققیندا بعضى ملاحظه‌لرینى قيد ائدیرىك.

روس ایرانشناسى پورفسور م.س ایوانف مشروطیت حاقدا مقاله‌لری نین بیریندە «ملانصرالدین» مجله‌سى نین شرق ده، خصوصى ايله ایراندا ملي آزادلىق حرکاتينا گؤستردىيگى خدمتى قىمت لندىرەرك يازىر: «بو مجله نين ایران حادثه‌لری حاققىندا چوخ ياخشى معلوماتى وار ايدى. او همین حادثه‌لره عکس صدا وئىرىدى. بو مجله فارس دىلييندە نشر ائدىلن، گولگو روزنامە و مجله‌لر قىدر گئنىش شۇھرت قازانمىشدى...» ابوالقاسم لاهوتى: «صابرين اثرلى او قىدر ساده، روان، خلقى، عاقلانه، قورخماز روحداديركى، آزادلىق سئونەن ھېرى انسانىن اوھەيىنه يول گؤسترمىشدىر. بو ساحە ده من اونون اوستالىغىينا منىتدارام. ایرانىن دىگر طنزچى لرى نين اثرلى منىم كىيمى، اورتا آسيانى دولاشدىغىيم ايل لرده، گۈرۈم كى، قطعن صابرين تأثيرىنندن خارج دئييل...»

ايرانداكى ملي آزادلىق انقلابى دئورونون طنز شعرى ده صابر يارادىجىلىغىينا اولدوچا مديوندور. اثرلى ملي چرچىوهنى آشىب كئچەرك اوز تأثيرىنى آذربایجان حدودوندان چوخ اوزاق‌لاردا

یا میشیدیر. بونون اوچون ده من صابرین دوغوم گونو بايرامینی بوتون شرق
امکچی لری نین بايرامی حساب ائدیم.»

ناظم حکمت (بؤیوک دونیا شاعری) صابر حاقدا بئله سؤبله يير.: «صابر
نه تک آذربایجانین، بلکه اورتا آسیانین، ياخین شرقین ان بؤیوک
شاعرلریندندیر. من صابرى، اونون اوز آنا دیليندە اوخويما بىلدىيىم اوچون
اوره كدن سئوينىرم.... ۱۹۰۸- جى ايلين توركىيە انقلابىندان اول و سۈزىدا
صابرین شعرىنى توركىيە دەم ضىالى لارھم دە عادى خالق كوتلهسى
محبّت و هىجانلا اوخويولار.... بىز صابری سئويرىك، اونا حدىزىز
محبّت و احترام بىللە ييرىك. بىز يازىچى و شاعرلر صابرى اوز
اوستادلاريمىزدان سانىريق...»

تاجىك عالىمى، بؤیوک شرقىناس اى. س. بىراگىنسكى يازىر:
«ملانصرالدين» مجلەسى شرق خالق لارى نین حياتىندا تام بىر حادثە
ايىدى. بو مجلە خالقىن منافعى اوغروندا ارتجاع علیهينه مبارزە آپاران
سياسى مطبوعات نمونهسى ايدى.»

دونيا شهرتلى عاليم آكاديمىك پروفessorى. ا. برتس «ملانصرالدين
مجلەسى نين بين الخالق اهمىتى حاققىندا دئمىشىدیر: «ملانصرالدين،
مجلەسى نين تأثيرى چوخ بؤیوک اولموش و بو تأثير آذربایجانىن
سرحدلىنى آشىب، توركىيە، ایران و حتى هندوستان قىدەر يايىلمىشىدیر.»

۲۰- نجى عصرین اول لرينده، ايل لر بويو آسيا خالق‌لاري نين اوره يينده ياشيان افسانه‌وي «ملانصرالدين»، بئيوک ميرزه جليلين سيماسيندا، «آسيانين اويانماسى» دئورلرده دوغولدو او دئورون پارلاق آيناسينا چئوريلىدى. ايندى آرتىق، «ملانصرالدين» (ميرزه جليل محمد قلى زاده) ۱۰۰ ايل دير كى دونيانى گزه- گزه انسان‌لاري غفلت يوخوسوندان اوياتماقدادىر.

ايصال:

۱- مقاله، ملانصرالدين مجله‌سى نين ۱۰۰ ايللىگى مناسبتىلە ۲۰۰۶ نجى ايلده يازىلمىشدىر.

آذربایجان دیلی، آنا دیلیم

دیل اجتماعی بیر وارلیق دیر. انسانلار، دیل واسطه سی ايله بیر- بیرلرینی آنلاییر، باشا دوشور. بو با خیمدان دیل، اونسیت واسطه سی، تفکّر قالیبی، هم ده دونیانی درک ائتمه آلتی دیر. باشققا بیر سؤزله دئسک، انسانلار دیل واسطه سی ايله دوشونور، فکرلرینی تجسوم ائدير و باشقالاری ايله اونسیت ده اولور. دئمک، دیل انسان حیاتی نین، انسان جمعیتی نین هم معناسی هم ده او وارلیغین انعکاسی دیر.

دیل، جمعیتین مالی دیر. جمعیت يوخدورسا، دیل ده يوخدور. انسان جمعیتی ايله دیل بیرگه يارانیب، بیرگه انکشاف ائدیب و بوگونگو وضعیته چاتیبدیر. انسان لارین حیات طرزی، دونیا گئروش لری يالنیز دیل واسطه سی ايله آيدینلاشا بیلر. دوز دئییرلر کی، دیل جامعه نین گوزگوسودور. دیل ائله بیر مثلسیز اجتماعی حادثه دیر کی، انسان جمعیتی نین الده اولونموش علمی- مدنی تجربه لرینی محافظه ائده رک، اونلاری ياشاتدیریر، انکشاف ائتدیریر. دیل واسطه سی ايله دیر کی، کنچمیش نسل لرین بیلیک و تجربه لرینی ایندیکی نسل منیمسه ییب،

اؤیرەنیر و گله جىك نسل لره چاتدىرا بىلىرلر. بىلەلىك لە اجدادلارلا تۈرەمەلر آراسىندا معنوی كۆرپۈ يارانىر.

دېلىن كۆمەمىي ايلە انسانلار علم، تكنىك و باشقۇ مدنىي ثروت لرى الدەئىدە بىلىرلر. دېلىن وارلىغى ايلە، مدنىيت لر يارانىر. دېلىن واسطەسى ايلە مدنىيت لر بوتون بشرىتتىن مالىينا چئورىلىر. يئر كورەسى نىن ملىيت لرى، مدنىيت لرى، دىل واسطەسى ايلە بىر— بىرلىرى، ايلە علاقە ساخالىيا بىلىرلر. علمى كىشىف لر، بدەيىعى صنعت اثرلىرى، فلسفى، اخلاقى نظرىيەلر و... دىل واسطەسى ايلە دونيادا يايىلىر. بىلە حال لاردا زامان و مكان لا علاقە دار اولاقاق دېلىن يازىلى شىكلەندىن داها گئىيش استفادە اولۇنور. جمعىتتىن علمى— مدنى حىاتى نىن انكىشافىندا دىل قىدەر باشلىجا رول اوينىيان باشقۇ بىر اجتماعىي وارلىق يوخدۇر.

ھەر بىر خالقىن دىلى اونون، ملى اۇزونە مخصوصىلۇغۇنون تجىسّومودور. او خالقىن بوتون مدنى كىچىميشىنى مەحافظە ئىدىن ان مەھم واسطە، دىل دىرى. پروفېسور آغا موسا آخوندوون فكىرىنجه : « دىل بىر چوخ اجتماعىي حادىتەلردىن فرق لىنir. دىل هېچ بىر حالدا عموم بىشى اولمايىب؛ دىل ملى سىجىيە داشىيىب. دىل بىر اونسىيەت واسطەسى، فكىرىن اىفادە واسطەسى كىيمى مختلف خالق لارىن، ملت لرىن دىلى كىيمى موجوددور.

ھەر دېلىن اۇزونون سىجىيە وى خصوصىيەت لرى وار.

پئراوزوندہ، چوخ ملت‌لر، خالق‌لار، قوم‌لار یاشاییر. اونلارین اوز یوردو،
مدنیتی، عادت - عنعنه‌سی اولدوغو کیمی، اوز دیل‌لری ده واردیر. هر
حالقین دوغما دیلی اونون «آنادیلی» ساییلیر. آنا دیلی، او دیلدر کی،
انسانلار اونونلا دیل آچیر، اونونلا دانیشیر، اونونلا یاشاییر، اونونلا اولولر.
بیزیم ده آنادیلیمیز، آذربایجان دیلی دیر. آنامیزین بطنیندہ آنامیزین قانی
ایله، دویغولاری ایله بیرگه دامارلاریمیزدا دولاشیب، اونون سئوگی و
محبتی نین ایشیغیندا، بیزیم جانیمیزدا کؤک سالیب و دوغولارکن
دوداق لاریمیزدا چیچک لئیب، لایلا لایلا، نازلامالا، بوی آتیب و عؤموموز
اوزوно بئینیمیزین، اورهیمیزین، ایش لریمیزین، آزو و ایستک لریمیزین
ترجمانی اولوب. دئمک بئشیک باشیندان - قبیر داشیناجان دویغو و
دوشونجەلریمیزین بوتون چالالارینی قلبیمیزین ان درین قات لاریندا
گیزلنن احتراص لاریمیزی، هیجان و اضطراب لاریمیزی تجسسوم و ایفاده
ائدير. آغى لارلا، او خشمالار بیزى سون منزیله تاپشیریر.

آکادمیک میرزه ابراهیم اوو یازیر: «هر حالقین آنا دیلی، اونون ملی
وارلیغى نین، معنوی عالمى نین ایفاده‌سی دیر. بئله‌لیکله هر دیل بیر
حالقین، ملتین وارلیغینى بیلدیرن، قورویان ان مهم عامیل لردن
بیری دیر.»

هر بیر حالقین، ملتین آنجاق بیر آنا دیلی واردیر. همین دیل، او خالقین
و ملتین عمومى دیلی اولدوغو اوچون، او دیله عموم خالق دیلی دئییرلر.

مثال اوچون بیزیم آنادیلیمیز، عموم خالق دیلیمیز آذربایجان دیلی دیر. بو دیل، آذربایجان خالقی نین معنوی واری، و کیمیی دیل. عموم خالق دیلی ایکی مهم قول آیریلیر: دانیشیق دیلی و ادبی دیل. ادبی دیل عموم خالق دیلی نین ان یوکسک فورماسی دیر. داها دوغوسو ادبی معیارلارین، اوسلوب لارین واسطه‌سی ايله فکريين دقيق، آيدین، سراست و آنلاشیلان شکیلده ایفاده اولماسینا امکان يارادیر.

ادبی دیل، عموم خالق دیلیندە، سئچمه، عوض ائتمە، آلينما، ايتيرمه، معیارلاشما عملیات لاری نتيجه سیندە اوسلوب لار سیستمینه دوشور. بو عملیات لار اجتماعى - مدنى دېيىشىك لرلە سیخ باغلی دیر. آنجاق ھر بير اوسلوب، ديلين ملى خصوصىت لرى اساسىندا قوروولور، تكميل لشىر. آذربایجان دیلی انکشاف ائتمىش دیل لر سيراسىندا دير. اونون دا یوکسک كىفيتە مالك اولان ادبی دیلی واردىر.

دونيا خالق لاری ادبی دیل لر واسطه‌سی ايله بير- بىرلىرى ايله ادبی، مدنى، اجتماعى علاقە ساخلايىر و فكر مبادله سینه گىريشىرلر. بو مبادله لرده عاليم لر، يازىچى لار، مطبوعات ايشچى لرى و معلم لرین و ... بئويوك رولو اولور. بو ساحە دە هئچ كيم خالق دیلی ايله يازىچى و شاعرلر قىدەر باغلی اولمور. چونكى بديعى سۆز صنعتى نین اساسى سۆز اوستە قوروولور. سۆز اونلارين ھم ایفادە آلتى، ھم دە اثرلىرى نین جوهرى، ماياسى دير. اونلار سۆزه سويوق قانلى مناسبت بىلە يە بىلمىرلر. سۆز شاعر- يازىچى اوچون

دىرى و جانلى بىر وارلىق دير. اونلار اوچون سۆز چوخ معنالى، چوخ يئۇنلودور. اونلار سۆزو بىلىر، دوپۇر، لمس ائدىر، سۆزۈن زنگىنى، عطرىنى، چكىسىنى سىزه بىلىرلەر و سۆز يارادىجىلىغىندا بو قابلىت دن اولدو قىجا بېرىلى - يېرىنinde فايدالانماگى باحارا بىلىرلەر. پروفسور توفيق حاجى يئو چوخ گۈزەل دئىير: «او (سۆز اوستاسى)، سۆز ماتئريالينى يۇنور، جىلا لاپىر، صىنعت فاكتىنە چىۋىرىپ. اونو اوسلاپى داۋانىش اوچون چئويك لشدىرىر، حساسلاشدىرىر.

يازىچى - شاعر بو استقامتىيندە يارادىجىلىق فعالىتىنى موافق بديعى - اوسلاپى ايش لە برابر ان چوخ ادبى دىلىن خېئىرىنە يئۇنلىرى...».

دونيانىن بوبىك يازىچىسى ماكسىم گوركى نىن اىفادەسى ايلە دئىشك: «ادبىاتىن اساس ماتئريالى سۆزدۇر. بىزىم بوتون تأثيرات لاريمىزى، دويغۇلاريمىزى، فکرلىرىمىزى فورمايا سالان سۆزدۇر».

دئمەلى: «يازىچى نىن ان عالى مقصدى سۆزلە حىاتا كېچىر، بديعى اثىرين ان يوکسک مطلبى، علوى فکرلى سۆزلە اىفادە اولۇنور.»

يازىچى لار، شاعرلەر و هر هانسى بىر فكر آدامى، قلم صاحبى يوخارىداكى كىيفىيتلىرى يئىهەلنمك اوچون اۆز نطق مدنىتىنى انكشاف ائتدىرمەلى دير. بونون اوچون، او دىلى درىندەن، هر طرفلى اۆيىنەللى و سۆزۈن سىرلىر خزىنە سىنە يول تاپمالى دير. چونكى دىلىن داخلى قانون لارىنى، اونون سۆز قورولوشو، سۆز بېرلىشمەلرى و جوملە

قورولوش‌لاری نین سجیه‌لرینی اؤیره‌نیب، منیمسەمەدن، او دیلین گۆزللىيینه، ایفاده‌لیلیینه يئيه‌لنمک امکانسىزدیر. هر کیم بو كىفيتلىرى اؤیره‌نير و اونلارى منیمسەيىرسە، او آدام يوكسک نطق مدنىتىنە صاحب اولا بىلير.

هر ملتىن، خالقىن مدنى گۆستريجى لریندن بىرى ده شفاهى - يازىلى نطق سانىلير. نطق مدنىتى دىلین امكان لارىندان معاصر سوپەد استفادە ائتمك باجارىغى دئمكدىر. دىلین گۆزللىيىنى ایفاده‌لیلیيىنى اۆز دانىشىق ياخود يازىسىندا آيدىن، آچىق، آخىجى، موسىقىلى شكىلده عكس ائتدىرە بىلن هر بىر كىمسە يوكسک نطق مدنىتىنە يئيه‌لنمىش آدام اولور.

بوگون نطق مدنىتىنە صاحب اولماق مدنى ليك معيار لارىندان بىرى دىر. يوكسک مدنى نطق، معاصر ادبى دىلین انكشاف ائتمىش، معيارلارى ايله سىش لشىن اوسلوب لارى سىستەمىنده بوللۇلاشان نطق دئمكدىر.

حۇرماتلى عالىيم، پروفېسور يەحىا كريم وو يازىز: «كفايت قىدەر سۈز احتىاطىنا مالك اولان، اونون معناسىينى بىلن، سۈزدەن يېرلى - يېرىندە، دقىق معنادا استفادە ائتمەيى باجاران آدامىن نطقى آيدىن، جاذبه‌لى؛ سۈزو چوخ چئويك اولماق لا سئەھىرى بىر عالم يارادىر. دىلین دىگر واحدلىرى آنجاق سۈزۈن وارلىغى شرايطنىنده يارانىر».

هر هانسى بىر دىلى ئويىندىكىدە، اىلك نؤوبەدە اونون سۆزلىنى،
جوملهلىنى، داها دوغروسو لغت ترکىبىنى و دىل قورولوشو قايدالارىنى
أئيرەنيرىك. بو قايدالارايىسە او دىلين اۋزونە مخصوصىدور. دىلين
وارلىغىنى تأمىن ائدهن اساس قوه ايسە ائلە بو قايدا – قانون لاردان
عبارت دىر.

گراماتىكا (دىل قورولوشو قايدالارى) هر شئى دن اول، بو و يا دىگر بىر
دىلين صرف و نحوينى، يعنى سۆزلىرين سىس لىدن يارانماسىنى،
دەيىشىمەسىنى، بىرلشمەسىنى، قانونا اوغۇن شكىلde موجود اولماسىنى
و فعالىت گؤسترمەسىنى عكس ائتدىرير. بو معنادا گراماتىكا تمامى ايله
سېجىھوی خصوصىت داشىير. يعنى او دىلين اۋزونە مخصوص
مکانىزمىنى عكس ائتدىرير. دىلچى لييە گىريش كتابىيىدا اوخويوروق:
«انسان فىكلرى نىن مادى دىل شكلىنە دوشىمەسى اوچۇن لغت
ترکىبىنده سۆزلىرين معين قايدا – قانونلار اوزىزه دىلين، «گراماتىك»
قورولوشو ايلە اوزلاشماسى واجب دىر. بونلار اصلينىدە سۆزلىرين
دەيىشىمەسى، بىرلشمەسى واسطەسى ايلە عمله گلىن، ائلە بو معنادا
دىلين لغت ترکىبى ايلە اونون «گراماتىك» قورولوشو قارشىلىقلى علاقەدە
اولور. محض بونا گورە دە دىل سىستەمەنده ھر بىر دىلين بىر شئى و
«گراماتىك» قورولوشون ايسە باشقاشئى اولدوغۇنۇ دوشۇنمك البتە

سەھودىر. «گراماتىك» قورولوش انسان فکرلىرى نىن مادى دىل جىلدىنە دوشىمەسىنە، انسانلار آراسىندا اونسىتىن عملە گلەمەسىنە كۆمك ائدىر». هەر بىر دىل، دانىشىق دىل سوپەتلىكىنە دىل سوپەتلىكىنە يوكسلدىكىجە، او دىلده يازىپ-ياراتدان و اوخويانلاردا، او دىلین قايدا. قانون لارينى ئويزىنەمىنە جان آتىر. بو ايش دە، يعنى دىلین ئويزىنەلىمە و ئويزىنەلىمەسىنە دىلچى عالىم لرىن كۆمەمىي بېبۈك اولور. اونلار ادبى دىلین قايدا - قانون لارينى، آرايىر، آراشدىرىر. اونون سىستەمىنى، قايداسىنى، نظاملايىر و علمى اساس لار اوزىزه تنظيم ائدىر و بو يول لا دىل لرىن عمومى قانونو، ھابئلە عموم خالق دىل لرى نىن، دىل قورولوشو قايدالارى سىستەمىلى صورتىدە يازىلىر.

ادبى دىليمىزىن ايشلىنەمە دايىرەسى گئنىش لندىكىجە، اونون ئويزىنەلىمە و ئويزىنەلىمە موضوعىسىدا آنا دىلىنەدە يازان يازىچى لارىمېزى داها جدى شكىلده دوشۇنەمە يېئىلتەمىشىدىر. بو اوزىن دىليمىزىن قورولوشو و صرف و نحوى نىن چئشىدلى واحدلىرى ساحەسىنە آراشدىرىمالار آرتىمىش و بىر چوخ مقالە و كتاب يازىلمىشىدىر. بو اثرلىرين داشىدېيغى هدفلر باشقا - باشقى اولدوغو كىمى اونلارين مندرجەلرى و علمى سوپەتلىرى دە مختلف دىر. مؤلف لرى نىن علمى بىلىيىنەن، مقصدىنەن آسىلى اولاراق اونلارين متودلارى و آراشدىرىما يول لارى و هدفلرى دە آيرى - آيرى سىجىھەلر داشىيىرلار. بو يازى لارين بعضى لرى علمى نطقەنى نظردن

دایازدیر. بعضی لری ایسه باشقا دیل لرین (عرب، فارس،...) قایدا-
 قانون لاری اساسیندا دیلیمیزی اوپرزمه یه جان آتمیشلار. بو یانلیش
 آددیم لارا با خمایاراق بیر نئچه دیلچی عالیم طرفیندن دیلیمیزین
 قورولوش قایدالاری، او تایین آکادمیک اثر لریندن قایناقلانا راق آکادمیک
 سویه ده یازیلمیشدير. بو عالیم لرین اثرلری چوخ اونملی اولسا دا، آنجاق
 هله ده ایران آذربایجانیندا، آنا دیلیمیزین قورولوش قایدالارینی،
 علمی اساس لار اوزره، ساده شکیلده ایضاح ائدهن، معاصر
 اویردیجیلیک متولدلارین یولو ایله ساده، یعجمام بیر دیل له اوخوجو
 کوتله لرینه آنلادان، اونلارین ایستک لرینی، احتیاج لارینی جدی صورتده
 اؤده مک مقصدى ایله یازیلان، عادی اوخوجودان دو تموش تا تجربه لى
 قلم صاحب لری نین یارالانا جاغى بیر اثرين يېرى بوش ایدى. بو
 بوشلوغون دولدورلماسى آنادیلیمیز ساھە سیندە چالیشان لارین
 قارشیسیندا دوران ان اونملی وظیفه لردن بیری ایدى.

بو گون آرتیق آنادیلیمیزین دیرچلیش واختی دیر. ادبی دیلیمیزین
 یوکسلیشی ایله ادبی - بدیعی اوسلوب لارین ایشلنمە قوه سی نین آرتماسى
 و احاطه دایره سی نین گئنیشلنمە سی ایله، چئشیدلی یازى
 نوع لری نین ده چو خالما ماسی طبیعی سسلنیر. بونا اعتبارن دیلیمیزین
 علمی - ایشلک رولونو هر طرفلى اوپرزمک مسئله سی اونملی بیر
 موضوعويا چئویریلمیشدير.

بوگون یاشلى قلم صاحب‌لریمیز سیراسینا، گنج و استعدادلى يازىچى و شاعرلرده قوللۇمۇشدور. بو سیرا گوندن - گونه سىخلاشىر و گوجلنير. سون واختلار، دىليمېزدە اونلارجا رومان، حكايەلر مجموعه‌سى، ادبى - تنقیدى يازىلار، علمى - تدقىقى اثرلر يايلىمىشدىر. اجتماعى، تارىخى، مدنى ساھەلرین باشقما - باشقما موضوع لاريندا چوخ بىتگىن و دەيرلى اثرلر يازىلەمشىدەر. فولکولور نمونەلرى ايلە برابر كلاسىك ادبى متن لر، ديوان لاردا گئنىش اوخوجو كوتله سى نىن اختيارىنا قويولمۇشدور. بو گون آنادىللى مطبوعاتىمېز دا ماراقلى بىر دورومو ياشاماقدادىر: اونلارجا اوئىرنىجى درگى لرى، بىر نئچە فصلنامە، آيليق، هفتەلىك دىليمېزدە نشر اولۇنور. مطبوعات دىليمېزىن دايىھە سى و نفوذو گۇنو - گوندن آرتىر و گوجلنير. ادبى دىليمېزىن ايشلەنمە ميدانى دا گئنىش لنىر. ايندى ادبى انجومن لرین، محفىل لرین جلسە لریندە، اينترنت سايت لاريندا، وبلاگ لاردا، تئاتر سالۇن لاريندا، تلوiziyon كانال لاريندا دىليمېزىن ايشلەنمە وضعىتى جدى بىر حال آلبىدىر. تأسىفلار اولسون كى بىلە بىر واختدا ھله ده مكتب لرده آنا دىليمېز تدرىيس اولۇنمور، ھله دير كى يوزلە ضىيالى و علم آدام لارى نىن « آنا دىلى مېزىن » اوئىرنىلەمە سى باردە اىستك لرى جاوابلانما يىبىدىر! بىلە بىر حالدا ادبى دىليمېزىن اوئىرنىملە سى يازىچى لارىمېزىن قارشىسىندا دوران ان بؤيۈك و جدى مسئلە لرین بىرى دير. چونكى، بودىرچلىش و يوكسلىش آنلاريندا ادبى

دىلىيمىزىن گوجونون، زنگىنلىنىن، والانلىغى و گۈزللىنىنى باش قالدىرىدىغى بىر واختدا، دىلىيمىزىدە يازىب — ياردان قوهلى دىلىيمىزىن افادەلىك قابلىتىنە يئىهلىمك اوچون اونون لغت ترکىيىنى، قورولوشونو، درىندىن ئويرنىمەلى اولورلار. بئله حالدا اصىل ادبى - علمى متن لرلە تانىش اولمادان، ايستر- اىستەمز يانلىش مئيل لرە توتولوب و باشقا تورك منشالى دىل لرە اوز تومالى اولورلار. او دىل لرین سۆزلى، سۆز بېرىشىمەلى. سۆز ياراتما قايدالارى، جومله قورما يول لارى (شعورلو و شعورسوز اولاراق) بىزىم دىلدە او يازىچىلارين اثرلى سىماسىندا اۇزۇنۇ گۆستەرىر.

يئنى - يئنى ادبى قوهلىن، قلم صاحبلىنىن فعالىتىنىن گۈرگىنلىشىدىيى و معاصر ادبى دىلىيمىزىدە يازىب - او خوما ماراغىنىن آرتدىغى بىر واختدا، ادبى دىلىيمىزە باشقان دىل لردن سۆز و ايفادە آخىمىنىن دا گوجىلنەسىنە دە شاهد اولوروق. بو حادثە، قلم صاحبلىنىن ادبى دىلىيمىزىلە لازىمېنجا تانىش اولمامالارى، چئشىدلى ادبى - بدیعى متن لرین الدە اولماماسى و شخصى ماراق لار بئله بىر آخينا يول آچىر. البتە بو آخىنمانىن باشقان بىر سببى دە شعورلو صورتىدە آنا دىلىيمىزى، هانسى سا بىر دىلىن لهجهسى، ياخود قالىنتىسى كىمى قلمە وئەنلر ايسە دىلىيمىزى پۇزقۇنلاشىدىران بو آخىنى، گوجىلنەرىمە يە چالىشىلار. يئنى ادبى قوهلى بىلەمە دن، ادبى دىلىيمىزى تانىش اولمادان، توركىيە توركىيە سىنە اوز توتولار. آنجاق بىر پارادىرناق

آراسى عالىم لر بىلە - بىلە، شعورلو اولاراق دىلىمېزه ياماق اولان، اوно پوزغۇن حالا سالان سۆز و افادەلرلە دولدورماغا چالىشىرلار. حتى تۈركىيە دىلى نىن صرف و نحوينى دىلىمېزدە اجرا ائتمك لە هانسى سا اويدورما تۈرك دىلى ياراتماغا جان آتىلار. اونلار، دىلىمېزىن عادى و دوغما سۆزلىرىنى، سۆز يېرىلشىمەلرینى و علمى - ادبى اصطلاح لارينى تۈركىيە تۈركچەسىنده كى قارشىليق لارى ايلە عوض ائدىرلر. تۈرك دىلى نىن سۆز قورولوشو و جومله قورولوشو قايدالارينى دىلىمېزه سوخماقلادىلىمېزىن گراماتىك قانون لارينى پۇزارق اوно تۈركىيە دىلى نىن قويروغۇ يا ان آزى بىر لهجه سى كىمى گۆستەرمك اىستە يېرىلر. البتە دىلىمېز بئلە ياد تأثيرلىرين نتيجەسىنده پۇزقولاشما تھلکەسى ايلە قارشىلاشىسادا امينىك كى سارسىلما ياجاق ؟ يىنە دە گۇنو - گۇندن چىچكلىنىپ، زنگىن لشىپ داهادا جىلالانىپ و دونيانىن ان مىدى دىل لرى سىيراسىندا اولدوغو كىمى انكشاف ائدە جىڭدىر.

ادبى دىلىمېزدە خىل گتىرن، كوبۇدلوق لارين و عىبىجرلىك لرین باشقا بىر تظاهرودە فارس و عرب سۆزلىرى نىن، يئرسىز ايشلە دىلمەسى دىر: دىلىمېزدە فارس و عرب دىل لرى نىن صرف و نحوى اساسىندا سۆز بېرىلشىمەلرى و عبارەلر دوزلدىرلر و دىلىمېزىن دوغما قايدا - قانون لارينى پۇزاراق قوندارما و قوراما بىر دىل قوراشدىرىرىلار كى آدینى «دوه قوشۇ» دىلى قويماق اولار. چونكى بو يارامازلارين دىلينە نه فارس دىلى، نه عرب

دیلی، نه ده کی آذربایجان دیلی دئمک اولار. بئله بیر دیل له او خوجولار
اوزو یاخشی تانیشدیرلار. بو حادثه ایسه پهلوی شوونیست لری نین
قالینتی لاری نین تؤر- تؤکونتولری ایله با غلی دیر.

بو خسته لیک لرین ان اساس سبب لریندن بیری دیلیمیزین مكتب لرد
تدریس اولونماماسی و ادبی دیلیمیزده متن لرین یا ییلماماسی اولسادا،
منجه بو حادثه او زون ایل لر اوزونو، پهلوی شوونیست لری نین آنا
دیلیمیزین بو غازینا جایناغینی ایلیشدیریپ، او نو بو غوب، يوخ ائتمک
ایسته دیک لریندن آسیلى دیر.

ادبی دیلیمیزین انکشافینا مانع اولان آیرینتی لردن بیری ده ادبی
دیلیمیزده افراط شکیلده یئرلیچی لیک مئیلی نین آرتماسی دیر.
آذربایجان ادبی دیلی ایله یاخشی تانیش اولمایان، او نون کلاسیک و
معاصر متن لرینی او خومایان، یالنیز شفاهی ادبی دیل ایله محدود
صورتده تانیش اولان بعضی قلم صاحب لری، یاشادیق لاری بئلگە لرین،
کندلرین یئرلی سؤزلرینی یازى لاریندا یئرلی - یئرسیز ایشلتمه لری دیر.
اونلاردا ادبی دیلیمیزین دوغما و ایشلک سؤزلرینی بیلمە دن یئرلی
سؤزلرلە دەیشىرلر. بو دە ییشمە لر بعضان ائله گولونج اولور کى، سؤز
اویونوندان باشقان هئچ بیر شئیه او خشامىر. آنجاق بو یول لا اونلار، ادبی
دیلیمیزین پوزغونلوغونا یول وئریلر. بئله حال لار دیلی با یاغيلاشدیریپ.
حتى او نو پارچالانما، بئلۇنمه تھلوکە سینە گتیریپ چیخاردا بیلر. بئله

عىېجىلىك لر بوجۇن ادبى دىلىمىزىن قارشىسىندا دوران ان جدى
مانعەلردىن دىرى...

منىم فىكريمجە بوجۇن معاصر آذربايجان ادبى دىلى نىن ئۆيرنىملەسسى
بئيوك اونم داشىپير. آنا دىلين علمى و مىتتدودىك صورتىدە ئۆيردىلمەسسى،
دىلىمىزىن دوغرو و دوزگۇن انكشافىنا خدمت ئىدىر. دىلىمىزىن قانۇنا
اوىقۇنلارى، قايدالارى علمى يوللا درىن و اطرافلى شىكىلدە بوتۇن
اينجهلىك لرى ايله ئۆيرنىلىرسە، ادبى دىلىمىزىن، شفاهى نطقمىزىن
افادە قابليتى آرتىر؛ دىلىمىزىن ايشلەنمە دايىھەسسى گئنىشلىر؛ اوخوجو
كوتلەسسى نىن شفاهى و يازىلى نطق مدنىيەتى يوكسلىر. اونلار باجارىقلا
ئىمەتلىكلىك دىلىن افادە امكانلارىندان، سۆز خزىنەسىندىن
يارالانىرلار. نطق لرى روانلاشىر، جلب ائدىيجى و تأثيرلى اولور. بونلارا ادبى
دىلىمىزىن، بديعى ادبىاتىمىزىن بئيوك اوغورلار قازاناجاغىينا امكان
يارادىر....

فارسجا مقاله‌لریندن نمونه‌لر^{۱۲}

سیمای معنوی پیر برنای ادبیات آذربایجان

استاد بهزاد بهزادی*

من ذوق سوز عشق تو دانم نه مدعی
از شمع پرس قصه، ز باد هوا مپرس
(حافظ)

استاد بهزاد بهزادی از دانشمندان صاحب نام ایران و از فرهیختگان پر تلاش و فرهنگ‌ساز آذربایجان است. این انسان شریف و سخت‌کوش بیش از ۶۰ سال از عمر پر بارش را صرف ترقی اجتماعی و اعتلای فرهنگی، تدوین و نگارش فرهنگ نامه‌ها و انتشار روزنامه و مجلات کرده است، که ثمره فعالیت عاشقانه و فداکارانه این پیر فرزانه، آثار ماندگار و برجسته‌ای است که با تأثیرگذاری کارساز و پایا روی غنای فرهنگ و ادب جامعه ادبی ما، بخش عمده‌ی آنها از جمله «فرهنگ‌ها» جزئی از گنجینه فرهنگی پر باراین مرز و بوم گشته‌اند. از این رهگذر استاد بهزادی به عنوان فرهنگ‌نگاری بی‌همتا، پژوهشگری برجسته و

روزنامه نگاری پر سابقه، در بین مردم خویش و بخصوص اندیشمندان و پدیده آورندگان آثار ادبی و دیگر فعالان اجتماعی به عنوان پیر پرآوازه ادب، از شهرت و مقام شامخ و شایسته‌ای برخوردار هستند.

دلستگی استاد بهزادی به زبان مادری و شور و علاقه‌اش به اشاعه‌ی فرهنگ و ادب سرزمین پدری اش غبطه‌انگیز است. اینک او که در پیرانه سری پرنشاط و پرشور سرود ستایش زندگی سرمه دهد و به افق‌های روشن لبخند می‌زند، همچنان سخت کوش، منظم، دقیق، جدی به فرهنگ سازی اش ادامه می‌دهد، ما نیز در مقابل شخصیت تابان شکوهمنداش به ستایش و تکریم بر می‌خیزیم و سپاس قلبی خویش را شاد باش جلوه‌های حضورش می‌کنیم.

استاد بهزادی از کوران‌ها گذشته، آزمون‌های سختی را از سرگذرانده، دشواری‌های تاب‌سوز را تاب آورده، اما در نبرد زندگی کار آزموده گشته و حال گنجینه‌ای از تجربه است. احاطه‌ی او به تاریخ و تحولات اجتماعی، فرهنگی جامعه‌مان همه جانبیه است. او در متن تحولات زیسته و از چند و چون حوادث شناخت عمیق و علمی دارد.

استاد بهزادی در سپاسگزاری از برگزارکنندگان ۷۵ سالگی تولدش که از سوی انجمن‌های ادبی- هنری، دانشجویان و مجتمع علمی برگزار شده بود در فرازی از سخنانش چنین گفتند: «امروز من در قله‌ی ۷۵ سالگی هستم، راه پر پیچ و خمی را گذرانده‌ام، ولی وقتی به گذشته نگاه می‌کنم

و به راهی که آمده‌ام نگاه می‌کنم اولاً می‌بینم که چقدر کوتاه بود، ثانیاً در وجودان خود، در ضمیر خودم احساس رضایت می‌کنم. »

زنگی پر بار

حال نگاهی گذرا می‌اندازیم به این راه پر پیچ و خم، پر حادثه و اما افتخارآمیز:

استاد بهزاد بهزادی در دوم دی ماه سال ۱۳۰۶ در شهر آستانه در خانواده‌ای فرهنگ‌پرور و خوشنام چشم به جهان گشوده‌اند، پدرش میرزا پاشا (۱۲۵۴-۱۳۲۲) از مردان شریف وارسته و نیکوکار شهر آستانه بود، که در گسترش و تعمیق فرهنگ، توسعه و عمران و آبادانی شهر تلاش زیادی کرده و آثار ماندگاری از خود به جای گذاشته است.

استاد در خاطرات خود درباره پدرش می‌نویسد: «در باره‌ی پدرم شنیده بوده‌ام که شخصیت آزادی خواهی بود و خدمات ارزشمندی برای مردم آستانه انجام داده بود... دو سالی را در تهران در حال نیمه تبعید گذرانده و در پایان با حکم انفصل از خدمات دولتی به آستانه بازگشته بود. می‌گفتند تمایلات انقلابی داشته است وقتی رضا شاه از تبریز بر حاضر می‌شد و این حرکت را تعمدی و توهین به اعلا حضرت همایونی تلقی کرده و او را به تهران احضار می‌کنند. در تهران اتهام رایج بلشویکی

ثابت نمی‌شود، ولی به علت امتناع از قبول انتقال به گمرک بندرعباس، به انفصال از خدمات دولتی محکوم می‌گردد.» (خاطرات ص ۱۱ و ۱۲)

مرگ این مرد بزرگ نیز، خود، درس عبرتی است و نشانگر روحیه میهن‌پرستی و مردم دوستی اوست: (در سال ۱۳۲۱ یاغیانی غارتگر و تجاوزگر به ناموس و مال مردم به نام‌های «رشیدخان» و «ضرغام» از سرکردگان عشاير بر علیه حکومت قیام کردند. تیپ اردبیل مأمور سرکوبی آنها شد، عشاير به عمق جنگل عقب نشینی کردند. تیپ اردبیل که در جنگ‌های جنگلی تجربه‌ای نداشت، نتوانست کاری از پیش ببرد. به پدرم که میرزا پاشا بهزادی که مورد احترام همه بود و می‌دانستند اهالی محل و حتی عشاير یاغی نیز نسبت به ایشان احترام خاصی قائلند، متوصل شدند. ایشان به شرط اینکه مرکز کتب تضمین می‌دهد که در صورت تسلیم عشاير آنها را عفو خواهد کرد، این مأموریت را پذیرفتند میرزا پاشا تنومند، ورزیده و متھور بود. به تنهايی به جنگل رفت، رشید خان و ضرغام استقبال شایسته‌ای از وی به عمل آوردند و چون شخصیت ایشان مورد ثوق آنها بود، قول او را پذیرفتند، تسلیم شدند و سپس آزاد گردیدند. ولی میرزا پاشا در این مأموریت ذات‌الریه گرفت و مدوا کارساز نشد، در تیر ماه ۱۳۲۲ بدرود حیات گفت» (خاطرات

ص ۲۷)

استاد بهزادی تحت تربیت چنین شخصیت ممتازی بزرگ شده‌اند.

در شهریور ۱۳۲۲ برای ادامه تحصیل به تهران می‌آید و در مسابقات ورودی دانشسرای مقدماتی قبول می‌شود و دو سال در شبانه روزی آنجا تحصیل می‌کند. در تمام دوران تحصیل در دانشسرای شاگرد اول بوده و در امتحان نهائی جزو شاگردان ممتاز می‌شود.

طبق مقررات شاگردان ممتاز دانشسراهای مقدماتی می‌توانستند با دریافت ماهانه ۱۵۰۰ ریال کمک هزینه‌ی تحصیلی در دانشسرای عالی ادامه تحصیل بدهند. او نیز علاقه‌مند می‌شود که به تحصیل ادامه دهد و از طرف دیگر بعد از رحلت پدر، وضع مالی خانواده طوری بود که او می‌بایستی به برادرش که به همین علت از ادامه تحصیل منصرف شده بود، کمک می‌کرد.. دوباره در شهریور ماه ۱۳۲۴ به تهران می‌آید و با صلاح‌دید برادرش در دانشسرای عالی به تحصیل ادامه می‌دهد.

«اواخر دی ماه بود، هنوز کمک هزینه‌های ما را نپرداخته بودند. من در آموزشگاه خصوصی در سه راه طرشت دروس سیکل اول دبیرستان را تدریس می‌کدم و جمعاً ۳۰۰ ریال درآمد داشتم و با یکی از همشهری‌ها اتاقی در خیابان حشمت الدوله اجاره کرده بودیم، مشترک زندگی می‌کردیم. دوستم تصمیم گرفت به آذربایجان برگردد و من باید درآمدم را بابت کرایه منزل می‌دادم و از لحاظ مالی سخت در مضیقه قرار گرفتم اغلب دانشجویان کلاس آمادگی هم که شهرستانی بودند، در فشار قرار داشتند جلسه همگانی تشکیل دادیم، من و دو نفر دیگر انتخاب شدیم

که به نمایندگی آنها به وزارت خانه مراجعه کنیم... فایده‌ای نداشت به هر صورت من تصمیم گرفتم که ترک تحصیل کنم، البته مخفی نماند که علاوه بر مسائل مالی، شور و هیجان جوانی و باور شعار (انقلاب مقدم تر از تحصیل) در این تصمیم گیری من تاثیر زیادی داشت. به وزارت فرهنگ مراجعه کردم و حکم آموزگاری در آستانه و هزینه سفر را دریافت و به آستانه برسشم.»

بعد از تأسیس دانشگاه آذربایجان در آزمون ورودی دانشگاه شرکت می‌کند و در رشته‌ی ریاضی - فیزیک به تحصیل ادامه می‌دهد. در همین حال به عنوان دبیر اتحادیه‌ی دانشجویان دانشگاه آذربایجان به فعالیت‌های اجتماعی می‌پردازد. بعد از هجوم وحشیانه‌ی ارش شاهنشاهی به آذربایجان و قتل عام مردم بی‌دفاع، ایشان مخفیانه راهی تهران شده و به فعالیت‌های اجتماعی خود ادامه می‌دهد.

در سال ۱۳۲۶ به عنوان آموزگار به سمنان اعزام می‌شود و دوباره به تهران برگشته و به معلمی مشغول می‌شود. سپس به نوشهر منتقل و در «علمده» به تدریس می‌پردازد و سال ۱۳۲۸ در شمال بازداشت شده و بعد از دو ماه آزاد می‌شود و همان سالمنتظر خدمت می‌شود و آموخت پژوهش را ترک می‌کند.

استاد بهزادی در این سالها علاوه بر فعالیت‌های آموزشی و اجتماعی به فعالیت‌های ادبی، به نوشتن و یا ترجمه مقالات ادبی اجتماعی نیز می‌پردازد.

با اوح‌گیری مبارزات مردم ایران برای ملی کردن صنعت نفت و استقلال از سلطه‌ی بیگانگان، در صف مقدم مبارزان مردم قرار می‌گیرد. سال ۱۳۳۰ با همکاری جمعی از دوستان روزنامه‌های «بشریت» و «بسیر آینده» را راه‌اندازی و به عنوان سردبیر به فعالیت مطبوعاتی می‌پردازد. در ادامه فعالیت در حوزه مطبوعاتی در ۲۱ آذر سال ۱۳۳۰ دوره‌ی جدید روزنامه‌ی «آذربایجان» با سردبیری استاد بهزادی به طور هفتگی منتشر می‌شود که بعد از انتشار ۱۴۲ شماره، در سال ۱۳۳۳ انتشارش متوقف می‌شود.

در فروردین ماه ۱۳۳۲ با خانم حشمت حافظی ازدواج می‌کند، که ثمره‌ی این ازدواج یک پسر و ۴ دختر و ۱۱ نوه می‌باشد.

در سال ۱۳۳۴ از طرف مأموران امنیتی رژیم کودتا بازداشت و تحت شکنجه‌های وحشیانه قرار می‌گیرد. سال ۱۳۳۶ بعد از رهایی از چنگال دژخیمان شاهنشاهی در شرکت بیمه ملی ایران شروع به کار می‌کند و خیلی زود مدارج ترقی را می‌پیماید و تا سطوح بالای مدیریتی ارتقا می‌یابد. سالهای طولانی به عنوان مدیر عامل اداره‌های عمومی ایران به فعالیت می‌پردازد. شایستگی، صداقت و پاکی اش زبان زد محافل و

مجامع بود. این مدیر شایسته و شریف سالها عضو هیئت مدیره‌ی شرکت بیمه‌ی ایران، موسس و عضو هیئت مدیره‌ی شرکت بیمه‌ی ایران تهران و... بوده است.

استاد بهزادی در زمینه مدیریت، خصوصاً در حوزه‌ی صنعت بیمه از صاحب نظران کشور می‌باشند.

حال ابعاد شخصیتی و مدیریتی ایشان را از دید همکارانش مرور می‌کنیم:

دکتر فرامرز کی نیا «رئیس مجمع اصناف سابق انبارهای عمومی و استاد دانشگاه» در سخنانی در مراسم بزرگداشت ۷۵ سالگی استاد بهزادی چنین می‌گوید:

«من آقای بهزادی را از سال ۱۳۵۴ می‌شناسم. با ایشان همکار بودم. ایشان سمت استادی بر من داشتند و دارند و فاصله‌ی استاد شاگردی خوشبختانه همواره حفظ است. ایشان به من یاد دادند که هر موقع از معاونت و یا از کارمندان نگران شدی، بدان که آن روز، به روز نیستی و مدیر نیستی. آنچه که من می‌دانم ایشان مدیریت عاملی انبارهای عمومی را در سال ۱۳۴۶ به عهده گرفتند. آن روز انبارهای عمومی ایران دارای هفتاد و پنج میلیون ریال سرمایه و یک انبار اجاره‌ای بود. در هنگام تأسیس انبارها فردی بنام آقای دونک از سورویانس سویس مدیر فنی شرکت بود (بمدت یکسال) می‌گفت: «ایرانی‌ها باید انبارداری را از

جهانیان و اروپا یاد بگیرند». ده سال بعد همان شخص جهت بازدید انبارهای عمومی به ایران آمد و پس از بازدید از شرکت انبارهای عمومی و تأسیسات و تجهیزات و کادر ورزیده آن گفت که: «حالا دنیا باید انبارداری را از ایرانیان یاد بگیرد» و این نبود مگر به مدیریت و تلاش و کوشش و امانتداری و بزرگواری این مرد شریف. در دوران مدیریت آقای بهزادی با اتخاذ تدابیر خاص، تشکیل شرکتهای خواهر با مشارکت صاحبان صنایع و بازرگانان محلی، دامنه‌ی فعالیت انبارها در تمام مبادی عمدۀ ورود کالا و شهرهای صنعتی و بازرگانی گسترش یافت و صدها هزار متر مربع انبارهای مجهز ساخته شد و تجهیزات مدرن بکار گرفته شد. »

استاد بهزادی در سال ۱۳۴۴ از دانشکده حقوق تهران در رشته‌ی علوم قضائی فارغ‌التحصیل و به عنوان وکیل پایه‌ی یک دادگستری به فعالیت می‌پردازد. در کانون وکلانیز به خاطر شایستگی و امانتداری و پاکدامنی اش به هیئت مدیره‌ی کانون وکلای دادگستری (۱۳۷۸-۱۳۷۶) انتخاب می‌شود. در این دروی با پیگیری و مدیریت ایشان «صندوق حمایت کانون وکلای دادگستری» تأسیس می‌شود. به رغم بازنیستگی استاد از وکالت همچنان به عنوان مشاور ارشد و کارشناسی برجسته به طور داوطلبانه در اداره‌ی این صندوق نقش ایفا می‌کند.

دکتر محمد جندقی کرمانی پور «رئیس اسبق کانون وکلای دادگستری مرکز» در سخنرانی اش در مراسم مذکور در این مورد اظهار می‌دارد: «این باعث افتخار وکالت هست که شخصی فرهیخته و بزرگ مثل آقای بهزادی را در میان خود دارد. در باره‌ی هیئت مدیره، عضویت جناب آقای بهزادی که بنده هم در خدمتشان بودم باید بگویم که ایشان نهایت تلاش و کوشش خود را جهت تصویب قانون بازنیستگی وکلای دادگستری به عمل آوردند و بعد از پنجاه سال استقلال کانون وکلای دادگستری، وکلای دادگستری هم دارای بازنیستگی هستند، مرهون خدمات و پیگیریها و پشتکار جناب آقای بهزادی است. جا دارد از همینجا از طرف جامعه‌ی وکالت ایشان تشکر کنم. هر چه در این دوران من خواهش کردم از ایشان که عضویت هیئت مدیره صندوق را پذیرند یا مدیریت عامل صندوق را، ایشان نپذیرفتند و گفتند، فلانی، من ترجیح می‌دهم، در کنار صندوق باشم و کار صندوق را از دور نظاره بکنم و الحق هم همین طور هست. و الان هم صندوق حمایت وکلای دادگستری از راهنمایی‌های ارزنده‌ی ایشان بهره‌مند است. هر جا لازم باشد با شهامت و شجاعت تمام نفائص صندوق را متذکر می‌شوند، بدون رودربایستی. من باشم یا شخص دیگری، دوست‌شان باشد یا برادرش. اگر نقصی را مشاهده کردند با صراحة متذکر می‌شوند. این

صفات بارز یک وکیل دادگستری است که در وجود جناب آقای بهزادی است. »

خانم رجائی «وکیل دادگستری و مشاور حقوقی بیمه آسیا» در بخشی از مقاله‌اش که در مراسم فوق قرائت کرد می‌نویسد:

«بنده وکیل دادگستری هستم. کارآموز جناب آقای استاد بهزاد بهزادی بودم. در سال ۶۸ و الان هم مشاوره حقوقی هستم. در هر صورت به جهت آشنازی ۲۵ ساله که با استاد معظم و مکرم جناب آقای بهزادی داشتم و افتخار شاگردی ایشان را بهره‌جویی از دانش‌شان در زمینه‌ی بیمه و حقوق که دو تا تخصص نه چندان دور از هم، داشتم. که مرا برآن داشته کسب اجازه کنم از محضر استاد، یک شمه‌ای، البته به اجمال چون فرصت اجازه نخواهد داد، در خصوص فعالیت ایشان در این عرصه بخصوص (منظور فعالیت‌های بیمه‌ای است) مطالبی را خدمتتان به عرض برسانم. ایشان حدود ۴۵ سال قبل یعنی حول و جوش سال ۱۳۳۶ در عرصه‌ی صنعت بیمه حضور داشتند و در یکی از شرکت‌های بنام و مطرح وقت، شرکت بیمه‌ی ملی مشغول فعالیت شدند در آنجا و در همان ابتدای امر به سمت مدیریت حسابداری فنی مدیر عامل بیمه منصوب شدند و مدت کوتاهی نگذشت که ایشان ریاست حسابداری کل را هم عهده‌دار گردیدند. دیری نپایید که ایشان را به سویس اعزام کردند. در شرکت سویس راینشورانش مشغول گذراندن یک دوره‌ی

تخصصی شدند و بعد از اینکه آن دوره را گذراندند مجددا بازگشتند در همان شرکت بیمه‌ی ملی و مدیریت بیمه عمر را هم علاوه بر بقیه‌ی مسئولیت‌هایشان بر عهده گرفتند. این فعالیت و این خدمات ارزنده‌ی ایشان تا سال ۱۳۴۶ استمرار پیدا کرد تا اینکه ایشان در سال ۱۳۴۶ از خدمت در صنعت بیمه بصورت رسمی کناره گرفتند و مستعفی شدند. اما این ارتباط حفظ شد و این همکاری تداوم پیدا کرد. ایشان بصورت غیر مستقیم و غیر رسمی مشورتهای تخصصی شان را به صنعت بیمه می‌دادند. بطور نمونه و مثال من می‌توانم قید بکنم که شرکت بیمه‌ی تهران، توسط ایشان طراحی شد. با دو نفر از کارشناسان صنعت بیمه و با جلب موافقت بانک تهران تأسیس وایشان در همان زمان هم عضویت هیئت مدیره و ریاست هیئت اجرایی آن را عهده‌دار شدند و در سال ۵۶ مجددا شرکت بیمه‌ی ملی از ایشان دعوت کرد که به عضویت هیئت مدیره‌ی آنجا درآید و از رهنمودهای ایشان استفاده شود. ایشان هم پذیرفتند و از همان سال همکاری مستمر خودشان را باز با شرکت بیمه‌ی ملی ادامه دادند به نحوی که تا قبل از ملی شدن کلیه‌ی شرکت‌های بیمه ریاست هیئت مدیره‌ی شرکت بیمه‌ی ملی را عهده‌دار بودند. به هر حال در تمام مدتی که جناب آقای بهزادی بعنوان ریاست هیئت مدیره و به حال تصدی‌های رسمی، غیر رسمی در صنعت بیمه مشغول بودند، در بیمه‌ی ملی منشأ اثرات شایسته و بارز بودند که واقعا

نمی‌شود آنها را به زبان آورد. شاید اشاره‌ی گذار بشود. در اینجا عرض می‌کنم حق مطلب ادا نمی‌شود ولی خوب چاره‌ای نیست من می‌توانم نام ببرم از طرح عظیم بیمه‌ی عمر هفت صد هزار نفری صاحبان حساب پس انداز بانک عمران که با مشارکت تمام شرکت‌های بیمه که به ابتکار و مدیریت آقای بهزادی به اجرا درآمد طرح بسیار عظیمی بود در زمان خودش، نمونه‌ی یکی از توانمندی‌های ایشان، که زبانزد خاص و عام بود.»

بزرگداشت بهزادی

استاد بهزادی از روزی که قلم به دست گرفته، تاکنون دغدغه اصلی اش اعتلا و پیشرفت زبان و فرهنگ آذربایجانی بوده، حاصل کوشش‌های شبانه روزی اش انبوه آثار قلمی است که در تمجید و ستایش این آثار گرانقدر و ماندگار از سوی اساتید، نویسنده‌گان، شاعرا و دانشگاهیان کشورمان مقالات بی‌شماری به رشته‌ی تحریر درآمده و نشریات مختلف به چاپ رسیده است.

انجمن‌ها، مجتمع ادبی و دانشگاهی برای بزرگداشت و تکریم ایشان جشن‌های باشکوهی برگزار کرده: مهر ماه سال ۱۳۸۰ در فرهنگسرای هنر تهران مجلس با شکوهی به مناسبت ۷۵ سال تولد استاد از طرف انجمن ادبی صابر و دیگر محافل ادبی، دانشجویی و فرهنگی برگزار شد و بزرگان فرهنگ و ادب آذربایجان، اساتید دانشگاه و همکاران، درباره‌ی

آثار قلمی استاد، سخنان ارزنده ایجاد کردند؛ هنرمندان و موسیقی دانان بر جسته‌ی آذربایجان نیز برای تکریم استاد برنامه‌های متنوعی اجرا کردند.

ویژگیهای شخصیتی

استاد بهزادی شخصیتی است جامع. اینک اما چند ویژگی عمدۀ، شخصیت او را جلوه و جلای بیشتری بخشیده. یکی اینکه ایشان فرد جستجوگر، خستگی ناپذیر و در عین حال تیز هوش و موقعیت‌شناس است. از این روی، تلاش و تکاپوی او همیشه با خلاقیت و ابتکار همراه است. در این رهگذر از خطر کردن نمی‌هراسد، چشم تیزبین و دل آگاه او نارسانی‌ها و کمبودها را تشخیص داده و خلاء‌ها و ورطه‌ها را خوب می‌شناسد. همیشه از تکرار و ابتذال روی گردان است. کارهای مهم و بنیادی را پی می‌گیرد، تا خلاء‌ها را پر کند و کمبودها را جبران نماید. برای هر کاری مطالعه همه جانبه می‌کند. کارهایش برنامه‌ریزی شده است، می‌داند که آنها را چگونه سامان داده و به سرانجام برساند. آنان که از کم و کیف موقعیت و وضعیت فرهنگی و ادبی جامعه‌ی ما آگاه هستند می‌دانند که استاد بهزادی نبض فرهنگی و اجتماعی و ادبی ما را در دست دارد. تلاش عمدۀ او در پدید آوردن آثار فرهنگی است که خلاء‌ها را پر کرده و کمبودها را جبران می‌نماید. از عهده‌ی این کار هم به خوبی برآمده است.

از روزی که قلم در دست گرفته تا به امروز دلمشغولی اصلی اش خدمت به مردم بوده است. دغدغه همیشگی اش فرهنگ و زبان و ادبیات سرزمین مادری اش هست. او عاشق آذربایجان و شیفته‌ی ایران است و همیشه هم هر کاری که کرده جز برای بهروزی، سعادت و خوشبختی مردم سرزمین اش نبوده است. استقامت و خستگی ناپذیری او وصف ناپذیر است. همواره در تلاطم و تلاش است. حتی در موقع بیماری نیز آنی از اندیشه و عمل باز نمی‌ماند. قلم و کتابش همیشه به کار است. ذهن جوشان و پر فیضان اش لبریز از نوادری‌شی و تازه‌یابی است. در درونش انگار جوانی پر توان، پرنشاط، سرزنش و عاشق می‌زید. همین است که او را پیر بزنا می‌خوانمش. پیر، در تجربه و افق وسیع ذهنی و اندیشه‌اش. پیر، در درک عمیق و همه جانبه‌اش از موقعیت فرهنگی و تاریخی جامعه‌مان و بزنا در عشق و شور حالش به هنگام کار، در پایمردی و خستگی ناپذیری اش در نشاط و زنده دلی اش و امید روشن اش.

دوستدار جوانان

یکی از ویژگی‌های مهم شخصیت استاد این است که دلبستگی شدیدی به جوانان دارد. هفتاهی نیست که چند جلسه با جوانان نداشته باشد. این جوانان از زمراه دانشجویان، محققان، نویسنده‌گان، شاعران استند. او با گشاده‌روئی و مهربانی گوش دل به سخنانشان می‌سپارد. از

گفت و گو و مباحثه با جوانان لذت می‌برد. بخصوص جوانان اهل تحقیق و جستجوگر را دوست دارد. دانشجویان زیادی به پیش‌اش می‌آیند و با او مشورت می‌کنند. ایشان هم آنها را به کار و تلاش تشویق می‌کنند. همیشه از کار خلاقانه حمایت می‌کنند. در بحث با جوانان افاضه فضل نمی‌کند. خیلی راحت و ساده صحبت می‌کند. انتقادهای جوانان را گوش می‌کند و با ملایمت و طمأنینه خیلی دقیق و عمیق اما ساده با آنها صحبت می‌کند و به فعالیت اجتماعی تشویق می‌کند. به سوی فعالیت‌های فرهنگی سوق‌شان می‌دهد. جریانات مخرب و خلق‌الساعه را با استادی افشاء می‌کند و جوانان را از افراط و تفریط در کارها بر حذر می‌دارد. او چراغ راهنمای جوانان است و از این رهگذر خدمات زیادی به آرامش محیط فرهنگی انجام داده است.

او در مباحثه با جوانان خود نیز سرزنش، پر نشاط و جوان می‌شود. «من بیشتر از این لذت می‌برم». در گفتگو با جوانان خستگی نمی‌شناسد. با اینکه در زندگی اش نظم دقیقی دارد اما آنقدر شیفته جوانان است که حتی بعضی وقتها این نظم دقیق را که بیشتر به استراحت و آرامش خود مربوط است رعایت نمی‌کند.

بهزادی معلم

شناختی که من از این شخصیت گرانقدر علمی و ادبی دارم، مرا به این باور رسانده که آرزوها و اندیشه‌های ایشان در فعالیت علمی و

اجتماعی اش با معلمی اش عجین شده است. به نظر من شور و شوق معلمی بر تمامی جنبه‌های شخصیتی و علمی او پرتو افشاری می‌کند. او به هر کاری که دست می‌زند، هدفش آموزش و تربیت کردن کادرها در هر شاخه علمی بوده؛ کادرسازی از جنبه‌های مهم کاری او بوده است. در نوشته‌ها و آثارش ساده نویسی و درست نویسی را پیشه ساخته، چراکه هدفش بیشتر آموزش بوده تا اظهار فضل. او در هر اثری چیزی برای گفتن و آموزاندن دارد. در فرهنگ‌هایش، رسمن الخطاش، مجله‌اش، ترجمه‌هایش، خطابه‌ها و سخنرانی‌هایش، مقالات متعددش همه و همه تاباندن نور برگوشه‌های تاریخ و فرهنگ جامعه و در نهایت آموزش بوده است. کتابهایش در عین اینکه روش‌مند و متکی به اصول و مبانی علمی‌هستند، جنبه‌های کاربردی و آموزشی ویژه دارد. خلاصه‌ی کلام اینکه او قلم‌اش را تنها برای یاد دادن به کار می‌برد. در فعالیت‌های اجتماعی، فرهنگی و ادبی اش همیشه دانش پراکنی، اطلاع رسانی، ارتقاء سطح دانش مردمان و گسترش بینش مخاطباناش را مد نظر قرار می‌دهد. همین است که می‌گوییم او معلم است، فطرتا هم معلم است. خودش هم شیفته معلمی است. انظباط علمی، تلاش و پی‌گیری اش نیز از خصلت‌های معلمی او بر می‌خیزد. از آموختن و آموزاندن لحظه‌ای باز نمی‌ماند. همیشه و در حال مطالعه و تفحص است. مطالعاتش هم در چندین حوزه است: زبان‌شناسی، تاریخ، ادبیات، مطبوعات و....

من در هر برخوردي که بايشان دارم وain برخورد هم کم نبست، از اين همه هوشمندي و باريک بیني و اراده به حيرت در می افتم. هميشه هم در مقابلش کم می آورم. به معنای حقيقي کلمه او معلمی فرهنگ ساز است.

فرهنگ‌های بهزادی

با انقلاب بهمن نظام شاهنشاهی متلاشی شد. بساط شونیسیم پهلوی نیز با سقوط نظام استبدادی برچیده شد. قلم‌ها آزاد شدند. آنچه که سالیان دراز از شدت سانسور در گنجه‌ها نهان مانده بودند، غبار تکانده و به عرصه ظهور آمدند. کتاب‌ها، روزنامه‌ها، مجلات به وفور چاپ و منتشر شد و این بسی مايه خوشحالی بود و ثمره‌ی این انقلاب بود که مردم آذربایجان نیز با زبان و ادبیات خود در عرصه اجتماعی حضور پیدا کردند.

اما آثار مخرب و فرهنگ‌سوز سیاست‌های شونیستی پهلوی با چاپ و نشر روزنامه‌ها و آثار ادبی خود را عیان ساخت. این آثار در واقع روایت شفاهی سینه‌ها بود که به شکل نوشتار در می‌آمد. زبان ادبی اگر چه وجه غالب را داشت، اما، شیوه‌ها و گویش محلی در آثار مؤلفان به خوبی خود را نشان می‌داد. از نظر دستور زبان ایرادات فراوانی در آثار ادبی وجود داشت و دایره‌ی واژگان مؤلفان بسیار محدود و مغشوش بود. در شیوه‌های نگارشی چندگانگی حاکم بود. نقد ادبی، زبان مطبوعات و

نوشته‌های تحلیلی به زبان آذربایجانی در سطح پائینی قرار داشت. از کتابهای مرجع، همچون: فرهنگ لغت، دستور زبان، تاریخ ادبیات، نظریه‌های ادبی و... خبری نبود.

شاعران و مؤلفان در پایان دفتر اشعار و مجموعه یا روزنامه‌هایشان در سنتونی لغت‌های متداول و رایج زبان ادبی را معنی می‌کردند، چرا که مردم و نویسندهای با زبان معیار و معاصر در تماس نبودند، مگر عده‌ای انگشت شمار از نویسندهای پژوهشگران که آنها هم متعلق به نسل‌های پیشین بودند و این نسل بود که کمبودها را، نارسانی‌ها را به موقع تشخیص داده و دست به کار شدند.

استاد بهزادی از زمان انتشار روزنامه در دهه‌ی ۳۰ به وجود لغت نامه احساس نیاز مبیرم کرده و همیشه در آرزوی تالیف لغت نامه بوده‌اند.

از سال ۱۳۵۰ به استخراج و فیش برداری لغت‌ها می‌پردازد. بعد از انقلاب با توجه به تغییر شرایط و نیاز جامعه به کارش شتاب می‌بخشد تا اینکه تدوین لغت نامه آذربایجانی به فارسی را به اتمام می‌رساند. کتاب را به نظر پروفسور حمید محمد زاده می‌رساند، با اثر عظیم و ماندگار «آذربایجان دیلی نین ایضا حلی لغتی» آشنا می‌شود و از آنها بهره فراوانی می‌برد و کتابش را به چاپ می‌سپارد.

انگیزه‌های اصلی این زبان‌شناس گرانقدر از تالیف فرهنگ‌ها، فراهم آوردن زمینه‌ای برای گسترش و توسعه‌ی زبان آذربایجان، حفاظت و

نگهبانی زبان از هجوم و نفوذ بی‌رویه‌ی واژگان بیگانه به زبان ادبی، پر کردن خلاء عظیم در زمینه فرهنگ نگاری و کم کردن ورطه‌ی زبان نوشتاری و گفتاری و همچنین برطرف کردن نیاز اهل قلم، خوانندگان و مترجمان بوده است؛ والحق که به اهداف خود نائل گشته‌اند.

استاد در مقدمه فرهنگ آذربایجانی - فارسی‌اش می‌نویسد: «عاطفه‌ی مادری‌ام که در سراسر عمر از خاطرات مه آلود و رنگ پریده‌ی ایام کودکی پرتو افسانی می‌کند الهام دهنده‌ی خلق من دراین اثر بوده». شعر: «درسه گئدهن بیر اوشاق / چیخدی بوز اوسته قوچاق...» که از مادرم آموخته بودم و با صدای بلند و حرکات موزون دکلمه می‌کردم و مورد تحسین شنوندگان قرار می‌گرفتم، گویی هنوز هم شخصیت مرا نوازش می‌کند و با آن مباحثات می‌کنم. »

پرسور حمید محمدزاده می‌نویسد:

«بهزاد بهزادی که عمر خود را در راه معارف و فرهنگ خلق آذربایجان صرف کرده، با تأثیف‌این فرهنگ [ها] که ثمره‌ی خدمات سنگین سالهای دراز است، خدمت فراموش نشدنی به زبان مادری ما انجام داده است. مشکلاتی که مؤلف [فرهنگ‌ها] آذربایجانی - فارسی متناسب با احتیاجات معاصر مواجه بوده، برای اهل فن معلوم است. این مشکلات راتنها با علاقه و عشق به زبان مادری می‌توان تحمل کرد. »

در تأثیف و تدوین این فرهنگ‌ها خانم حشمت حافظی شاعر و نویسنده‌ی گرانقدر ادبیات کودکان یار و مددکارش بوده. استاد از این بنوی فرهنگ پپور در مقدمه‌ی کتاب اش چنین یاد می‌کنند: «از همکاری تشویق‌آمیز همسرم بانو حشمت حافظی لیسانسیه‌ی زبان و ادبیات انگلیسی که در انتخاب معادل‌های فارسی لغات و اصطلاحات و کنترل ردیف‌بندی واژه‌ها کمک شایانی نموده و سکوت تنهائی را با گشاده‌رویی و شکیبایی تحمل کرده سپاسگزارم.»

استاد بهزادی، این فرهنگ نگار خبره نه تنها خادم زبان آذربایجانی است بلکه خادم زبان فارسی نیز هستند. چرا که فرهنگ‌های تألیفی او جزو گنجینه هر دو زبان گشته‌اند.

اکنون «فرهنگ‌های بهزادی» به مرتبه آثار کلاسیک در نوع خود ارتقاء یافته‌اند. این فرهنگ‌ها که در ردیف معتبرترین فرهنگ‌های دوزبانه قرار دارند، یقیناً جزو معتبرترین مرجع‌های فرهنگ‌نویسان بعدی قرار خواهند گرفت؛ همچنانکه اکنون نیز اهل تحقیق، ترجمه، نویسنندگان، شاعران و خوانندگان از این فرهنگ‌ها بهره‌مند می‌شوند.

فرهنگ‌های دوزبانه بهزادی [آذربایجانی – فارسی و فارسی – آذربایجانی] که هنوز هم یگانه هستند، نه تنها در ایران بلکه در خارج از کشورمان، از جمله در جمهوری آذربایجان و دیگر کشورها جزو کتب مرجع و معتبر

بوده و مددکار پژوهشگران فارسی‌پژوه، مترجمان و محققان زبان آذربایجانی می‌باشند.

اعتبار فرهنگ‌های دوزبانه‌ی استاد بهزادی از شخصیت علمی و ادبی خود استاد مایه می‌گیرند. ایشان هم به زبان فارسی تسلط کامل دارد و هم در زبان آذربایجانی از استادان مسلم به شمار می‌آیند. می‌شود گفت که او با هر دو زبان زندگی می‌کنند. در متن هر دو زبان قرار دارد. به هر دو زبان می‌نویسند. لذا کارشان نیز ارزشمند و معتبر است. در فرهنگ‌نگاری از روی دست دیگران کپی‌برداری نکرده، بلکه کاری مبتکرانه و مستقل ارائه داده است. البته در این زمینه از منابع معتبر آثار ادبی، زبان زنده مردم و کتاب‌های مرجع معتبر مراجعه و واژه‌ها را استخراج کرده و از عهده‌ی کار هم به خوبی برآمده‌اند.

در مروری هر چند نه عمیق به این فرهنگ‌ها در می‌یابیم که با فرهنگ نویسی با تجربه و خبره طرف هستیم. که فرهنگ‌های او واقعاً کاری خلاقانه است. این آثار محصول کاری سخت و تاب سوز است که تنها از عاشقان بر ساخته است.

ولین گام را در فرهنگ‌نگاری روش‌مند و اصولی دو زبانه آذربایجانی - فارسی و فارسی - آذربایجانی را ایشان بروداشت‌های و تمهداتی را برای فرهنگ نویسان بعدی فراهم ساخته‌اند. کسانی که در آینده در این زمینه

دست به تالیف خواهند زد یقیناً” روش و مبانی آثار او را رهنمای خود قرار خواهند داد.

فرهنگ آذربایجانی - فارسی، حاوی مقدمه‌ای پر محتوای است که ثمره‌ی تحقیق و تفحص سالیان دراز مؤلف دانشمندش می‌باشد. در باره‌ی شیوه کار، طرز نگارش لغت آذری و کلمات دخیل بحث متقنی ارائه شده. در مبحثی جداگانه دستور زبان آذربایجانی به طور مختصر اما مفید شرح داده شده؛ از منابعی که در تدوین و نگارش فرهنگ مورد استفاده اش بوده نام برده است و از کسانی که در بازبینی و یا بازنویسی فیش‌ها، نمونه خوانی و... به ایشان مدد رسانده‌اند سپاسگزاری شده. راهنمای استفاده از فرهنگ برای خواننده مفید و کارساز است.

در فرهنگ‌های بهزادی مدخل گزینی‌ها و زیر مدخل‌ها با اصولی علمی فرهنگ نگاری گزیده شده‌اند. در مدخل بندی و ردیف الفبائی، ریشه لغات را اساس قرار داده، مشتقات و متفرعات لغات (زیر مدخل‌ها) و شاهد مثال‌ها را نیز به ترتیب الفبائی تنظیم کرده است. در املای واژه‌ها، سهولت خواندن را مد نظر قرار داده است. در هر مدخل بندی، دومین جزء ارائه شده، تلفظ واژه‌ها است که با نوآوری مؤلف همراه است. او از تلفظ واژه‌ها به صورت رایج و مرسوم فرهنگ‌ها دوری جسته و با استفاده از حروف عربی - فارسی، برای اصوات صدادار زبان

آذربایجانی و حتی برای فتحه نیز حرف تعریف کرده و تلفظ دقیق واژه‌ها را به رسم الخطی که با زبان آذربایجانی همخوان است، ارائه داده است. مؤلف برای تلفظ صحیح مدخل‌ها اساس را بر: ضبط درست لغات، رعایت اصل تطابق ملفوظ، پرهیز از دوگونه خوانی و یا چند گونه خوانی، تنظیم ردیف الفبای لغات قرار داده است و در نگارش کلمات دخیل نیز اصل استقلال خط و زبان را مد نظر داشته؛ از همه مهم‌تر رعایت اصول آواشناختی و صرف و نحو دستور زبان آذربایجانی را در نگارش کلمات دخیل لحاظ کرده است.

بعد از تلفظ نشانه‌های دستوری می‌آید که هویت واژه‌ها را اعلام می‌کنند. بعد از هویت دستوری واژه، معادل‌های معنایی واژه‌ها می‌آید. در معادل‌گزینی دقت و وسوسات فراوان به خرج داده، از ترجمه‌های تحت لفظی لغات دوری جسته و تلاش کرده در برابر هر واژه، مدخل و سر مدخل معادل زبان مقصد را یافته و بکار برد. واژه‌های چند معنا را رده‌بندی کرده و با شماره‌گذاری، جایگاه آنها را مشخص کرده است که مراجعه کننده را از یک معنا به معنای بعدی هدایت می‌کنند. دقت در طبقه‌بندی معناها، تعیین حوزه‌ی معنایی و رعایت معنایی و برش‌های طریف، از مزایای این فرهنگ است.

آذربایجان دیلی نین ایضا حلی لغتی

علاوه بر فرهنگ‌های دو زبانه‌ی فرق، در آن برهه از تاریخ و تحول جامعه، به یک فرهنگ عمومی جامع که آیینه‌ی تمام نمای حافظه‌های زبانی مردم و سخنواران آذربایجانی و سطح علمی جامعه باشد، شدیداً احتیاج بود. فرهنگی که گنجینه‌ی واژگانی اش زبان گفتاری، نوشتاری و همچنین لغات علمی، فنی، حرفه‌ای، فلسفی، دینی، هنری و ادبی‌ای را که مورد استعمال عام یافته را شامل باشد. همچون فرهنگی می‌باشد که با روش و اصول و مبانی فرهنگ‌نگاری نوین تدوین شده باشد. البته این کار بسیار عظیمی بود و در توان یک فرهنگ‌نویس دست تنها، یا مؤسسه‌ای کوچک یا ناشر معمولی نبود. خوشبختانه این کار در آکادمی آذربایجان شوروی صورت گرفته بود. استاد بهزادی این فرهنگ ۴ جلدی را با زحمت زیاد تهیه کرده، بعد از بررسی مفید یافته و بلا فاصله به فکر انتقال آن به رسم الخط آذربایجانی ایران می‌شوند، این هم کار ساده‌ای نبود. کار ده‌ها نفر اهل فن بود. اما استاد این بار نیز آستین بالا زده و این کار عظیم را پالوده و تدوین کرده با ردیف‌بندی الفبائی به رسم الخط عربی- آذربایجانی در آوردند و برای استفاده‌ی هموطنان آذربایجانی در حجم بیش از ۳۰۰۰ صفحه، در سه جلد و با هزینه مالی خود به چاپ رساندند و هم اینک ما صاحب این گنجینه‌ی عظیم

هستیم. کار ایشان در اینجا نه تنها کمتر از تألیف نیست، بلکه بالاتر از آن هم هست.

اکثر دانشمندان آذربایجانی به درستی انتقال این فرهنگ بی نظیر را از الفبای سیریلیکی به الفبای آذربایجانی - عربی یک حادثه مهم فرهنگی تلقی کرده‌اند.

اصول فرهنگ نویسی در جهان امروز کاریک فرد تنها نیست، بلکه حاصل کارگروهی از: زبانشناسان، فرهنگ‌نویسان، ویراستاران، متخصصان علوم گوناگون، خبرگان حرفه‌های متنوع و... است که با حمایت علمی و مالی مؤسسه یا نهادی یا حداقل ناشری معتبر و کاردان جهت تالیف فرهنگی تحت رهبری علمی افراد با صلاحیت جمع شده و این امر مهم را سامان می‌بخشند. این استاد فرهیخته‌یک تن و بدون پشتیبانی مالی و فنی مؤسسه یا نهادی، این کار عظیم را با پشتکار و تلاش شبانه روزی و به بهای از دست دادن فروغ چشمانش و گروگذاشتن مایه‌ی جانش به سرانجام رسانندند.

دغدغه‌ی ۶۰ ساله‌ی این زبان‌شناس گرانقدار، فراهم آوردن زمینه‌ای برای گسترش، توسعه و ارتقای زبان آذربایجان بوده، از این روی برای پاسداری از هجوم و نفوذ بی رویه واژگان بیگانه به زبان ادبی، تغذیه زبان ادبی از زبان زنده گفتار مردم، تلاش پیگیر برای غنی تر کردن گنجینه‌ی واژگان زبان از طریق واژه‌سازی بر اساس قانونمندی‌های زبان مادری، حفظ و

حراست از آهنگ و موسیقی ذاتی زبان جهت تلفظ درست و آذربایجانی کلمات چه دخیل چه غیر دخیل، رساندن سطح زبان نوشتاری به سطح زبان معیار و ادبی و پر کردن خلاهای موجود در زمینه‌ی دستور نگاری، شیوه رسم الخط و از همه مهم‌تر تالیف فرهنگ‌های دو زبانه و انتقال فرهنگ جامع بک زبانه، کاری کرده است کارستان.

ترجمه

استاد بهزاد بهزادی در زمینه‌ی ترجمه نیز کارهای ارزشمندی انجام داده‌اند: اولین ترجمه‌اش سیمای معنوی ملت‌ها (اثر کمال نین) منتشر شده در سال ۱۳۲۶. بعد سال ۱۳۳۰ اثر میرزه ابراهیم اووف در زمینه‌ی حرکات آذربایجان را ترجمه‌ی و منتشر ساخته‌اند. بعدها "دو نمایشنامه از این نویسنده را ترجمه کرده و به چاپ سپرده‌اند. در میان ترجمه‌های استاد بهزادی ترجمه‌ی کتاب «دده قورقوت» جایگاه ویژه‌ای دارد. این اثر اگر اگر چه در سال ۱۳۵۴ از زبان انگلیسی به فارسی ترجمه شده بود، اما لازم بود که دوباره ترجمه شود. استاد نیز دست به ترجمه‌ی این اثر عظیم حماسی و فولکلوریک زندند. روایت آقای حسین محمد خانی «م. گونئیلی» از کتاب دده قورقود، که آن را با زبان امروزیمان هماهنگ ساخته و به نشر سپرده بود، در ترجمه‌اش مورد استفاده قرار دادند. با زبانی شیوا و رسماً با توجه ظرایف و دقایق ادبی و زبانی و هنری این اثر را به زبان فارسی ترجمه کردند و مقدمه‌ای جامع و عالمانه‌ای بر کتاب نوشتند و به

ریشه‌ی تاریخی و افسانه‌ای این اثر پرداخته، جایگاه آن را در میان آثار مشابه جهانی تبیین کرده‌اند. مقدمه، در مورد چگونگی کشف و نشر این اثر اطلاعات ارزش‌هایی به خواننده می‌دهد. از این نظر، این مقدمه منبع مفید و ارزشمندی در علم دده قورقود شناسی است.

دستور زبان

استاد بهزادی در زمینه‌ی دستور زبان علاوه بر مبحث مختصراً و مفید مقدمه فرهنگ آذربایجانی- فارسی و مقالات متعدد در مباحث دستوری، اثر ماندگار «دستور زبان آذربایجان»: «آذربایجان دیل قورولوشو» را به کمک همکاران مجله آذربایجان الفبائی و تدوین کرده‌اند که اثری بی‌بدیل و حیاتی برای جامعه، نویسنندگان، شعراء و علاقه‌مندان است. نگارنده‌ی این مطلب در مقدمه‌ی کتاب فوق راجع به ارزش و چند و چون آن مفصلانوشه. لذا تنها این جمله را تکرار می‌کنم که این اثر نیز در میان آثار استاد بهزادی جایگاه مهمی دارد و هم سنگ کتاب عظیم «آذربایجان دیلی نین ایضا حلی لغتی» هست.

مطبوعات

با یورش قشون پهلوی تحت هدایت و رهبری مستشاران آمریکایی و قتل عام مردم و سوزاندن کتب و نشریات آذربایجانی و ممنوع شدن تحصیل به زبان مادری و جلوگیری از انتشار مطبوعات آذربایجانی غبار مرگ بر آذربایجان پاشیده شد. در زمان جتبش مردم ایران برای ملی کردن نفت

و قطع ید استعمارگران امپریالیست مطبوعات آذربایجانی (بشرط و بشیرآینده با سردبیری استاد بهزاد بهزادی) چون ققنوس از خاکستر آن کتاب سوزان سر برآوردن و مبشر صلح، آزادی، میهن دوستی شدند و زبان گویای مردم گشتند؛ توطئه‌های امپریالیست‌ها و عمال داخلی شان را افشا کردند و دوباره وحشت بر جان خائنان به ملت و مملکت انداختند. کودتای ۲۸ مرداد دوباره زبان مطبوعات را بست، اما روزنامه «آذربایجان» به همت جمعی از فرزندان از جان گذشته و فداکار آذربایجان (به سردبیری بهزاد بهزادی) منتشر می‌شد. با انتشار «حیدر بابا»ی شهریار گویی صدایی از اعماق جان ملتی نفیر کشید و جان‌های آشنا را نواخت. این اثر روح تازه‌ای به جان مردم آذربایجان دمید. چون تک ستاره در شب‌های کودتایی درخشید. با انتشار این اثر زبان و ادبیات آذربایجانی رونقی دوباره یافت. کتاب «حیدر بابا» هنوز در مطبعه بود که استاد بهزادی که نسخه‌ای از آن را به دست آورده و نقد و بررسی کرده و مقالات روشنگرانه‌ای در تحلیل آن در ۵ شماره «آذربایجان» منتشر کرد. این مقالات در معرفی «حیدر بابا» نقش مهمی داشتند. استاد بهزادی در مصاحبه‌ای می‌گوید: «بعد از انتشار این مقالات محمدعلی فرزانه و قره چولو (سنهنده) از تهران به تبریز آمدند و با من ملاقاتی داشتند و اظهار نمودند که ما آمده‌ایم به شما به مناسبت این سلسله مقالات تبریک بگوییم. با این حادثه، رونق دوباره ادبیات آذربایجانی و نظریه

نویسی‌ها شروع شد. اکثر نظیریه نویسان از نویسنده‌گان روزنامه آذربایجان بودند.»

بعد از انتشار لغت نامه‌ها و ترجمه‌ها به فکر جمع آوری مواد فولکلوریک می‌افتدند. برای این منظور «کانون زبان و ادبیات مردمی» (ائل دیلی و ادبیاتی) آذربایجان را پی‌ریزی و سرپرستی می‌کنند و با همکاری جمیع از نویسنده‌گان مجموعه «ائل دیلی و ادبیاتی» را منتشر می‌سازند. بعد از انتشار ۷ شماره این مجموعه، ایشان امتیاز انتشار مجله‌ی «آذری» را اخذ می‌کنند. در این برهه فعالیت مطبوعاتی ایشان نیز وارد مرحله نوینی می‌شود.

با انتشار مجله آذری مرحله نوینی در تاریخ مطبوعات آذربایجان آغاز می‌شود. این مجله از هر جهت سرآغاز فصل نوین روزنامه نگاری آذربایجانی است. مجله از اولین شماره‌اش ارتقای زبان و ادبیات و فرهنگ مردم آذربایجان را هدف اصلی و اساسی خود قرار داد. به همین منظور و برای بالا بردن سطح ادبی و فرهنگی جامعه سرفصل‌هایی را برگزید و تا به امروز این سرفصل‌ها را همچنان محفوظ داشته‌اند. ترجمه ادبیات جهان به زبان آذربایجانی، ترجمه آثار و نویسنگان ایران به زبان آذربایجانی، انتشار آثار برجسته نویسنده‌گان جمهوری آذربایجان، ترجمه آثار زبان آذربایجانی به فارسی در واقعه به آیینه‌ی تجلی افکار و آثار نویسنده‌گان آذربایجانی تبدیل گردید. این مجله در میان مجلاتی که به

زبان آذربایجانی منتشر می‌شد یگانه مجله است که از نظر حضور نویسنده‌گان، شعراء، هنرمندان آذربایجانی، ایرانی و جهان بی‌نظیر است. جلد مجله رنگی و با آثارگرافیکی «لاچین اسماعیلی» و داخل مجله با تصویرهای هنری «وقار آقایی فرشباف» دو تن از کارشناسان ارشد هنری، چشمان خوانندگان آذربایجان را می‌نوازد.

آذربایجان در حوزه‌های مختلف هنر و فرهنگ آثاری را انتشار داد. معرفی نویسنده‌گان برنده جایزه نوبل برای اولین بار در مطبوعات آذربایجان، درج مقالات تحلیلی و تدقیدی در معرفی و ترجمه‌ی آثار دست اول شعرای بزرگ جهان. چاپ سلسله مقالاتی درباره زبان ادبی آذربایجان، انتشار نوشته‌های متعدد در طنز و فکاهی، آثاری در زمینه‌های تاریخی، فرهنگی، گزارشات مفصل مراسم‌های بزرگداشت و شرکت مؤثر در برگزاری آنها، چاپ مقالات و مصاحبه‌ها درباره آهنگ سازان و موسیقی‌دانان برجسته آذربایجان، همچنین نوازندگان، خوانندگان، عاشیق‌ها؛ درج آثار کاریکاتوریست‌ها، نقاشان، صفحات ویژه در مورد صدمین سالگرد انتشار مجله ملانصرالدین، میزگرد های گوناگون، گزارشات حادثه‌های فرهنگی، ادبی آذربایجان ایران و جهان.

به این ترتیب آذربایجان به شماره غنی‌ترو پریارtro و وزین ترگشته و به مرتبه‌ی پیش‌تازی مطبوعات آذربایجان ایران ارتقاء یافت. به جرئت می‌توان گفت در سطح جهانی یکی از مجله‌های معتبر فرهنگی و هنری

و ادبی به زبان آذربایجانی است. آذری اکنون به نهادی فرهنگی تبدیل گشته است.

افتخارمان این است که در پیشگاه آیندگان، صاحب قلمان و اهالی فکر و اندیشه سرافراز خواهیم بود. این همه دستآورده همت والای استاد بهزادی، بنیان‌گذار و معمار گرانقدر مجله آذری به دست آمده است.

اولین حسی که از رویارویی با آثار و شخصیت استاد بهزادی به انسان دست می‌دهد، حس احترام و قدرشناسی است. با پی بردن به ارزش علمی و عظمت روحی این انسان فداکار و شخصیت والای فرهنگی واجتماعی در می‌یابی که عشقی پرسوز به میهن، فرهنگ و مردم وجود این «آذری مرد» را سرشار، جان شیفته‌اش را درخشنده‌تر و زیبائی معنوی‌اش را خیره کننده تر کرده است.

دست مریزاد گویان! این فراز از مقدمه‌ی خاطرات استاد، نوشته‌ام را به پایان می‌رسانم:

«اینک در سن ۷۸ سالگی راه طی شده را مرور می‌کنم، خشنودم که محرك و انگیزه افکار و فعالیتم در طول زندگی، خدمت به خلق، دفاع از حقوق زحمتکشان و محرومین، استقلال و آزادی میهن و دفاع از حقوق ملی اقوام بوده است و امیدم برای همه جوامع بشری استقرار جامعه‌ای بوده که هر کس بتواند بهترین مساعی خود را در خدمت جامعه به کار

گیرد و حق داشته باشد به اندازه نیازش از دستاوردهای مادی و معنوی جامعه بهره‌مند گردد. »

آثار استاد بهزادی

حوزه‌های فعالیت استاد بهزادی وسیع است و آثاری که تاکنون از ایشان به چاپ رسیده، می‌شود:

- ۱ سیمای معنوی ملت‌ها (اثر کال‌نین) سال ۱۳۶۶.
- ۲ ترجمه «درباره جنبش دموکراتیک آذربایجان» اثر «میرزه ابراهیم» ۱۳۳۱
- ۳ گفتگو درباره بیمه عمر سال ۱۳۴۰ تألیف
- ۴ ترجمه دو نمایشنامه اثر میرزا ابراهیم اف سال ۱۳۶۹
- ۵ ایکی نمایشنامه میرزا ابراهیم اف ۱۳۶۹ چاپ دوم
- ۶ آذربایجانجا-فارسجا سوژلوبک (فرهنگ آذربایجانی-فارسی) چاپ اول ۱۳۶۹ چاپ دوم نشر معاصر
- ۷ فارسجا-آذربایجانجا سوژلوبک (فرهنگ فارسی آذربایجانی) چاپ اول ۱۳۷۷ (در دو جلد) چاپ دوم دریک جلد انتشارات نخستین
- ۸ آذربایجان دیلی‌نین ایضا حلی لغتی (سه جلد) از انتشارات آکادمی علوم آذربایجان شوروی ۱۳۷۶
- ۹ درباره نگارش زبان آذربایجان ۱۳۷۹
- ۱۰ کتاب دهم قورقود شاهکار ادبی - حماسی ترکان اوغوز
- ۱۱ «آذربایجانجا دیل قوروشو» ویژه نامه‌ی آذری (۱۶ و ۱۷)
- ۱۲ آذربایجان دموکرات نشر دوزگون خبر ۱۳۸۴

۱۳- مقاله‌ها، مصاحبه، ... آماده‌ی چاپ

۱۴- حقانیت، شکست «خاطرات» آماده‌ی چاپ

* خلاصه‌ی مقاله‌ای که به مناسبت ۸۰ سالگی استاد بهزادی نوشته شده است.

دکتر علی اکبر ترابی؛ جامعه‌شناس برجسته‌ی ایران

استاد دکتر علی اکبر ترابی (حلاج اوغلو) زاده‌ی تبریز (۱۳۰۵)، دانش‌آموخته‌ی دانشگاه سورین فرانسه، دارای درجه‌ی دکترا در رشته‌ی جامعه‌شناسی و فلسفه‌ی علوم، یکی از چهره‌های برجسته‌ی علمی و از اندیشمندان بنام ایران هستند که از نخستین دوره‌ی فعالیت علمی و فرهنگی خود در دانشگاه تبریز (دکتر ترابی در سال ۱۳۵۹ بازنشسته شده‌اند) تا به امروز، پیگیر و خستگی ناپذیر در راستای نهادینه کردن دانش اجتماعی و گسترش بینش علمی جامعه جان‌فشنانی می‌کنند. ایشان، به خاطر کوشش و مجاهدت پی‌گیر در آگاهی‌بخشی مردم و دانش‌پردازی و تأثیرگذاری اش بر بخش گسترده‌ای از جریانات

روشنفکری، دانشگاهی و نیروهای مبارز و ترقی خواه جامعه؛ در بین نخیگان کشور، به متوفکری ژرف‌بین، آزاداندیش، مستقل و مردم‌گرا شهره می‌باشند. همچنین در بین اساتید علوم اجتماعی به خاطر داشتن جامعیت علمی، نوجویی، نوآوری و پیشگامی در طرح مسائل و مباحث علمی مورد نیاز جامعه، از جایگاه ارجمندی برخوردار هستند. چنانچه دکتر غلامحسین صدیقی (بنیانگذار جامعه‌شناسی در ایران) در نامه‌ی مورخ سوم مهر ماه ۱۳۴۱ می‌نویسند: «دانشمند عزیز و محترم: پس از عرض سلام و ارادت، نامه‌ای که همکار ارجمند آقای دکتر شاپور راسخ پس از مطالعه‌ی کتاب سودمند «مبانی جامعه‌شناسی» تأليف جناب عالی به حقیر نوشته‌اند، تقدیم می‌دارد و مزید توفيق آن دانشمند گرامی را در خدمت به علم خواهان است. ارادتمند غلامحسین صدیقی»

و همچنین استاد دکتر امیر حسین آریان‌پور، هنگام نام بدن از اساتید برجسته‌ی جامعه‌شناسی ایران، از استاد ترابی به عنوان استاد برجسته‌ی جامعه‌شناسی ایران یاد می‌کنند. اغلب صاحبان اندیشه نیز با اذعان به دانش گسترده و عمق علمی او استاد را به خاطر آثار گران قدرش که موجب پویایی و اعتلای دانش اجتماعی قشر آگاه جامعه و همچنین شکل‌گیری بینش جامعه‌شناسانه و نگرش علمی مردم در دوره‌های حساس تاریخ سرزمینمان شده‌اند، از ذخایر گران قدر علمی جامعه

می‌شمارند. چنانچه سردبیر مجله آدینه می‌نویسد: «دکتر علی اکبر ترابی از مددود جامعه‌شناسان برجسته‌ی کشور و یکی از استادان بنام جامعه‌شناسی ایران است. بسیاری از جامعه‌شناسان و استادان رشته‌های گوناگون علوم انسانی در سال‌های پیار تدریس دکتر ترابی از دانش و درس و محضر او بهره گرفته‌اند و دکتر ترابی، با بیش از ۱۰ کتاب معتبر در مباحث جامعه‌شناسی، از متفکرانی است که در غنا بخشیدن بر تفکر علمی در زمینه‌ی علوم اجتماعی در این آب و خاک نقش کارساز و بالاور داشته است...»

برای شناختن جایگاه و نقش سازنده‌ی استاد ترابی در پایه‌گذاری دانش اجتماعی مراکز دانشگاهی و تأثیر ایشان در شکل‌گیری، رشد و گسترش اندیشه‌ی ترقی خواهانه در جامعه‌ی ایران، گزارشی هر چند گذرا و طرح‌گونه از تحولات اجتماعی، سیاسی و فرهنگی دوران زندگی او ضروری به نظر می‌رسد.

دوران کودکی و نوجوانی استاد ترابی (تبریز ۱۳۰۵) مصادف است با اوج قدرت حکومت خودکامه‌ی رضا شاهی. برهه‌ای که جنبش‌های متعاقب مشروطیت درهم شکسته و سکوت مرگبار بر کشور حاکم گشته است. تبریز (شهر انقلاب) نیز در سکوتی پرمغنا، طلیعه‌ی آفتاد مردم‌اش را به انتظار نشسته است.

دوران جوانی استاد، دوران فروریختن کاخ پوک و موریانه خورده‌ی استبداد شاهی و فرار خفت‌بار دیکتاتور از کشور است. با تغییر شرایط اجتماعی و افزایش شور و شوق، و امید به آینده جامعه را فرامی‌گیرد و باعث باز‌شدن فضای سیاسی، فرهنگی و تحولات چشم‌گیر تاریخی در کشور می‌شود. در آذربایجان نیز روی کار آمدن حکومت ملّی-دموکراتیک منجر به شکوفایی فرهنگ مردم و اصلاحات ضروری اقتصادی، اجتماعی در این دیار می‌شود - دانشگاه تبریز یادگاری از اقدامات مهم آن دوران است - اما متأسفانه با یورش ارتش شاهنشاهی و کشتار پیش‌گامان جنبش مردمی، خفقان پلیسی بر آذربایجان حاکم شده و تا نهضت سراسری مردم ایران برای ملّی شدن نفت می‌پاید. متأسفانه نهضت مردمی ملّی شدن نفت نیز با کودتای (آمریکایی- انگلیسی - دربار پهلوی) ۲۸ مرداد ۱۳۳۲ شکست می‌خورد و فعالان سیاسی و اجتماعی در زندان‌ها زیر شکنجه و یا در پای چوب‌های اعدام جان می‌بازنند. این شکست فاجعه‌بار موجب از هم گسیختگی وحدت فکری و همبستگی اجتماعی مردم می‌گردد. و به جای آنها جو سوء‌ظن، پریشان فکری و بی‌عملی اجتماعی بر محیط روشن‌فکری حاکم می‌شود. و کشور نیز زیر سایه‌ی سرنیزه‌ی ارتش شاهنشاهی و سلطه‌ی دربار و با هدایت مستشاران نظامی آمریکا، هر چه بیشتر از لحظه سیاسی و اقتصادی به کشورهای امپریالیستی وابسته می‌شود.

دهه‌ی چهل فرا می‌رسد. در این دهه، رژیم پوشالی ارباب و رعیتی با تلنگ طرح مشهور کندی (رئیس جمهور وقت آمریکا) در هم فرو می‌ریزد. در اثر این تغییرات اجتماعی و تحرك طبقاتی، آرایش نیروهای اجتماعی جامعه دگرگون شده و لایه‌بندیهای جدیدی در ساختار اجتماعی کشور شکل می‌گیرد. مالکین دیروزی در هئیت بورژواها و کشاورزان فقیر ده در هئیت کارگران فصلی ظاهر می‌شوند. به دنبال این دگرگونی ساختاری رژیم پهلوی به رفم و مدرنیزاسیون گستردۀ در همه‌ی سطوح جامعه اجتماعی دست می‌زند. در اثر مدرنیزاسیون کشور، کارگزاران امپریالیسم در رده‌های بالای مدیریت دولتی قرار می‌گیرند و با حمایت مالی آمریکا و صندوق بین المللی پول، اقتصاد کشور در بخش‌هایی رشد نسبی می‌کند و زمینه را برای تسلط روابط سرمایه‌داری بر کلیه سطوح جامعه فراهم می‌کند و در سایه‌ی این تحولات، سرمایه داری دولتی و دلالی رشد می‌یابد. البته افزایش قیمت نفت نیز این رشد را تسريع می‌کند و به دنبال آن شعبه‌های شرکت‌های چندملیتی همچون اختاپوس بر بخش‌های زیادی از اقتصاد کشور تسلط می‌یابد و بانک‌ها با سرمایه‌ی مالی امپریالیست‌ها دایره‌ی نفوذ و سلطه‌ی خود را گسترش می‌دهند. به دنبال مدرنیزه شدن اقتصاد کشور، توسعه‌ای هر چند سطحی در سطوح مختلف اجتماعی و بخش‌های مختلف اقتصادی، در راستای منافع طبقه‌ی حاکمه و همسو با خواسته امپریالیسم آمریکا صورت می‌گیرد.

در نتیجه نیاز به نیروی‌های انسانی ماهر و تحصیل کرده در عرصه‌های مختلف کار اجتماعی افزایش می‌یابد که بخشی را با استخدام نیروهای خارجی تأمین می‌کنند و به منظور تربیت و آموزش بخش دیگر نیروهای مورد نیاز آموزش همگانی را توسعه می‌دهند. بدین منظور در سطح کشور علاوه بر مدارس ابتدایی و متوسطه‌ی موجود، هنرستان‌ها، مدارس عالی زیادی احداث شده و همچنین دانشگاه‌های جدید ساخته می‌شود. رشته‌های جدیدی در شاخه‌های مختلف علوم، "خصوصاً" در حوزه‌های علوم اجتماعی در دانشگاه‌ها دایر می‌گردد. سیستم آموزشی دانشگاه‌ها رانیز از روی نظام‌های آموزشی غرب الگوبرداری کرده و آنها را به توسط عمال تربیت‌یافته و دست آموز خود در دانشگاه‌ها به کار می‌بندند. "خصوصاً" در زمینه‌ی علوم اجتماعی مشتی تئوری‌های آبکی بنگاه‌های نظریه‌سازی آمریکا تحت عنوان‌های دهان‌پرکن نظریه‌ها و تئوری‌های اجتماعی- سیاسی اشاعه داده می‌شود. هر چه پایه‌های رژیم تحکیم و تثبیت می‌شود، فرهنگ منحط سرمایه‌داری وابسته از جمله بی‌بندوباری، هرزگی، مصرف‌گرایی و انواع نحله‌های منحط فلسفی غرب در جامعه بیشتر رواج می‌یابد. به همراه رواج فرهنگ منحط غربی در جامعه، خفقان سیاسی و فرهنگی در جامعه، عرصه را براندیشه ورزان، هنرمندان و روش‌نفرکران آگاه از هر قشر و طبقه‌ای تنگ‌تر می‌کند و دانشگاه‌ها به عنوان مراکز مهم علمی و محل تجمع اکثر تخبگان فکری

و نیروهای جوان و پرشور کشور، بیشتر از همه جا تحت کنترل نیروهای
امنیتی رژیم شاهنشاهی قرار می‌گیرند.

اما این تحولات اجتماعی و فرهنگی، باعث شکل‌گیری و رشد جنبش
ضد استبدادی و ضد سلطنتی در میان نیروهای آگاه جامعه می‌شود.
در نتیجه، روزبه روز مبارزه با مظاهر فرهنگی و اجتماعی مدرنیزاسیون
رژیم پهلوی تشدید می‌شود. این تحولات نسلی را در بطن خود پرورش
می‌دهد که یک دهه بعد رژیم شاهنشاهی را به زباله‌دان تاریخ می‌اندازد.
در دانشگاه‌ها اساتید شریف و آگاه و دانشجویان پرشور و انقلابی که
بیشتر از طبقات زحمت‌کش و قشر میانی جامعه برخاسته‌اند، جبهه‌ی
نیرومندی در مقابل جریان فرهنگی و سلطه‌ی حکومتی تشکیل
می‌دهند. اساتید علوم اجتماعی با ترویج دانش اجتماعی به جنبش
عدالت خواهانه و ظلم‌ستیز، کمک فکری بزرگی کرده و باعث غنای
فرهنگ مبارزه با عوامل وابستگی سیاسی، اقتصادی و عقب‌ماندگی
مادی و معنوی جامعه می‌شوند.

دانشگاه تبریز که یکی از کانون‌های مهم تفکر و اندیشه‌ی انقلابی کشور
بوده و این بار نیز با داشتن استادان ترقی خواه و دانشجویان اندیشه‌ورز و
انقلابی یکی از سنگر مهم فکری و مبارزه بر علیه رژیم عدالت‌ستیز و
وابسته و ضد مردمی سلطنت پهلوی می‌شود.

استاد ترابی با اندیشه‌ی والا، بینش علمی و شیوه‌ی بدیع تدریس و منش و شخصیت اجتماعی و مردمی‌اش یار و یاور دانشجویان و عدالت خواهان شده و با دانشمندان دروغین، عمال قدرت و خرافه‌پراکنان دست‌آموز سرمایه و عمال دربار در می‌افتد و با بررسی واقع‌گرایانه‌ی تحولات اجتماعی و تحلیل علمی رویدادهای جامعه در تحول اندیشه‌ی بخش قابل توجّهی از نیروهای جوان و پیکارگر کشور نقش مهمی ایفا می‌کنند.

دکتر ترابی همراه استاد بزرگواری همچون استاد دکتر آریان پور، استاد دکتر علی شریعتی و... علم جامعه‌شناسی را از محدوده‌ی بنگاه‌های تحقیقاتی و مباحث خشک و بی‌روح آکادمیک و از دست عده‌ای استاد واژدهی غرب و مرّقان تئوری‌های جامعه‌شناختی غیرعلمی و بی‌پایه و خدمت‌گزاران قدرت رهانیده و آن را به جایگاه واقعی‌اش، یعنی جامعه بازگردانده و با جنبش اجتماعی پیوند می‌دهند و باعث تسریع حرکات اجتماعی و سمت‌گیری جنبش مردمی بر علیه حکومت ضد مردمی پهلوی می‌شوند.

در این برهه، استاد ترابی با آن بینش عمیق، واقع‌بین و آینده‌نگرانه‌اش، با تشخیص به موقع ضرورت‌های اجتماعی و فرهنگی جامعه به تأليف آثاری دست می‌زنند که در بخش عمدی آنها به تبیین و تفسیر مباحث پایه‌ای و مبانی نظری و اساسی حوزه‌ها و زمینه‌های گوناگون علوم

اجتماعی پرداخته می‌شود. انتشار عمومی آثار فوق نقش چشم‌گیری در ارتقای فکری جوانان جامعه و پویندگان راه دانش و ترقی داشته‌اند که در اینجا به اختصار به آنها اشاره می‌شود:

در حوزه‌ی فلسفه‌ی علوم: فلسفه‌ی علوم یکی از درس‌های مهم دانشگاه‌های معتبر جهان است. وزارت علوم وقت کشور نیز با دایر کردن درس فلسفه‌ی علوم، برنامه‌ی تفصیلی درس فوق را مطابق مباحث و موضوعات و فصل‌بندی‌های این رشته‌ی دانشگاه‌های معتبر جهان و با تأکید بیشتر بر علوم اجتماعی در برنامه‌ی خود منظور کرده بود. استاد ترابی نیز در کتاب مشهور «فلسفه‌ی علوم» اش، «در انتخاب سرفصل‌ها و توضیح و تفسیر موضوع‌ها، برنامه‌ی تفصیلی در فلسفه‌ی علوم دانشگاه‌ها را در نظر گرفته و تا آنجا که از حد و روش علمی به دور نیفتد، مطابقت به برنامه‌های مذکور را مهم شمرده است. به ویژه اصل مطابقت را در نگارش موضوع‌های «علم و معرفت علمی»، «انسان و فرهنگ انسانی»، «تاریخ»، «روان‌شناسی»، «جامعه‌شناسی»، «علم ریاضی»، «علوم طبیعت: علوم فیزیکی، شیمیایی»، «علوم طبیعت: علوم زیستی» که مهم‌ترین و اساسی‌ترین قسمت برنامه‌ی تفصیلی درس فلسفه‌ی علوم دانشگاه تهران و دانشگاه تبریز را تشکیل می‌دهد، منظور نموده است». فلسفه‌ی علوم که سیستمی از بینش علمی است، به معنای شناخت قوانین پدیده‌های طبیعی، اجتماعی و تفکر است. به عبارتی دیگر به

کاربستان منطق نوین است در شناخت هستی بیکران، شناسایی و تعیین حدود استقلال حوزه‌های علوم طبیعی، اجتماعی و تفکر و نیز شناخت ویژگی‌ها و قوانین پدیده‌های مربوط به علوم مختلف و تبیین متداول‌رئی ویژه‌ی آنها. بدین جهت مؤلف دانشمند در بخش‌های اول کتاب به اصول و مبانی، روش‌شناسی نوین و طبقه‌بندی علوم می‌پردازد. حدود و ثغور استقلال هر یک از دانش‌ها را مشخص و روش‌شناسی علمی‌هر کدام از حوزه‌های علم را تبیین کرده و روش و اسلوب‌های تفکر انسانی را معین می‌کنند. در بخش دوم کتاب نیز به علم و معرفت علمی، شناسنایی علمی، جبر علمی، قانون علیّت و... پرداخته می‌شود. به واقع، استاد در این مباحث، اصول و مبانی فلسفه‌ی علوم را به زبانی ساده و همه‌فهم تفسیر و تبیین نموده‌اند. این کتاب نخستین کتابی است که در این موضوع، به وسیله یک استاد ایرانی نوشته شده است و سال‌هاست که در دانشگاه‌ها تدریس می‌شود، تاکنون نیز آن طوری که من اطلاع دارم، کتابی در سطح این اثر و به جامعیت آن توسط هیچ استاد داخلی نوشته نشده است.

در قلمرو مردم‌شناسی: مردم‌شناسی یکی از دروسی است که استاد سال‌ها آن را تدریس کرده است. درسنامه‌ی ارزشمند «مردم‌شناسی» محسول سال‌ها تحقیق و تفحص ایشان در این زمینه است که در دو بخش تدوین شده است. در بخش نخست، مردم‌شناسی و در بخش

دوم، قوم‌شناسی مورد بحث قرار می‌گیرد. در بخش اول کتاب، علوم اجتماعی، تکامل طبیعی انسان، دانش مردم‌شناسی و جایگاه آن در بین سایر علوم اجتماعی به طور مفصل مورد بررسی قرار گرفته و سیر تکوینی آن با دید موشکافانه تحلیل و تقسیمات دانش مردم‌شناسی و ارتباط آن با دانش‌های نوین معین می‌شود. مردم‌شناسی و متداول‌بودن آن و همچنین فرهنگ و ویژگی‌های آن از مباحث پایه‌ای کتاب است که به طور عمیق مورد مطالعه قرار گرفته است. در دیگر فصل‌ها، انسان‌های ابتدایی، اقوام ابتدایی معاصر به طور مسروخ، مستدل و علمی مورد مطالعه قرار می‌گیرند. در بخش قوم‌شناسی نیز، تاریخچه‌ی این علم، نیازمندی‌های انسان، انواع و ویژگی نهادهای اجتماعی، فرهنگ، خانواده، حکومت در جوامع ابتدایی به طور مفصل شرح داده می‌شود.

استاد ترابی، علم مردم‌شناسی را این گونه تعبیر و ارزش‌گذاری می‌نمایند: «از دیدگاه علمی امروز مردم‌شناسی و جامعه‌شناسی به ترتیب مقدمه و متن یک موضوع و یا دو مرحله متوالی از تحقیقی واحد در زمینه‌ی حیات طبیعی و اجتماعی انسان‌ها در گذشته و حالتند. در واقع مردم‌شناسی روش‌نگر منشأ انسان و سپس جوامع انسانی به ویژه در مراحل نخستین آن است».

این کتاب، اولین کتاب در موضوع مردم‌شناسی است که در تمام ایران توسط یک استاد دانشگاه تبریز - دکتر ترابی - نوشته شده است. این

درسنامه سال‌هاست در دانشگاه‌ها تدریس می‌شود. هم قبل از انقلاب از سوی دانشگاه تهران و مؤسسه‌ی مطالعات و تحقیقات اجتماعی کتاب سودمندی ارزیابی شده و به دانشگاه‌ها جهت تدریس ابلاغ گردیده بود؛ هم بعد از انقلاب نیز در شورای عالی برنامه‌ریزی وزارت فرهنگ و آموزش عالی جمهوری اسلامی ایران به عنوان کتاب درسی دانشگاهی در رشته‌ی مردم‌شناسی تعیین و جهت تدریس به دانشگاه‌ها ابلاغ گردیده است.

در باب تاریخ ادیان: تاریخ ادیان و مذاهب یکی از عرصه‌هایی است که استاد ترابی با ژرف‌کاوی و تفحص در آن زمینه، اثر کم‌نظیری تألیف کرده‌اند. «به جرأت می‌توان گفت که کتاب «نظری به تاریخ ادیان» دکتر ترابی، بعد از کتاب «ملل و نحل» شهرستانی که آخرین کتاب مهم در این زمینه به سبک قدیم هست، برای نخستین بار با سبک و روشی جدید و از دیدگاه علمی تألیف گردیده است».

مؤلف دانشمند درباره‌ی روش تدوین و تنظیم کتاب می‌نویسند: «برای اینکه از دشواری مطالب و مسایل مذهبی و فلسفی ادیان مورد بحث کاسته شود، هر بخش به ده فصل و هر فصل به قسمت‌هایی بخش گردیده است. به علاوه، برای اینکه مقایسه در میان ادیان مختلفی که در این کتاب موضوع بحث قرار گرفته‌اند، برای خوانندگان آسان باشد، این

تقسیم‌بندی با عنوانین مخصوص تا آنجا که امکان داشته، ادامه یافته است...».

این کتاب در دو بخش تنظیم یافته: در بخش نخست به معتقدات ابتدایی در اجتماعات اولیه و در بخش دوم به ادیان بزرگ در جوامع مترقّی پرداخته شده است.

در زمینه‌ی جامعه‌شناسی: یکی از عرصه‌های مهم دانش علوم اجتماعی، جامعه‌شناسی است. استاد ترابی که خود یکی از جامعه‌شناسان پراوازه‌ی کشورمان است، در این زمینه و در شاخه‌ها و شعبه‌های مختلف آن آثار بالارزشی همچون: «مبانی جامعه‌شناسی»، «شناخت علمی جامعه»، «جامعه‌شناسی روستاوی»، «جامعه‌شناسی تبلیغات»، و در مقولات، مفاهیم و مباحث مهم این علم به ویژه جامعه‌شناسی نهادها و سازمان‌هایی چون: خانواده، اقتصاد، سیاست و همچنین در موضوعات مهم جامعه‌شناسی، از جمله: تغییرات اجتماعی، حرکات اجتماعی، توسعه‌ی پایدار و موزون، دینامیسم اجتماعی و... کتاب‌ها و مقالات زیادی نوشته است. کتاب «جامعه‌شناسی و دینامیسم اجتماع» استاد یکی از نوشه‌های مشهور و پرخواننده‌ی ایشان در دهه‌ی پنجه‌ای شمسی است. این کتاب در واقع حاوی چکیده‌ی نظرات استاد ترابی در مورد مطالعه‌ی علمی‌پدیده‌های اجتماعی است. در این اثر جامعه‌شناسی به عنوان تئوری علمی جامعه که وظیفه‌اش کشف و بیان

قوانين پدیده‌های اجتماعی است، ارزیابی و سپس به زبان ساده و موجز به قوانین اجتماعی و طبیعی پرداخته و تفاوت‌های هر کدام از آنها شرح داده شده است.

در مبحث زمینه‌ی جامعه‌شناسی، به اجتماع، قوانین اجتماعی و حرکات اجتماعی پرداخته می‌شود. در باب شناخت اجتماع، سیستم شناسائی‌های طبیعت، جامعه و تفکر بطور عام بررسی و زیرساخت جامعه، شعور اجتماعی و رابطه‌ی متقابل آن دو با بیان علمی تبیین می‌شود. مقوله‌های از قبیل رابطه فرد و اجتماع و تأثیر ساختار اقتصادی جامعه بر حیات معنوی انسانها و نقش فرد در اجتماع و بالعکس بطور فشرده اما دقیق تحلیل شده و رابطه متقابل شخصیت و اجتماع به طور مستدل باز نموده می‌شود. در این بحث همچنین سرچشمه‌ی عظمت و قدرت قهرمانان نشان داده می‌شود. مؤلف با پرداختن به مقوله‌ی بسیار مهم علم جامعه‌شناسی یعنی نقش انسانها بطور عام و افراد فعال و اندیشمند بطور خاص در تسريع تحولات اجتماعی از مباحث قابل تأمل این اثر است.

در مورد نظریه جامعه‌شناسی: یکی از مباحث مورد پژوهش استاد، موضوع خاستگاه نظری و عملی جامعه‌شناسی ایران و مکاتب موجود جامعه‌شناسی جهان معاصر است. در این زمینه دو کتاب ارجمند: «مکاتب جامعه‌شناسی معاصر» و «جامعه‌شناسی در ایران امروز» را

می شود نام برد. در اين كتابها، استاد با دانش عميق و گستره اش با تحليل انتقادی مکاتب جامعه‌شناسي معاصر غربي همچون: «رفتارگرایی»، «كارکردگرایی»، «قدرتگرایی»، با استدلال علمی و تحليل موشكافانه‌ی اين نظریات، منشأ و عمل کرد و محدوديت هر يك از اين نظریه‌ها را نشان داده و برای محققان جامعه‌شناسي نيز پیشنهاد می‌کند که با زدودن جنبه‌های غیر علمی، تاريک‌انديشانه و سطحي‌نگرانه‌ی اين نظریات و ارتقا آنها تا سطح ثوري علمی، به عنوان پشتونه‌ای محکم در خدمت جامعه‌شناسي عملی قرار دهند. در مورد جامعه‌شناسي عملی ايران نيز -که از پشتونه‌ی نظری محکم بي بهره بوده- صلاح می‌دانند که جنبه‌های مثبت و واقع‌گرانه‌ی اين شيوه‌ها پذيرفته شده و با تلفيق و آمييزش جنبه‌های نظری و عملی دانش جامعه‌شناسي ايران را کارآمد ساخته و آن را در حوزه‌های پژوهش و مطالعات اجتماعی بکار بینندند. استاد تنها اين نوع جامعه‌شناسي را بعنوان شيوه مطلوب و کارساز برای جامعه‌شناسي ايران، قرار دهند.

در عرصه‌ی جامعه‌شناسي ادبیات: جامعه‌شناسي ادبیات يکی از شاخه‌های نوپای جامعه‌شناسي است. اين رشته نه تنها در كشور ما، که در جهان هم از رشته‌های علمی‌پيچide و بغرنج هست. چراکه، علاوه بر دانش جامعه‌شناسي از محقق اين عرصه، در زمينه‌های علوم ديگر از جمله: تاريخ، فلسفه، نظریه‌ی ادبیات، زیبایی‌شناسی، زبان‌شناسی

صلاحیت علمی زیادی طلب می‌کند. به این دلیل تا حالا حتی در جهان عده‌ی معدودی از دانشمندان از جمله لوکاچ، گلدمن، کوهلر و... در این عرصه آثار ارزشمندی بر جا مانده. در ایران نیز عده‌ای انگشت‌شماری مثل زنده‌یاد محمد جعفر پوینده در این زمینه کار کرده است. فعالیت این محقق گران قدر هم، بیشتر در زمینه‌ی ترجمه‌ی منابع خارجی دست اول بوده تا نگارش اثر تحقیقی در موضوع مشخص جامعه‌شناسی ادبیات کشورمان. استاد دکتر ترابی باز هم با نوشتتن سه کتاب مجزا با موضوع‌های متفاوت و مطرح کردن مقولات و مفاهیم تازه در جامعه‌شناسی ادبیات، بنای این دانش نوپا را نیز در کشورمان پایه‌ریزی کرده و خصوصاً "در این مورد متداول‌وزی تحقیق و رویکرد استاد به حوزه‌ی جامعه‌شناسی ادبیات قابل تأمل و آموزنده بوده و چشم‌اندازی روشن در برابر محققان آینده گشوده است.

دکتر ترابی در کتاب جامعه‌شناسی و ادبیات (شعر نو، هنری در پیوند با تکامل اجتماع) با مطرح کردن نظریه‌های تازه و روش تحقیقی نوین و علمی، پیدایش و تکامل شعر نو و جنبه‌های مختلف این شیوه‌ی جدید شعری را از حیث محتوا، فرم و شیوه‌های بیان، موسیقی و صور خیال از دید جامعه‌شناسی پویا تجزیه و تحلیل کرده و پیوند گستن ناپذیر دینامیسم اجتماعی را با دینامیسم ادبی و چگونگی تجلی و بازتاب مجموعه‌ی روابط اجتماعی را در آثار ادبی و بالعکس، تأثیر متقابل آثار

ادبی را در ساختار نهادهای اجتماعی و اندیشه‌ی انسان‌ها تفسیر و تأویل نموده‌اند. در کتاب «جامعه‌شناسی ادبیات فارسی» که برگزیده‌ای از مباحث اجتماعی در ادبیات فارسی از فردوسی تا پروین اعتصامی را در بر می‌گیرد، بیشتر به درون مایه‌ها و مضامین و محتوای آن آثار پرداخته و دیدگاه‌های اجتماعی، اخلاقی، تفکر و بینش مؤلفان را در رابطه با مباحث جامعه تحلیل می‌نماید. به واقع در این اثر بیشتر به موضوع «اجتماعیات» در آثار گویندگان و نویسندهای مذکور پرداخته شده است.

در کتاب «جامعه‌شناسی هنر و ادبیات و (مثلث هنر)» بعد از بحث اجمالی و مفید درباره شیوه‌ها، اصول، مبانی و نظریه‌های جامعه‌شناسی هنر و ادبیات، با انتخاب سه شاعر نامدار ایران: فردوسی، نیما و شهریار و تطبیق نظریات فوق بر آثار آنها و بررسی ویژگی‌های هنری و مشخص کردن زمینه خلاقیت، موضوعات و مضامین هر یک از آثار این گویندگان، آنها را تحلیل و تفسیر می‌نمایند. چکیده‌ی نظرات دکتر ترابی درباره جامعه‌شناسی ادبیات را می‌شود به صورت عبارت‌های زیر خلاصه نمود:

«جامعه‌شناسی ادبیات، به عنوان دانشی اجتماعی، به بررسی ادبیات، این بخش از شعور اجتماع می‌پردازد و با روشی علمی جوهر اجتماعی آثار ادبی و مقتضیات محیط اجتماعی، دربرگیرنده و پرورنده‌ی شاعر و

نویسنده، جهان‌بینی و موضوع فکری و فرهنگی آنان، مباحث و موضوعات و سفارش‌های اجتماعی مورد توجه در آثار ادبی را مورد مطالعه قرار می‌دهد».

زبان و ادبیات آذربایجان: زبان مادری برای استاد تراوی مقوله‌ی دیگری است. او در راه ترویج و گسترش زبان مادری اش مشقّات زیادی را متحمل شده است. یکی از جرم‌هایش در هر دستگیری و محاکمه‌ی زمان رژیم شاهنشاهی علاوه بر دانش‌پراکنی، آگاه کردن جوانان و فعالیت‌های اجتماعی ترویج زبان آذربایجانی بوده است. هر زندان او توانی بود که به خاطر دانش‌دوستی، آگاهی‌بخشی و عشق به زبان مادری بازپس می‌داد. استاد چه در فعالیت‌های دانشگاهی و مطبوعاتی و چه در کارزار مبارزات اجتماعی و یا برگزاری جلسات بحث و سخنرانی، هیچ وقت دین اش را نسبت به شهرزادگاهش تبریز و مردم دلاور آذربایجان فراموش نکرده است. در این راستا هر عملی یا نوشته‌ای که موجبات گسترش و غنای فرهنگ مردم آذربایجان را فراهم ساخته، عاشقانه استقبال نموده و محققان جوانی را که در راه اعتلا و گسترش زبان و فرهنگ پربار آذربایجانی و پیوند آن به ادبیات پیشو جهان تلاش می‌کردند، تشویق کرده و برای کتاب‌هایشان مقدمه می‌نوشتند، یا برای چاپ آثار اساتید عرصه‌های فرهنگی، اجتماعی و ادبی جان‌فشنی‌ها می‌کردند. نمونه‌اش: آثار اولیه‌ی دکتر رحیم رئیس‌نیا: کتاب‌های

«زمینه‌ی اقتصادی و اجتماعی مشروطیت» و «دو مبارز مشروطه» با مقدمه‌ی استاد ترابی چاپ شده و یا کتاب «زبان آذری ادبی معاصر» استاد دکتر محمد تقی زهتابی که با مقدمه و ویرایش دکتر ترابی منتشر شده است...

اگر مقدمه‌ها، نقدها، مصاحبه‌ها و معرفی‌های ایشان که در زمینه‌های گوناگون ادبیات و فرهنگ آذربایجان در مطبوعات محلی و یا سراسری منتشر شده گردآوری شود، کتاب قطور و در خور توجّهی خواهد شد. دیگر اثر ارزنده‌ی استاد مجموعه شعر «ائینالی، ائل دایاغی، تبریز گوئش یوردو» است. این منظومه‌ها و اشعار صمیمی و پربار در وصف تبریز (شهر آفتاب) و آذربایجان: سرزمین صلح و دوستی، مبارزه و پایمردی سروده شده است. این اثر، عمق میهن دوستی و عشق بی‌آلایش دکتر ترابی را به این دیار و مردمانش به نمایش می‌گذارد. می‌شود گفت که این کتاب تاریخ منظوم شهر تبریز است.

در این پیرانه‌سرا باز ترابی، خستگی ناپذیر و کوشاست. قلم سلاح اوست که شب و روز از دستش نمی‌افتد.

یکی از مشتاقانش می‌نویسد: «روزی به عنوان درد دل به نگارنده چنین فرمودند: به علت نوشتن زیاد، انگشتانم دیگر قادر به گرفتن مداد و خودکار نیستند، به دکتر مراجعه کرده‌ام. ضمن نوشتن نسخه، سفارش

کردند که مددی از نوشتن خودداری کنم. به شوخی جواب دادم: مقدار
دارو را زیاد کنید، این کار (ننوشتن) را از من نخواهید!!»

این در واقع جز تجلی عشق به اندیشه‌ی انسان‌ساز، عمل آگاهی بخشی
و زندگی خلاقانه چیز دیگری نیست. به راستی که ترابی خود عشق
متوجه است. این گفته‌ها مرا به یاد استاد بهزادی، یکی دیگر از فرزندان
پاک‌دل، سخت‌کوش، مردم‌دوست و عاشق زبان و ادبیات آذربایجان
انداخت. مردی که فروغ چشمان آبی‌اش را به تک‌تک واژگان زبان
مادری‌اش بخشیده تا در پرتوی آن، فرزندان سرزمین آفتاب به گنجینه‌ی
عظیم فرهنگ‌نامه‌های آذربایجانی، خصوصاً «آذربایجان دیلی‌نین
یضاحلی لوغتی»: (فرهنگ تفصیلی زبان آذربایجانی) کار عظیم
آکادمی علوم آذربایجان شوروی، دسترسی یابند و این میراث بی‌بدیل را
قدر بدانند و همچنان تابناک و پریار به نسل‌های بعدی بسپارند. و
استاد ترابی با آن دید ژرف‌کاو، پویانگر و پویایی‌بین‌اش این اثر عظیم و
ماندگار را حادثه‌ای مهم در ادبیات و فرهنگ نیم قرن آذربایجان ارزیابی
کرده و مقاله‌ی مفصلی درباره‌اش نوشته است.

درباره‌ی استاد ترابی خیلی چیزها می‌توان نوشت اما این کار از توان تنها
یک نفر (و آن هم چو منی) ساخته نیست. شاگردان او، جامعه‌شناسان،
متخصصین علوم اجتماعی و دیگر صاحبان قلم را وظیفه است که
درباره‌ی این افتخار ملی آذربایجان و ایران و همچنین دیگر بزرگ‌مردان

اندیشه و عمل کشورمان بارها و بارها بنویسند. دوستان نزدیک این بزرگان
باید، دیده‌ها و شنیده‌های خود را از منش، سلوک و سجایای این
عاشقان میهن و مردم مکتوب کنند. من این را به دوست مشترک استاد
ترابی و خود، آقای علی نائل پور گفتم که «بردار، درباره‌ی زندگانی استاد
ترابی دانسته‌هایت را مکتوب کن». حالا این نوشته را با سخن یکی از
شاگردان استاد ترابی، آقای روشن خیاوی که خودشان محققی مشهور
هستند، به پایان می‌برم: «استاد گران قدر دوره‌ی دانشگاه‌ام، جناب دکتر
علی اکبر ترابی (حلاج اوغلو)... این استاد بزرگوار زندگی شان در نوع خود
شاهکاری می‌تواند باشد، در طول سالیان پرتلash تعلیم و تدریس خود
تأثیر بسیار ارزنده و قاطعی در تکوین اندیشه و جهان‌نگری نسلی از
جوانان جامعه داشتند. جامعه‌ی ما از خیلی جهات مدييون استاد دکتر
ترابی است. من به عنوان یکی از شاگردان ایشان در لحظه لحظه
زندگی خود تأثیر و حتی حضور استاد راحس می‌کنم و از این بابت بر
خود می‌بالم!».

من نیز این احساس را نسبت به استاد ترابی و دیگر بزرگان سرزمینم در
خود حس می‌کنم و برای استاد ترابی و آن بزرگواران – مردانی که سعادت
فردی خود را در سعادت همه‌ی انسان‌ها می‌جوینند- آرزوی سعادت و
طول عمر می‌کنم. عمرشان دراز باد!

زیرنویس:

- ۱ مجله‌ی آدینه: مصاحبہ با دکتر امیرحسین آریان‌پور (قرن آینده عصر فتونیک) شماره ۷۵ تهران نوروز، ۱۳۷۰
- ۲ مجله‌ی آدینه شماره‌ی ۷۱ تهران خرداد، ۱۳۷۱
- ۳ دکتر علی اکبر ترابی، فلسفه‌ی علوم، تبریز، انتشارات چهر، چاپ سوم، ۱۳۵۷
- ۴ دکتر علی اکبر ترابی، مردم‌شناسی، چاپ چهارم، انتشارات چهر تبریز، ۱۳۵۷
- ۵ مجله‌ی آدینه، ویژه‌نامه‌ی ارتحال دکتر غلامحسین صدیقی، خرداد ۱۳۷۱.
- ۶ دکتر علی اکبر ترابی، «نظری در تاریخ ادیان»، چاپ ششم، ۱۳۸۲، انتشارات فروزش تبریز.
- ۷ از پیشگامان دانش جامعه‌شناسی هنر و ادبیات در ایران استاد دکتر آریان‌پور می‌باشدند، کتاب جامعه‌شناسی هنر ایشان هنوز هم اثر معتبر و ماندگاری در این زمینه است.
- ۸ دکتر علی اکبر ترابی، جامعه‌شناسی ادبیات فارسی، انتشارات فروغ آزادی، تبریز، چاپ اوّل، ۱۳۷۶
- ۹ ابراهیم فاثقی، (استاد دکتر علی اکبر ترابی «حال‌الاج‌اوغلو») روزنامه‌ی مهد آزادی، ۸ آبان، ۱۳۷۵
- ۱۰ روزنامه‌ی عصر آزادی، ۲۰ دی، ۱۳۷۶
- ۱۱ روشن خیاوی، مقدمه‌ی فرهنگ تاریخی- تطبیقی زبان‌های اورال-آلتايك، انتشارات بخشایش، چاپ اوّل، اسفند، ۱۳۸۳

حسن ریاضی هر شئى دن اۋنچە بىر شاعر ايدى؛
شاعر كىمى ده ياشادى. اوونون حاققىندا دانىشىلىپ،
دانىشىلما مامىش گۈزلىكىلار عمومىتله اوونون شاعر
اوره بىنه عايدىدىر. انسان سئورلىيى، سئچدىيى يول،
يازىب ياراتدىغى شعىرلار، خالقىنا، وطنىنه باغلى ليق
اۋزونىن گۇستىرىدىيى فداكارلىقلار و مەربانلىقلار،
ياشادىغى محيطىدىن، قوردوغو موناسىيتىردىن
تاڭىرنىمىشىسى ده، بو موبارك اىلگىلر، شوبەھەسىز
كى كۈورك دويغولو بىر اوره بىن آراچىلىغى ايلە
قورولموشدور.

«ناصرداوران» يىن دانىشىيغىندا